

מִכְתָּבִים אֶל נְשֵׂי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

חֵלֶק ב

אב"י הנחל חלק ב'

א.

[מכתב של נשיא מדינת ישראל, מר ז. שזר, אל הצדיק, מחבר הספר]

ג. ב"ה. יום ו, ערב שבת קודש פרשת זכור

בראשית מכתבי הנני להודות לכבודו על הטרחה שטרחה וכא לבקרני ממקום רחוק כל-כך, ועל-ידי-זה נוסף לי בטחון בה', שראיתי פי הקדוש-ברוך-הוא לא מניח את האדם לבדו בכל מקום שלא יהיה נופל. לא אוכל לתאר במלים את השמחה ואת הענג אשר קבלתי מהספרים של רבי נחמן מברסלב, זכר צדיק וקדוש לברכה, אשר כבודו הביא לי - ממש דברי אלקים (חיים)!

אמנם אין לי הרבה זמן לעיין בהם, אך בקצת הזמן שאני מעיין בהם, אני ממש נהנה. במיוחד נהניתי מדבריו של רבי נחמן על זה שאמר: 'אין שום יאוש כלל בעולם', ומדבריו אלה אני ממש מתחזק.

שז"ר

ב.

לכבוד ידידי, שמחת לבי, נשיא ישראל, מחמד עיני, השוכן בלבי תמיד, מר שניאור זלמן שזר, שהתחזק לקבל חכמה, ואזר אזור במתניו לחגור עצמו בים החכמה באמונה ברוחה, וחספץ לדרך בנתיבי החכמה של ה'נחל נבע', אב לכל החכמים, שייכול לירד לעמק הנפילה והירידה של כל אחד ואחד, המאיר עיני ישראל איך לצאת משטף מימי המבול של כפירות ואמונות של שטות והבל ושוא ושקר. בעבור זה חפץ בו ה', וסבב סבות נפלאות, עד שנתבסס ונתבסם החבור והיחוד שלנו, אשר מזה נולד ספר (הוא הספר 'אב"י הנחל').

ג.

הטמאה של המינות והכפירות המתגברים - השם יתברך ירחם עלינו ברחמי הגדולים, להתחזק בכל כח לשמר עצמנו מאד מהשקר והזמא המשוטטים בעולם של אמונות כזביות. ואפלו מהטעותים המשוטטים בין היראים והמאמינים הרחוקים מהצדיק האמת, מהאמת האמתית, צריכים גם-כן לשמר עצמו מאד. ובזה יש הרבה לדבר, ואי אפשר לבאר מחמת כמה טעמים.

אב"י הנחל חלק ב'

לזכות לבטול השקר והתגלות האמת, הוא על-ידי שמבטל עצמו ואת כבודו בתכלית הבטול מכל וכל, עד שהוא בבחינת עפר ממש. מי שרוצה לחוס על חייו האמתיים באמת, אזי הוא צריך להתחזק בכל כח לשמר עצמו מאד מהשקר והזהמא המשוטטים בעולם, ולהיות חזק ואמיץ וגבור-חיל מאד לא להכניע את עצמו כנגד המונעים, לעמד כנגד המונעים מלהתקרב להצדיק.

ד.

צריך להיות גבור-חיל וחזק מאד נגד כל המונעים, וגבור-חיל מאד לעמד כנגד המונעים מלהתקרב להצדיק, ובפרט לא להכניע את עצמו כנגד הבעלי-גאווה, שהם בחינת הזמן, הרוצים להרחיק מהצדיק, כמו שכתוב: "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה".

אי אפשר להתקרב להצדיק האמת, כי אם על-ידי שמבטל עצמו וכבודו ושמו נגד שם כבוד מלכותו יתברך בתכלית הבטול, ואז יזכה להפלל בשם הצדיק, שיכול לקרבו להשם יתברך ולתורתו.

כפי מה שזוכה האדם לשפלות וענוה אמתית, כמו-כן הוא זוכה להתקרב להצדיק, ולחיות חיים טובים, אמתיים וארזים.

כל מי שרוצה לילך בדרך האמת וחס על חייו האמתיים באמת, אזי הוא צריך להיות חזק וגבור-חיל מאד לעמד כעמוד ברזל כנגד המונעים החולקים על הצדיק הגדול, הרוצים להרחיקו מהצדיק האמת, שיכול לירד לעמק הנפילה והירידה של כל אחד ולהעלותו משם בחכמתו הנפלאה לתכלית העליה.

ה.

כל תקוננו הוא רק על-ידי הצדיק הגדול, הפלא היחידי, שיכול לירד וכו', כנזכר לעיל. ואם היו כל העולם מתבטלים אליו בשלמות, אזי כבר הייתה הכל מתקן לגמרי; אבל לא די, לדאבוננו, לא די שאינם מתבטלים אליו, רק אדרבא, הם חולקים על הצדיק, ומדברים חרופים וגדופים וליצנות ולשון הרע על הצדיק וכשרי-אמת, עד אשר נשלה האמת ארצה, ועל-ידי-זה נעשים כל הקלקולים של העולם, ומזה עקר אריכת הגלות. ועתה

אב"י הנחל חלק ב'

כָּל תְּקוּנָתוֹ הוּא, שִׁיתִּתְקַן הַכֹּל עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ שְׂיִגְלָה אֹר הַצְּדִיק
הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִתְתְּקַן הַכֹּל, וְיִתְבַּטֵּל הַמַּחְלָקָת, וְיִהְיֶה שְׁלוֹם
נִפְלָא בְּעוֹלָם.

ו.

לְכַבּוֹד מַחְמַד עֵינִי, עֲצָמִי וּבְשָׂרִי... הַמּוֹשֵׁף עֲצָמוֹ אֶל הַצְּדִיק, שֶׁהוּא הַלֵּב
שֶׁל הָעוֹלָם, וְשִׁחַדָּד אֶת אֲזָנָיו לְשָׁמַע נִפְלָאוֹת נוֹרָאוֹת הַשִּׁיר וְהַנְּגוּן מִכָּל
הָעֶשְׂרָה מִיְּנֵי נְגִינָה שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, שְׁעַל-יְדוֹ שׁוֹרֵף וּמִבְעַר וּמִכְלָה שְׂרָשׁ
זְהֵמַת הַשֶּׁקֶר שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה רוֹפֵא אֶת הַבַּת-
מַלְכָּה, שֶׁהִיא כְּלָלִיּוֹת נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל. וּמִלֶּךָ הַמְּשִׁיחַ יִנְגֵן זֶה הַנְּגוּן לְעֵתִיד,
וְעַל-יְדוֹ יִגְלָה לְעֵינַי כָּל אֱלֻקוֹתָיו וּמַלְכוּתוֹ וּמִמְשָׁלְתוֹ, וְיִתְקַן כָּל הָעוֹלָם
וְיִקְרַב כָּלֵם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ וְתוֹרָתוֹ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִגְלָה אֱלֻקוֹתוֹ בְּעוֹלָם, שְׁזֶה
עֵקֶר הַתְּגִלוֹת הָאֵמֶת, לְפָקֶח עֵינֵיהֶם לְרָאוֹת, שִׁירָאוּ וַיִּדְעוּ מֵאוֹר הָאוֹרוֹת
הַחֲדָשׁ, שְׂיִגְלָה חֲדוּשִׁים חֲדָשִׁים נוֹרָאִים וְנִפְלָאִים עַד אֵין חֶקֶר, שְׂיִגְלָה
אוֹרוֹת חֲדָשׁוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת עַד אֵין חֶקֶר.

ז.

שׁוֹשׁ אָשִׁישׁ בְּגִבּוֹרוֹת ה', שְׁעֲשֵׂה עִם כָּלֵל-יִשְׂרָאֵל בְּזָכוֹת וְכֹחַ הַצְּדִיק...
אַחֲרֵי כִּמָּה שָׁנִים, לְהִשְׁקִיעַ כָּל... שְׁזֹכִיתָ לְהַפִּיר לְרָאוֹת וּלְהַפִּיר וּלְהַתְּדַבֵּק
בְּהַצְּדִיק הָאֵמֶת, אוֹר הַחֲדָשׁ, שְׂיִגְלָה אוֹרוֹת חֲדָשׁוֹת, נוֹרָאוֹת וְנִפְלָאוֹת עַד
אֵין חֶקֶר, לְלַמֵּד דַּעַת אֲמִתִּי לְכָל אָדָם שְׂבַעוֹלָם - כֵּן יוֹסִיף ה' חֲסִדוֹ
לְהוֹשִׁיעַ לְנֶצַח.

ז"א

ב"ה

לְכַבּוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל, עֲטֹרַת רֵאשִׁי... אֲשֶׁר הָעִיר אֶת רוּחוֹ וְהִבְעִיר אֶת לְבָבוֹ
לְהִבְעִיר וּלְהַדְלִיק לְכַבּוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַנְּחַל נִבְעֵי, שֶׁרַק נַחַל זֶה יָכוֹל
לְהַעֲלוֹת הַכֹּל מִכָּל הִירִידוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת שְׂבַעוֹלָם וּלְתַקְּנָם.

אב"י הנחל חלק ב'

ז"ב

...המטה לבו לשמע בקול ה', הקורא אותו בקול גדול בכל יום, שיברך אל הצדיק האמת, שיכול לתקן הכל ולהשיבו לדרך הישן שדרכו בו אבותיו הקדושים.

צריך כל אדם להטות לבו לשמע בקול ה', הקורא בקול גדול בלב האדם בכל יום ויום ובכל עת שישוב האדם אליו, ועל-כל-פנים יהיו לו רצונות חזקים וכסופים גדולים להשם יתברך, שזה יקר מאד.

ז"ג

ברודער הרציגער, שרעק זיך ניט (אחי הנלבב, אל תירא)! לא יתבהל ולא יתבלבל משום דבר שבעולם. יש כבר עכשו בעולם רבי אמת כזה, שיכול לתקן הכל, ועל-ידו נתהפך הכל לטובה, ואפלו עוונות נתהפך לזכויות. והוא קורא וצועק אלינו: גיוואלד! זייט אייך ניט מייאש! (גיוואהלד! אל תתיאש!) אין שום יאוש בעולם כלל! גאט איז מיט דיר, בייא דיר, לעבין דיר! (ה' הוא עמך, אצלך ועל-ידך), ולעלות ולגדל את האמונה הקדושה בעולם, עד שאפלו מי שהוא מלכלך מאד ומטבל בשחת ומטבע בין מצולה ומלבש בבגדים צואים, חס ושלום, גם הוא יכול לנקות עצמו ולרחץ ולטהר עצמו במעונות עצותיו ותקוניו הקדושות, שמטהרין ומנקין מכל הלכלוכים שנכשלונו עד הנה, כדי שיוכלו לבוא נקיים וטהורים להיכל המלך ולקבל רב-טוב הצפון, שהם אוצרי מתנת-חנם, שרוצה לתן לנו כל האוצרות-מתנת-חנם אשר הכין להם המלך, אשרי הזוכה להם! יש כבר עכשו בעולם רבי אמת כזה, שיש אצלו חסדים נעלמים עד אין קץ ותכלית, שאינם פלים לעולם, שלא נתגלו מימות עולם, כי עדין לא עזב חסדו מאתנו. אפלו כשהאדם נרחק מהשם יתברך כמו שנתרחק, צריך אז דיקא לזכור את עצמו את כל הטובות הנפלאות שעשה ה' יתברך עמו וכו', אפלו אם עבר האדם מה שעבר, אפלו אם עבר על כל התורה כלה אלפים פעמים, רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן אין שום יאוש בעולם כלל, וצריך להתחיל בכל פעם מחדש להתחזק לשוב להשם יתברך, והוא דיקא צריך לשמח וכו', כי זהו עקר גדלתו יתברך כשהרחוקים מאד מתקרבים אליו ומודים בו יתברך ומתחזקים באמונה. ועקר בריאת שמים

אב"י הנחל חלק ב'

וארץ היו רק בשביל זה, שיתחיל האדם בכל פעם מראשית, פאלו נולד היום וכאלו היום הוא ראשית התחלתו, שזה בחינת "בראשית ברא אלקים" וכו' - בראשית דיקא, בשביל ראשית הנזכר לעיל; וכן עד עתה השם יתברך מחדש בטובו בכל יום תמיד מעשה בראשית, והכל רק בשביל זה, בשביל ההתחדשות הנזכר לעיל, שכל אחד כפי מדרגתו יתחיל בכל יום מחדש לכנס בעבודתו יתברך, והוא דיקא צריך לשמח במעט דמעט הנקודות-טובות שיש בו עדין.

ח.

לכבוד... אשר לגדל גדלת אצילות נשמתו הגבוהה מאד מאד, זכה לכנס בהיכל החכמה והמדע של הנחל נביע, שאינו נפסק לדור דור לעולם... מצא להשקות מימי חכמתו לכל ישראל, להשקות לכל ישראל את מימי חכמתו, המטהרים מכל הטמאות ומעלים הכל מכל הירידות לתכלית העליה, ומאיר ומגלה שבהם תלוי עקר הגאולה, שמגלה לכל אור ה', שזה עקר הגאולה, ומגלה לכל העולם אור הדעת של הצדיק האמת, לדעת ולהפיר את ה', שזה עקר הגאולה... הדעת לדעת ולהפיר את ה', שזה עקר הגאולה השלמה שאנו מחכים לה.

ט.

מר... אשר זכה לכנס בהיכל החכמה והמדע של הנחל נביע, שאינו נפסק לדור דור לנצח, להשקות לכל ישראל את מימי חכמתו, המטהרים מכל הטמאות ומעלים הכל מכל הירידות והכפירות לתכלית האמונה בשלמות, ומאיר ומגלה לכל העולם אור הדעת, לדעת ולהפיר את ה', שזהו עקר הגאולה השלמה, שמגלה ומאיר עצות עמקות בתוך עמק החשף של המינות, הכפירות ואמונות כזביות, להתקרב להשם יתברך... שמכלה ומבטל הכפירות והמינות ואמונות כזביות, ובונה קומתה של האמונה הקדושה, עד שכל העולם יפירו וידעו כי ה' אלקי ישראל מלך ומנהיג הכל ברצונו.

שנה טובה ומברכה בחיים טובים וארפים!

אב"י הנחל חלק ב'

י.

עקר התקון - על-ידי הצדיק שיודע שרשי כל הנפשות, ויודע איך לעסק עם כל אחד, בחייו ובמותו, איך לתקנו, להביאו להשגות אלקות, שזה עקר התכלית, עקר שעשוע עולם הבא. על-כן העקר, כשזוכין להתקרב אליו בחיים חיותו.

האדם כל מה שמזקין יותר, צריך שיתוסף עליו דעת גבוה יותר, כי כל מה שמזקין יותר הוא צריך להתקרב לשרשו ותקונו יותר, וכך זמן שהאדם בחיים יש עליו מלחמת היצר, כי זה לעמת זה עשה אלקים, וכך מה שצריך לבוא לחכמה יתרה, כמו-כן צריך להתגבר על יצרו.

יא.

ענין זה, לקרב נפשות להשם יתברך, הוא דבר קשה וכבד מאד, אך אף-על-פי-כן בהכרח לעסק בזה, כי הוא חיוב על כל אחד מישראל לעסק בזה כפי מדרגתו, כי זה בחינת ישוב העולם, שיהיה העולם מישוב מבני אדם שהם בני דעה אמתיית לדעת את ה' ולהוציאם מעוונות וכו'. וזה העסק יקר וחשוב מאד מאד אצל השם יתברך יותר מכל העבודות שבעולם, כי זה עקר גדלתו וכבודו של השם יתברך כשהרחוקים ביותר נתקרבים אליו. אבל מי הוא זה שיודע איך להתנהג בזה, את מי לקרב ואת מי שלא לקרב? על-כן צריכים לזה תפלה ותחנונים הרבה. וגם זה קשה לקיים כראוי, כי מי יודע לסדר תפלתו כראוי, בפרט על עסק גדול כזה שבו תלויים כל העולמות? על-כן עסקנו בזה הוא רק על-ידי כח הדעת של הצדיק האמת, שעל-ידו דיקא מאיר השם יתברך את עיני כל החפצים באמת, איך לעסק בבנין הקדוש הזה לקרב נפשות להשם יתברך באמת, שזה מטל על כל אחד מישראל הרוצה להתקרב להשם יתברך באמת; שכמו שחיוב עליו לשוב להשם יתברך ולהתקרב אליו יתברך, כמו-כן הוא חיוב עליו לדבר עם חבריו ולקרבים אל האמת לאמתו, ויקבלו דין מן דין. אבל אי אפשר לעסק בזה כי אם על-ידי הצדיק, ועל-ידו יכולין להתפלל תפלתו לפני השם יתברך שיושיעו לידע באמת איך לנהג בבנין הזה, איך לגרש הרע מעצמו ומהנפשות המתקרבים אליו.

אב"י הנחל חלק ב'

יב.

הקדוש-ברוך-הוא העיר את רוחו, והקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו (הברורים) [הברוכים] לגדל ולפרסם את שם הצדיק האמת, היחיד בעולם, העולה לעלא ולעלא על כל הצדיקים האמתיים המבחרים, יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו גם עכשו, אפלו בתוך כל מיני חשכות והתרחקות של כל אחד אשר בימינו אלה, באחרית הימים. אשריך, אחי! אשריך אלפים פעמים, שפנימיות לבבך מבין ומרגיש האמת האמתי דאמתי המאיר עכשו בעולם.

מרבוי עיפות נפשי מחמת התלאות המרות אשר סבבוני, אין בי דעת ואין עמי דבורים. אך למען עצם נעם אהבתך החרוט בעמק לבי, לא יכלתי להתאפק וכתבתי בכל כחי, לאשר ידעתי גם ידעתי שמשרש בפנימיות לבבך נקדת האמונה הקדושה בהשם יתברך ובתורתו וב הצדיק האמת, בחר מבחירי צדיקאי, שהוא מעין כל הישועות, ובדבריו יכולים להתנחם ולהחיות את נפשנו בכל מקום ובכל זמן, אשר במענינות חכמת תורתו מאיר בנו אמונה אמתית דאמתית, שזאת האמונה היא מקור החכמה, כי על-ידיה באים להשגות אלקות ולראות עין בעין אלקותו ומלכותו וממשלתו. לכן בכל פעם, לזאת הנני פונה אליך ומעורר אותך לחשב מחשבות עמקות, להתגבר ולהתאמץ ברצון חזק מאד, בקריאה לבבית, להעמידך על החוב הקדוש המטל עליך להגות בספריו בכל יום ויום, לראות אורות החדשות הנוראות שבהם, עד שיפגס ריחות הטובות הקדושות שבהם בלבבך לקיום ולמעשה, כי הבעל-דבר אורב על האדם תמיד, והעקר על אחריתו וסופו, בפרט בדורותינו אלה, ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנום, שהוא זה העולם, כי אם על-ידי כח הצדיק האמת ועצותיו וספריו הקדושים, המלאים בעצותיו העמקות והתמימות ופשוטות מאד לכל אחד ואחד בכל מקום ובכל זמן, המקשרים נפשות ישראל להשם יתברך פחותם על לבו, לקשר נפשותינו להשם יתברך פחותם על לבו.

אב"י הנחל חלק ב'

יג.

זכה מר לבוא לעזרה ברוח נדיבה, ולתת יד בהקמת בנין חדש ומפאָר
לבית המדרש הגדול של רבנו, זכר צדיק לברכה!

חנוכה

על-ידי תקף הנס של חנכה אנו זוכין להמשיך הארת האמת גם בהשכת
לילה, לבטל החלופה של העבד שנחלף בבן-המלך, שנזכה לברר אמתת
השם, לידע מי ראוי לקרותו באמת בבחינת שם בן-העבד ומי ראוי
לקרותו באמת בשם בן-המלך.

עקר אריכת הגלות - על-ידי המחלקת ושנאת-חנם, כי זאת היה בעוכרינו
יותר מכל העוונות. כי אף-על-פי שיש הרבה עוונות, בפרט עכשו בימינו
אלה - השם יתברך יציל להבא - אף-על-פי-כן...

זכר היטב היטב את כל הטובות ונסים ונפלאות, שעשה השם יתברך עמנו
בדור הזה, בעצם שפלותנו, שזכינו לאחז עצמנו בקשרי אהבה בהצדיק
האמת, אשר באש התורה והדעת שמגלה ברשפי-אש, בבחינת "הלוא כה
דברי כאש", הוא שורף ומכלה כל החושים והקוצים הסובבים את
השושנה העליונה, הם בבחינת האמונות כזביות של נביאי השקר, וכל
הכפירות והקשיות והמבוכות שמכניסים הכופרים על השם יתברך ועל
תורתו וצדיקיו האמתיים, שמשם עקר אריכת הגלות.

הבעל-דבר מתגבר ומשתדל בתחבולותיו למנע (ולהתקרב) [מלהתקרב]
לצדיק האמת, שבו תלוי עקר שלמות תקון נפשו וכל תקנות ישראל. וכל
מה שהאדם גדול במעלה ביותר ויש בו מדרגה ובחינה גבוהה ביותר,
מתגבר עליו ביותר למנעו מלהתקרב לצדיק זה, כי אם היה הוא מתקרב,
מי יודע מה היה נצמח מזה טובה ותקון לכלל ישראל!

אף-על-פי שיש הרבה עוונות - המחלקת שחולקים על הצדיק האמת,
זאת היה בעוכרינו יותר מכל העוונות. כי אף-על-פי שיש הרבה עוונות,
בפרט עכשו, כמו שמצוי בימינו אלה שמצוי מאד ביותר - השם יתברך
יציל להבא - אף-על-פי-כן הכל היה נתתקן על-ידי הצדיק האמת, שהוא
מאיר בישראל דרכים קדושים חדשים לגמרי להשיבם מדרךיהם הרעים
ולתקנם כלם, אף הבעל-דבר מתפשט לארכו ולרחבו להרחיק מאד
מהצדיק האמת שיש לו כח הזה.

אב"י הנחל חלק ב'

יד.

השם יתברך יגמר את שלו בנודאי, ולעולם ידו על העליונה. וכל אלו הרהורי תשובה שבאו לאדם, אינו נאבד שום אחד מהם, אף-על-פי שאין זוכה עדין לתשובה כראוי. ואפלו אם הבעל-דבר מתגבר עליו אחר-כך ביותר ונופל למטה יותר ויותר, חס ושלום, אף-על-פי-כן כל מה שנתעורר לפעמים איזה התעוררות מעט דמעט כחוט השערה, אינו נאבד לעולם, וסוף-כל-סוף יהיה לו תקון על-ידי-זה, על-ידי התקבצות ההרהורי-תשובה שהיה לו לפעמים בימי חייו, בכח הצדיק הגדול, שמחזק ומחיה את הכל, דרי מעלה ודרי מטה, ומעורר ומחיה כל אלו שירדו למטה מאד ומודיעם פי מלא כל הארץ כבודו, שזה בחינת "הקיצו ורננו שוכני עפר".

כשאדם גולה ומטלטל מקדשת ישראל במקומות רחוקים מאד מהשם יתברך ואין לו מנוח לכף רגליו, אזי צריך להתחזק מאד באמונת חכמים, כי עכשו עקר התקון הוא רק בכח הצדיק האמת שמאמין בו, שהוא בחינת שכל הכולל, חכמה עליונה, שעל-ידי שנכללין בו באמת, נמתקים כל הגבולים וכל הצמצומים ונתתקן הכל.

בס"ד

ראוי לנו להבין, כי לא דבר ריק הוא מה שזכינו בדור הזה לאור כזה! אין לנו שום נחמה על הגלות והחשך שעובר עלינו, כי אם זכות וכח תורתו ושיחתו הקדושה של רבנו הקדוש והנורא, זכר צדיק לברכה, זה ינחמנו ממעש ומעצבון ידיו.

שומעים מזה, כי לא נשמע כזאת מעולם... וכו'.

צריכין לחפש ולבקש הרבה אחר אבודותיו, והאבודות על-פי-רב במקום מדבר שממה, במקום תהו ובהו, וצריכין לחזק את עצמו מאד כשצריכין לעבור במקומות כאלו, לבקש אבודות שנאבדו מכמה וכמה שנים, וקשה להמלט שבתוך החפוש לא יאבד עוד יותר. על-כן כל מי שרוצה לחוס על נפשו, כמה וכמה התחזקות הוא צריך לבלי ליאש עצמו מן הבקשה והחפוש לעולם, יהיה איה שיהיה; אפלו אם נדמה לו שאובד, חס ושלום, בכל פעם יותר, אף-על-פי-כן הוא יעשה את שלו ויחפש יותר, עם רצון ותשוקה וגעגועים, ואף-על-פי שאינו מוצא כלל, צריך להאמין שבנודאי

אב"י הנחל חלק ב'

מוצא הרבה על-ידי הבקשה והחפוש לבד, כי היגיעה והחפוש לבד אפלו כל זמן שאין מוצאין, הוא רוח בלי שעור, יותר מכל הון דעלמא; מכל-שפן שאנו בטוחים שבודאי נזכה למצא הכל סוף-כל-סוף, אם נזכה להתחזק ולבקש ולחפש תמיד.

ראוי לנו לשמח ביותר, שאף-על-פי-כן זכנו השם יתברך להשען על צדיק קדוש כזה אשר גלה נוראות כאלה.

אם אתה קטן בעיניך, ונדמה לך שאתה רחוק מאד מהשם יתברך על-ידי מעשיך, אדרבא, ראוי לך לשמח עוד יותר ויותר, שאיש כמוני, אף-על-פי-כן זכני השם יתברך להשען על צדיק קדוש כזה אשר גלה נוראות כאלה.

טוב להודות לה', אשר תשוקתך ונחמתך הוא אור האמת המאיר לכל והוא הנחמה של הכל. ועל כל אלה, עקר הוא גדל כח של זקן דקדושה, סבא דסבין, שאנו נשענים עליו. תהלה לא-ל, יש לנו על מי לסמוך! חזק וחזק פי ה' אתך ועמך, אל תירא ואל תחת! לה' התקנה שהכל יתהפך לטובה. ה' יוליכו בדרכך הישר והאמת תמיד.

טו.

הבעל-דבר אורב על האדם תמיד, והעקר על אחריתו וסופו, מחמת שהאדם כל מה שמזקין יותר הוא צריך להתקרב לשרשו ותקונו יותר, ועל-כן מתגבר עליו מלחמת היצר ביותר. ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנום, שהוא זה העולם, כי אם על-ידי כח הצדיק האמת וספריו ועצותיו העמקות והתמימות מאד לכל אחד ואחד המקשר נפשו להשם יתברך כחותם על לבו, כמו שאמר רבנו, זכר צדיק לברכה, בזה הלשון: "אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, כי בשבילי איני צריך לעשות כלל, רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל להשם יתברך."

לכן הנני פונה אליך מעמקי לבבי, להעמידך על החוב הקדוש המטל עליך, לחשב מחשבות עמקות להתגבר ולהתאמץ ברצון חזק מאד להגות בספריו הקדושים בכל יום ויום ולראות אורות החדשות הנוראות שבהם, עד שיפגס הריחות טובות שבהם בלבבך לקיום ולמעשה, שזה עקר דעקר התכלית.

אב"י הנחל חלק ב'

טז.

[תפלה]

"רבונו של עולם, מלא רחמים, מלך גואל ומושיע! רחם ורחם ורחם עלינו למענה ולמענה, ולמדנו והורנו בכח וזכות הצדיק הגדול, היחיד בעולם, שהוא בבחינת משה רבנו, שיש לו כח לעשות פדיון לבטל כל הגזרות והדינים שנגזרו בכל עשרים וארבע בתי דינה הקדושים. ותעורר רחמיך הגדולים וחסדיך המרבים, ותשבר ותמגר ותכניע ותעקר ותבטל כל הכפירות מכל העולם כלו, ובפרט מכל ישראל בכל מקום שיהם. וברחמיך הרבים תעורר ותמשיך את רצון בעולם תמיד, ותהפך ותהפך השמד לרצון, בכח וזכות הצדיק האמת, בחינת משה, שהוא עומד בין שמד לרצון, אשר מסר נפשו כל ימי חייו לבטל כל המינות והכפירות מן העולם ולהעלות משמד לרצון, וגם עתה אחר הסתלקותו עדין הוא עוסק בכל דור ודור לעשות גרים ובעלי-תשובה הרבה בעולם, להוציאם משמד וכפירות ולהעלותם ולקשרם לרצון העליון, ולהמשיך אמונה גדולה בעולם..."

החודר אל עמק ים החכמה של הצדיק הבעל-תפלה, המעלה אותנו מכל המינות והכפירות לאמונה שלמה ומהפך משמד לרצון העליון, העוסק בתקוננו ובתקון כל העולם, להעלות מכל המינות והכפירות לאמונה שלמה.

"אנא ה', רחמן מלא רחמים, חסדן מלא חסדים, חושב מחשבות לבל ידח ממך נדח, אשר מחשבות לבך לכל דור ודור - רחם עלינו למענה, בכח וזכותו הגדול, וחסה עלינו בעת צרה הגדולה הזאת, אשר המינות והכפירות מתפשטים בעולם, חס ושלום, מאד מאד, אשר אין דרך לנטות ימין ושמאל, וכמעט בכל יום נתפסין כמה נפשות ברשת הכופרים, המחנכים נערים בלמודם הרע ללמד חכמות ולשונות וכו', אשר אין לנו על מי להשען, כי אם על אבינו שבשמים, ועל כח וזכות משה רבנו וכל הצדיקים האמתיים הגדולים, שיודעים להמשיך את רצון ולהמתיק כל הדינים שבעולם ולהפך משמד לרצון".

אב"י הנחל חלק ב'

יז.

בני יקירי! זכור היטב את כל החסדים והנפלאות שעשה עמך השם יתברך, בן יוסיף ה' עמך אלה פְעָמִים!
הצדיק האמת, כל ישעו וכל חפצו וכל מגמתו של רבנו הקדוש, זכרוננו לברכה, שנזכה לילה עם דבריו, הינו לקימם כפשוטם ולהבין דבר מתוך דבר, ולמצא לעצמו עצות בכל יום ויום תמיד בכל מה שעובר על האדם בכל עת וזמן - ביום ובלילה, בשכבו ובקומו ובלקתו בדרך, בימי נעוריו ובימי בחרותו ובימי זקנותו, מתחלתו ועד סופו, הן בינו לבין עצמו, הן בהנהגתו עם ביתו ואשתו ובניו.

במה נקדם נקדם... עלינו להזכיר עצמנו בכל פעם את כל החסדים והטובות הנפלאות אשר הפליא ה' לעשות עמנו, עשה ה' עמנו, שנזכה לשא ולתן בדברים כאלה, העומדים ברום רומו של עולם עד אין סוף, להחיות את נפשנו בדור החשף הזה היתום הזה, בשפל מצבנו כזה. נתת שמחה בלבי. לפיכך אנחנו חייבים להודות ולהלל לה' תמיד, שעשה עמנו חסדים וטובות נפלאות, על-ידי עצם תשוקתך לשמע סוד נוראות כאלה, שזכינו לשא ולתן בדברים כאלה, העומדים ברום רומו של עולם עד אין סוף, המחיים את נפשנו בדור החשף הזה, בשפל מצבנו כזה.

יח.

...המעדן ומענג את נפשו באורות הצחצחות העליונות ונוראות מאד, המרפאים את גופו ונפשו, ומטהרים מאבי אבות הטמאה של המינות ואמונות כזביות של השקרנים, בעלי כבוד וגאווה, הלוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את ישראל מהצדיק האמת, שהוא עקר מקור ושרש חיותם לדורי דורות לנצח, ועל-ידי-זה הם מעפבים וגורמים כל הכפירות וכל הצרות והחרבנות שבא על ישראל. אבל הצדיק בודאי יגמור הכל כרצונו לתקן העולם בשלמות, כמו שהבטיח ואמר: "האני לא גמרתתי! גמרתתי ואגמור!"

דע כי כל עקר הגאולה תלויה רק בזה, שיתגלה ויזרח אור רבנו ולהרים את דגל רבנו בעולם, שיתודע לכל שרבנו ז"ל האיר בכל הארץ, ויתודע לכל, שבהתקרבות אליו, זכרוננו לברכה, מאירים כל האורות אשר צריכים

אב"י הנחל חלק ב'

לְהָאִיר עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, לְהַרִים אֶת דָּגְל הַצְדִּיק רַבְּנוּ, וְזָכוּנוּ לְבִרְכָה, בְּעוֹלָם, שְׂיִתְגַּלֶּה וַיִּזְרַח אוֹרוֹ בְּכָל הָאָרֶץ, וַיִּתְּנֵדַע לְכָל, שְׂבֵהֲתַקְרְבוֹת אֶל הַצְדִּיק הָאֲמֵת מְאִירִים...

...הַמְתַּגַּעְגַּע מְאֹד אַחַר ה' בְּעֵטְלִיר' הַנּוֹרָא בְּעַל כְּתָפִים רַחֲבִים, הַנוֹשֵׂא אוֹתָנוּ מִכָּל הַמְקוֹמוֹת שְׁנִפְלָנוּ...

שְׂיִשׁ לוֹ נִשְׁמָה... וְהַכְּנִיס וְחִדַּד חֲכָמְתוֹ וְשָׁכְלוֹ לְהַשִּׁיג וּלְהִבִּין מְתִיקוֹת אוֹרוֹת הַצְחָצְחוֹת הַעֲלִיוֹנוֹת שֶׁל הַצְדִּיק, הַרוֹעֶה הָאֲמֵתִי, שְׁמַקְבֵץ גְּדַחֵי יִשְׂרָאֵל וּמְכַנְיֵעַ וּמְבַטֵּל הַרַע שֶׁלָּהֶם וּמְקַרְבֵם לְהַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ. אֲשֶׁרִיךְ שְׂזִכִּיתָ לְטַעַם נַעַם הָאֲמֵת הָאֲמֵתִי, וּלְהַנְצִל מֵאֲרָס הַטְּמָאָה וְהַשְׁקַר שֶׁל כְּפִירוֹת וּמִיִּנּוֹת, שְׁשָׁרְשָׁם כְּפִירוֹת וּמִיִּנּוֹת וְאֲמוֹנוֹת כְּזָבוֹת שֶׁל נְבִיאֵי הַשְׁקַר הַרוֹדְפִים אַחֲרֵי כְבוֹד וְגִאָוָה וְלוֹחֲמִים בְּעִזּוֹת מִצַּח לְהַעֲלִים וּלְהַרְחִיק אוֹר הַצְדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרֵי דוֹרוֹת לְנִצְח, הַרוֹעֶה הָאֲמֵתִי, שְׁמַקְבֵץ כָּל הַרְשָׁעִים הַרְחוֹקִים וְהַנְּדָחִים.

יט.

עֲטַרְתָּ רֵאשִׁי, שְׁעֲטַרְתָּ הָאֲמֵת עֲטַר לְרֵאשׁוֹ וְכָרַת עִמּוֹ בְּרִית עוֹלָם בַּל יִנָּתֵק, אֲשֶׁר נִפְשׁוֹ בּוֹעֲרַת וְלוֹהֶטֶת כְּשֶׁלְּהֶבֶת לְשִׁתּוֹת מִיָּמֵי הַחֲכָמָה שֶׁל הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵת, שֶׁהוּא תַקְנָתָנוּ לְדוֹר וָדוֹר, נַחַל נִבְעֵ לְהַשְׁקוֹת אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל מִיָּמֵי חֲכָמְתוֹ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִהְיֶה תַקְוֹן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת, וּבְנִדְאֵי יָבוֹא הַיּוֹם אֲשֶׁר יִתְגַּלֶּה אוֹרוֹ הַגָּנוּז עַל כָּל הָעוֹלָם, וְאֶפְלוֹ כָּל הָאֲמוֹת יִתְתַקְּנוּ עַל-יָדוֹ וַיִּדְעוּ אֶת ה' וַיִּקְבְּלוּ עַל מַלְכוּתוֹ עֲלֵיהֶם, וַיֹּאמְרוּ: ה' מֶלֶךְ הָעוֹלָם! וַיִּהְיֶה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ.

בְּרוּךְ ה', אֲשֶׁר נּוֹדַע לָהּ... בְּשִׁכְבָנוּ וּבְקוּמָנוּ, אֲשֶׁר זָכִינוּ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנַּחַל נִבְעֵ. ה' יַעֲזֹר לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהַצְדִּיק יַעֲבִיר הַחֶשֶׁךְ מֵעֵינֵינוּ, וְנִזְכֶּה לְרֵאוֹת נִפְלְאוֹת הַחֶסֶד אֲשֶׁר הִפְלִיא עִמָּנוּ.

מִכְּתָב הַנְּשִׂיא

ג. ב"ה. יום ו', ערב שבת קודש פרשת זכור

בְּרֵאשִׁית מִכְּתָבֵי הַנְּנִי לְהוֹדוֹת לְכְבוֹדוֹ עַל הַטְּרַחָא שְׁטַרְחָ וּבָא לְבַקְרָנִי מִמְּקוֹם רַחוּק כָּל-כָּף, וְעַל-יְדֵי-זֶה נּוֹסֵף לִי בְּטַחֲוֹן בְּה', שְׁרָאִיתִי כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לֹא מְנִיחַ אֶת הָאָדָם לְבָדוֹ בְּכָל מְקוֹם שֶׁלֹּא יִהְיֶה נוֹפֵל. לֹא אוֹכַל

אב"י הנחל חלק ב'

לתאר במלים את השמחה ואת הענג אשר קבלתי מהספרים של רבי נחמן מברסלב, זכר צדיק וקדוש לברכה, אשר כבודו הביא לי - ממש דברי אלקים (חיים)!

אמנם אין לי הרבה זמן לעיין בהם, אך בקצת הזמן שאני מעיין בהם, אני ממש נהנה. במיוחד נהניתי מדבריו של רבי נחמן על זה שאמר: 'אין שום יאוש כלל בעולם, ומדבריו אלה אני ממש מתחזק.

כ.

הטמאה של המינוח והכפירות המתגברים - השם יתברך ירחם עלינו ברחמי הגדולים, להתחזק בכל כח לשמור עצמנו מאד מהשקר והזהמא המשוטטים בעולם של אמונות כזביות. ואפלו מהטעותים המשוטטים בין היראים והמאמינים הרחוקים מהצדיק האמת, מהאמת האמתית, צריכים גם-כן לשמור עצמו מאד. ובזה יש הרבה לדבר, ואי אפשר לבאר מחמת כמה טעמים.

מי שרוצה לחוס על חייו האמתיים באמת, אזי הוא צריך להתחזק בכל כח לשמור עצמו מאד מהשקר והזהמא המשוטטים בעולם, ולהיות חזק ואמיץ וגבור-חיל מאד לא להכניע את עצמו כנגד המונעים, לעמד כנגד המונעים מלהתקרב להצדיק.

צריך להיות גבור-חיל וחזק מאד נגד כל המונעים, וגבור-חיל מאד לעמד כנגד המונעים מלהתקרב להצדיק, ובפרט לא להכניע את עצמו כנגד הבעל-גאווה, שהם בחינת המון, הרוצים להרחיק מהצדיק, כמו שכתוב: "ומרדכי לא יכרע ולא ישתחוה".

אי אפשר להתקרב להצדיק האמת, כי אם על-ידי שמבטל עצמו וכבודו ושמו נגד שם כבוד מלכותו יתברך בתכלית הבטול, ואז יזכה להכלל בשם הצדיק, שייכול לקרבו להשם יתברך ולתורתו.

כפי מה שזוכה האדם לשפלות וענוה אמתית, כמו-כן הוא זוכה להתקרב להצדיק, ולחיות חיים טובים, אמתיים וארכים.

כל מי שרוצה לילך בדרך האמת וחס על חייו האמתיים באמת, אזי הוא צריך להיות חזק וגבור-חיל מאד לעמד כעמוד ברזל כנגד המונעים החולקים על הצדיק הגדול, הרוצים להרחיקו מהצדיק האמת, שייכול

אב"י הנחל חלק ב'

לירד לעמק הנפילה והירידה של כל אחד ולהעלותו משם בחכמתו הנפלאה לתכלית העלייה.

כל תקוננו הוא רק על-ידי הצדיק הגדול, הפלא היחידי, שיכול לירד וכו', כנזכר לעיל. ואם היו כל העולם מתבטלים אליו בשלמות, אזי כבר היה הכל מתקן לגמרי; אבל לא די, לדאבוננו, לא די שאינם מתבטלים אליו, רק אדרבא, הם חולקים על הצדיק, ומדברים חרופים וגדופים וליצנות ולשון הרע על הצדיק וכשרי-אמת, עד אשר נשלף האמת ארצה, ועל-ידי-זה נעשים כל הקלקולים של העולם, ומזה עקר אריכת הגלות. ועתה כל תקוננו הוא, שיתתקן הכל על-ידי משיח צדקנו שיגלה אור הצדיק האמת בעולם, ועל-ידי-זה יתתקן הכל, ויתבטל המחלקת, ויהיה שלום נפלא בעולם.

כא

לכבוד מחמד עיני, עצמי ובשרי... המושף עצמו אל הצדיק, שהוא הלב של העולם, ושחידד את אזניו לשמע נפלאות נוראות השיר והנגון מכל העשרה מיני נגינה של הצדיק האמת, שעל-ידו שורף ומבער ומכלה שרש זממת השקר של המינות ואמונות כזביות, ועל-ידי-זה רופא את הבת-מלכה, שהיא כלליות נפשות ישראל. ומלך המשיח ינגן זה הנגון לעתיד, ועל-ידו יגלה לעין כל אלקותו ומלכותו וממשלתו, ויתקן כל העולם ויקרב כלם להשם יתברך ותורתו, שעל-ידי-זה יגלה אלקותו בעולם, שזה עקר התגלות האמת, לפקח עיניהם לראות, שיראו וידעו מאור האורות החדש, שיגלה חדושים חדשים נוראים ונפלאים עד אין חקר, שגלה אורות חדשות נוראות ונפלאות עד אין חקר.

שוש אשיר בגבורות ה', שעשה עם כלל-ישראל בזכות וכח הצדיק... אחרי כמה שנים, להשקיע כל... שזכית להפיר לראות ולהפיר ולהתדבק בהצדיק האמת, אור החדש, שגלה אורות חדשות, נוראות ונפלאות עד אין חקר, ללמד דעת אמתית לכל אדם שבעולם - כן יוסיף ה' חסדו להושיעך לנצח.

ראה גם ראה, כמה הפליא השם יתברך חסדו הגדול עמך, שנתת את נפשך והשקעת כל מחך ולבך להפיר ולהתדבק בהצדיק האמת הקדוש

אב"י הנחל חלק ב'

והנורא, אור החדש, שמגלה חדשות נפלאות ונוראות עד אין חקר, אשר לא נשמעו מעולם, להחיותנו בהם אפלו בתכלית החשף הגמור שבאחרית הימים האלו, שישראל תועים עכשו מאד בהטעיות של כל הנסוגים אחר מהשם יתברך, אחרי ההכל של כפירות ואמונות פזביות. ראה רק לקבל הכבוד, ולהעלותו למלך הכבוד, לה' צ-באות, שהוא מלך הכבוד. אי אפשר לבאר כל אשר בלבבי בענין זה, וכל זה - כדי שתוכל להוציא לפעל תשוקתך החזקה, להודיע ולפרסם בעולם... עתה עתה הגיע העת שתוכל... שאנו בענינו ותכלית תכלית שפלותנו, אשר ירדנו פלאים ביותר... אינה יודע, אחי חביבי, עד היכן מגיע החסד הזה הנורא הזה, שזכינו לכל דבור ודבור...

ה' יחזק ללבך ויגדיל דעתך לחשב ולחשק לרחם על ישראל ברחמנות האמת, להאיר עיניהם באור הצדיק האמת, כי אנו צריכים לישועה ורחמים רבים מאד מאד, שנזכה לצאת ממצלות ים אשר מתפשט בדורות הללו, בסוף הגלות האחרון.

עכשו שזכה שנבחר, אחרי כמה שנים שחס על עצמו והתחיל לצמח טובה, ונתן את נפשו והשקיע כל מחו ולבו לדבק עצמו בהצדיק האמת, שעוסק להחזיר כל העולם למוטב, וממשיך שלום נפלא בעולם אפלו עם אמות העולם, כדי שישובו ויתהפכו ברצונם לאמונת ישראל, ויכול לקשר ולהמשיך כל העולם להשם יתברך, אפלו הרחוקים מן הקדשה מאד מאד.

כב.

...שחדד חכמתו ושכלו להשיג ולהבין מתיקות אורות הצחצחות העליונות, שהם עצות עמקות, עצות חדשות, שלמות, ישרות וברורות, שגלה הצדיק, הרועה האמת, שמקבץ נדחי ישראל, ומכניע ומבטל הרע שלהם ומקרבים להשם יתברך. אשריך שזכית לטעם נעם האמת, ולהנצל מארס הטמאה והשקר של המינות ואמונות פזביות של הבעלי כבוד וגאווה של נביאי השקר, הרודפים אחר כבוד וגאווה ולוחמים בעזות מצח להעלים ולהסתיר אור הצדיק, שהוא מושיען של ישראל לדורי דורות לנצח - אוי ואבוי להם! שעל-ידי-זה הם עוקרים האמת, ואת עצמם ואת ישראל, ממקור ושרש חיותם, ועל-ידי-זה הם גורמים כל הכפירות וכל

אב"י הנחל חלק ב'

הצרות שבאים על ישראל. ה' ירחם עליהם מעתה, שיתרחקו מן השקר וישובו אל האמת מהרה, וישיבם אל האמת, שיברחו מן השקר וישובו אל האמת מהרה.

כג.

כתבתי כמה פעמים מגדל ההתקשרות והאהבה אמתית אשר עשה ה' (בינו) [ביני] ובינך. לבי קרוב אליך מאד ונמשך אחריך בתשוקה גדולה וגעגועים נמרצים, עד שאני רואה אותך תמיד. כי מחמת האהבה החזקה הנפלאה איני יכול לנתק עצמי ממך ולפרד מחשבותי מאתך, כי באמת לא נמצא בכל העולם אנשים אחים אוהבים נאמנים אמתיים כמותנו - מאת ה' היתה זאת, מן השמים. ואנחנו צריכים לשמר עצמנו מאד, שלא תפגם האהבה, חס ושלום, אפלו כחוט-השערה, כי ראוי לנו לאהב עצמנו ביתר שאת ויתר עז, מחמת שזכינו לידע מאור אמת נורא כזה יותר מכל העולם, ויש לנו חלק בפרסום בהתגלות הצדיק האמת בעולם, שממנו תצמח הגאולה שלמה לעם ישראל ולכל העולם, שכלם ידעו את ה' ויתנו לו כתר מלוכה.

אני מחבק אותך תמיד באמרי-פי, בתפלות ותחנונות חמות, מתוך חמימות ועמקות נשמתית, שיתן לך ה' חיים טובים וארכים, ויעלה גר הצלחתך לעלא ולעלא בכל אשר תפנה. והעקר, שתקשר עצמך באמת לראש מבחר האמת!

...אבל עדין ה' עמנו, ומאיר לנו אור גדול מאור החדש, בתוך תקף תקף החשך של התועים, בבחינת: "כי אשב בחשך - ה' אור לי", שהמשיך לנו ברחמי אור הצדיק, הפלא הנורא, לדורות, עד שגם אנחנו עתה בתקף עצם החשך, חשכת אפלת התהום, אנו זוכין לאור נפלא ונורא, שיש לו כח נורא כזה, להאיר למטה למטה בתוך חשכת אפלתנו, אפלת התהום; כי כל מה שהאור גבוה יותר, יכול להאיר למטה למטה יותר.

כד.

ישמח ה' נפשך ויחזק כחך ובריאותך לארץ ימים... בכל העולמות, ומתהדר ומתפאר בו בכל נקודותיו הטובות, והעקר בהנקדה העליונה,

אב"י הנחל חלק ב'

שמתאנה בכל לבו לחסות תחת כנפי הצדיק (אָל) [שָׁל] החכם המנהיג האמת, שהוא עקר חיותו וחיות שרש כל הבריאה לדורות. ישמח ה' נפשך ויחזק כחך ובריאותך!

בעל הרחמים ישמח וירפא נפשך ויחזק כחך ובריאותך לארך ימים, בגוף ונפש, בגשמיות ורוחניות, ויוסף לו חיים ואריכת ימים ושנים טובים, לראות בטוב ה' ונעם זיוו.

בגדל ענותנותו בטחתי, לבוא ולדבר לפניו את אשר ישים ה' בפני. ענותנותו תרבני, לבוא ולדבר לפניו את אשר ישים ה' תחת הקולמוס. בעל הרחמים ירחם על עמו, וישמח וירפא נפשך. ה' ירחם על עמו, וישמח וירפא נפשך.

כה.

עקר כבוד וגדלת המלכות הוא על-ידי ענוה דיקא, וכל מה שיש להמלך ענוה ביותר, מתפשט מלכותו ביותר.

כו.

...אשר פקח עינינו לראות אמתת נקדת האמת... גם [אם] נעשה עמנו מה שנעשה בדורות אלו האחרונים, אף-על-פי-כן, אשרינו אשר פקח עינינו לראות הצדיק האמת, בגדל קדשתו מוריד את עצמו לעמק הנפילות של כל ישראל בכל דור, ומאיר בלב ישראל, בכל אחד, שאפלו בתכלית החשך הגמור יתחזק גם-כן ברצונות חזקים וכסופים גדולים לשוב להשם יתברך, ואפלו התעוררות כל-דהוא כחוט-השערה אינו נאכד לעולם. פי הצדיק האמת משגיח על זה, ומקבץ ומאסף כל הרצונות הטובים ובונה מהם בנינים נפלאים... מלקט ומקבץ ומאסף כל הנקודות טובות שיש בהם.

כל עקר הקיום והמעמד שלנו בעצם התגברות החשך אשר בימינו אלה, הוא רק על-ידי הצדיק האמת, פי אין לה [לב] אכן בעולם שלא יהיה ביכלתו להפכו ללב בשר, ואין לה נבון בעולם שלא יהיה ביכלתו לעקר מאתו כל המבוכות ולהפכה ללב ישר, עד שסוף-כל-סוף יגמור מה שחפץ. נא, אחי, זכור אל תשכח בכל עת עצם החסדים והרחמים הנפלאים שחמל עלינו השם יתברך וכו', אשר לא יספיקו כל ימינו להודות ולהלל על זה,

אב"י הנחל חלק ב'

שְׁכַל תְּשׁוּקָתָנוּ וְנַחְמָתָנוּ הוּא אֹר הַצַּדִּיק הַמְּאִיר לְכָל וְהַנְּחָמָה שֶׁל הַכֹּל, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב: "זֶה יִנְחָמֵנוּ" וְכו'.

הַעֲקָר דְּעֲקָר הוּא גְדֹל כַּח שֶׁל זֶקֶן דְּקִדְשָׁה, סָבָא דְסָבִין, שְׂאָנוּ נִשְׁעָנִים עָלָיו. חֲזַק, אַחֵי, חֲזַק, כִּי ה' אִתְּךָ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ. אַל תִּירָא וְאַל תַּחַת! אֲנִי צָרִיךְ לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אוֹתְךָ בְּכָל כַּחֵי דְבָרֵי אֱמֶת, שְׁתִּזְכֶּה לְהַכְנִיס רֵאשִׁי בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה בְּתוֹךְ הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק.

כָּל עֲקָר הַמַּחְלָקָת וְהַקְּטִיגוֹרִיא הַגְּדוֹלָה וְכָל הַרְעֵשׁ הַגְּדוֹל שֶׁעַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת הוּא מַחְמַת זֶה, שְׂרַבְנוּ הַגְּדוֹל, זָכַר צַדִּיק לְבִרְכָה, עוֹסֵק לְהַחֲיוֹת מֵתִים וּפְגָרִים מִמָּשׁ, שֶׁנִּפְּלוּ בְּדַעְתָּם מִרְבּוּי עֲוֹנוֹתֵיהֶם הָעֲצוּמִים, כְּפָגָרִים מִמָּשׁ, שֶׁעַל הַצַּדִּיק בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל עוֹסֵק בְּתַקוּנָם וּבְהַצְלָתָם. אַבְּל מַה לָּנוּ בְּזֶה? - יֵלֶךְ כָּל אֶחָד בְּדַרְכּוֹ, וְאֵנְחָנוּ, בְּחִסְדּוֹ הַגְּדוֹל הַנִּפְלָא, נִקְיִים "אַחֲזִיתוּ וְלֹא אֲרַפְּנוּ עַד" וְכו'.

חֲזַק וְחֲזַק וְשִׂמְח וְשִׂמְח נִפְשֶׁךָ בְּכָל עֵת, בְּמַה שְּׂאִתָּה חֶפֶץ לְהִיּוֹת נִמְנָה עִמָּנוּ בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, הָאֵיִם וְהַנּוֹרָא מְאֹד, וְקוּיִתִּי לַה' שְׁתּוֹצִיא מִכַּח אֶל הַפַּעַל. וְצָרִיכִים לְהַכִּין עֲצִמָנוּ עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה הַקְּדוֹשׁ, הָאֵיִם וְהַנּוֹרָא מְאֹד. יָמֵי אֱלוֹל כְּבָר הַתְּחִילוּ, יָמִים הַנּוֹרָאִים הַקְּדוֹשִׁים מִמִּשְׁמָשִׁים לְבוֹא, וְצָרִיכִים לְפַשְׁפֵּשׁ בְּמַעֲשָׂיו וּלְדַרְשׁ וּלְחַקֵּר דְּרָךְ לְתִשׁוּבָה, כָּל אֶחָד מִמְּקוֹם אֲשֶׁר הוּא שָׁם, וְהַעֲקָר - צָרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק בְּרִצּוֹנוֹת וְכִסּוּפִים טוֹבִים, בְּהַתְּחַזְּקוֹת גְּדוֹל וּבְעַקְשָׁנוֹת גְּדוֹל בְּהַרְצוֹן, וְלְהֵאֱמִין בְּעֲצָמוֹ שְׁעַדִּין הַטוֹב שֶׁבּוֹ חֲזַק מְאֹד מְאֹד; אַךְ-עַל-פִּי שְׂפָגְמָנוּ בּוֹ כְּמוֹ שְׂפָגְמָנוּ, אַךְ-עַל-פִּי-כֵן, מִים רַבִּים לֹא יוּכְלוּ לְכַ[בּוֹת] לְשִׁטְף אֶת הַנְּקִדּוֹת טוֹבוֹת שְׁזָכִינוּ לְחַטֵּף בְּזֶה הַצֶּל-עוֹבֵר, כִּי הַכֹּל גָּנוּז וְצָפוּן, חֲתוּם וּמְשֻׁמָּר אֲצֶל הַצַּדִּיק הָאֱמֶתִי, וּבְכַחוֹ הַגְּדוֹל עַדִּין יֵשׁ לָנוּ תְּקוּהָ לְכָל טוֹב אֱמֶתִי.

אֲנוּ צָרִיכִים לִישׁוּעָה וְרַחֲמִים רַבִּים מְאֹד מְאֹד בְּכָל יוֹם, עַד אֲשֶׁר נִזְכֶּה לְהִיּוֹת כְּרִצּוֹנוֹ יִתְבָּרַךְ בְּאֱמֶת, וּלְצִאת מִמְּצֻלוֹת יָם, מִ"יּוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמְד", אֲשֶׁר מִתְּפַשֵּׁט בְּזֶה הָעוֹלָם בְּפִרְט בִּידוֹרוֹת הַלָּלוּ, בְּאַחֲרִית הַיָּמִים, בְּסוֹף הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹן.

זֹאת נַחְמָתִי בְּעֵנִי, זֶה חֶלְקִי מִכָּל (עֲמָלוֹ) [עֲמָלִי], מַה שְּׂכַבְר (הַכְּנִסְתָּ) [הַכְּנִסְתִּי] בְּךָ מְעַט אֹר כְּזֶה, אֹר הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, אֹר הָאוֹרוֹת, אֹר צַח וּמְצַחֲצַח דִּלָּא אִית מָאן דְּקָרִימָא בֵּה, אֲשֶׁרִי הַחוּסָה בְּצִלוֹ! עָלֵינוּ לְהַזְכִּיר

אב"י הנחל חלק ב'

עצמנו בכל פעם את כל הטוב אשר גמל עמנו, שזכינו להסתופף בצל קדוש ונורא ונשגב כזה!

כז.

עקר כבוד השם יתברך ביותר הוא על-ידי הצדיק, שמקרב כל הרחוקים להשם יתברך, כי זה עקר שלמות הגדלת כבודו בשלמות... שעל-ידי... (פרוץ) [כרב] רחמיו, לבטל דעתנו הפחותה והחסרה מאד ולילך בדרכי הצדיק.

ה' יחזק לבבך ויעוררך בהתעוררות גדול לחשב ולחשק לרחם על עם ישראל ברחמנות האמת. ה' יאריך ימי חייך ויחזק לבבך. ה' יחזק לבבך ויגדיל דעתך ויעוררך לחשב ולחשק לרחם על עם-ישראל, להאיר עיניהם באור האורות החדש המאיר עכשו בעולם, אשר לא היה כמוהו מימי קדם, ולהיטיב מטובו לכל העולם, שכלם צריכים להנות מתורתו, אשר חיות ותקון כל העולמות תלויים בו.

כח.

...בעל נפש אצילה וגבוהה מאד, שנחצבה ממקור קדש, מגדולי ישראל, עמודי התורה.

שוש אשיש בישועת ה' וחסדיו העצומים שעשה עמנו, שנחברת, אחרי כמה שנים שנתת את נפשך לקשר לדבק את עצמך באור הצדיק האמת, אור החדש, שגלה חדשות נפלאות ונוראות עד אין חקר, שלא נתגלו מעולם, להחיותנו בדורותינו אלה, בתכלית החשך הגמור שבדורותינו אלה, בתכלית תכלית שפלותנו, אשר ירדנו פלאים בסוף הגלות האחרון של כל הנסוגים אחור מהשם יתברך ותורתו, על-ידי כפירות ואמונות כזביות, שישראל תועים עכשו מאד אחרי ההבל של כפירות ואמונות כזביות. עתה עתה הגיע העת, שתחזק לבבך החם, ותחדד ותעמיק דעתך מחשבתך לחשב ולחשק לרחם על עם-ישראל ברחמנות האמת, להודיע ולפרסם בכל העולמות שם הצדיק האמת, בכל העולמות, הנמצא עכשו בעולם, שבזה תלוי כל עקר גאולתנו, שעוסק להחזיר כל העולם למוטב, וממשיך שלום נפלא אפלו עם אמות העולם, עד שעל-ידי רבוי השלום יתהפכו כלם לאמונת ישראל ויכניעו עצמם אלינו מרצונם. שים לבך

אב"י הנחל חלק ב'

היטב לְכָל דְבוּר וְדְבוּר מִדְּבָרֵי הַצְדִּיק, מִדְּבָרֵינוּ... מִקֵּץ הַמְּשִׁיחַ יִמְשִׁיךְ בְּעוֹלָם הַדַּעַת שֶׁל הַצְדִּיק הָאֵמֶת בְּהַתְגַּלוּת נִפְלְאָה וּבְשִׁכְלָה נִפְלְאָה וְאֵמֶת בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִלְכוּ כָּלֵם בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וְיִשׁוּבוּ לַהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ אֲפֹלוּ הֶרְחוּקִים בְּתַכְלִית הֶרְחוּק... שְׁכָל הַתּוֹרָה וְכָל תְּקוּנָה כָּל הָעוֹלָמוֹת תְּלוּי בּוֹ, בְּהַשְׁגָּחָה נִפְלְאָה מִהֲשֵׁם יִתְבָּרַךְ. וְלֹא יִתְכַּוֵּן בְּשִׁבִיל כְּבוֹד עֲצָמוֹ כְּלָל, רַק בְּשִׁבִיל כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְשִׁבִיל כְּבוֹד הַצְדִּיק. עַל-יְדֵי עֲנוּהָ בָּא כְּבוֹד.

כְּשֶׁבָּא כְּבוֹד חֲדָשׁ לְהָאָדָם, צָרִיךְ יְגִיעָה גְדוֹלָה וּמְלַחְמָה גְדוֹלָה; צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לְבָלִי לְהַשְׁתַּמֵּשׁ עִם הַכְּבוֹד לְצָרְכּוֹ וְלְהִנָּאֵת עֲצָמוֹ כְּלָל, רַק יִקְבֹּל הַכְּבוֹד בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וּבְשִׁבִיל הַצְדִּיק וְכוּ'. צָרִיךְ לְהִתְיַרֵּא וּלְפַחַד מִן הַכְּבוֹד, כִּי כְבוֹד הוּא סִפְּנָה גְדוֹלָה, סִפְּנַת נִפְשׁוֹת. עַל-כֵּן כְּשֶׁמִּגִּיעַ כְּבוֹד לְהָאָדָם, צָרִיךְ לְזַהֵר מְאֹד לְקַבְּלוֹ כְּרְאוּי, בְּשִׁבִיל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְבַד, כִּי אִם חַס וְשָׁלוֹם יִפְגַּם בְּהַכְּבוֹד כְּחוּט-הַשְּׁעָרָה וְלֹא יִקְבֹּלוּ כְּרְאוּי, יוֹכֵל לְהִסְתַּלַּק חַס וְשָׁלוֹם עַל-יְדֵי זֶה.

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְמַעַט בְּכְבוֹד עֲצָמוֹ וּלְהִרְבּוֹת בְּכְבוֹד הַמְּקוֹם, וְלֹא יִהְיֶה רוֹדֵף אַחֵר הַכְּבוֹד, רַק יִבְרַח מִן הַכְּבוֹד, וְאֲזִי הוּא זוֹכֵה לְכְבוֹד אֱלֹקֵי. עַל-יְדֵי שֶׁהוּא נִזְהָר וְשׁוֹמֵר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁיִּהְיֶה בְּשְׁלֵמוֹת, שֶׁהוּא "נִבְזָה בְּעֵינָיו נִמְאָס", וּכְבוֹדוֹ לֹא יִנָּגַד כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְדְבוּרִים הַמְּאִירִים בַּתּוֹרָה שֶׁל הַצְדִּיק, שֶׁהֵם מְאִירִים לוֹ לְתְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֵה לְתְּבוּנוֹת הַתּוֹרָה לְעִמְקָהּ.

עֵקֶר כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא, כְּשֶׁהֶרְחוּקִים בְּיֹתֵר מִקְרֹבִים אֵת עֲצָמָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כִּי אֲזִי נִתְיַקֵּר וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד. גַּם אִין לְאָדָם לֹא יִמְרָ: אֵיךְ אֲנִי יְכוֹל לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי רְחוּק כָּל-כָּף עַל-יְדֵי רְבוּי מַעֲשֵׂי הָרָעִים? כִּי אֲדַרְבָּא, כָּל מַה שֶׁהוּא רְחוּק בְּיֹתֵר, יִתְגַּדֵּל עַל-יְדוֹ כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ בְּיֹתֵר, כְּשֶׁיִּשְׁתַּדֵּל לְשׁוּב וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי זֶה עֵקֶר כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ.

לְפִי הַכְּבוֹד שֶׁמְכַבֵּד אֵת הַצְדִּיק, כֵּן עוֹלָה הַכְּבוֹד לְשִׁרְשׁוֹ, וְעֵקֶר הַדְּבָר - שְׂיִכְבֵּד יִרְאֵי ה' בְּלֵב שָׁלֵם.

אב"י הנחל חלק ב'

כט.

...החושק וחומד וכוסף לדרש, לחפש ולבקש, לתור ולחתר, למצא ה'...
תעלומת והחפרת המים עמקים, שהם חיותו של דורנו, נחמתנו ותקוננו
בדורותינו אלה; המרפאים כל תחלואי הרעות והמרות שלנו ושל הדור
הזה ושל הדורות הבאים לנצח, שאין להם רפואה רק על-ידי המים חיים
אלו שנתגלו מחדש בעולם, שהם כל נחמתנו ותקוננו וכל חיותנו לדור
ודור לנצח, המחיים ומקשרים נפשותינו ונפשות כל ישראל לשרשם.

ל.

בזה יגיל וישיש לבי, כי יש עוד תקנה להשיג את דרך החיים, דרך האמת
האמתי, כי אני רואה בזה שיש עוד לנו תקנה להשיג דרך החיים. וה'
יצליח דרכנו בהצלחה האמתית והנצחית בזה ובבא לנצח.

לא.

...החותר למצא המים טהורים, שמטהרים את הטמאים במינות ואמונות
פזביות, ומגדלים האמונה הקדושה מטמאת מת, שהיא מינות ואמונות
פזביות, ומגדלים אמונה שלמה, צחה וברורה, שעל-ידי-זה יפירו וידעו
כלם את ה', שעל-ידה יפירו וידעו כלם את ה'.

לב.

ברגע זו קבלתי את ברכתך הנאמנה הלכבית מיום ז' ניסן תשכ"ז. אוֹדָה
ה' בכל לבבי, אשר מצאתי חן וחסדך בתורה בלבך הטוב והנעים, ותגדל
טובתך וחסדך עלי כל-כף. מעמקי לבבי אביע לכבוד מעלת נפשך הרם
תשואות חן חן ורב תודות וברכות. אגילה ואשמחה בפלאות אהבתך
וחסדך עמדי...

בכל עת עיני ולבי פרושות לה' בתפלה ותחנונים, שיתגנהך בחן וחסד,
ותשכיל ותצליח בכל דרכיך, בזה ובבא, בחסד ורחמים גדולים, וימהר
ויחיש לישועתך ורפואתך בשלמות, ויצליח דרכך ויגדיל שלומך (ושלונת)
[ושלום] ביתך לחיים טובים, ארכים, בריאים ורעננים, שמהם תצמח
האמונה הקדושה בדורות אלו לכל באי עולם; אמונה חזקה ונכונה
וישרה, אמונה שלמה, זכה, צחה וישרה וברורה בלי שום דפי, ויעשו כלם
אגדה אחת לדעת את ה' ולעבדו בלב שלם, באמת ובתמימות.

אב"י הנחל חלק ב'

לג.

עיני זולגות דמעות רותחות על אֶשֶׁר, בעוונותי הרבים, שָׁלַח ה' עָלַי, לטובתי, יסורים קשים, לא עָלֶיךָ, וכאבים גדולים בְּרַגְלֵי וּבְמַעֵי, לא עָלֶיךָ, ואני שוכב במטה ובוכה לפני ה' על בטול תורה ותפלה. גם איני זוכה לילך לבית-הכנסת ולמקוה, כְּדַרְכֵי לְטַבֵּל בְּמִקְוֵה בְּכָל יוֹם. אֲבַקֶּשֶׁךָ מְאֹד לְהַתְּפִיל עָלַי שְׂיִשְׁלַח לִי ה' רְפוּאָה שְׁלֵמָה מִן הַשָּׁמַיִם, וְהִמְרַחֵם יְרַחֵם!

לד.

קבלת תענית

"רבון העולמים, הריני לפניך, על תנאי, בתענית נדבה למחר, מעלות השחר עד אחר תפלת ערבית. ואם לא אוכל או לא ארצה - כשאמר 'מזמור לדוד ה' רעי לא אֶחְסֹר' וכו', אוכל להפסיק ולא יהיה בי שום עון. אבל יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבותי, שתתן-בי כח ובריאות ואזכה להתענות למחר, ותקבלה באהבה וברצון, ותזכני לשוב בתשובה שלמה, ותענה עתירתי ותשמע תפילתי, כי אתה שומע תפלת כל פה. ברוך שומע תפלה".

לה.

...המתיחס אל הצדיק האמת ותלמידיו בחבה, בהערצה ובאהבה עצומה בלי קץ וסוף, ומתאמץ בכל כחו, בכל יכלתו, להרבות לפרסם בעולם את שם הצדיק האמת, שעל-ידי-זה תבוא הגאולה לנו ולכל ישראל ולכל העולם כולו.

...ותעמיק את מחשבתך בהבנה עמקה ויתרה ביותר להיטיב אחריתך, בכח הצדיק האמת... המצטיין בחריפות שכלו הישר.

עקר הרחמנות שצריכים לרחם על ישראל הוא, להכניס בהם אור האמת, ולהוציאם על-ידי-זה מעוונות ולקרבם להשם יתברך.

...המשפיל עצמו ומשליך את כבודו מנגד, לכל דבר קדוש הנוגע לטובת בניני ועסקי הצדיק הגבור ובעל כח גדול, שיש לו כח המושך, למשך ולקרב כל העולם להשם יתברך.

אב"י הנחל חלק ב'

אחי יקירי, נפשי ולבי! אל תתרשל בהמצוה ששלח ה' לידך, ותעשינה לשם שמים בלי אחור כָּלֵל, ותהיה זריז לעשות כל מה שמטל עליך לעשות; אל תאמר: אעשה אותה למחר! שמא לא תפנה. אל תתעצל להיות חבר טוב ליראי ה' האמתיים! התחבר בחברתם תמיד, בפרט בראש-השנה הקדוש והנורא הממשמש ובא. אל תתעצל לבקש חכמה מהחכם האמת שבדורנו ושְׁבָכֵל הדורות, ושמע והאזין דבריו הנפלאים וכו'. יומם ולילה זכרו מִמֶּךָ לא ימוש ותשוהו תמיד לנגד עיניך. פלס מעגל רגליך לישר אותם בדרך האמת, ומדרך שקר תברח ותרחק. אל תפרד מהגאון [מהגיון] חכמה ומוסר, ותתאבק בעפר רגלי חכמים אמתיים ותתחכם.

לו.

...המתניחס אל הצדיק האמת בהערצה ובאהבה עצומה בלי קץ וסוף, ומתאמץ בכל כחו להרבות ולפרסם ולהודיע בכל העולמות את שם הצדיק האמת, שעל-ידו תבוא הגאולה לנו ולכל ישראל ולכל העולם כּלּוּ. כתיבה וחתומה טובה, לחיים טובים ארפים ולשלום. צריך לזכור תמיד גדל מעלת אצילות נפשו העדינה וגבוהה מאד בשרשה העליון, לרחם עליה, לקשטה וליפותה ולצחצחה בצחצחות העליונות הנוראות של הצדיק, להצילה מפח יוקשים של העשק (והסכל) [והיכלי] התמורות, שמחליפים ומקלקלים מאד, ולהתנהג בנימוס המלוכה הקדושה של בן-המלך-האמת שנתחלף. כּבֵר הגיעו ימי אלו הקדושים, ימי הרחמים והסליחות, וצריך עתה לחזור ולהתחיל מחדש להתגעגע ולכסף ברצונות חזקים, לשאר קבוע בראש-השנה הקדוש בתוך הקבוץ הקדוש של הצדיק האמת, ולא יפרד עצמו מהם כל ימי חייו, כי כל זמן שהוא בתוך כלל הקבוץ שמקבץ הרועה האמתית, יש לו תקנה לעולם, אפלו אם יעבר מה שיעבר. כּשֶׁאָדָם רוצה להתקרב להשם יתברך ולשוב בתשובה, צריך שיעברו עליו אלפים ורבבות ירידות בלי שעור, וצריך שיהיה גבור חזק, לחזק לבבו בכל פעם לבלי להניח את מקומו משום ירידה שבעולם, יהיה איך שיהיה. וזהו העקר והיסוד שהכל תלוי בו, לבלי לפל בדעתו לעולם ולחזק את

אב"י הנחל חלק ב'

עצמו תמיד אף אם הוא כמו שהוא, להאמין באמונה שלמה שאין שום ירידה בעולם, כי בכל מקום יכולים למצא את השם יתברך. ואפלו כשנופל לשאול תחיתות, רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן צריך לתזק את עצמו תמיד ולבלי ליאש את עצמו לעולם, כי גם שם השם יתברך נמצא, בבחינת "ואציעה שאול הנד".

היצר הרע אורב על נפש האדם תמיד לטמא מחו בעוונות ופשעים ופגמים גדולים, וצריך רחמים רבים והתגברות גדול למלט נפשו מיד שאול, עד שישוב נפשו למקומה ולמנוחתה.

עקר הרחמנות שצריכים לרחם על ישראל הוא, להכניס בהם אור הצדיק, ולהוציאם על-ידי-זה מעוונות ולקרבם להשם יתברך.

שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה. המעתיק, המתפלל תמיד על שלומו והצלחתו, ומאחל לו ולביתו שנה טובה ומתוקה, שנת גאולה וישועה.

לז.

צריך לזכור תמיד היטב גדל מעלת אצילות נפשו העדינה וגבוהה מאד בשרשה העליון, ואלפי אלפים ורבי רבבות של עולמות בלי שעור תלויים בה. וצריך להתעורר ברחמים רבים לרחם עליה, לקשטה וליפותה ולצחצחה בצחצחות העליונות הנוראות מאד של הצדיק, להצילה מפח יוקשים של העשק והיכלי-התמורות, שמחליפים ומקלקלים ואורבים עליו, שרוצים לגזול ולעשק הטוב של נפשו; ולהתנהג בנימוס המלוכה דקדשה של בן-המלך-האמת שנחלף, שהוא המלך על כל ישראל לדור דור.

בס"ד. י"ב. תבוא על ראש-השנה אל המקום אשר בחר ה' לעם סגלתו!

לח.

בת-עיני ולבי, שהשקיע כל מחו ולבו בים החכמה של הצדיק האמת, המנחם ומחזק ומעורר ומקיץ אותנו בקול ה' חוצב להבות אש, ומגלה ומאיר לנו אור הדעת, כי עדין ה' עמנו ואצלנו וקרוב לנו מאד בכל מקום שהוא - שנה טובה ומברכה בחיים טובים, אמתיים ונצחיים, לך ולביתך. לבי יקירי! חוס וחמל על נפשך היקרה, ועל רבבות רבבות עולמות בלי

אב"י הנחל חלק ב'

שעור התלויים בנפשך, ואל תשמע לשום דחיות שפעולם שרוצים להפרידך מהקבוץ הקדוש בראש-השנה; רק תחזק ידך בעזרת ה' ותעמד על רגליך בכל עז ותשליך כל כבודך וכל נפשך לגמרי, ותאחז עצמך בכל כחך בהקבוץ של הצדיק האמת כל ימי חיידך, כי כל חיידך תלוי בזה, ועל-ידי-זה לא תמוט לעולם.

עקר התקון הנפלא שזוכין בראש-השנה הוא על-ידי שמצטרפין אל הקבוץ של הצדיק, שהוא עקר הרועה האמתי, שבו כלולים כל הרועים האמתיים שהיו בכל הדורות, שעוסק עכשו ביותר לקבץ את ישראל כרועה עדרו, והוא רחמן אמתי, שמקבץ כל הנדחים והאבודים, שהם הרשעים גמורים הרחוקים מאד מאד מהשם יתברך, להשיבם אל הקדשה, ומאיר בלב כל אחד ואחד בכל מקום שהוא איך לשוב מכל המקומות רעים שרוצים לדחותו לשם, ומכניס בהם קיום התורה כל ימי חייהם בכל מה שיעבר עליהם, שזהו עקר הרחמנות על ישראל.

בצתיד הקרוב יבוא עת, שיתגלה ויאיר אור הצדיק האמת גם בכל הגוים והעמים, ויקהלו ויתקבצו כלם אל הצדיק לשמע דבר ה', ואז כלם ידעו את ה' ויקראו כלם בשם ה'.

מי שרוצה לקרב רשעים ומרחקים ביותר להשם יתברך, יש עליו סכנות גדולות מאד בלי שעור, וצריך לזה כמה תחבולות בלי שעור עד שיזכה לפעל פעלתו בשלמות.

ידידו הנאמן המסור בכל לב ונפש, העומד בתפלה ותחנונים בעד שלומו וישועתו תמיד בכל עת.

המעתיק / ישראל דב אודסר

לט.

הצדיק האמת גלה דברים המחיין את כל הנפשות, מקטן ועד גדול, מרום כל דרגין עד תכלית מדרגה התחתונה. הט אזניך ושמע היטב, פקח עיני שכלך וראה והבין והבט האמת לאמתו! הסר ממך עקשות לב וחקמות של הבל הרחק ממך. חוסה על נפשך והטה דעתך אל האמת האמתי.

אודה ה' מאד בפני, אשר חזקנו ואמצנו ללקט סגלות נפלאות ורפואות יקרות, נצחיות, חיי נפשות. המסתכל בהם בעין האמת, יראה בעצמו את

אב"י הנחל חלק ב'

יָקַר תְּפִאֲרַת גְּדֻלָּתָם, וְהֶאֱמַת יַעֲיֵד לְעַצְמוֹ. ה' יִשְׁלַח לָנוּ אוֹרוֹ וְאַמְתּוֹ וַיְנַחֲנוּ תָמִיד בְּדֶרֶךְ הָאֱמֶת, וַיִּטֶּה לְבָנוּ לְעַבְדּוֹ כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ בְּאֱמֶת, לְאַהֲבֵךְ אֶת הַשְּׁלוֹם וְהֶאֱמַת.

לִיֵּלֵא תִלְמִידוֹ הַמְּבַהֵק, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ רַבִּי נֵתָן, זָכְרוּ לְבִרְכָה, הֲיֵה הָאוֹר הַחֲדָשׁ הַפֶּלֶא הַזֶּה נֶעְלַם וְנִגְנָז מִן הָעוֹלָם לְגַמְרֵי!

מֵאֵד רַבִּים וּגְדוֹלִים מַעֲשָׂיו וּפְעָלָיו אֲשֶׁר הִכִּין בְּשִׁבְלֵינוּ לְהַחֲיֹתָנוּ כְּהַיּוֹם הַזֶּה, וּפְעָלָיו אֲשֶׁר פָּעַל וְהִכִּין לְכָל, לָנוּ וּלְכָל הַדּוֹרוֹת, וְהַמְצִיא לָנוּ אוֹצְרוֹת אוֹצְרוֹת שֶׁל אֱמוּנָה וְדַעַת לְבַל נִמוּט לְעוֹלָם, עַד אֲשֶׁר יִתְפַּלֵּא וַיִּשְׁתַּוְּמֵם וַיִּיחַרַד כֹּל מִי שְׂרוּאָה הַמְּרֹאָה הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא הַזֶּה; יִתְפַּלֵּא וַיִּשְׁתַּוְּמֵם יִבְהַל וַיִּיחַרַד כֹּל מִי שְׂרוּאָה אוֹר הַחֲדָשׁ וְהַפֶּלֶא נוֹרָא הַזֶּה, עַד אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית הַזֶּה, הַמְּחִיָּה וּמְקַיֵּם אוֹתָנוּ עַל-יְדֵי חֲכָמָתוֹ בְּדוֹר הַזֶּה, לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, בְּכָל דוֹר וְדוֹר.

דַּע, אַחִי, כִּי כָל מֵה שֶׁהִיָּה נֶעֱשֶׂה עִמָּנוּ כֹּל יְמֵי חַיֵּינוּ, וְכָל מֵה שֶׁנֶּעֱשֶׂה בְּעוֹלָם, הַכֹּל מְרֻמָּז בְּתוֹרָתוֹ הַקְּדוֹשָׁה, וְכָל מִי שִׁישִׂים אֶת לְבוֹ לְזֶה, יִשְׁתַּוְּמֵם וַיִּתְפַּלֵּא.

דַּע, אַחִי, שְׁמִי שְׁחוּשֵׁק בְּאֱמֶת אֶל הָאֱמֶת, בְּוִדְאֵי יִזְכֶּה לְהִבִּין הָאֱמֶת, אַף-עַל-פִּי שִׁישׁ לוֹ הַרְבֵּה קִשְׁיוֹת וְעִקְמוּמִיּוֹת וְכוּ'.

שְׁמַתִּי אֶת לְבִי לְכַתֵּב, בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי, אֲשֶׁר הִלְכָבוֹת הוֹלְכִים וְנִתְמַעֲטִים בְּעַצְמָם הַחֲשָׁף אֲשֶׁר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי, אֲשֶׁר הִלְכָבוֹת הוֹלְכִים וְנִתְמַעֲטִים... בְּחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל מְאֹד, אֲשֶׁר נִבְעַר לְכָבוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת לְאֵין שְׁעוֹר וְקֶץ, לְהוֹדִיעַ וּלְפָרְסֵם בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת שֶׁאֲנִי בְּעוֹלָם סוֹד נוֹרְאוֹת גְּדֻלָּתוֹ שֶׁל הַיְצִחַל נִבְעַ', שֶׁרַק הוּא לְבָדוּ יָכוֹל לְהוֹצִיאָנוּ מִהַחֲשָׁף, וּלְפָדוֹת אוֹתָנוּ מִכָּל הַחֲשָׁכוֹת הָעוֹבְרֵי עָלֵינוּ, שֶׁהוּא סוֹף קֶץ הַגְּלוֹת בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי.

מ.

...אֲשֶׁר נִבְעַר לְבוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֶרֶת בְּחַמִּימוֹת וְהַתְּלַהֲבוֹת גְּדוֹל לְאֵין שְׁעוֹר וְקֶץ, לְהוֹדִיעַ בְּאַהֲבָה רַבָּה וּבְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה לְכָל יִשְׂרָאֵל מִסוֹד נוֹרְאוֹת גְּדֻלָּת הַיְצִחַל נִבְעַ', שִׁידְעוּ כֻּלָּם אֲשֶׁר רַק הוּא לְבָדוּ גּוֹאֵל וּפּוֹדֶה אוֹתָנוּ, יִגְאֵל וַיִּפְדֶּה אוֹתָנוּ וַיּוֹצִיאָנוּ מִכָּל הַרְעוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת הָעוֹבְרֵי אֲשֶׁר בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי, בְּסוֹף סוֹף הַגְּלוֹת - אֲשֶׁרִיךְ שְׁזַכִּיתָ לְכָף!

אב"י הנחל חלק ב'

...עֲטַרְתָּ ראשי, וְעֲטַרְתָּ הָאֵמֶת עֵטֶר לְרֵאשׁוֹ... דַּע, אָחִי! אֲנַחְנוּ רוֹאִים
בְּעֵינֵינוּ שְׂכָבֵר הַגִּיעַ הַזְמַן, שְׂקַצְף גְּדוֹל יְקַצֵּף ה' עַל שׁוֹנְאֵינוּ הַרוֹצִים
לְהַשְׁמִידֵנוּ, שְׁעוּמָדִים עֲלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ, וַיַּעֲשֶׂה בָהֶם נִקְמוֹת גְּדוֹלוֹת לְאָבִד
זְכָרָם מִן הָאָרֶץ. אֲשֶׁרִי אָדָם אֲשֶׁר יִהְיֶה בְּכָל יוֹם בְּתוֹרוֹתָיו וּתְפִלוֹתָיו!
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ, שְׂכָל פְּוֹנְתִי וְגַם פְּוֹנְתְךָ בְּעֵנֶיךָ הַקָּשֶׁר וְהַעֲסָק שְׁלָנוּ הוּא
רַק לְשֵׁם ה' בְּאֵמֶת, שְׁנֹזְכָה לְהַגִּיעַ אֶל הַתְּכַלִּית הַטּוֹב שְׁרוּצָה רַבָּנוּ, זְכָרוּ
לְבָרְכָהּ, לְהַבְיֵאֵנוּ אֵלָיו, עַד נֹזְכָה לְשַׁבֵּר כָּל הַמְּנִיעוֹת, לְחִזּוֹת בְּנַעַם ה'.
...הַמוֹשֵׁל בְּגַנְזֵי הַמַּדְעָה וְהַחֲכָמָה עֲלָאָה דְעֲלָאָה עַל כָּל עֲלָאִין, שְׁגִלָּה רַבָּנוּ
הַנְּחַל נִבְעֵ, הַחֲכָם הָאֵמֶת, אֲב הַחֲכָמִים שְׁהִיוּ וְשִׁיְהִיו, אֲשֶׁר בְּחֲכָמָתוֹ
הַנּוֹרָאָה יִכְבֵּשׂ כָּל הָעוֹלָם וַיּוֹצִיאֵם מִחֲשָׁךְ לְאוֹר וַיֵּאִיר בְּלִבָּם אוֹר ה'.
כְּתִיבָה וְחֲתִימָה טוֹבָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם לָךְ וּלְבֵיתְךָ, יֵאָרִיכוּ יָמִים וְשָׁנִים עַל
מִמְלַכְתּוֹ בְּרַב טוֹב.
ה' יוֹדֵעַ, שְׂכָל פְּוֹנְתִי וְכוֹנְנְתְךָ בְּעֵנֶיךָ הַעֲסָק וְהַקָּשֶׁר שְׁלָנוּ הוּא רַק לְשֵׁם ה'
בְּאֵמֶת, שְׁנֹזְכָה לְהַגִּיעַ אֶל הַתְּכַלִּית הָאֵמֶתִי הַטּוֹב שְׁרוּצָה רַבָּנוּ לְהַבְיֵאֵנוּ
אֵלָיו.

מא.

אָזֶר-נָא כְּגִבּוֹר חֲלָצִיךָ, אָחִי יְקִירִי, לְהַתְּחַזֵּק, אֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא, בְּכָל
מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ, לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל כַּחֲךָ לְשַׁמֵּחַ נִפְשֶׁךָ בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֶיךָ,
אֵיךְ שֶׁהוּא אֵיךְ שֶׁהוּא, בְּכָל עַז, וְתַסְמֵךְ עַל כַּחוֹ שֶׁל זְקֵן דְקָדְשָׁה, זְקֵן
שְׂבִדְקָנִים, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ תָּמִיד בְּכָל עֵת וּמְהַפֵּךְ הַכָּל לְטוֹבָה, עוֹוֹנוֹת
לְזַכִּיּוֹת, וּמֵאִיר לָנוּ אוֹר אֲלֻקוֹתָיו יִתְבָּרַךְ גַּם בְּתַקְוָה הַתְּגַבְּרוֹת הַחֲשָׁךְ הַמֵּר
הַזֶּה שֶׁל עֲכָשׁוּ. כִּי דִיְקָא אֲנַחְנוּ אֵיךְ שְׁאָנוּ, אֲנַחְנוּ בְּדוֹר הָעֲנִי כְּזֶה, הֵיטוֹם
הַזֶּה, זְכִינוּ לְמָה שֶׁלֹּא זָכוּ כָּל הַדּוֹרוֹת שְׁהִיוּ לְפָנֵינוּ מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם,
כִּי אֲנַחְנוּ בָּאֵנוּ לְזֶה הָעוֹלָם בְּזֶה הַזְמַן... וּלְהַחֲיֹת גַּם אַחֲרִים בְּדַבְּרֵינוּ
הַנְּלִהָבִים וּבְרוּחַ לְבוֹ חַסֵּם כְּלֵה־אֵשׁ, בְּהַפְּצַת אוֹר הַצְּדִיק בֵּין אַנְשֵׁי מַדְעָה
וּבֵין הַמוֹנִי הַדּוֹר הַצְּעִיר... לְהַפֵּךְ בְּסִגְלוֹת נִפְשֶׁךָ הַיְקָרָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד,
בְּרַחֵב בִּינְתוֹ, בְּהַסְבְּרָתוֹ הַמְּזַהֶרָה וּבְדַבְּרָתְךָ [וּבְדַבְּרֵיךָ] הַנְּלִהָבִים וּבְרוּחַ
לְבָבְךָ חַסֵּם כְּלֵה־אֵשׁ, לְהַפְּצַת אוֹר הַצְּדִיק, הַמְּלִיךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר,
בֵּין אַנְשֵׁי מַדְעָה וּבֵין הַמוֹנִי הַדּוֹר הַצְּעִיר, וּלְהַחֲיֹת גַּם אַחֲרִים בְּסִגְלוֹת

אב"י הנחל חלק ב'

יקרות ונחמדות של נפשך, התלויים בנפשך היקרה וגבוהה מאד... בהסברתך המזהירה, בדבריך הנלהבים וברוח לבך החם כלהב-אש, להפצת אור הצדיק בין אנשי מדע ובין המוני הדור הצעיר...
...ומחיה ומגלה לנו אלקותו יתברך, ומעורר אותנו לתשובה בתקף התגברות החשך המר הזה של עכשו, כמו שאמר: "איך האב אויס גיפירט און וועל אויס פירן!" (אני גמירתי ואגמר!).

...ומגלה להם אלקותו יתברך ומעורר אותם לתשובה, ומאיר להם אלקותו יתברך בתקף התגברות החשך המר של עכשו.

זכר נא, אחי חביבי, גם את החסד הגדול שעשה עמך השם יתברך! אני בטוח ומבטחני, שעל-ידי חזק לבך בהאמת, כמו-כן תצליח ותזכה לזה. זכר נא, אחי חביבי, את החסד הנפלא והנורא עד אין סוף ואין תכלית שעשה עמך השם יתברך, לקרבך לאור חדש ונורא כזה, להסתופף בצל קדשתו ולעסוק בדבריו הקדושים, לידע מאור קדוש כזה ולכלי להיות מתנגד עליו, מה שלא זכור בכל הדורות הקודמים שהיו לפנינו מיום בריאת העולם.

מ.ב.

...המזכך ומצחצח את נפשו באור הצחצחות העליונות החדשים לגמרי שנתגלו בדורותינו אלה - שלום וחיים ארפים וטובים בזה ובכא!
"הפחות שבאנשי, אני מוליך אותו בדרך של צדיק גדול מאד!"
רבנו, זכרו לברכה, הוכיח את אחד שהיה מקרב אליו ונתרחק, ואחר-כך חזר ובא אליו. ענה ואמר: "אפלו אם עוברים כמה שנים ואינו נעתק ועולה ממדרגתו, רק הוא עומד במדרגתו הראשונה כבתחלה, ואפלו אם הוא גרוע יותר מבתחלה - אם הוא מקרב לצדיק האמתי, ההתקרבות בעצמו הוא טוב מאד בלי שעור וערך. הלא יש אצלי אנשים, שאיני יודע אם השאול-תחיתות היה די להם, פי גם השאול-תחיתות היה קטן לפניהם, שאם היה אפשר להם לחתור תחת השאול-תחיתות היו חותרים - ועל-ידי נתקרבו להשם יתברך", וכו'.

רבי נתן, זכרו לברכה, ביום הסתלקותו, בעשרה בטבת, אמר לאנשיו בזה הלשון: "אפילו מען זאל זיין דער ערגסטיר בעל-עבירה - אביא מען

אב"י הנחל חלק ב'

האלט זיך אין רבי'ן, וועט מען בודאי תשובה טאהן און מען וועט האבן א תיקון! " (אפלו יהיה הבעל-עברה הגרוע ביותר - העקר שאוֹחֲזִין עֲצָמָן בְּרַבּוֹנוֹ, בּוֹדֵאי וּבּוֹדֵאי יַעֲשׂוּ תְּשׁוּבָה וְיִהְיֶה לָהֶם תְּקוּן!).

... "להתקרב אלי הוא דבר נמנע וקשה וכבד מאד! מי שיתקרב לאנשי שלומי, ואפלו מי שרק יגע בהם, בודאי יהיה איש פשר באמת; ולא איש פשר בלבד, כי אם אפלו צדיק גדול מאד יהיה מי שיזכה להתקרב לאנשים שלי". ואמר גם אז: "כבר גמרת, ואגמר!"

האמונה לבדה, שמאמין בהצדיק ומקרב עצמו אליו אפלו אם לא יקבל ממנו כלל, זה בעצמו טוב מאד בלי שעור, כי על-ידי האמונה וההתקרבות לבד, נאכל הרע שלו ונתהפך למהות הצדיק, ובלבד שיהיה כונתו לשמים.

הצדיק בעצמו אי אפשר להשיגו, כי אין בו שום תפיסה, רק על-ידי אנשי יכולין להבין עצם נוראות גדלתו, כי על-ידי שרואין שאנשי הם אנשי מעשה והולכים בדרך ה' באמת, על-ידי-זה יכולין להבין עצם גדלת הצדיק.

הצדיק הכובש את יצרו, ואפלו במה שהתר לו הוא אוֹחֲזֵ אֶת תְּאוֹתוֹ בְּיָדוֹ, הוא תמיד חי אפלו לאחר מיתה, ואין חלוק אצלו בין מיתה לחיים.

מג.

... שדבק כל חיותו ומחו, שנתן דעתו ולבו, שנתן כל חיותו ומחו ולבו להבין ולהפיר האמת האמתית הגנוז, שמעלה כל הנפשות מתכלית תכלית גשמיות דגשמיות, מבטן שאול תחתיות, למעלה מכל הרוחניות.

אם היה האדם מאמין, שהצדיק האמת מגן על כל ישראל לדור ודור לנצח... לקשר ולדבק עצמו בהצדיק האמת הגנוז וצפון מעין כל, שמעלה כל הנפשות מבטן שאול, מתכלית תכלית גשמיות דגשמיות, לעלא ולעלא מכל הרוחניות, ומכניס הכל אל האמונה... שבחכתו ושכלו הישר ולשונו הצח והמפאר, שירחם על עם ה' ברחמנות האמתית... הוא כמו שהוא... להכניס בלב ישראל גדלת נוראות הצדיק ותורתו, להורות להם בכמה סבות וגלגולים נפלאים מאדון כל...

אב"י הנחל חלק ב'

מד.

...שזכה להבחין, להבין ולהפיר את האמת האמתית, ומצא את האמת האמתית היחיד בעולם, המעלה משמך, מעמקי תהום תחתיות, מתכלית גשמיות דגשמיית לעלא ולעלא מכל הרוחניות. תלמד העם את האמת הפלא והנורא אשר הופיע ה' לנגד עיניך בכמה סבות וגלגולים נפלאים זה כשבע שנים, ותרחם עליהם ברחמנות האמתית, ותפתח עיניהם ולבם של ישראל, שכלם יראו ויבינו ויפירו האמת הגנוז וצפון ונעלם מעין כל, שהוא חיות וקיום כל הבריאה, ומפני תצמח הגאולה האחרונה לעם-ישראל ולכל העולם, שכלם ידעו את ה' ויתנו לו כתר מלוכה.

מה.

...הצופה ומסתכל על האמת הצרופ והמוזקק, ורואה מרחוק אמתת האמת, וכוסף בכל הלב, בחשק נמרץ ורצון חזק, לפרע החוב שהוא חייב להעם, ומבין להיטיב להם מטובו, להכניסם תחת כנפי הצדיק האמת השומר ומגן עליהם תמיד, להקים ולהעלות כלם מנפילתם ולקשר אותם אל הקדשה...

...החופף וסוכך עליהם תמיד לשמך מכל רע ולהקימם ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העליה, עד שיבוא העולם לידי תקונו בשלמות - חיים ארפים בבריאות והצלחה וכל טוב.

הצדיק, שיש לו כח בידיו להוציא כל העשרה מיני חצים]... להקים כלם מנפילתם שנפלו וירדו פלאים, שנפלו פלאים לעמקי עמקי התהום-תחתיות ממש, פי יש לו כח בידיו להוציא כל העשרה מיני חצים שנוזקו להם מעשר כתרין דמסאבותא, ולרפאותם, ולרפא אותם בשלמות בעשרה מיני נגינה.

...ורואה בעיניו בראיה גמורה אמתת האמת, לפרע החוב המטל בעיניו, עליו, להיטיב מטובו לכל העם, להכניס את כל הלבבות תחת כנפי הצדיק האמת, שר העולם, החופף וסוכך עליהם תמיד להעלותם מנפילתם שנפלו פלאים לעמקי עמקי התהום-תחתית ממש, לתכלית העליה... ויש לו כח בידיו להוציא מהם כל העשרה מיני חצים שנוזקו להם מעשר כתרין דמסאבותא, שהם הכפירות ואמונות של שקר, ולרפא אותם בשלמות בעשרה מיני נגינה.

אב"י הנחל חלק ב'

חיים טובים, אמתיים, לארץ ימים דשנים ורעננים.
רב תודות ותשואות חן חן לך, המסתכל על האמת הצרוף והמזקק ורואה
מרחוק אמתת האמת בראיה גמורה וברה פחמה, וכוסף בחשק נמרץ
ורצון חזק לפרע בזריות את החוב המטל עליו, לרחם על עם ה' ועל כל
מקומות החיצונים והרחוקים מאד, להכניסם תחת פני הצדיק האמת,
שר העולם, החופף וסוכך עליהם תמיד, להעלותם מנפילתם שנפלו
פלאים לעמקי עמקי התהום-תחתיות, ויש לו כח בידי להקימם
ולהעלותם מעלה מעלה עד תכלית העליה, ולהפוך זדונות לזכיות
ומכפירה לאמונה קדושה, ברוחה וישרה.

מו.

היום השגתי ברפת לבכך החם. רב תודות, חן חן לך! ... ה'... ושמח לבי...
ישמחה לבי, ותגל נפשי עליך... ישועת נפשך. בישועת ה' וחסדו הגדול,
שעשה עמך פלאי פלאות כאלה, שתתקשר בקשרי קשרים, באהבה עזה
עצומה בלי קץ וגבול, אל הצדיק האמת ואנשיו הפשרים האמתיים
שבדור, שזהו עקר חיותנו ותקוננו בדור הזה.

הצדקה היא מצוה גדולה מאד מאד והיא שקולה ככל התורה וככל
המצוות, ועל-ידה - כל נהירו וכל שלימו וכל חידו אשתפח (כל מיני אור
וכל מיני שלמות וכל מיני חדוה נמצאים), ונמתקין כל הדינים ונתבטלין,
ונמשכין חסדים גדולים, בחינת צדקה וחסד.

כל דבר עב וגשמי, כשעומד נגד דבר רוחני עושה צל!
אנשי אמת של הצדיק הם אוהבים זה לזה באמת, והעולם ראוי שיתמהו
על האהבה שבינינו, אשר מים רבים לא יוכלו לכבותה!

רב תודות וברכות וכן חן מקרב לב עמך. שמח לבי ותגל נפשי בישועת
ה', ונפשך, שעשה ה' עמך פלאי פלאות כאלה, שנתקשרת בקשרי
קשרים, באהבה עזה ועצומה, אל הצדיק האמת ואנשיו האמתיים
הפשרים שבדור. אנשי אמת של הצדיק הם אוהבים זה לזה באמת;
והעולם ראוי שיתמהו על האהבה שבינינו, אשר כל מימות שבעולם לא
יוכלו לכבותה!

רב תודות וברכות וכן חן מקרב לב עמך. שמח לבי ותגל נפשי בישועת
נפשך, שעשה ה' עמך פלאי פלאות כאלה בעולם שקר כזה...

אב"י הנחל חלק ב'

בהתקשרות שנתקשרת בקשרי קשרים, באהבה עזה ועצומה כל-כף, אָל הצדיק האמת ואנשיו האמתיים הכשרים שבדור, עד אשר כל מימות שבעולם לא יוכלו לכבותה - אשרי חלקך, אשרי גורלך! מה טוב חלקך, חלקך, ומה נעים גורלך!

אנשי אמת שפינינו... של הצדיק, הם אוהבים באמת; והעולם ראוי שיתמהו על... שפינינו.

אב החכמים וראש מבחר האמת, מבחירי צדיקיא, הסתום, הנסתר והנעלם בתכלית העולם, שמבטל שרש הרע והקלפה הכי חזקה, עמקה וקשה מאד, בחינת המן-עמלק.

...ולא ירום לבבו מאחיו, ויזכה להתנהג בישר צדק ומשפט ומישרים עם הבנה והנהגה טובה, ויזכה לעבד עבודתו להעם בסבלנות, בישר צדק ומשפט, עם הבנה ישרה והנהגה טובה, ישרה, וסבלנות. בחייו תבנה ציון וירושלים בגאולה וישועה אמתית.

...המכניע ומבטל בתכלית הבטול שרש הרע והקלפה החזקה וקשה מאד, בחינת המן-עמלק, שהוא הכפירות ואמונות פזביות, המחזירים, שמביאים את העולם לתהו ובהו, חס וחלילה, חס ושלום.

את ברכתך באהבת לבך הטובה קבלתי בשמחה עצומה. הצדיק והצדקה יפרשו בנפיהם עליך להצילך מכל רע! חן חן ורב תודות וברכות. בחייו תבנה ציון וירושלים בגאולה אמתית, התלויה רק בהתגלות אור הצדיק הנסתר והנעלם בתכלית העלמה וההסתרה... תבנה קריה נאמנה בגאולה אמתית.

מז.

עקר קבלת המחין והדעת, שהוא גדר האדם, ועקר בחינת קבלת התורה, הינו, לזכות להסתפל היטב על אור השכל והחכמה שיש בכל דבר ולהתקרב על-ידי-זה להשם יתברך, ולהפיר אותו ולעבדו יתברך על-ידי כל הדברים שבעולם, ולהכניע ולבטל הפסילות והבהמיות של חכמות חיצוניות ופילוסופיא וכלל כל התאוות והמדות רעות, שהם רוח שטות ושגעון ומעשה-בהמה ממש ממש, הנמשך מבחינת מלכות הרשעה.

יש שמשקעים כל-כף בתאוותיהם, עד שעושין מעשה בהמה ממש, ואף-על-פי-כן הם רוצים להתחכם, והם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים,

אב"י הנחל חלק ב'

ורוצים לחקר חקירות בידיעת אלקותו ותברך על-פי חכמות חיצוניות, חס ושלום. גם בין תבין: בין הכשרים קצת נמשך ונשתלשל פגם וטעות זה, שעדין לא יצאו בשלמות ממעשה בהמה, עד אשר ברבוי זהמת תאוותיהם... ואף-על-פי-כן רוצים להמציא חדשות, ואומרים דעות זרות וחקמות שקר בדרכי עבודת ה'.

יש כמה בני-אדם שמשקעים כל-כך בתאוותיהם, כאשר הם יודעים בעצמן, ועושים מעשה בהמה ממש, ואף-על-פי-כן הם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים, אשר ברבוי זהמת תאוותיהם הם גרועים מבהמות ועושים מעשה בהמה ממש, ואף-על-פי-כן הם חכמים בעיניהם ונגד פניהם נבונים וכו', פנ"ל, ורוצים לחקר חקירות בידיעת אלקותו ותברך על-פי חכמות חיצוניות. גם בין הכשרים קצת... שיש מפרסמים של שקר, שעדין לא יצאו לגמרי כלל ממעשה בהמה, ואף-על-פי-כן הם חכמים בעיניהם ורוצים להנהיג את העולם, את ישראל, בדעות זרות וחקמות שקר בדרכי עבודת ה', וחקמות של שקר הרבה, של שטות הבל ושקר, ומתלבשים עצמם במצוות, ומעקמים לב הרבה מישראל ומרחקים אותם מהצדיק האמת, וקורין את הכשרים והיראים אמתיים שבדור בשם כסילים ופתאים וכו'. ובאמת כלם "המה מהבל יחד", מחמת שמהפכין האמת ועושים מעשה בהמה, ואף-על-פי-כן רוצים לידע חכמות והמצאות, ועל-ידי-זה אין יכולים לקבל המח והדעת האמתית, עד שנתעים ונבוכים בחכמות של שטות והבל.

צריך האדם לזהר מאד שלא יעשה מעשה בהמה, חס ושלום, פי הדעת, שהוא גדר האדם, הוא בהפך ממש מכל התאוות וכו', שהם בחינת כסילות ושטות ושגעון, מעשה בהמה ממש. וכשזוכה על-ידי הדעת לגרש התאוות ומדות רעות הבהמיות, אזי נתחזק ונתרומם שכלו, וכפי הכנעת התאוות הבהמיות כן נתרומם שכלו; ואזי כשמגיע אל השכל, אז צריך הוא לידע האמת שעדין הוא רחוק מחכמה, בבחינת: "אמרתי אחקמה, והיא רחוקה ממני", כי עקר החכמה - שישכיל שרחוק ממנו החכמה, ואז צריך דיקא לעשות עצמו כבהמה וכאלו אין בו שום דעת כלל, כמבאר על פסוק: "אשר נתן אלקים חכמה בהמה" (בפרשת ויקהל), שהוא חכמה גדולה לעשות עצמו כבהמה; כי אי אפשר לקבל ולהמשיך

אב"י הנחל חלק ב'

בשלימות הדעת והמחין האמתיים, כי אם על-ידי צמצום המוח בקדושה, שזה בחינת שמשים עצמו כבהמה, שצמצום דעתו כאלו אינו יודע כלל, וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה: אין התורה מתקיימת אלא במי שמשים עצמו כאינו יודע, ואז על-ידי זה דיקא זוכה לקבל את השכל והמוח בהדרגה ובמדה. וגם כשמקבל איזה שכל ודעת, צריך לידע בכל פעם שעדין אינו יודע כלל, ועל-ידי-זה זוכה לקבל מוח ודעת חדש בכל פעם.

אפלו מי שהוא למדן וחכם מפלג, ואפלו אם יש לו מעשים טובים, אי אפשר לבוא אל התכלית הנצחית כי אם על-ידי הצדיק האמת ותלמידיו ותלמידי תלמידיהם וכו', להמשיך על עצמו הארת השכל של הצדיק האמת, העמק והגבוה מאד, שיכול להאיר גם בהנופלים והרחוקים ביותר. ועקר תקוון האדם, בחייו ולאחר מיתתו, הוא רק על-ידי שאוחז עצמו בהצדיק. ולעתיד ישבו כל ישראל באהלי הצדיק האמת ואנשיו האמתיים ויתקרבו אליהם, שזה עקר תקוון האדם.

...וימסר נפשו לשבר כל המניעות, וימסר הכל... שימסר נפשו וימית עצמו בשביל שיהיה דבוק באהל הצדיק הגדול, ויחזק לבבו בכל עז ותעצמות שימית עצמו בשביל שיתקרב להצדיק הגדול, שיכול לתקן ולרפאות הכל בגדל עצם הארת שכלו.

ישראל, עם קדוש, צריכין מנהיג אמתי שיהיה לו רחמנות גדול עליהם. ועקר הרחמנות הוא, להאיר בהם הדעת ולהוציאם מעוונות הבאים על-ידי הרוח-שטות, כי זה עקר הרחמנות. ואפלו כשהנשמה מסתלקת למעלה למעלה, עקר שלמותה, שתהיה למטה גם-כן, ועל-כן צריך להשתדל להשאיר דעתו אחריו בעולם הזה, שאיר בהם דעתו; וצריך שיהיה לו בחינת (כל) [שכל], שיוכל להאיר הארת הדעת בדרי מעלה ודרי מטה, כי צריך להראות להגדולים, בחינת דרי מעלה, שעדין אינם יודעים כלל בידיעתו יתברך, בחינת 'איה מקום כבודו', ולהפך, לדרי מטה, שהם בחינת בני-אדם השוכנים בשפל המדרגה התחתונה מאד, בתכלית ההסתרה מאד ח"ו, צריכין לעוררם ולהקיצם שלא יתיאשו ח"ו, ולגלות להם כי השם יתברך בכל מקום, עמם ואצלם וקרוב להם מאד, כי גם שם נמצא השם יתברך, כי 'מלא כל הארץ כבודו', ולא יטעו שהם רחוקים ביותר.

אב"י הנחל חלק ב'

מח.

...אך השם יתברך הקדים רפואה למכה, ולמחיה ש'לח אלקים גם לפנינו את הצדיק האמת הגדול במעלה מאד, שעל-ידו כל החיות והקיום של ישראל עכשו.

כל עקר הגאולה שתהיה על-ידי משיח צדקנו - שיכול לרפאות את כל אחד מחלי נפשו ולהכניס בו השגות השכל העליון של אלקות, שמקבץ כל הנדחים ומקרב כל הרחוקים להשם יתברך.

עקר שמחתו ותענוגיו יתברך, כשמחזירין בתשובה את הרחוקים מאד. והצדיק האמת עוסק בזה תמיד, לעורר בני-אדם משנתם ולהחזירם בתשובה, וביותר עוסק בתקון זה לאחר הסתלקותו, להמשיך (ע"ע, על עולמנו) על עצמנו השכל העליון העמק והגבוה מאד של הצדיק האמת, שיכול לרפאות החולה והרחוק ביותר.

מט.

אף-על-פי שבאמת צריך אדם לזרוז ולמהר מאד מאד להמלט על נפשו, ובפרט מי שכבר נכשל ונלכד במה שנלכד, רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן אי אפשר לדחק את השעה, וצריכין להמתין ולהמתין הרבה לישועת ה' בשלמות, "עד ישקיף וירא ה' משמים". אבל אף-על-פי-כן, גם בתוך זמן ההמתנה והשהיה אסור לשכח ולהסיח הדעת מזה, רק ליחל ולקוות ולצפות בתשוקה וכו' ורצון חזק והתעוררות, ולמנות ולספור הימים, ולכסף ולהשתוק בכל עת: מתי יזכה ליום ישועת נפשו בשלמות, הינו לקבל התורה מחדש; כמו מי שמתגעגע וחושק לאיזה דבר, אזי הדרך, שסופר הימים עד שישגי תשוקתו, עד שיזכה להמשיך על עצמו בחינת קדשת התורה, אבל לא כל אדם זוכה לזה, להיות חזק בדעתו כל-כף ולהמתין ולצפות לישועת ה' אף אם בתוך כף עובר עליו מה שעובר.

צריך האדם כל ימי חייו לחשב על עצמו בכל יום, ולזכור היטב בכל יום יום שימיו מנויים וספורים וקצובים במספר ובחשבון, כדי שיזדרז וימהר מאד להתגבר לחטף בו איזה נקדות טובות כל מה שיוכל, להמלט על נפשו. אבל הבעל-דבר מתגבר כנגדו ורוצה לסתור ימי ספירתו, לומר לו: מה לך ומה בצע שתספור את ימיה בכל עת ותחשב על אחריתך בכל יום,

אב"י הנחל חלק ב'

מאחר שאתה רואה שעם-כל-זה אינו עולה בידך להיות כרצון השם יתברך באמת? אבל אם משכיל על האמת לאמתו, יאמר וישיב אל לבו: וכי משום זה אאחדל לגמרי, חס ושלום, לספור את ימי? הלא אף-על-פי-כן יבוא קצי ואהיה מכרח לתן דין וחשבון מכל יום ויום, על-כן אף אם יעבור עלי מה, אני על משמתי אעמד, לשמר ולעשות ולצפות ולהמתין לישועת ה', ובתוך כך אחטף טוב כל מה שאוכל, בכל יום ויום מעט או הרבה. וכשיהיה חזק ואמיץ בדרך זה, שימנה ויספור את ימיו, אף-על-פי שנדמה לו שאינו יוצא חובת היום, ואפלו אם האמת הוא כך, אף-על-פי-כן לא יסתור ספירתו בשביל זה, כי אף-על-פי-כן יאמר: ימי מנויים וספורים, ועל-כן אני מחייב לשום כל לבי ומגמתי ותקנותי להמתין ולצפות לישועת ה'. כי מי שהוא שומר ונוצר וממתין לישועת ה', בודאי יש לו יום, כי סוף-כל-סוף יגיע היום שהוא מצפה שיזכה להתקרב אליו יתברך באמת.

קדם קבלת התורה הזהירו את ישראל פן יהרסו לעלות אל ה'. צריכין לתקן הצמצום של המחין, שלא יצא המח חוץ לגבול דקדושה, שלא יחשב מחשבות רעות וחקמות חיצוניות וחקמות של הבל וכל מיני מחשבות שהם חוץ לגבול הקדושה, וגם בקדושה לא יצא המח חוץ לגבול, בחינת 'במפלא ממך אל תדרש', שזה בחינת האזהרה של "פן יהרסו לעלות אל ה'", הינו שאסור להרס לעלות אל ה', רק בהדרגה ובמדה, בבחינת מתינות והמתנה.

אף-על-פי שצריך האדם לזהר מאד בכל יום ויום לצאת חובת היום בכל מה דאפשר, כי צריך לידע שכל ימיו מנויים וספורים ויצטרך לתן דין וחשבון מכל יום ומכל שעה, ואין לו בעולמו כי אם אותו היום ואותה השעה, ועל-כן בודאי צריך האדם להיות זריז גדול בכל יום ויום להתחזק להתקרב להשם יתברך ככל אשר ימצא ידו בכחו לעשות, ולזהר בנפשו שלא יגרם לו הזריזות חוץ מהמדה הריסה לגמרי, חס ושלום, כי זה כלל גדול, שבכל דבר ובכל מדה יש בו טוב ורע, והבעל-דבר אורב על האדם תמיד ללכדו במצודתו, חס ושלום, בכל מיני תחבולות וערמומיות שבעולם, מה שאין הפה יכול לדבר והלב לחשב. על-כן צריך האדם להסתפל היטב על דרכיו בכל עת, בכדי שלא ילכד ברשת הבעל-דבר, חס

אב"י הנחל חלק ב'

ושלום; הינו, כי בודאי בתחלה מתגבר הפעל-דבר למנוע את האדם לגמרי מדרך החיים ולהטותו את דרכי מות לגמרי, חס ושלום, אך כשרואה שהאדם מתעורר קצת ורוצה לשוב אל ה' וכו', להתפלל וללמד, אז הוא מתפשט כנגדו ומונעו בכמה מניעות וחלישות ובלבולים בלי שעור, ה' יצילנו, וחושש שעל-ידי-זה הפל יזכו לתשובה, שעל-ידי-זה תבוא הגאולה.

הרבה עליות וירידות צריכין לעבר על כל אחד ואחד, שאי אפשר לבאר בכתב, בפרט מי שכבר נכשל כמו שנכשל. על-כן אם רוצה לחוס על חייו להיטיב אחריתו, צריך לילך ולרוץ על ידיו ועל רגליו להצדיק האמת ותלמידיו ותלמידי תלמידיו וכו'.

אפלו בדורות אחרונים האלה, שגברה ההסתרה שבתוך הסתרה עד אין קץ, ואנחנו עתה בדור החשוף הזה אצל הקצה והסוף, שישראל עומדים במקום שמשם והלאה אין מתפשט קדשת ישראל - אף-על-פי-כן אסור להרהר אחר מדותיו, כי מאד עמקו מחשבותיו, כי כבר הקדים ונתן לנו הצדיק, שהוא יגמר הכל כרצונו ויביא הכל אל התכלית הטוב, האמת, הנצחי; אף-על-פי-כן, "מקולות מים רבים אדירים משברי ים, אדיר במרום ה'", "כי אף-על-פי שה"מים רבים אדירים, אדירים משברי ים", מתגברים על כל אדם כל-כף, אף-על-פי-כן מכלם "אדיר במרום ה'", וכבר הקדים ונתן לנו את הצדיק האמת, שחמל השם יתברך על עולמו, ובאהבתו ובחמלתו נתן לנו את הצדיק שהוא בבחינת משה, שמעורר אותנו בכל עת לשוב להשם יתברך איך שהוא, אפלו אם עבר על כל התורה אלפים פעמים, כי רבים רחמיו מאד ויש תקוה לכל, תמיד כל ימי חייו.

החכמים בחכמות חיצוניות, כל חכמתם הוא רק מחמת תאוות. ומחמת רבוי תאוותם בכל התאוות, ובפרט בתאוות ממון, מחמת זה אינם רוצים להודות על האמת, על גדל נפלאות אמתת החכמה של הצדיק האמת. וכן הוא בכל החכמים אפלו הכשר, וכל הכשרים קצת, שלא קדשו את עצמן עדין בשלמות, ואינם רוצים להכניע עצמן לחכם האמת, שכל סברותיהם וחכמותיהם של שטות והבל בענין ההתנגדות והמחלקת על צדיק האמת, הפל נמשך מחמת תאוות, מחמת שלא זככו עצמם מכל התאוות, ובפרט מתאוות ממון וכבוד.

אב"י הנחל חלק ב'

ג.

אף-על-פי שבאמת צריך אדם לזרוז ולמהר מאוד מאוד להמלט על נפשו, כי צריך כל ימי חייו לחשב על עצמו בכל יום, ולזכור היטב בכל יום ויום שכל ימיו מנויים וספורים וקצובים במספר ובחשבון, ויצטרך לתן דין וחשבון מכל יום ומכל שעה, ועל-כן בודאי צריך האדם להיות זריז גדול בכל יום ויום להתגבר להתקרב להשם יתברך, לשוב להשם יתברך בכל אשר תמצא ידו בכחו לעשות - אף-על-פי-כן אי אפשר לדחק את השעה, וצריך לזהר בנפשו שלא יגרם לו הזריות חוץ מהמדה הריסה לגמרי, חס ושלום, וצריך להמתין ולהמתין הרבה עד שישקיף וירא ה' משמים; אבל אף-על-פי-כן, גם בתוך זמן ההמתנה והשהיה אסור לשכח ולהסיח דעתו מזה, רק ליחל ולקנות ולצפות ולמנות ולספור הימים: מתי יזכה ליום ישועת נפשו בשלמות? כמו מי שמתגעגע וחושק לאיזה דבר, אזי הדבר, שסופר הימים עד שישגי תשוקתו.

גא.

אפלו מי שהוא רחוק לגמרי מהשם יתברך, אף-על-פי-כן צריך להתחזק ולהמתין ולצפות לישועתו, ולהחיות את עצמו בתוך-כך בכל מה שיוכל, בפרט ברצון וכסופין והשתוקקות להשם יתברך, שזה העקר. אף-על-פי שצריכין להזדרז מאוד בעבודת ה', לבכות הרבה לפני השם יתברך בכל יום על נפשו, שיגאלנה מהרה מתאוות עולם הזה והבליו, אף-על-פי-כן כפשוטה שמתמהמה הדבר הרבה, צריך להמתין ולהחיל הרבה זמנים אחר זמנים לישועת ה', אולי ירא ה' (בעיניו) [בעניו]. ואף-על-פי שבאמת המניעה מצדנו, מחמת שאין אנו הגונים במעשינו כראוי; ואפלו אם האדם הוא כמו שהוא, אף-על-פי-כן כל זמן שתולה עיניו למרום ושומר וממתין ומצפה לישועתו יתברך, יש לו תקנה שעל-ידי-זה בעצמו יחוס ויחמל עליו השם יתברך ויקרבהו לעבודתו באמת, ויתהפך הכל לטובה על-ידי הצדיק יסוד עולם, שבו תלוי הכל ועל-ידו עקר קיום הארץ.

אב"י הנחל חלק ב'

נב.

בחינת קלפת עמלק רוצה להפוך חכמת התורה לחכמתם ודרכיהם הרעים, שהם החכמות חיצוניות המביאים לאפיקורסות, חס ושלום, ומפסיקים ומרחיקים את העולם מהתורה ומהצדיק, שיש לו כח המושך, להמשיך אלקותו יתברך למטה ולהמשיך את העולם לקרבם להשם יתברך, שהם מפסיקים ומעכבים ואינם מניחים להתקרב כלל להצדיק האמת; ואי אפשר לקבל את התורה, כי אם כשמתרחקים מדרכיהם הרעים בכל מיני התרחקות. ועקר תקונם להחזירם למוטב, לקרבם להשם יתברך, הוא רק על-ידי החסד שנתגלה על-ידי התוכחה של הצדיק האמת.

נג.

...החושב מחשבות ותחבולות להגדיל, לפאר ולפרסם את שם הצדיק האמת, שהוא בחינת רוחו של משיח, המכניע ומשבר ומבטל האמונות כזביות שמחשיכים עיני העולם, שמעלימים ומסתירים אור הצדיק ומחשיכים עיני העולם ומפרידים את הרגלים מן הראש, הינו שעושים פרווד בין כלל-ישראל, בחינת רגלין, ובין הצדיק, שהוא ראש בני ישראל, ועל-ידי-זה העולם מחסר אמונה, ועל-ידי-זה נתגברו החכמות חיצוניות ונתרבו ספרי מינות וכפירות, שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים - שלום וישע רב!

עקר שמחתו ותענוגיו יתברך, כשמחזירים בתשובה את הרחוקים מאד. ועקר התקרבות הרחוקים הוא על-ידי הצדיק האמתי ותלמידיו, שעוסקים בזה תמיד, לעורר בני-אדם משנתם ולהחזירם בתשובה. וביותר עוסק בתקון זה לאחר הסתלקותו, כמבאר בפנים... ומבטל האמונות כזביות, המעלימים אור הצדיק ומחשיכים עיני העולם, ומפרידים את הרגלים מן הראש, שעושים פרווד בין כלל ישראל, בחינת רגלין, ובין הצדיק, שהוא ראש בני-ישראל, ועל-ידי-זה העולם מחסר אמונה, שעל-ידי-זה נתרבין ספרי מינות וכפירות, שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים.

אב"י הנחל חלק ב'

נד.

בַּחֲשׂוֹן הַגָּדוֹל הַמֵּר הַזֶּה אֲשֶׁר בְּזַמְנֵינוּ אֵלֶּה, שֶׁהוּא סוֹף הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן, שֶׁהַתְּגַבְרָה הַסְּטֵרָא-אֲחֵרָא וְהַבְּעַל-דְּבָר מְאֹד - עֵקֶר הַגְּלוּת הוּא רַק מִחֲמַת שְׁתּוּלִין בְּטַבַּע, חֵס וְשְׁלוֹם, וְאִז הוּא בְּחִינַת לִילָה וְחֲשׂוֹן, בְּחִינַת הַסְּתַלְקוּת הָאוֹר, כִּי עֵקֶר הָאוֹר הוּא אוֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ כְּשִׂיּוּדָעִים שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג בְּהַשְׁגָּחַתוֹ יִתְבָּרַךְ, זֶה עֵקֶר הָאוֹר.

נה.

בְּכַח הַצְּדִיק יֵשׁ תְּקוּהָה לְכָל הַנוֹפְלִים וְאִין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, כִּי אֶף-עַל-פִּי שְׁנֵדָמָה לוֹ שְׁמִירֵידָה כְּזֹאת אִי אֶפְשָׁר לְעֲלוֹת, חֵס וְחֲלִילָה, אֶף-עַל-פִּי-כֵן יֵשׁ חֲסֵד כְּזֶה אֲצֵל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שֶׁגַּם מִשָּׁם יְכוּלִים לְעֲלוֹת. וְכֵן אֶפְלוּ אִם, חֵס וְשְׁלוֹם, נָפַל עוֹד כְּמָה וְכְמָה פְּעָמִים בְּלִי שְׁעוֹר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן כָּל תְּנוּעָה שֶׁהוּא רוֹצֵה לְנִשְׂאוֹת עֲצָמוֹ בְּכָל פְּעַם לְעֲלוֹת מִנְפִּילָתוֹ, אֵינּוּ נֹאבָד לְעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ הוּא אֵין סוֹף וְאֵין תְּכֵלִית. וְעֵקֶר הַהִתְחַזְקוּת הוּא בְּכַח הַצְּדִיק הַזֶּה, שֶׁהַשֵּׁיג שְׁכָמוֹ שָׂאִין עֲלֶיהָ לְעוֹלָם לְפִי גְדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי "גְבוּהַ מַעַל גְבוּהַ וְכוּ' וּגְבוּהִים מַעַלֵיהֶם" וְכוּ', כְּמוֹ-כֵן אֵין יְרִידָה לְעוֹלָם שְׁלֵא יוּכְלוּ לְעֲלוֹת מִשָּׁם, כִּי כָּל מַה שֶׁהַצְּדִיק עוֹלֶה לְמַדְרַגָּה גְבוּהַ יוֹתֵר, הוּא מִשִּׁיג יוֹתֵר חֲסֵדֵי ה', שְׂזֵה עֵקֶר גְּדֻלַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. וְעַל-כֵּן הַצְּדִיק, שְׂאֵינּוּ עוֹמֵד לְעוֹלָם, וְעוֹלֶה בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וּמִשִּׁיג בְּכָל פְּעַם בְּיוֹתֵר גְּדֻלָּתוֹ יִתְבָּרַךְ, הֵינּוּ גְדֹל חֲסֵדֵיו, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכֶה לְהַשִּׁיג שְׂאִין שׁוּם יְרִידָה וּנְפִילָה בְּעוֹלָם וְאֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלָל, כִּי מִשִּׁיג בְּכָל פְּעַם חֲסֵדִים כְּאֵלוֹ שֶׁהֵם עֵקֶר גְּדֻלַּת הַבוֹרָא, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הַכֹּל יְכוּלִין לְעֲלוֹת. עַל-כֵּן צְרִיכִין דִּיקָא צְדִיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, כִּי כָּל מַה שֶׁהַחוֹלֶה גָּדוֹל בְּיוֹתֵר הוּא צְרִיךְ רוֹפֵא גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי כָּל מַה שֶׁהַצְּדִיק גָּדוֹל בְּיוֹתֵר הוּא יְכוּל לְהַגְבִּיחַ בְּיוֹתֵר אֶפְלוּ הַנוֹפְלִים מְאֹד, עַד שֶׁבְּכַח הַצְּדִיק הַגָּדוֹל אֵין שׁוּם נְפִילָה וְיְרִידָה שְׁלֵא יוּכְלוּ לְעֲלוֹת מִשָּׁם בְּכַחוֹ, אִם יִזְכֶּה לְהֶאֱמִין וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וּלְהִתְחַזֵּק בְּעֵץ הַחַיִּים הָעוֹלֶה עַד רוּם גְּבוּהֵי מְרוֹמִים לְעֲלֹא לְעֲלֹא, בְּחִינַת רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה מְאֹד מְאֹד, [ה]נְקָרָא רַעֲיָא מְהִימְנָא.

הַצְּדִיק הָאֲמֵת הוּא רַעֲיָא מְהִימְנָא, וְהוּא כְּלָלִיּוֹת שֶׁל שְׁבַעֲהַ רוּעִים, שֶׁהֵם

אב"י הנחל חלק ב'

כְּלִיּוֹת שֶׁל כָּל מְנַהֲגֵי הַדּוֹר; וְנִקְרָא רְעִיָּא מְהִימְנָא, וְהוּא רוּעָה הָאֲמוּנָה לְתַקְנָה וְלְהַשְׁלִימָה, וְעַקֵּר אֲמוּנַת יִשְׂרָאֵל מִמְּשִׁיבַי הוּא לְהַדּוֹר. וְאֵי אֶפְשָׁר לְבּוֹא לְזֶה הַצְּדִיק אֲלָא עַל-יַדֵּי עֲזוֹת, כְּמֵאֲמַר רַבּוֹתֵינוּ זְכָרָם לְבִרְכָה: 'הָיוּ עַד כְּנֹמֵר', כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב: "נִהְלֵת 'בְּעִזָּד' אֶל נוֹה קְדָשָׁד", הִינוּ, עַל-יַדֵּי עֲזוֹת נִכְנָסִין לְתוֹךְ הַקְּדָשָׁה. כִּי יֵשׁ רוּעִים שֶׁל הַסְּטָרָא-אַחְרָא, וְהֵם מְפָרְסְמֵי הַדּוֹר שֶׁל שְׁקָר, וְקוֹפִין, וְעַקֵּר מְלַכּוֹתֶם הוּא עַל-יַדֵּי עֲזוֹת, וְהֵם כְּכֹלְבִים בְּעֲזוֹתֶם, בְּבַחֲיַנַּת "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נָפֵשׁ, הֵמָּה רַעִים", וְהֵן 'פְּנֵי הַדּוֹר כְּפְנֵי הַכְּלָב', וְעַל-כֵּן כְּדֵי לְהַנְצִיל מֵהֶם, מִתַּחַת מְמַשְׁלֵתֶם, אֵי אֶפְשָׁר רַק עַל-יַדֵּי עֲזוֹת, לְעֲמֹד נֶגֶד עֲזוֹתֶם, וְאֵז נִכְנָס לְתוֹךְ הַקְּדָשָׁה.

נו.

נִפְלְנוּ לְמִטָּה מְאֹד מְאֹד, נִפְּלָה עֲמָקָה מְאֹד מְאֹד עַד עֲמָקֵי תְהוֹמוֹת, בְּתְהוֹמוֹת עֲמָקִים מְאֹד מְאֹד, עַד שֶׁהִגַּעְנוּ וְכוּ'.
...שִׁיתַּעַר לְעֵתִיד, מִהַשִּׁיר שֶׁל חֶסֶד שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שִׁיתַּעַר לְעֵתִיד עַל-יַדֵּי מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, בְּעֵת קֵץ הָאֲחֵרוֹן... שֶׁהוּא מְקוֹר הַחַיּוֹת וְהַחַיִּים שֶׁל כָּל הָעוֹלָם וְיִשְׂרָאֵל.

...וְהַכְּלָל וְהַעֲקָר הוּא הַהִתְחַזְקוֹת, לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד אֲף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, לְהֶאֱמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאִין שׁוֹם יְרִידָה בְּעוֹלָם, כִּי בְּכָל מְקוֹם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי בְּכָל מְקוֹם, אֶפְלוּ בְּתַכְלִית תַּכְלִית הִירִידָה, הַנִּפְּלָה שְׁאִין לְמִטָּה מְמַנָּה, יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

אֶפְלוּ כְּשֶׁנוֹפֵל לְשָׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיךְ לְחִזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תָּמִיד וְלִבְלִי לִיָּאֵשׁ עֲצָמוֹ לְעוֹלָם, כִּי גַם שֵׁם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ נִמְצָא, בְּחִינַת "וְאֲצִיעָה שְׂאוֹל הַנֶּדֶךְ"; וְזֶה עַקֵּר הַכְּלָל וְהַיְסוּד בְּעִבּוּדַת ה' שֶׁהַכָּל תְּלוּי בּוֹ, לִבְלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ לְעוֹלָם, אֶף אִם יַעֲבֹר עָלָיו מִה שִׁיעֵבֵר.

...לְכֵן הַבְּעִיר וְהִלְהִיב אֶת לְבוֹ כְּלֵה-ב-אֵשׁ, לְעֵלוֹת יַחַד עִם כָּל-יִשְׂרָאֵל אֶל הַצְּדִיק הַמְּנַהֵיג הָאֲמֵת, נַחַל הַנוֹבֵעַ רְפוּאוֹת חַדְשׁוֹת, נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת פְּלִאֵי פְּלִאוֹת עַד אֵינן סוּף, שֶׁעֲדִין לֹא נִתְגַּלוּ מִיּוֹם בְּרָא שָׁמַיִם וָאָרֶץ, מִיּוֹמֹת עוֹלָם, שְׁמוּעֵי לִי גַם לְחוֹלִים אֲבוּדִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם, וְאֵת רוּחַ הַטְּמָאָה וְרוּחַ שְׁקָר שֶׁל אֲמוּנוֹת כְּזָבוּיּוֹת וְכַפִּירוֹת יִבְעֵר וְיִבְטֵל, וְהָאֵלִילִים כָּלִיל יִחְלְפוּ, וְנִשְׁגָּב ה' לְבָדוֹ בְּעוֹלָם, וְיִדְעוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים.

אב"י הנחל חלק ב'

אשריך שזכית לכה, שעל-ידי-זה עשה ה' עמנו נסים נפלאים במלחמת ששת הימים, עד היום הזה... שמתקן ומרפא לכל, גם לחולים אבודים כמונו היום... שעדין לא נתגלו מיום שברא ה' את עולמו.

...לכן הבעיר והלהיב את לבו כאש להבה, לעלות יחד עם (כ"י, כל ישראל, כנסת ישראל) כלל ישראל אל המנהיג האמת, נחל הנובע רפואות חדשות, נוראות ונפלאות, פלאי פלאות כאלה, שלא נתגלו עדין מימות עולם, שמועילים לכל, אפלו לחולים אבודים כמונו היום, בחשך המר הזה - ברכה וחיים ושלום!

ביום ח' כסלו באת לפה, עיר הקדש טבריא - המקום המקום הקדוש שזכינו להתחבר ולהתקשר אל הנחל נבע, בשנת תשי"ז, ט"ו בשבט. אני מבלה רב היום והלילה על ההרים שעל הציון הקדוש רבי מאיר בעל הנס. תאמין לי, שאיני שוכח אותך להתפלל בעדך ובעד ביתך ובעד כל ישראל הנתונים בצער גדול...

נז.

...וצריכים לרחמים וישועות גדולות.

אני כותב לך את זה בבית-הכנסת רבי מאיר בעל הנס - המקום הקדוש שזכינו להתחבר ולהתקשר בהנחל נבע בשנת תשי"ז, ט"ו בשבט. אני כותב את זה ועיני זולגות דמעות מתוך שמחה, שזכינו להתחבר ולהתקשר בהנחל נבע במקום קדוש זה בשנת... ורב המכתבים נכתבו באין מעלה במחשבתך...

...כמה ענינים נפלאים שכתבתי אז, שהם טובה גדולה לכלל-ישראל. אני מבלה רב היום והלילה בהתבודדות על ההרים שעל הציון הקדוש. הנחל נבע, הצדיק הגדול במעלה מאד, שהוא חדוש שבחדושים, חדוש נפלא ונורא מאד מאד - בעצם עמקות חכמתו הרמה מאד בעץ החיים, העולה עד רום גבהי מרומים לעלא לעלא, יכול להאיר השגת אלקותו אפלו אם נפל למקום שנפל... המאיר עלינו הארה נפלאה מאור התגלות אלקותו יתברך.

עקר הגאולה הוא על-ידי בטול דעות חכמי הטבע והתגלות אור השגחתו יתברך. עקר ההתגרות של הבעל-דבר - להעלים ולהסתיר את אור הצדיק

אב"י הנחל חלק ב'

האמת, ואין לנו שום עצה ותחבולה, רק שנתגבר ונתאמץ בכל כחנו לנוס ולפרח ולברח להצדיק, שדולה ומגלה העצות העמקות שעליהם גדלה האמונה.

נח.

דרכי התשובה הוא, שבתחלה מקרבים אותו מלמעלה ומעוררים את לבו בהתעוררות נפלא להתקרב להשם יתברך, ואחר-כך מרחקין אותו ויש לו ירידה ונופל למקומות הרחוקים, ואז צריך להתחזק את עצמו בכל מה שיוכל ולא יניח עצמו לפל לגמרי, חס ושלום, ואזי - הירידה היא תכלית העליה, פי זוכה להעלות דברים אבודים, שמלבשים שם במדרגות הנמוכות שנפל לשם, וזוכה לחזר ולעלות אל הקדשה במעלה יתרה.

עקר התגלות הרצון והכנעת מצח הנחש, שהוא שרש חכמת הטבע, הוא על-ידי הצדיק. אלו הנפשות הקדושות, שנפלו גם-כן להטעיות והמבוכות של חכמת הטבע, עקר גמר התקון והעליה של אלו הנפשות הקדושות שנפלו וכו' כנ"ל, הוא על-ידי הצדיק.

כשמוצא מום בישראל ומקטרג עליו, על-ידי-זה יוכל להרחיק מן הקדשה, מהשם יתברך, לגמרי, ומפרידין הרגלין מהראש, הינו שעושים פרווד בין כלל-ישראל, בחינת רגלין, ובין הצדיק, שהוא ראש בני ישראל, המחשיכים את העולם.

נט.

ימי זקנה ושיבה קפצו עלינו וכחנו חלש ודל, ושונאי הנפש רבו וגברו מפל הצדדים כמעט בלי שעור, ונפשנו מטרפת בין מצלות, שהוא אש התאוות, טיט עכירת תאוות עולם הזה והבלי, כאבן הנתון בתוך פה-הקלע, ואנו מבלבלים ומטרפים מאד, יותר מספינה התועה בלב-ים ורוח סערה, והולכים בעולם נע ונד בארץ בלי שום מנוחה והשקט, והרוח-סערה הולך וסוער, ואין לנו שום משל ודמיון לכנות ולהדמות עצם הרחמנות שעלינו, מיום היותנו על האדמה עד היום הזה; ואין לנו שום עצה ותחבולה, רק לרוץ ולפרח ולברח בכל כחנו להצדיק האמת, נחל נבע מקור חכמה, שהודיע שאין שום יאוש בעולם כלל, פי יש בכחו להפך הכל לטובה, ובכל מקום ובכל זמן ובכל המדרגות, למעלה או

אב"י הנחל חלק ב'

למטה, אפלו הרחוקים שנתרחקו כל-כף בתכלית הרחוק, עד שיִרדו ונתעו כמו שיִרדו ונתעו.

השם יתברך מצמצם עצמו ומרמז לו רמזים כפי הראוי לו במקומו ושעתו - להתקרב אליו.

...יש בכחו להפך הפל לטובה, לכל הרע לטוב... אף-על-פי-כן יש בכחו להפך כל הרע לטוב, מבחינת רע לרצון... המשבר ומכניע ומשפיל ומבטל מן העולם כל ספרי המינים והאפיקורסים וכל ספרי המחקרים הנוטים לצד מינות וכפירות, וכל הגאות והממשלה של המנהיגים של שקר, שמטילין שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים ועוקרים את העוסק בהם משני עולמות... ומאיר עינינו...

אם היו לוקחים בעל תאות ממון, שממונו חביב עליו וחס עליו מגופו, אף-על-פי-כן אם היו מראין לפניו הנגון של הצדיק האמת, היה נתבטל אצלו כל תאותו אל הממון.

אנן יתמי דיתמי, אנו צריכין להתגולל ברפש וטיט ולרחש על הארץ בין נחשים ועקרבים, עד שנזכה לשאב מרוח-הקדש של הצדיק, המגדל, המגלה האמונה הקדושה בעולם.

...החושב מחשבות ותחבולות לרוץ ולפרח בכל כחו להצדיק המתייה ומאיר עינינו, שהוא כל נחמתנו ותקוננו לדור דורים, ומאיר עינינו גם במחשכים מרורים מרים כאלה אשר בדור העני הזה - יצו ה' אתך את הברכה והחיים עד עולם... ולולא זאת, כבר אבדנו בעינינו!

...החושב מחשבות ותחבולות לשבר כל המניעות והבלבולים הגדולים, לרוץ ולפרח בכל כחו להצדיק, שהוא נחמתנו וכל חיותנו ותקוננו, המאיר עינינו גם במחשכים מרורים כאלה אשר בימינו אלה.

ס

לבי ובשרי ירננו לה' בתודה וזמרה, בשמחה גדולה ובחדונה רבה ועצומה, על גדל נוראות חסדו ונפלאותיו העצומים שהפליא ושעשה עמדי, אשר נתן לי עטרת חן של אמת ואהבת אמת ורחמים גדולים בלבו החם, לעמד בעזרי וללחם בעדי בחרוף נפש מלחמה חזקה וקשה, שיהיה לי בית-מקדש לעבד בו עבודת הקדש - תורה ותפלה והתבודדות ושיחה

אב"י הנחל חלק ב'

ביני לבין קוני. בודאי יש לו חלק גדול בכל המעשים טובים שאני זוכה לעסק בבית הקדוש הזה. מי ימלל! מי יוכל למלל ולבאר גדל הפלגת ערך מצוה נעימה ונחמדה הזאת, העצומה בלי שעור וערך. חזק ואמץ בכל כחך לאחז עצמך בהצדיק האמת, הנחל נכע, שהוא חייך וארך ימך בזה ובבא. מה טוב חלקך ומה נעים גורלך בעולם הזה ובעולם הבא.

גם אשמחה ואעלצה בכל לבי לבשרו, כי הרב הראשי מטבריא, הרב מאיר, העניק לי חדר נאה - הכי נאה ויפה שבחדרי הישיבה - במתנה לכל ימי חיי, על הציון הקדוש רבי מאיר בעל הנס... ונתן נפשו בעדי לעמד בעזרי וללחם מלחמה חזקה וקשה שהיה לי. אלולא לא באת לעלמא אלא בשביל זה, די! מי יוכל לשער מה שנעשה מזה שעשועים נוראים בכל העולמות. אשרינו שזכינו למתנה טובה כזאת, הגנוזה ונעלמה מכל העולם!

הדבר הזה... שרק הוא... עשה רעש גדול בכל העיר טבריא, וכלם מספרים ומפליאים הדבר-פלא הזה לאין שעור. מי יוכל למלל ולהלל... שרק הוא יכול לתקנם ולהעלותם כלם מפל הירידות והחשכות שבעולם ולתקנם בשלמות, שיידעו כלם את ה', אפלו אמות העולם, ולעבדו באמת בכל לבבם.

אני מודה לכבוד מעלתו הרם מעמקא דלבאי על זה. ישלם ה' פעלו הטוב, והיה לי לנחת גדול ולשמחה גדולה. כן יוסיף ויוסיף להגדיל טובתו עמי ועם כל נפשות ישראל, לרחם עליהם, להודיעם מסוד גדלת נוראות הנחל נכע, שהוא כל עקר חיותם ותקנתם ותקינם.

סא.

...יקירי, המתאבק בעפר רגלי הצדיק, להנות מנעם זיוו ולדשן נפשו בצחצחות אור תורתו ולשאב משם חיים נצחיים. ברודער! (לוא היי) האלט זיך! לאז דיך ניט אפ! (אחי! אחז עצמך היטב ואל תרפה). מאך זיך פריש (תרענגן עצמך) כאלו היום נולדת! אור-נא כגבור חלציך, אחי יקירי. דל עיניך למרום וחסר בעז מתניך. חזק ואמץ ותשמח ותגיל ובטח בכחו של זקן דקדשה, זקן שבזקנים, כי הוא הולך

אב"י הנחל חלק ב'

לפנינו בכל עת לנצח, בזה ובבא, ואף בישועת ה' שעשה עמך. ואם אמנם כבר נלכדנו כמו שנלכדנו ונכשלנו כמו שנכשלנו, אף-על-פי שאנו בעצמנו חייבים בזה, אף-על-פי-כן אשרינו אשרינו אלפים ורבות פעמים אין מספר, שבאנו לזה העולם בזה הזמן, שיש לנו בעולם אור חדש בזה, אור האורות, חדוש שבחדושים בזה וכו', בזה בזה - תורות, שיחות ומעשיות נוראות כאלה אשר אין דגמתם, ואי אפשר לבאר עד היכן הדברים מגיעים ברום גבהי מרומים; אך גם בפשיטות הם מחיין את כל הנפשות בחיי עולם בכל עת לנצח, ואין לנו פה וכלים לשבחם שבח נוראות גדלתם, לבאר עד היכן הדברים מגיעים וכו', שאין ביכלת להשיג קצת מן הקצת וחלק מן החלק ומעט מן המעט של אלף אלפי אלפים ורבי רבות גדל מעלת נפלאותיו, עד היכן הדברים מגיעים ברום גבהי מרומים; אך גם בפשיטות הם מחיין את כל הנפשות. הפך בהם והפך בהם בכל תורה, בכל שיחה, בודאי תוכל להחיות עצמך תמיד!

סב.

אחי, אחי, לבי ובשרי! הריני כותב בלב מלא דמעות מתוך רב שמחה על הנסים ועל הטובות הנפלאות של הצדיק, אור האורות החדש, צח הצחצחות, ועל הסבות הנוראות שסבב עמנו בעל הרחמים, בעל החמלה והחנינה, שהאיר עינינו ופתח לבנו להשתוקק ולכסף ולהתגעגע... שמגלה ב"ה ב"ה, הפותח שמגלה אל אלקותו... הפותח שערים של השגות אלקות של הצדיק, אור האורות החדש, צח הצחצחות, עד שמגלה אלקותו ומלכותו יתברך לכל ברואי עולם, אפלו להרחוקים מאד מאד, שזה עקר גדלתו של הקדוש-ברוך-הוא, שגם הרחוקים מאד מאד, ואפלו העפויים גויים ידעו שיש אלקים שליט ומושל, שכלם ידעו שיש אלקים שליט ומושל.

סג.

כשאחד מישראל בא לו כבוד חדש, אזי צריך גייעה גדולה ומלחמה גדולה בכח וגבורה לעמד בזה, להתגבר לבלי להשתמש עם הכבוד לצרכו ולהנאתו, חס ושלום, ולא יקח לעצמו כלל מן הכבוד, חס ושלום, רק להעלות כל הכבוד כלו שיש לו לשרשו, להשם יתברך ולהצדיק

אב"י הנחל חלק ב'

הָאָמֶת; שְׁעַל-יְדֵי זֶה הַכְּבוֹד שֵׁישׁ לוֹ לְהַצְדִּיק, שְׂיִתְגַּדֵּל וְיִתְעַלֶּה כְּבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כְּדֵי שְׂיִהְיֶה עַל-יְדֵי-זֶה תְּקוּן הָעוֹלָם וּבְדוֹרָנוּ וְשֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת, וּכְבוֹד הַצְדִּיק הָאָמֶת, הַמְּנַהֵג שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל, לְדוֹר דוֹר הָעֲתִידִים לְבוֹא.

סד.

אֶפְלוּ בְּתַכְלִית הַזְקָנָה צְרִיכִים לְהִיּוֹת עֲדִין יְנִיק לְגַמְרִי, כְּאֵלוּ לֹא הִתְחִיל עֲדִין לְחִיוֹת כָּלֵל.

...שְׂמֵת פְּשָׁטִים וּמִתְגַּבְּרִים מְאֹד לְהַעֲלִים אוֹר הַצְדִּיק... מִי שְׂרוּצָה לְחוּס עַל עֲצָמוֹ - כְּשְׂרוּאָה עֲצָם מְרִירַת נַפְשׁוֹ, שֶׁהוּא כְּמוֹ רוּעָה בְּמִדְבָר מִמָּשׁ, בְּמִקוֹם תְּהוֹ וְנִבְהוֹ וְחִשְׁךָ, כְּאֲשֶׁר יָכוֹל כָּל אֶחָד לְהִבִּין בְּעֲצָמוֹ... וְכֹל זֶה אִי אֶפְשָׁר לְתַקֵּן כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצְדִּיק יְסוּד עוֹלָם, בְּחִינַת מִשֶׁה-מְּשִׁיחַ. אִי אֶפְשָׁר לִידַע וּלְהוֹדִיעַ וּלְהַגְדִּיל שֵׁם ה', כִּי אִם עַל-יְדֵי הַצְדִּיק הָאָמֶת. ...וּמֵהֶם, קְלָפוֹת הַמֶּן-עַמְּלָק, כָּל הָעֲרֻבוּבֵיָא שְׂבַע עוֹלָם, שְׂאִין יוֹדְעִים הֵיכָן הַצְדִּיק הָאָמֶת, וּמְרַבָּה וּמְגַדִּיל הַשְּׂקָר בְּעוֹלָם, עַד שְׂמִכְנִיס דְּעוֹת זָרוֹת וּכְפִירוֹת הַרְבֵּה בְּעוֹלָם, וּמִקִּים מֵהֶם... כְּאֲנָשִׁים שְׂאוּמְרִים שְׂרוּצִים בְּתַקְנַת יִשְׂרָאֵל...

סה.

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדַע תְּעֵלוּמוֹת, וְיוֹדַע כְּמָה וְכְמָה אֵשׁ אֶהְבֶּתָּךְ תּוֹקֵד בְּלִבִּי תָּמִיד תָּמִיד יוֹם וְלַיְלָה... וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עַל עַקֵּר תְּכִלִּית טוֹבֶתָךְ וְיִשׁוּעֶתָךְ הַנִּצְחִי בְּזֶה וּבְבָא, וּמִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, וְחוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת עַל טוֹבֶתָךְ וְיִשׁוּעֶתָךְ הַנִּצְחִי בְּזֶה וּבְבָא; וְעַקֵּר הִישׁוּעָה - ה' יֵאִיר בְּלִבְךָ הָאָמֶת הָאָמֶתִי שְׂאֵתָה חֲפִץ בּוֹ וּמִשְׂתוֹקֵק לוֹ כָּל-כָּף, וְתִזְכֶּה לְהִבִּין הֵיטֵב דְּבָרֵי-תוֹרָתוֹ עַד שְׂתִדְלַג עַל כָּל הַמְּנִיעוֹת. וְדַע כִּי אֲנַחְנוּ תָּמִיד בְּיַחַד, כִּי הַגּוֹפִים רְחוּקִים אֲבָל הַנְּפָשׁוֹת קְרוּבִים, כִּי אֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּיַחְוָדָא חָדָא בְּשַׁרְשׁ נִשְׁמַת הַצְדִּיק הָאָמֶת, וְזֶה כָּל תְּקִנָּתוֹ וְתַקְנוֹת כָּל יִשְׂרָאֵל.

סו.

ה' יוֹדַע תְּעֵלוּמוֹת לְבָבִי, וְיוֹדַע הָאָמֶת כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה אֲנִי חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת וּמִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן עַל טוֹבֶתָךְ וְיִשׁוּעֶתָךְ בְּזֶה וּבְבָא; וְהַעֲקֵר - שְׂיֵאִיר בְּלִבְךָ אוֹר הָאָמֶת, אוֹר הַחֲדָשׁ, הַפְּלֵא הַחֲדָשׁ הַנּוֹרָא מְאֹד, אוֹר הָאוֹרוֹת, צַח

אב"י הנחל חלק ב'

הצחצחות, נחל נבע, אשר אתה חפץ בו ומשתוקק וחומד כל-כף שיתגלה ויתפרסם בעולם.

סז - סח

ב"ה. יום שלישי כ' תמוז תשל"א. עיר הקודש ירושלים.
רפואה וישועה ורחמים ורחמים לכוון אחי, השוכן בלבי, נשיא ישראל,
מר...

היצר הרע, שהוא הוא השטן, שר הטפחים, שחותר ואורב לטבח ולשחט את האדם משני העולמות, ורוצה... וצריכים רחמים רבים והתעוררות גדול להנצל ממנו, ורוצה להפריד בין הדבקים בנקדת האמת, כי הוא רוצה להפריד בין הדבקים בנקדת האמת באמת, ולקלקל ולבטל, חס ושלום, קשר חזק ונצחי כזה שאין כמוהו בעולם, שכל העולם משתאים ומשתוממים על דבר-פלא הזה. מי יתן עיני מקור דמעה ואבכה תמיד בקול יללה על זה, עד ירחם ה' שנזכרה להתגבר על השטן, להכניעו, לשברו ולבטלו, ולחדש ולחזק הקשר והברית שבינינו ביתר שאת ויתר עז.

...הנותן את נפשו ומחו ולבו לדרך בנתיבי החכמה והמדע של החכם האמת, נחל נבע, שגלה חכמה חדשה, עלאה דעלאה על כל עלאין, להאיר עיני ישראל לראות הפתחים איה לצאת מן החשך והשקר ומשטף מימי המבול של כפירה ואמונה של שטות וטעות ושוא ושקר והבל שבהבל של נביאי השקר, המחריבים ומאבדים את העולם, עזי פנים ככלבים...

...החפץ לדרך בנתיבי החכמה של החכם האמתי, נחל נבע!
...רפואה וישועה לכוון נשיא ישראל, השוכן בעמקא דלבאי, מר שניאור זלמן שזר בן שרה. ברוך הטוב והמטיב. ברוך רופא חולים. ברוך ה', אשר שם נפשך בחיים ולא נתן למוט רגליך. ה' יודע תעלומות לב, הוא יודע כמה וכמה אני מצטער בצערך, ואת התפללות והבכיות מעמקא דלבא אשר שפכתי עליך לפני ה'...

...להכניעו לשברו ולבטלו בתכלית הבטול... מי יתן עיני מקור דמעות, ואבכה יומם ולילה תמיד על גדל הצרה המרה הזאת, הנוגע לנו ולכל ישראל.

אב"י הנחל חלק ב'

סט.

לכבוד נשיא ישראל, מחמד עיני, השוכן בלבי תמיד, מר שניאור זלמן שזר בן שרה, החפץ לדרך בנתיבי החכמה של הנחל נבע, אב לכל החכמים האמתיים, המאיר עיני ישראל איך לצאת מהחשך והשקר ומשטף מימי המבול של כפירות ואמונות של שטות וטעות ושוא ושקר. בעבור זה חפץ בו ה', וסבב סבות רבות ופלאות גדולות, עד שנתבסס ונתבסם החבור והיחוד הקדוש שלנו, אשר מזה נולד לנו ילד פלא - אב"י הנחל - שהכל מתפלאים, משתאים ומשתוממים עליו, ומקבלים אותו באהבה ובחבה וחדנה רבה, כי הוא משקה את ישראל מימי אמת היוצאים מהנחל נבע, שמהם תצמח הגאולה. ה' יכתב ויחתם אותך בשנה טובה ומתוקה, ויחברך ויקשרך וייחדך בהנחל נבע, לחיים טובים ארפים, בריאים ורעננים, אמן ואמן.

ע.

ברוך הטוב והמטיב. ברוך הגומל חסדים טובים לעמו ישראל. אנחנו חייבים להודות ולהלל לה' על כל הטוב אשר גמל עמך ועם כל ישראל, אשר שם נפשך בחיים ולא נתן למוט רגליך. ה' יודע תעלומות לב, הוא יודע כמה וכמה אני מצטער בצערך, ואת התפלות והבקיות אשר אני שופך עליך לפני בעל הרחמים והסליחות, שיחוס וירחם עליך ועל עמו ישראל וישלח דברו וירפאך ויבריאך בשלמות לחיים טובים ארפים, חיים אמתיים של אמונה ותשובה שלמה, בכח וזכות כל הצדיקים, ובראשם המנהיג האמת שבדור הזה וכל הדורות הבאים, הוא רבנו הנורא, הפלא העליון על כל עלאין, נחל נבע מקור חכמה, רבנו רבי נח נחמ נחמן מאומן.

עא.

שנה טובה ורפואה וישועה לכבוד... גרו יאיר, השוכן בלבי תמיד, החפץ לדרך בנתיבות החכמה של החכם האמת, אב לכל החכמים האמתיים יחידי הדורות, נחל נבע... בעבור שגלה זה, חפץ בו ה'...
...הנושא את נפשו אל נתיבי החכמה של החכם האמת, אב לכל החכמים אמתיים יחידי הדורות, נחל נבע, וכרת עמו ברית כל ינתק לעולם. בעבור

אב"י הנחל חלק ב'

זֶה בְּחַר בּוֹ ה' וְסָבַב סְבוֹת וּפְלָאוֹת גְּדוּלוֹת, עַד שֶׁנִּתְבַּסֵּס וְנִתְבַּשֵּׁם הַחֲבוּר
וְהַיְחוד הַקְּדוֹשׁ שְׁלֵנוּ, אֲשֶׁר מִזֶּה נוֹלַד לָנוּ הַיֶּלֶד הַפְּלִאי 'אב"י הַנְּחַל',
שֶׁהִכַּל מִתְּפִלָּאִים, מִשְׁתַּאֲיִם וּמִשְׁתוֹמְמִים עָלָיו וּמִקְבָּלִין אוֹתוֹ בְּחֶבֶד וְחֶדְוָה
רְבָה, כִּי הוּא מִשְׁקָה אֶת יִשְׂרָאֵל מִימֵי אֲמַת שֶׁל הַנְּחַל נִבֵּעַ, שֶׁמֶהֱם תִּצְמַח
הַגְּאֻלָּה בְּקָרוֹב. ה' יִרְפָּאוּ בְּשִׁלְמוֹת וַיִּשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע וּמִכָּל מַחְלָה וּכְאֹב,
אָמֵן וְאָמֵן:

עב.

...שְׁמַאִיר עֵינַי יִשְׂרָאֵל לְרֵאוֹת הַפְּתָחִים אֵיךְ לְצֵאת מֵהַחֲשֵׁךְ וּמִשְׁטָף מִימֵי
הַמַּבּוּל שֶׁל כְּפִירוֹת וְאֲמוֹנוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְטָעוֹת וְשׂוֹא וְשָׁקֵר, שְׁמַחְרִיבִין
הָעוֹלָם. בְּעִבוּר זֶה בְּחַר בּוֹ ה'...

אֲנִי סוֹמֵךְ עַצְמִי עַל מִדַּת טוֹבָךְ וְרַחֲמֵי לִבְךָ הַטּוֹב, לְבַקֵּשׁ חֲנִינָה וְסִלִּיחָה
עַל שְׂלֵא כְּתַבְתִּי עַד הַנְּהָה. גַּם מִזְלִי, כִּי אֲנִי חוֹלָה וְסוֹבֵל כְּאֲבִים וְיִסּוּרִים
קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲנִי סָגוּר בְּבֵיתִי וְאֵין לִי שׁוֹם קָשֶׁר עִם הָעוֹלָם, ה' יִרְחַם
וַיֹּאמֶר לְצָרוֹתֵינוּ דִּי. גַּם אוֹלֵי עֲשִׂיתִי אֵיזָה דָּבָר שְׂלֵא כְּהֶגֶן וּפְגַמְתִּי
בְּכַבּוּדְךָ, חֵס וְשָׁלוֹם, בְּבִלִי דַעַת, נָא וְנָא שְׁיִסְלַח לִי בְּלֵב שְׁלָם!

עג.

חֵיל וְחִלְחָלָה וּרְעֵדָה אֲחֻזְתָּנִי, וְנִדְפִיתִי עַד מָאֵד מְרֹב צַעַר וּכְאֹב לְבִי הַמֵּר
וְהַמְּרוּר, בְּרֵאוֹתֵי כִי אַחֲרֵי כָּל הַטּוֹבוֹת הַנּוֹרְאוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה ה' עִמָּנוּ, חֲדָר
לְתוֹךְ תְּחוּמָנוּ רֹחַ סַעְרָה וְעָנָן גְּדוֹל, שֶׁהוּא הוּא הַשֵּׁטָן הַמְּקַטְרֵג, שֶׁר
הַטְּבָחִים, שֶׁחֹתֵר וְאוֹרֵב לְטַבַּח וְלִשְׁחַט אֶת הָאָדָם מִשְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, חֵס
וְשָׁלוֹם, וְרוֹצֵה לְהַפְרִיד ח"ו בֵּין הַדְּבָקִים בְּהֶאֱמַת הָאֲמַתִּי, וְלִקְלֹקֵל וּלְבַטֵּל
ח"ו הַבְּרִית וְהַקָּשֶׁר הַנִּצְחִי אֲשֶׁר שָׁם ה' בֵּינֵינוּ, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים
רַבִּים שֶׁנִּזְכָּה לְעִמּוֹד עַל נַפְשֵׁנוּ וְלִלְחֹם עִם הַשֵּׁטָן בְּכָל כַּחֲנוּ, לְהַכְנִיעוֹ
וּלְשַׁבְּרוֹ וּלְבַטְלוֹ בְּתַכְלִית הַבְּטוּל. מִי יִתֵּן עֵינַי מְקוֹר דְּמַעָה וְאֲבָכָה יוֹמָם
וְלַיְלָה עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ הָרַבִּים, שֶׁגָּרְמוּ הַצָּרָה הַמְּרָה הַזֹּאת, הַנּוֹגֵעַ
לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, עַד שִׁיתְּהַפְּכוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ לְזִכִּיּוֹת, וְהִתְרַחַקוֹת יְהִיָּה
תַכְלִית הַהִתְקַרְבוֹת, וְהַחֲשֵׁךְ יְהִיָּה סֶבֶת הָאוֹר, וְיְהִיָּה בְּעֹזְרוֹנוּ שֶׁנִּזְכָּה מִחֲדָשׁ
לְהִתְאַחֵז וּלְהִתְאַחֵד יַחַד בְּאַהֲבָה, בְּלֵב שְׁלָם, בְּהַמְּנִיחַ הָאֲמַת, נַחַל נִבֵּעַ,

אב"י הנחל חלק ב'

להשריש בלב ישראל שרש ראש מבחר האמת, הפלא הנורא העליון על כל פלאות הבורא, נחל נביע מקור חכמה, המטהר...

עד.

דע, אחי, כי געגועיך וכסופיך העצומים אל האמת, גרמו לך להתחבר בחבורא חדא בגופא ונשמתא עם הנחל נביע מקור חכמה, ובעבור זה זכית להיות נשיא על ישראל. ובכחו וזכותו הנורא, הגנוז וסתום מכל העולמות, עשה ה' עם ישראל נסים נפלאים ונוראים לעיני כל העולם, ונתגדל ונתקדש שם ה' בעולם... הנורא של הנחל נביע, רבנו נח נחמך נחמן מאומן, עשה ה' עמנו נסים נפלאים ונוראים לעיני העמים ונתגדל ונתקדש שם ה' בעולם. ועכשו אתה עומד לנסע לארצות-הברית, להפגש עם הנשיא ניכסון - עלה ופרח ורכב והצלח! יהיה ה' עמך ויאר עליך חן ויהיפי של הצדיק הנחל נביע, ויתן בפיך דבורי חן, ויעשו רשם בלב ניכסון לקבלם, ותזכה לפעל בשלמות טובת עמנו וארצנו כרצונך, כי זהו עקר נסיעתך. וה' יברך צאתך ובואך בחיים ושלום וחסד ורחמים גדולים.

עה.

דע, אחי, כי געגועיך וכסופיך הטובים להיטיב כל ימי חייך ולעזר לעם-ישראל, גרמו שתזכה להתחבר וכו', לידע ולהתקרב להנחל נביע, ואחר-כך, על-ידי-זה זכית - ורק בעבור זה - להיות נשיא על ישראל, ובכח וזכות הנחל נביע, הגנוז וסתום מכל העולמות... שעל-ידי-זה עשה ה' עם ישראל נסים נפלאים ונוראים לעיני כל העולם. ועכשו אתה זוכה ועומד לנסע לארצות-הברית להפגש עם הנשיא ניכסון - עלה אל על והצלח, ותזכה לדבורי חן, לפעל בשלמות כל צורך טובת עמנו וארצנו, וה' יתן בפיך דבורי חן, כי זהו עקר נסיעתך... להתחבר בחבורא חדא בגופא ונשמתא עם הנחל נביע, ובעבור זה זכית להיות נשיא על ישראל.

עו.

מי שרוצה באמת לחשב על תכליתו הנצחית, שלא יאבד בחטאיו וכו', כמו שידוע בנפשו מה שנעשה עמו, ואין תחבולה ועצה לצאת, רק על-ידי פי

אב"י הנחל חלק ב'

יְהִי מְרֻצָּה לְהִתְקַרֵּב לְחֻכְּם הָאֲמַת שְׂיֻדַּע עֲצוֹת עֲמֻקוֹת לְהוֹצִיאוֹ, אֲבָל
אֵינוֹ יוֹדֵעַ הֵיכָן הוּא, מְרַבּוּי תְּבַעֲרַת הַמַּחְלָקַת הַגְּדוּלָּה שֶׁעַל הַצְּדִיק; עַל-
כֵּן כָּל תְּקוּנוֹ...

...הַבּוֹעֵר וְלוֹהֵט בְּחַמִּימוֹת לְבוֹ אֶל הַצְּדִיק הָאֲמַת, הַגְּבוּר וְיַבְעֵל כַּח גְּדוּל,
שֶׁמְכַנִּיעַ, שֶׁמְכַלֶּה וּמְבַטֵּל תְּקֵף הָרַע בְּשִׁרְשׁוֹ, וּמְגַלֶּה וּמְבַרֵּר הַטּוֹב שֶׁנִּסְתָּר
שָׁם וּמְהַפֵּךְ עֲצָם הָרַע לְטוֹב, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מְקַרֵּב כָּל הַרְחוּקִים מֵאֵד
לְהֵשֵׁם יְתַבְּרֵךְ. ה' יִאֲרִיךְ יְמֵיךָ וַיֵּאָר בְּלִבְּךָ אִוְרוֹת הַצְּחָצְחוֹת דְּאוֹרֵי־תֵּא
דְּעִתִּיקָא סְתִימָאָה, אֲשֶׁר שָׁלְחוּ הָאֱלֹקִים לְפָנֵינוּ לְתַקֵּן הָעוֹלָם בְּתַכְלִית
הַשְּׁלֵמוֹת, עַד שֶׁכֵּלֵם וְכוּ'... הַמּוֹרִיד וּמְשַׁפִּיל עֲצָמוֹ מֵאֵד לְכָל הַנְּמוּכִים
וְהַרְחוּקִים מֵאֵד מֵאֵד בְּעֲצָם קְלִקוּלָם הַגְּדוּלִים, לְכָל מְקוֹם אֲשֶׁר הֵם שָׁם,
וּמְכַלֶּה וּמְבַטֵּל תְּקֵף הָרַע שֶׁלָּהֶם בְּשִׁרְשׁוֹ וּמְגַלֶּה וּמְבַרֵּר הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בָּהֶם,
שֶׁמְהַפֵּךְ עֲצָם הָרַע לְטוֹב גָּמוּר וּמְחַזְזֵרם לְמוֹטָב וּמְקַרְבֵם לְהֵשֵׁם יְתַבְּרֵךְ.

...שֶׁקָּשָׁר עֲצָמוֹ בְּאֵהָבָה עֲצוּמָה אֶל הַצְּדִיק הַגְּבוּר וְיַבְעֵל כַּח גְּדוּל, הַמּוֹרִיד
וּמְשַׁפִּיל עֲצָמוֹ מֵאֵד לְכָל הַרְחוּקִים מֵאֵד מֵאֵד בְּעֲצָם קְלִקוּלָם, הַמְכַלֶּה
וּמְבַטֵּל תְּקֵף הָרַע שֶׁלָּהֶם וּמְגַלֶּה וּמְבַרֵּר הַטּוֹב שֶׁנִּסְתָּר בָּהֶם, וּמְהַפֵּךְ עֲצָם
הָרַע לְטוֹב גָּמוּר וּמְחַזְזֵרם לְמוֹטָב. ה' יִאֲרִיךְ יְמֵיךָ וַיֵּאָר בְּלִבְּךָ אִוְרוֹת
הַצְּחָצְחוֹת דְּאוֹרֵי־תֵּא דְּעִתִּיקָא סְתִימָאָה, אֲשֶׁר שָׁלְחוּ אֱלֹקִים לְדוֹרוֹתֵינוּ אֶלֶּה
לְתַקֵּן הָעוֹלָם בְּשְׁלֵמוֹת. יְהִי רְצוֹן שְׂיִתְפָּרְסֵם וַיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם בְּמַהֲרָה
בְּיָמֵינוּ, אֲזִי יְהִי הָעוֹלָם חָדָשׁ לְגַמְרֵי.

עז.

זֶה עֲכָשׁוֹ, בְּעַת עֲרִיכַת מִכְתָּבֵי מִיּוֹם י"ז בְּתַמוּז תשל"א, הַגִּיעַ לִי מִכְתָּבוֹ,
וְהָיָה לִי מְזֵה שְׂמֵחָה וְנִחַחַת עַל שְׂזוּכָה לְהִיּוֹת בְּעֲזָרֵי לְתַמְכְּנִי, וְהַנְּנִי נוֹתֵן
לְכַבּוֹד מְעַלְתוֹ הָרַם תְּשׁוּאוֹת-חַן וְרַב-תּוֹדוֹת מְעַמְקָא דְּלִבְּאִי. יְשָׁלֵם ה'
פְּעָלוֹ הַטּוֹב, וְרַפּוּאָה וַיִּשׁוּעָה בְּגוּף וּבְנַפְשׁ לְאֶרֶךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים, וַיִּזְכֶּה
לְרֵאוֹת הַתְּגַלּוֹת הָאֲמַת בְּעוֹלָם, שֶׁיִּפְרְוּ וַיִּדְעוּ כָּל יוֹשְׁבֵי תְּבֵל כִּי לֵה'
הַמְּלוּכָה וּמְלִכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה, וַיַּעֲשׂוּ כָלֵם אֲגָדָה אֶחָת לְעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ בְּלִבְּ
שָׁלֵם.

דְּבָרֵי אוֹהֵבךָ אֶהְבֵּת אֲמַת, הַמְתַּפְּלֵל תָּמִיד בְּעַד שְׁלוֹמְךָ וְטוֹבְתְךָ בְּזֵה וּבְבֵא.
מַחֲכָה וּמְצַפָּה לְהִתְרֵאוֹת בְּיוֹם עָרֵב-רֵאשׁ-הַשָּׁנָה הַקָּדוֹשׁ בְּשְׂמֵחָה. בְּבִרְכַת
שָׁנָה טוֹבָה וּמְאֻשְׁרָה.

אב"י הנחל חלק ב'

עח.

השם יתברך יעלה וירומם מזלכם והצלחתכם למעלה למעלה בזה ובבא. בשבוע שעברה קבלתי בשורת שלומכם הטוב, והיה לי למשיב נפש, שזכית למצוה כזו שאין לה שעור. אך באמת ה' יודע את לבי... עדין אין שמחתי בשלמות, כי אולי אפה עושה מאמץ יותר מכחך. אני מתפלל שתזכה לקיים המצוה מעשר וכל-טוב. וה' יתברך ירומם מזלכם וקרן הצלחתכם למעלה למעלה בזה ובבא.

זה לי כמה ימים שאני חולה, לא עליכם, על שפעת, וסובל מכאב ראש חזק. וברוך ה', היום הוקל לי קצת, בחסדי ה'.

עט.

אין לתאר ואין לשער גדל עצם שמחת לבי שקבלתי ממכתבך הנעים לי, המתוק מדבש, לפי שזכיתי לשמע משלומכם כי טוב. יתן ה' גם לעתיד, שאזכה לשמע תמיד מכם אך טוב וחסד כל ימי חיי. גם היה לי רב-ענג ונחת-רוח בלי שעור, שראיתי שיש לך זכות לקיים המצוה המיוחדת של עשרת הדברות, כבוד אב, למען יאריכון ימיכם. אני חלוש-כח וסובל מכמה מחלות, לא עליכם, והשם יתברך בעזרי, ונתן לייעף כח לעבדו בכל לבבי ובכל נפשי, שזהו כל חיותי ומגמתתי כל הימים אשר אני חי.

פ.

רפואה וישועה לכבוד נשיא ישראל, מר שניאור זלמן שזר, הנושא את נפשו אל נתיבי החכמה של החכם האמת, נחל נבוע, וכרת עמו ברית עולם. בעבור זה חפץ ה' בו, וסבב סבות רבות ופלאות גדולות, עד שנתבסס ונתבשם החבור והיחוד הקדוש שלנו, שמה נולד הילד פלא 'אב"י הנחל', שהכל מתפלאים, משתאים ומשתוממים על ילד פלא הזה, וכלם מקבלין אותו בחבה וחדוה רבה, כי הוא משקה את ישראל מימי אמת הנובעים מנחל נבוע, שממנו תצמח הגאולה האחרונה.

חרדה וחלחלה אחזתני ונדפיתי עד מאד בראותי, כי אחרי כל הטובות והנפלאות אשר עשה ה' עמנו ברחמי הנוראים, נכנס בגבולנו רוח סערה וענן גדול, שהוא השטן המקטרג, שר הטבחים, שחותר ואורב לטבח את

אב"י הנחל חלק ב'

הָאָדָם מְשַׁנֵּי הָעוֹלָמוֹת. וְאֵנְחָנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים לְעַמֵּד עַל נַפְשָׁנוּ וּלְלַחֵם עִמּוֹ וּלְהַכְנִיעוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ וּלְבַטְלוֹ, כִּי הוּא רוֹצֵה לְהַפְרִיד בֵּין הַדְּבָקִים בְּהַמְנַהֵיג הָאָמֶת בְּאָמֶת, וּלְקַלְקֵל וּלְבַטֵּל ח"ו קֶשֶׁר חֲזָק וְנִצְחִי כְּזֶה בְּאָמֶת וַיֵּשֶׁר, שְׁשֵׁם ה' בֵּינֵינוּ, שְׂאִין כְּמוֹהוּ בְּעוֹלָם, שְׂמֵמָנוּ נַעֲשֶׂה כְּתָר פֶּז לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְנִתְגַּדֵּל וְנִתְקַדֵּשׁ וְנִתְעַלֶּה כְּבוֹד ה' וּכְבוֹד הַצַּדִּיק הָאָמֶת בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. מִי יִתֵּן עֵינַי מְקוֹר דְּמַעַה, וְאֶבְכֶּה תָּמִיד בְּקוֹל יִלְלָה עַל עֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים שְׁגָרְמוּ כָּל זֹאת. אֲנִי מִתְפַּלֵּל וּמְקַנֶּה, שְׁנִזְכֶּה לְהִתְעוֹרֵר לְחִדּוֹשׁ וּלְחֲזֹק קֶשֶׁר אֶהְבְּתָנוּ בִּיתֵר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עִז!

פ.א.

הַד קוֹל הַסֵּפֶר הַיָּקָר 'אב"י הַנִּחְל' בּוֹקֵעַ רְקִיעִים, וְנִשְׁמָע בְּעוֹלָם כְּמוֹ קוֹל רְעָמִים. הוּא רְשׁוּם עֵמֶק עֵמֶק בְּלֵב אֶלְפֵי בַחֲרֵי חֶסֶד יְקָרִים, מְפַלְגִים בְּתוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׂמִים. הֵם קוֹרְאִים בּוֹ בְּהִתְעוֹרְרוֹת וְהִתְלַהֲבוֹת כְּלֵה-ב-אֵשׁ. אֶפְלוּ קִנְאִים גְּדוֹלִים מְפַאָּרִים וּמְפַלְיָאִים אוֹתוֹ מְאֹד בְּלֵי שְׁעוֹר, וְהֵם שְׂשִׁים וּשְׂמִחִים וְאוֹמְרִים: "אֲשֶׁרֵינוּ, אֲשֶׁרֵינוּ שֵׁישׁ לָנוּ נְשִׂיא אוֹהֵב נֶאֱמָן וּרְחֻמָּן כְּזֶה, הַכּוֹסֶף וְחוֹמֵד וְרוֹצֵה לְשַׁדֵּךְ אֶת יִשְׂרָאֵל עִם הַצַּדִּיק הָאָמֶת, הַנִּחְל נִבְעֵ, שֵׁישׁ לוֹ כַּח לְהַחְזִיר כָּל בְּאֵי עוֹלָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וּלְתַקֵּן כָּלֵם בְּשִׁלְמוֹת, אִיךְ שְׂהֵם, אִיךְ שְׂהֵם". הַשְּׂדֵכָן הַזֶּה בְּשִׁלְמוֹת יִהְיֶה מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, שֶׁהוּא יִשְׁדֵּךְ וַיִּקְשֶׁר אֶת עַם-יִשְׂרָאֵל עִם הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ הַנִּחְל נִבְעֵ אֲמִיץ וְחֲזָק, בְּקֶשֶׁר חֲזָק וְאֲמִיץ, בַּל יִמוּט לְעוֹלָם, וּבְכַח זֶה יִמְלֹא כָּל הָאָרֶץ יוֹשְׁבֵי תְּבֵל דְּעָה אֶת ה'. בְּדוֹרוֹת הַבָּאִים, גַּם אַחֲרֵי בִיאַת הַמְּשִׁיחַ, יִדְבְּרוּ הַרְבֵּה מִסֵּפֶר זֶה, וַיִּסְפְּרוּ עַל הַקֶּשֶׁר הַנִּשְׁגָּב אֲשֶׁר שָׁם ה' בֵּינֵינוּ, שֶׁהוּא זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרוֹת עוֹלָם!

פ.ב.

כָּל הַנְּלוּיִם לְהַצַּדִּיק הָאָמֶת בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה - אִז עָקֵר זְמַן הָאֲסִיפָה וְהַקְּבוּץ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאָמֶת, שְׂמִתְקַבְּצִים וּבָאִים אֶצְלוֹ בְּכַדִּי לְהַפְלִיל בְּכָלֵל הַקְּבוּץ הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה, שְׂעוֹסְקִים בְּלִמּוּד הַקְּדוֹשׁ שֶׁל אֲמוּנָה, שְׂגָה עָקֵר יְסוּד קִיּוּם כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה; וְכָל הַנְּלוּיִם לְהַצַּדִּיק הָאָמֶת, הַיּוֹשֵׁב עַל הַמְּשִׁפֵּט, בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה, בּוֹדְאֵי יַעֲלֶה אוֹתָם הַצַּדִּיק אֶל הַדְּעַת דְּקַדְשָׁה, לְחַיֵּי עוֹלָם, אֶפְלוּ אִם יֵשׁ בָּהֶם פְּגָמִים וְקַלְקוּלִים רַבִּים, חֵס וְשָׁלוֹם, כִּי עָקֵר עֵסֶק הַצַּדִּיק הָאָמֶת,

אב"י הנחל חלק ב'

לקרב הרחוקים ורשעים גמורים. עם כל זה, מאחר שמתגעגעים וחותרים לשוב אל השם יתברך ולהתקרב אל האמת, נדבקים ומתקרבים לצדיק האמת, על-כן גם הם בכלל צדיקים, פי הדבוק לטהור - טהור, כי זה עקר עסק הצדיק האמת לקרב הרחוקים ורשעים גמורים, בפרט בראש-השנה. על-כן עקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול היודע לעסק בזה פראוי, על הצדיק הגדול היודע לעסק בזה פראוי.

פג.

...שאזר אזור במתניו לחגר עצמו בים החכמה של הצדיק החכם האמת, שהוא אב לכל החכמים והנביאים... של הצדיק החכם האמת, הפלא הגדול והנורא, אשר לא נשמע ולא נראה כמוהו מסוף העולם ועד סופו, המחזיר כל מיני רע לטוב ומהפך רשעים גמורים לצדיקים גמורים, והעולם נעשה מישב וממלא מבני-אדם ומבעלי חכמה ודעה האמתית, לדעת ולהכיר את ה'... שבא לעולם לגאל את ישראל, שעקר הגאולה תלויה בזה... אשר שלחו ה' לגאלנו.

אשריך, שאתה זוכר מעלת נפשך היקרה, לרחם עליה לחסות תחת כנפיו! והיה לי ענג ושעשועים מלהט ההשתוקקות והאהבה החזקה שלך אל הצדיק, שעל-ידו נדחה ונתבטל החשך וסכלות של המינות ואמונות כזביות...

...אשר בו בחר ה' מפל ישראל, והעיר את רוחו והבעיר את לבבו כאש בוערת, להבעיר ולהדליק לבבות ישראל אל הנחל נבע, שהוא אורו של משיח, החי גם עכשו בדורנו בדורותינו ולכל הדורות העתידים לבוא, להוציאם מעמקי עמקי הירידה והחשך של התהום-תחתיות ולהעלותם מעלה מעלה לתכלית העליה, שיראו, ששיגו, שיפירו, שידעו כלם את ה' ולעבדו שכם אחד.

לבי ובשרי ירננו לה' בצעהלה ובשמחה רבה ועצומה, על גדל פלאות חסדי ה' ונפלאותיו ונפלאות נוראות ישועתו שעשה עמדי, אשר נתן לי חן ואהבת אמת ורחמים גדולים בלבו החם, לעמד בעזרי וללחם בעדי בחרוף נפש, מלחמה חזקה וקשה מאד, שיהיה לי שני בתי-מקדשות, מקום בית-מקדש לעבד בו עבודת הקדש, תורה ותפלה והתבודדות ושיחה ביני לבין קוני וכו', ומעשים טובים...

אב"י הנחל חלק ב'

בְּיָדָי רָאוּי לוֹ לְשִׁמְחַת כָּל יָמָיו, בְּכָל עֵת וְרָגַע, כְּשִׁיזְכוּ א"ע [כְּשִׁיזְכוּ אֶת עֲצָמוֹ] בְּכָל הַחֶסֶד אֲשֶׁר עָשָׂה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמּוֹ עַל-יְדֵי הַנִּחַל נִבְעַ, אֲשֶׁר פָּתַח עֵינָיו...

הַעֲקָר - צָרִיךְ לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד לְהַמְשִׁיךְ שִׁמְחָה עַל עֲצָמוֹ, לְשִׁמְחַת כָּל יָמָיו. בְּכָל עֵת וְרָגַע וְכוּ' רָאוּי לָנוּ לְגִיל לְשׁוֹשׁ בְּחֶסֶדּוֹ יִתְבָּרַךְ. מֵה גָדְלוֹ חֶסֶדֵי ה' שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹת אֵלֶּה עַל-יְדֵי הַנִּחַל נִבְעַ, שֶׁמְמַשִּׁיךְ תְּקוּנִים נוֹרְאִים כְּאֵלֶּה, לְהִרְאוֹת וּלְרַפְּאוֹת כָּל הַנִּפְשׁוֹת, הַעוֹסֵק בְּתִקּוּן כָּל יִשְׂרָאֵל, כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל.

פ.ד.

תִּזְכֹּר וְתִדַּע וְתִאֲמִין בְּגִדְלֵךְ כַּחוֹ שֶׁל הַזְקֵן דִּקְדָּשָׁה, סָבָא דְסַבִּין, עֲתִיק דְעֲתִיקִין, שֶׁמְמַשִּׁיךְ חֶסֶדִים נִפְלְאִים חֲדָשִׁים בְּכָל עֵת. הַעֲקָר - לְהִתְחַזֵּק בְּתַפְלָה וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוּנוֹ, וְלִבְלֵי לִפְלֵ מִשׁוּם דְּבַר שֶׁבְעוּלָם, יִהְיֶה אֵיךְ שִׁיְהִיָּה, רַק לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַדֵּשׁ בְּכָל עֵת תָּמִיד, כִּי בְכַח הַנִּחַל נִבְעַ יִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, וְזִדּוּנוֹת יִתְהַפְּקוּ לְזִכִּיּוֹת. וְהִזְהַר וְהִזְהַר לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תָּמִיד, וְאַל תִּנְיַח הָעֲצָבוֹת לְתוֹךְ לִבְךָ בְּשׁוּם אִפְסָן, וְהַעֲקָר - עַל-יְדֵי 'שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי'.

הַמְצַפֶּה לְרְאוֹתוֹ בְּשִׁמְחָה. יוֹסֵף ה' עָלֶיךָ הַרְבֵּה שָׁנוֹת חַיִּים וְשָׁלוֹם, וְיָרוּם קַרְנְךָ לְמַעְלָה מִעַלָּה בְּהִתְקַרְבוֹת אֶל הַנִּחַל נִבְעַ.

שִׁמְחָה הִיא רְפוּאָה גְדוּלָּה לְכָל מִינֵי מַחְלוֹת חוֹלָאֹת בְּגוּף וּבְנַפְשׁ...
...כִּי בְּיָדָי אֵינִי נֶאֱבָד כָּל פְּסִיעָה וּפְסִיעָה וְכָל תְּנוּעָה וְתַנוּעָה בְּשִׁבְלִי

לְהִתְקַרֵּב לְהַנִּחַל נִבְעַ, הַנּוֹרָא וְהַנְּשִׁיב, וְהַכֹּל נִזְכָּר לָךְ לְטוֹבָה. אֲנַחְנוּ מְחַיִּבִים לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד עַל גְּדֻלַּת הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזְכִּינוּ לְהִיּוֹת בְּחֻלְקוֹ שֶׁל הַנִּחַל נִבְעַ, אִוֵּר הַחֲדָשׁ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא וְהַנְּשִׁיב, וְלְהִרְגִיל עֲצָמָנוּ לְהַעֲמִיק מַחְשַׁבְתָּנוּ בְּעֲצָם הַחֶסֶד וְהִישׁוּעָה הַנִּפְלְאָה וְהַנּוֹרָאָה הַזֹּאת אֲשֶׁר הִפְלִיא הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עִמָּנוּ וְעַם כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹרוֹת עוֹלָם, שֶׁעַל-יְדוֹ יִתְתַקֵּן כָּל הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת.

*

מִי שֶׁכּוֹנְנָתוֹ אֶל הָאֲמֵת וְחוּגְרָ עֲצָמוֹ לְמַלְחָמָה בְּשִׁבְלֵי הָאֲמֵת, הוּא מְנַצֵּחַ תָּמִיד. הַעֲקָר הוּא הַתְּקַשְׁרוֹת לְצַדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁעָלְיוֹ עוֹמֵד כָּל הָעוֹלָם

אב"י הנחל חלק ב'

ומלוואו, כי הוא הגִּשְׁר וְדִקְדָּשָׁה, שְׁעַל-יָדו עוֹבְרִים בְּתוֹךְ כָּל הַמַּיִם הַשּׁוֹטְפִים וְנִצּוֹל מִכָּלֶם. וְזֶה בְּחִינַת קְרִיעַת יַם-סוּף, שֶׁהָלְכוּ בַיַּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם. כְּשֵׁאוּחֻזִּין הַכְּלִי-מִלְחָמָה לְלַחֵם עִם הַמוֹנְעִים אוֹתוֹ מִנְקֻדַת הָאֱמֶת, בְּזֶה בַעֲצָמוּ כָּבֵר נִצַּח הַרְבֵּה, כִּי כָל עֲבָדָא וְתַנּוּעָה קָלָה שֶׁהָאָדָם מִתְגַּבֵּר לַעֲשׂוֹת בְּשִׁבִיל הַתְּקָרְבוֹת לַצְּדִיק הוּא יָקָר מְאֹד בְּעֵינֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, וְתַכְף הוּא מְנַצַּח הַרְבֵּה, נִצְחוֹן אֱמֶתִי וְנִצְחִי, שִׁישְׂאָר קָיָם לְנִצְח.

לְפַעֲמִים יָכוֹל הָאָדָם לִפְלֹ, חֶס וְשְׁלוֹם, עַל-יְדֵי הָאֱמֶת דִּיקָא, כִּי יוֹדֵעַ בְּנַפְשׁוֹ שֶׁבְּאֱמֶת קִלְקַל וּפְגָם הַרְבֵּה, וְגַם עֲתָה הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, וְעַל-כֵּן מְסִיתוֹ הַבַּעַל-דְּבָר לְדַחוֹתוֹ לְגַמְרֵי עַל-יְדֵי הָאֱמֶת הַזֶּה. אָבָל כָּבֵר גְּלָה לָנוּ הַצְּדִיק הָאֱמֶת, שֶׁהָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ אֵינוֹ כֵּן, כִּי צָרִיךְ כָּל אָדָם לְהִתְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ תָּמִיד, וְאַפְלוּ בְּשֵׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת, חֶס וְשְׁלוֹם, יִדַּע וַיֵּאֱמִין שֶׁהוּא סְמוּךְ עֲדִין לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֵין שׁוֹם יָאוֹשׁ בְּעוֹלָם, וַיְכוּלִין לָשׁוּב גַּם מִשָּׁם וְלִהְתְּקַרֵּב לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּאֱמֶת. כִּי בּוֹדֵאי צְרִיכִין לְשַׁמֵּר אֶת עֲצָמוֹ מִן הַחֲטָא וְאַפְלוּ מִפְּגָם כָּל-שֶׁהוּא, אָבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן, אָפְלוּ אִם נִכְשַׁל כְּמוֹ שֶׁנִּכְשַׁל, אָפְלוּ אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת פְּעֻמִּים, חֶס וְשְׁלוֹם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן בְּכָל עֵת וְרִגַע חֲסָדֵי ה' לֹא תִמְנֹו, וַיְכוּלִין לְקַרֵּב עֲצָמוֹ לְהַשָּׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל עֵת וּמְכַל מְקוֹם שֶׁהוּא, כִּי לְגַדְלָתוֹ יִתְבָּרַךְ אֵין חֶקֶר, וְעַל-יְדֵי הַתְּקָרְבוֹת לְהַצְּדִיק יָכוֹל לְהִתְהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, בְּחִינַת 'עוֹנוֹת נִתְהַפְּכִין לְזִכִּיּוֹת', וְזֶהוּ עֵקֶר הָאֱמֶת לְאֱמֶתוֹ.

פה.

בְּזִמְנֵי שֶׁהַצְּדִיק בְּעִיר - הוּא הוֹדָה, הוּא זִינָה, הוּא הִדְרָה; יֵצֵא הַצְּדִיק מִשָּׁם - פְּנֵה הוֹדָה, פְּנֵה זִינָה, פְּנֵה הִדְרָה. נִפְשָׁנוּ כְּצִפּוֹר נִמְלָטָה מִמַּחְלַקַת עַל נְקֻדַת הָאֱמֶת כְּזֶה, הָעוֹלָה עַל הַכֹּל, שֶׁלֹּא הִיָּה כְּמוֹהוּ מֵעוֹלָם, וְאֵי אֶפְשָׁר לְדַבֵּר בְּזֶה, שֶׁכָּל תְּקוּנָתוֹ וְתַקּוּנָתוֹ עַל יָדוֹ.

רַבֵּנוּ, וְזָכוּנוּ לְבִרְכָה, אָמַר קָדָם הַסֵּתִלְקוּתוֹ הַקְּדוֹשׁ: "אֲזֵ אֵיךְ גִּיעַ פֶּאֶר אֵיךְ, וְוֹאס הָאֵט אֵיהֶר צוֹ זָאֲרָגִין!" (כְּאֲשֶׁר אָנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם, מֵה יֵשׁ לָכֶם לְדָאָג).

כְּמָה וְכְמָה מַעֲלוֹת טוֹבוֹת לְמְקוֹם עָלִינוּ, שֶׁנִּצְלָנוּ מִהַתְּנַגְדוֹת וְלִיצְנוֹת וְעִרְבוּבֵיָא כְּזֶה שֶׁל הַחוּלְקִים וְהַתּוֹעִים...

אב"י הנחל חלק ב'

פו.

...שֶׁלִבָּב אֶת לְבוֹ הַנְּלֶהֶב לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּכַח לְשׁוֹנוֹ הַצַּח וְכִשְׁרוֹנוֹ הַגָּדוֹל לְרַכֵּשׁ נַפְשׁוֹת גְּדוּלוֹת מְעוֹלָם הַמַּדְעָה וְהַסְפָּרוֹת, לְהִלְהִיב לָבָם לְאוֹר הַצַּדִּיק, מְקוֹר הַחֲכָמָה הַיְחִיד בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא עֶקֶר הַחֲדוּשׁ וְהַפְּלֵא שֶׁל כָּל הַצַּדִּיקִים הַגְּדוֹלִים הַנּוֹרָאִים יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת.

מִלֶּךָ הַמְּשִׁיחַ יְהִי הַשְּׂדֵכָן, שֶׁיִּשְׂדֹּךְ וַיִּקְשֶׁר אֵלָיו אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל עִם הַצַּדִּיק, וַיּוֹדִיעַ וַיַּגְלֶה לָהֶם נּוֹרָאוֹת גְּדֻלָּתוֹ וְגִדְלַת תּוֹרָתוֹ, עֲצוּמָתוֹ וְחֲכָמָתוֹ שֶׁהֵכִין לָנוּ בְּנוֹרָאוֹתָיו, וּבְכַחוֹ יִקְרַב הַכֹּל, כָּלָם, לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲפֹלוֹ אַמּוֹת הָעוֹלָם כָּלָם, לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד.

...הַמְּכַנִּיעַ וּמַבְטֵל הַהֶבֶל וְהַרוּחַ-שְׂטוֹת וְשֹׁגְעוֹן שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבִיּוֹת, וּבְכַחוֹ יִקְרַב הַכֹּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ אֲפֹלוֹ אַמּוֹת הָעוֹלָם, וּמְשִׁיחַ הַתְּגִלוֹת אֱלֹקוֹתוֹ בְּעוֹלָם לְעַבְדוֹ שְׂכָם אֶחָד, וַיִּמְלֵא כָּל הָאָרֶץ דְּעָה לְדַעַת אֶת ה'.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הוּא רַחֲמָן מְאֹד עַל יִשְׂרָאֵל, כִּי הוּא מְרַחֵם בְּרַחֲמָנוֹת הָאֵמֶתִי עַל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא, לְהַכְנִיס בָּהֶם הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ, לְהוֹדִיעֵם כִּי ה' הוּא הָאֱלֹקִים וְלְהוֹצִיאֵם מִעֲוֹנוֹת, שֶׁזֶהוּ עֶקֶר הַרַחֲמָנוֹת עַל יִשְׂרָאֵל, הַגְּדוֹל מִכָּל מִינֵי רַחֲמָנוֹת. כִּי כָּל הַיְסוּרִים הַקָּשִׁים שֶׁבְּעוֹלָם אֵינָם נִחְשָׁבִים כָּלֵל כְּנֹגֵד הַמְּשִׁיחַ הַכְּבֹד שֶׁל עֲוֹנוֹת, חֶסֶד וְשְׁלוֹם, כִּי יִשְׂרָאֵל עִם קְדוּשָׁתוֹ, לְפִי גִדְלַת קְדוּשָׁתוֹ מְשַׁרְשֵׁם וְגִדְלַת רוּחַנִיּוּתוֹ וְדַקּוּתוֹ, אֵינָם יְכוּלִים לְשֹׂא עֲלֵיהֶם כָּלֵל הַמְּשִׁיחַ הַכְּבֹד שֶׁל עֲוֹנוֹת אֲפֹלוֹ יוֹם אֶחָד, כִּי הֵם רַחוּקִים לְגַמְרֵי מְעוֹז וְאֵין עֲוֹן שִׁיף לָהֶם כָּלֵל לֹא. וְהַמְּנַהֵיג הָאֵמֶת הוּא רַחֲמָן מְאֹד, כִּי הוּא יוֹדֵעַ מַעֲלוֹת קְדוּשַׁת יִשְׂרָאֵל וְדַקּוּתוֹ וְרוּחַנִיּוּתוֹ, אֵיךְ הֵם רַחוּקִים לְגַמְרֵי מְעוֹז וְאֵין עֲוֹן שִׁיף לְאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי כָּלֵל. וּבְאֵמֶת מֵהֵיכָן בָּאִים לְעֲוֹנוֹת? הוּא רַק עַל-יְדֵי שִׂיחַ לְהֵאָדָם דַּעַת שִׂישׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאָרֶץ, כִּי 'אֵין אָדָם עוֹבֵר עֲבָרָה אֶלֶּא-אִם-כֵּן נִכְנָס בּוֹ רוּחַ שְׂטוֹת, וְעַל-כֵּן כָּל רַחֲמָנוֹת הַמְּנַהֵיג הָאֵמֶת עַל יִשְׂרָאֵל הוּא לְהַכְנִיס בָּהֶם דַּעַת, כְּדִי לְהוֹצִיאֵם מִהַמְּשִׁיחַ הַכְּבֹד שֶׁל עֲוֹנוֹת. גַּם הוּא מְשַׁתְּדֵל לְהַשְׁאִיר דַּעַתוֹ לְדוֹרוֹת לְנֶצַח, שֶׁזֶהוּ עֶקֶר שְׁלֵמוֹת הַצַּדִּיק אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ; כִּי אֲפֹלוֹ אִם זָכָה הַצַּדִּיק לְהַסְתַּלֵּק וְלַעֲלוֹת לְמַעְלָה בְּתַכְלִית הַמַּעְלָה, אַף-עַל-פִּי-כֵן אֵין זֶה שְׁלֵמוֹתוֹ לְהִיּוֹת לְמַעְלָה לְבַד, רַק עֶקֶר שְׁלֵמוֹתוֹ, שִׁיֵּאִיר אַחַר הַסְּתַלְקוֹתוֹ לְמַטָּה לְמַטָּה גַּם-

אב"י הנחל חלק ב'

כֵּן, שִׁישְׁאִיר בֵּן וְתַלְמִיד שִׁיקְבְּלוּ דַעְתּוֹ הַקְדוּשָׁה בְּעוֹלָם מְדוּר לְדוּר לְנֶצַח,
כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מֵעוֹנוֹת לְדוּרֵי דוּרוֹת, לְעוֹלָם וָעֶד, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִחְשָׁב כְּאִלוֹ הוּא בְּעֶצְמוֹ מִמַּשׁ נִשְׁאָר בְּעוֹלָם.

עַקֵּר הָאָדָם הוּא הַדַּעַת, וּמִי שֶׁאֵין לוֹ דַּעַת אֵינוֹ אָדָם כָּלָל, רַק הוּא חִיָּה
בְּדַמוֹת אָדָם; וְעַקֵּר הַדַּעַת הוּא, לִידַע שִׁישׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט בְּאֶרֶץ וְלַעֲשׂוֹת
רְצוֹנוֹ יִתְבַּרֵּךְ.

עַקֵּר הָאָרֶת הַדַּעַת, בְּחִינַת מֹשֶׁה - לְהַצִּיל וְלִשְׁמֹר וְלִהְיוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִן
הָעֲבֻרוֹת הַבָּאִים עַל-יְדֵי רוּחַ שְׁטוּת, שְׂזֵה עַקֵּר הַרְחַמְנוּת עַל יִשְׂרָאֵל עִם
קְדוּשׁ, לְמִי שִׁיּוֹדֵעַ מֵהֵיכָן יִשְׂרָאֵל הֵם לְקוֹחִים, אִיךָ הֵם רְחוּקִים לְגַמְרֵי
מֵעוֹנוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלְן; וּמֵאִיר בְּדַרְי מַעֲלָה וּבְדַרְי מַטָּה, שְׁמוֹדִיעַ לְהַדְרִי-
מַטָּה, שֶׁהֵם הִירוּדִים מְאֹד בְּדִיּוּטָא הַתַּחְתּוֹנָה מְאֹד מְאֹד, בְּשִׂאֻל תַּחְתּוֹת
וְכוּ', שְׁגָם שֵׁם עֲדִין ה' אֲתָם וְאֶצְלָם, כִּי 'מְלֵא כָל הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ', וּמְעוֹרְרָם
וּמְקִיצָם, בְּבְחִינַת "הַקִּיצוּ וְרַנְּנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" וְכוּ', וְעַל-יְדֵי-זֶה הוּא מֵאִיר
בָּהֶם הַדַּעַת וּמְגַרֵּשׁ מֵהֶם הַרוּחַ-שְׁטוּת בְּכָל פַּעַם; כִּי בְּיָדָיו הוּא מְלֵאכָה
גְּדוּלָה וְאֲמָנוּת נִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְהֵאִיר הַדַּעַת בְּאֲנָשִׁים כְּאֵלָה שְׁנִכְשְׁלוּ
בְּעוֹנוֹת, בְּפֶרֶט שִׁישׁ שְׁנִכְשְׁלוּ כְּמוֹ שְׁנִכְשְׁלוּ, רַחֲמָנָא לְצַלְן, בְּמִזִּידִין
גְּמוּרִים, בְּעוֹנוֹת עֲצוּמִים. וְהַצְדִּיק הוּא רַחֲמָן כְּזֶה, שֶׁאֶפְלוּ לָהֶם הוּא מֵאִיר
בְּטוּבוֹ וְרַחֲמָיו הַדַּעַת הַקְדוּשׁ, כִּי בְּכַחוֹ הַגְּדוֹל מוֹדִיעַ לָהֶם כִּי עֲדִין ה'
אֲתָם, כִּי לִית אֲתֵר פְּנוּי מְנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּעֶצְמוֹ מְגַרֵּשׁ מֵהֶם הַרוּחַ-שְׁטוּת
בְּכָל פַּעַם. כִּי אֶפְלוּ אִם הָאָדָם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, תַּכְּף כְּשִׁמוֹדִיעֵין לוֹ כִּי גַם
שֵׁם נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב: "הַשֵּׁכֵן אֲתָם בְּתוֹךְ טְמֵאוֹתָם", כִּי
אֶפְלוּ בְּעֶשֶׂר כְּתָרִין דְּמִסְאָבוּתָא נִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, כִּי מִמְּנוֹ יִתְבַּרֵּךְ לְבַד
כָּל חֵיוֹתָם וְכוּ', אֲזִי תַכְּף בּוֹרַח הַרוּחַ-שְׁטוּת מִפְּנֵיו, כִּי מִי הוּא זֶה עָרַב אֶת
לְבוֹ לְגִשְׁתֵּי אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ? כִּי בְּתוֹךְ הַרוּחַ-שְׁטוּת בְּעֶצְמוֹ נַעֲלָם חֵיוֹת אֱלֹקִיתוֹ
יִתְבַּרֵּךְ, שֶׁהוּא מְחִיָּה אֶת כָּלָם, כִּי גַם בְּכָל הַמְדַרְגּוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת מְאֹד מְאֹד,
שְׁנִפְלוּ לְשֵׁם כָּל הַנְּחָשָׁלִים וְהִירוּדִים הַנִּ"ל, גַּם שֵׁם בְּתוֹךְ עֵמֶק וְחֹזֶק
הַזְּהֵמָא וְהַרוּחַ-שְׁטוּת בְּעֶצְמוֹ נַעֲלָם וְנִמְצָא הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, כִּי 'מְלֵא כָל
הָאֶרֶץ כְּבוֹדוֹ' - עַל-יְדֵי-זֶה מְגַרֵּשִׁין הַרוּחַ-שְׁטוּת וּבוֹרַחַת הַזְּהֵמָא.

...הַקְּשׁוּר וְדְבוּק בְּהֵאֲלִין הַקְּדוּשׁ שִׁישׁ לוֹ שְׁלֵשָׁה שָׂרָשִׁים, שֶׁהֵם: אֲמוּנָה
וְיִרְאָה וְעֲנָוָה, וְאֲמֵת הוּא גּוּף הָאֵילָן, שֶׁהוּא הַצְדִּיק הָאֲמֵת, הַהוֹלֵךְ לְפָנֵינוּ

אב"י הנחל חלק ב'

ונושא אותנו כְּאִשֶּׁר יִשָּׂא הָאוֹמֵן אֶת הַיּוֹנֵק. אֲשֶׁרִיךְ שְׁזָכִיתָ לִידַע מִבְּעַל הַנְּפִלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, שְׁכָל דְּבָרָיו נִפְלְאוֹת, פְּלֵאֵי פְּלֵאוֹת עַד אֵין חֶקֶר, הַמְּכַנִּיעַ לְבַעַר וּלְכַטֵּל הַחַיּוֹת רַעוֹת הַדּוֹרְסִים וְטוֹרְפִים אֶת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם הָאֱמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת, כְּפִירוֹת וּמִינּוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטֶּבַע, וּמִמְשִׁיךְ וּמִקָּרֵב כָּל הָעוֹלָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ בְּכָל דּוֹר וָדוֹר לְנִצְחָה!
ה' יִרִיק עֲלֶיךָ בְּרָכָה וְיִשׁוּעָה, גַּם בְּרָכוֹת וְיִשׁוּעוֹת נִפְלְאוֹת מִהַצְדִּיק, שֶׁהוּא מְקוֹר הַבְּרָכוֹת וְהַיִּשׁוּעוֹת!

פ.ח.

הַבְּעַל-דָּבָר אֹרֵב עַל הָאָדָם תָּמִיד - וְהַעֲקָר עַל אַחֲרִיתוֹ - עֵתָה בַּדּוֹרוֹת הַלָּלוּ, שֶׁהוּא בְּחִינַת אַחֲרִית הַיָּמִים. בְּשִׁבִיל זֶה מִתְגַּבֵּר עֲצֻמוֹ הַבְּעַל-דָּבָר בְּכָל אֶחָד מְאֹד בְּתַאֲוֹת וּכְפִירוֹת וְאִפְּיִקוֹרְסוֹת, הַמְּתַפְּשֵׁט עֵתָה עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם מַה שֶּׁלֹּא נִשְׁמַע כְּזֹאת מִיָּמֵי קֶדֶם, וְגַם הָאֲנָשִׁים הַכְּשָׁרִים קָצַת נִפְלוּ מְאֹד, וְכָל זֶה מִחֲמַת שְׁכָבֶר סְמוּךְ אֶל הַסּוּף וְגַמֵּר תִּקְוֵן הָעוֹלָם בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדָקָנוּ, שְׂיָבוֹא בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ וְיִגְאָלֵנוּ גְּאֻלַּת עוֹלָם שְׂאִין אַחֲרֶיהָ גְּלוּת, עַל-כֵּן מְנִיחַ עֲצֻמוֹ הַבְּעַל-דָּבָר לְאֲרֹכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ, וְהַעֲקָר - עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקֶת הַגְּדוֹל שֶׁעַל הַצְדִּיק הָאֱמֶת. עַל-כֵּן צָרִיךְ כָּל אֶחָד לְהִתְחַזֵּק מְאֹד עַד אֵין תַּכְלִית, וְאִיךְ שֶׁהוּא אִיךְ שֶׁהוּא, יִתְגַּבֵּר עַל-כָּל-פְּנִימֵי בְּרָצוֹנוֹת טוֹבִים וְחֻזְקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת יְכוּלִים לָשׁוּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְהַעֲקָר שְׂאִיךְ שֶׁהוּא, יִתְגַּבֵּר עַל-כָּל-פְּנִימֵי בְּרָצוֹנוֹת טוֹבִים וְחֻזְקִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי רוֹצֵה הָאֱמֶת, כִּי הַרְצוֹן חֲפָשִׁי תָּמִיד, וְעַל-יְדוֹ עֲקָר הַתְּגַבְרוֹת הַמְּלַחְמָה.

עֲקָר נִצְחוֹן הַמְּלַחְמָה אֲרַכָּה שְׁצָרִיךְ כָּל אָדָם לְלַחֵם בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא עַל-יְדֵי הַדַּעַת הַקְּדוֹשׁ שֶׁמֵּאִיר הַצְדִּיק הָאֱמֶת גַּם אַחֵר הַסְּתַלְקוֹתוֹ בְּכָל הַדּוֹרוֹת לְתַלְמִידָיו, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה מִצִּיל אֶת יִשְׂרָאֵל מִעֲוֹנוֹת, וְעֲקָר הַדַּעַת הַזֶּה אֵי אֶפְשֶׁר לְהֵאִיר בָּהֶם כִּי אִם עַל-יְדֵי רַמְזִים.

הַמַּעֲתִיר בַּעֲדָךְ, הַמְּתַפְּלֵל תָּמִיד, שֶׁתִּזְכֶּה לְהֵנּוֹת מֵאוֹר הָאֱמֶת הַגָּנוּז, לְחַיּוֹת חַיּוֹת אֱמֶתִי וְנִצְחִי, שֶׁתִּזְכֶּה לְשָׁמַע הַיָּטִב דְּבָרֵי אֱמֶת וְתָמִים הָעֵמֶקִים מְאֹד, הַנוֹבְעִים מִמַּעַיִן נִשְׁגָּב וְנוֹרָא עַד מְאֹד.

יְמֵי הַזְקָנָה וְשִׁיבָה קִפְצוּ עָלֵינוּ וְכַחֲנוּ חָלַשׁ וְדָל, וְשׁוֹנְאֵי נַפְשָׁנוּ רַבּוּ כְּמַעֵט בְּלִי שְׁעוֹר!

אב"י הנחל חלק ב'

הטוב שָׁלְנוּ עִתָּהּ בְּעֵתִים הַלְלוּ, בְּחֶשֶׁךְ הַיּוֹם, הוּא מִמֶּשׁ כְּתִרְנַגּוּל הַמְּנַקֵּר
בְּאִשְׁפָּה, שְׁמִתוֹךְ הָאִשְׁפָּה הוּא מוֹצִיא אֵיזָה חֲצִי גִרְעִין שֶׁל שְׁעוּרִים אוֹ
חֲטִים וְכִיּוֹצֵא, וְכֵן חוֹזֵר וּמְחַפֵּשׁ כָּל הַיּוֹם, עַד שְׁמוּצָא בְּכָל פַּעַם אֵיזָה חֵלֶק
מִפְּרוּר-לֶחֶם הַמוּטָל בְּאִשְׁפָּה וּבְזֶה מְחִיָּה עֲצָמוֹ. וְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ בְּרַחֲמָיו
הַעֲצוּמִים מִבְּקֵשׁ מִיִּשְׂרָאֵל עִם קְרוֹבוֹ, שְׁעַל-כָּל-פְּנִיִם יִחִיָּה עֲצָמוֹ בְּמַעַט
הַטּוֹב, שֶׁהוּא רַק כְּתִרְנַגּוּל הַמְּנַקֵּר בְּאִשְׁפָּה, שְׁגַם זֶה יִקָּר בְּעֵינָיו יִתְבַּרְךָ
וְהוּא מְצַרְפוֹ לְחֶשְׁבוֹן גְּדוֹל.

עִתָּה אַחֲרֵי אֲשֶׁר הָאִיר עֵינֵינוּ בְּמַחְשָׁבִים כְּאֵלֶּה לְחִיּוֹתֵנוּ כִּיּוֹם הַיּוֹם בְּדוֹרוֹת
הַלְלוּ, יֵשׁ לָנוּ עֵצָה גְּדוֹלָה וּבֵית-מְנוּס וְכוּ'.

קִלְפַת הַמֶּן-עֲמֵלֶק עוֹמֵד בְּכָל דוֹר וְדוֹר, בְּכָל עֵת וּבְכָל יוֹם, עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד לְהַפִּילוֹ, חֶסֶם וְחִלְלִילָהּ, חֶסֶם וְשָׁלוֹם, וְלִהְיוֹת לִישׁ דְּעִתּוֹ מְאֹד. וְהֵשֵׁם
יִתְבַּרְךָ בְּעֲצָמוֹ לִוְחָם אֶתוֹ עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמֵת, אֲשֶׁר גַּם בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה
הַמְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה, שְׁמֵאִיר עֵינֵינוּ בְּחִדּוּשֵׁי תוֹרוֹת כְּאֵלוֹ, עַד שְׁגַם אֲנַחְנוּ
יְכוּלִים לְמַצֵּא וּלְהַבִּין עֲצָם חֶסֶדוֹ יִתְבַּרְךָ בְּלִי שְׁעוֹר, וְעֵדִין חֲבִיבוּתָהּ גְּבָן
(וְעֵדִין חֲבִיבוּתוֹ אֵלֵינוּ), לְשִׁמּוֹר דְּרָךְ ה' וְלִהְיוֹת עוֹרֵר וְלִהְיוֹת קָרֵב לְהֵשֵׁם יִתְבַּרְךָ
מְכַל מְקוֹם שֶׁהוּא, מְכַל מַה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם בְּכָל עֵת.

עִתָּה אִי אֶפְשָׁר לְדַלֵּג וְלִקְפֹץ עַל הַגִּיּוֹנוֹם, שֶׁהוּא זֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם עַל-
יְדֵי כַח הַצְּדִיק הָאֲמֵת וְעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת וְהַתְּמִימוֹת וּפְשׁוּטוֹת מְאֹד לְכָל
אֶחָד וְאֶחָד, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל דְּרָגָא.
פ.ט.

חֲזוֹק וְחֲזוֹק וּבְטַח בַּה' כִּי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ, בְּכַח הַצְּדִיק הַמְּהַפֵּךְ הַכֹּל לְטוֹבָה.
...שְׁלֹטֵשׁ שְׁכָלוֹ וְחֲכָמָתוֹ לְהַפִּיר וְלִהְיוֹת הַשִּׁיג הָאֲמֵת הָאֲמֵתִי, וּמוֹסֵר עֲצָמוֹ
לְמִיתָה עַל הָאֲהָבָה וְהַתְּקַשְׁרוֹת אֶל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, הַזֶּה וְהַצַּח, הַצַּח
וְהַמְצַחֲצַח.

הַבְּעַל-דְּבָר אֹרֵב עַל הָאָדָם תְּמִיד, וְהַעֲקֵר עַל אַחֲרִיתוֹ, בְּפָרֵט עִתָּה בְּדוֹרוֹת
הַלְלוּ, אֵלוֹ. וְאִי אֶפְשָׁר לְדַלֵּג וְלִקְפֹץ עַל הַגִּיּוֹנוֹם, שֶׁהוּא זֶה הָעוֹלָם, כִּי אִם
עַל-יְדֵי כַח הַצְּדִיק הָאֲמֵת וְעֲצוּתוֹ הַקְּדוּשׁוֹת, הַעֲמִקּוֹת וְהַתְּמִימוֹת
וּפְשׁוּטוֹת מְאֹד לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן, עַד שְׂיִכְנֹס רִיחוֹת
הַקְּדוּשׁוֹת מִהַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים בְּלִבְבָנוּ לְקִיּוֹם וְלַמַּעֲשֵׂה.

אב"י הנחל חלק ב'

עקר הגאָלָה האַחרוֹנָה, שָׁאָנוּ מְקוּיִם וּמְצַפִּים אֵלֶיהָ, הוּא רַק עַל-יַדֵי הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת מִשֶּׁה-מְשִׁיחַ, שֶׁמִּמְשִׁיךְ הַדַּעַת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְדוֹרוֹת עוֹלָם. אָבֵל הוּא נִתְעַלֵּם וְנִסְתָּר בְּכַמָּה הַסְתָּרוֹת שֶׁבִּתְוֹךְ הַסְתָּרוֹת; וְאֶף-עַל-פִּי שֶׁהַדַּעַת לִפְנֵי הָעֵינַיִם, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵין רוֹאִים אוֹתוֹ, מְרַבּוּי הַהַסְתָּרוֹת וְהַהֲעֲלָמוֹת, וְהַעֲקָר עַל-יַדֵי עֲצָם הַמַּחְלֶקֶת וְהַקְטַגוֹרִיא שֶׁעַל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת וְאֲנָשָׁיו הַכְּשָׁרִים הָאֱמֵתִיִּים שֶׁבַּדוֹר, כִּידוּעַ כָּאֵב נִגַּע הַמְסַפַּחַת הַזֹּאת שֶׁל רַבּוּי הַמַּחְלֶקֶת וְקִשְׁיוֹת וּמְבוּכוֹת שֶׁקָּשָׁה עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת וְאֲנָשָׁיו, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִחֲסָרוֹן הַדַּעַת, מִחֲמַת קְלָקוּלִים וּפְגָמִים וְכוּ' שֶׁל הַבְּלִי הָעוֹלָם הַזֶּה.

חֲזַק וְאַמֵץ בְּכָל הַדְּבָרִים שֶׁשָּׁמַעְתָּ מִכְּבָר, וְתִזְכֹּר בְּכָל פֶּעַם עֲצָם גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת כַּחוֹ שֶׁל זֶקֶן שֶׁבְּזִקְנִים דִּקְדָּשָׁה שָׁאָנוּ חוֹסִים בּוֹ, שֶׁבְּעֲצָם כַּחוֹ בּוֹדֵאֵי יִתְתַּקֵּן הַכֹּל בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

הַמְּלִיצִים הַפּוֹשְׁעִים, דִּרְכָם לְדַבֵּר עַל-פִּי-רַב בְּלִשׁוֹן מְלִיצָה וְחִידָה, שֶׁהוּא דְבַר נִסְתָּר, בַּחֲנִינַת גְּנֹבָה, פִּי הֵם גּוֹנְבֵי נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל עַל-יַדֵי מְלִיצָתָם, וּמוֹכְרִים וּמוֹסְרִים אוֹתָם לְרִשׁוֹת הַסְטֵרָא-אַחֲרָא, שֶׁהוּא קְלַפַּת עֲמֶלֶק, שֶׁהוּא בַּחֲנִינַת כְּפִירוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת.

...לְעֵתִיד, בְּעֵת קֵץ הָאֲחֵרוֹן, יְבוֹא הַמְּשִׁיחַ לְגַאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל, וַיַּעֲוֹרֵר זֶה הַנְּגוּן הַנוֹרָא בְּעוֹלָם, וְעַל-יַדֵי-זֶה יְגַאֵל אֶת יִשְׂרָאֵל וַיִּתְקֵן כָּל הָעוֹלָם וַיַּגְלֶה לְעֵין כָּל אֱלֻקוֹתוֹ וּמַלְכוּתוֹ וּמִמְשָׁלְתוֹ.

צ.

...הַגְּדֹל וְהַצּוֹמַח מִבְּאֵרוֹת מַיִם חַיִּים, מִמַּעַיְנֵי הַיְשׁוּעָה הַנוֹרָאִים הַנוֹבְעִים מִהַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שֶׁמִּמָּרַק וּמִצְחָצַח הָעֵינַיִם שֶׁל יִשְׂרָאֵל לְרִאוֹת הַפִּתְחִים אֵיךְ לְצֵאת מִהִכְלוֹת הַשֶּׁקֶר וְהַטְּמָאָה שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת, וְלִכְנֹס בְּהִיכַל הַקְּדוֹשׁ שֶׁל הַחֲכָמָה וְהַשֶּׁכֶל הָאֱמֵת, לְהַפִּיר גְּדֻלַּת הַבוֹרָא וּלְהַתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאֱמֵת.

...הַצּוֹמַח מִמַּעַיְנֵי הַחֲכָמָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, אוֹר הַהַדָּשׁ, הַצַּח וְהַמְצַחֲצַח, שֶׁמִּמָּרַק וּמִצְחָצַח הָעֵינַיִם לְרִאוֹת הַפִּתְחִים אֵיךְ לְצֵאת מִהִכְלוֹת הַטְּמָאָה וְהַשֶּׁקֶר שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבוֹת, הַמַּחְשִׁיכִים הָעֵינַיִם וּמַחְרִיבִים הָעוֹלָם, וְלִכְנֹס בְּהִיכַל הַחֲכָמָה הָעֲלִיוֹנָה וְהַשֶּׁכֶל הָאֱמֵת... שֶׁמוֹדִיעַ וּמַגְלֶה

אב"י הנחל חלק ב'

אַלְקוּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְבַּרַךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם, אַפְלוּ לְהִרְחֹקִים וְהַעֲפוּ"ם, שְׂיִדְעוּ כָּלֵם גְּדֻלַּת הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ, שְׂיִישׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל, וְיִתְקַרְבוּ אֵלָיו.

צ.א.

עֲצָמֵי וּבִשְׂרֵי, גְבוּר נְמַרֵץ, שְׂיִישׁ לוֹ לֵב חֲזַק וְתַקִּיף לְלִבְשׁ רוּחַ גְּבוּרָה! אָנִי נִכְסֵף וּמִשְׁתַּוֵּקֵק מְאֹד...

עֲכָשׁוּ בְּעֵצִים חֲשֻׁכֹת אַפְלָתָנוּ, עֲקַר חַיּוֹתָנוּ וְתַקְנֹתָנוּ וְעַקַר קִיּוּמָנוּ הוּא רַק עַל-יְדֵי הַצְּדִיק, שֶׁהוּא הַרוֹעֶה שְׁלָנוּ הָאֲמִתִּי, שְׁמַחֲיָה וּמִתְקַן, שְׁמַקְרֵב כָּל הִרְחֹקִים וְהַנִּדְחִים שְׁבַעוֹלָם, שְׁכַלֵם יָשׁוּבוּ לְהֵשֵׁם יִתְבַּרַךְ בְּאֲמַת וַיַּעֲמְדוּ עַל עַמְדָם, שְׁלֵא יִפְלוּ בְּדַעְתָם מִכָּל מָה שְׁעֵבֵר וְשְׁעוּבָר עֲלֵיהֶם, יִהְיֶה אִיךָ שְׂיִהְיֶה, רַק לְהִתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְיִחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ בְּהַחֲסֵד-חַנּוּם שֶׁהִמְשִׁיף הַצְּדִיק בְּעוֹלָם.

עַקַר הַתְּגִלוֹת אֱלֹקוּתוֹ וּמַלְכוּתוֹ יִתְבַּרַךְ לְכָל בָּאֵי עוֹלָם הוּא עַל-יְדֵי בְּחִינַת זְכוּר, שְׂצָרִיכִין לְשֹׁמֵר הַזְּכוּרִין מְאֹד; וְעַקַר הַזְּכוּרִין הוּא, לְהִתְגַּבֵּר מְאֹד לְקִשָּׁר הַיִּטֵּב בְּמַחוּ וְדַעְתוֹ וְלִבּוֹ אֹר הַזִּירִיחָה הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא עַד אֵין סוּף שְׂמֵאִיר לָנוּ הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי, וְלֵא יִשְׁכַּח אוֹתוֹ לְעוֹלָם.

כָּל אֶחָד, עַל-יְדֵי חֲטָאֵיו גּוֹרֵם הַסְּתַלְקוֹת אֹר אֱלֹקוּתוֹ יִתְבַּרַךְ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה אֵין יְכוּלִים לִידַע מִהֵשֵׁם יִתְבַּרַךְ, חֵס וְחִלִּילָהּ, חֵס וְשְׁלוֹם. וְעַקַר הַתְּקוּן שְׁלָנוּ וְשֵׁל חֲטָאֵי כָּל הַדּוֹרוֹת הוּא עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֲמִתִּי, אֲשֶׁר הוּא סוֹתֵם עֵינָיו מִחִזּוֹ דְּהֵאֵי עֲלָמָא לְגַמְרֵי וְאֵין לוֹ שׁוּם הַסְּתַכְּלוֹת כְּלָל בְּזֶה הָעוֹלָם; אִף גַּם הוּא מְקַבֵּל עַל עֲצָמוֹ כָּל הָעֲנוּוִיִּים וְכָל הַיִּסּוּרִים קָשִׁים בְּשִׁבִיל הֵשֵׁם יִתְבַּרַךְ וּבְשִׁבִיל תְּקוּן נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, עַד שְׁזוּכָה לְבַטֵּל עֲצָמוֹ אֶל הַתְּכַלִּית בְּתַכְלִית הַבְּטוּל בְּמִדְרָגָה גְבוּהָ מְאֹד מְאֹד, עַד שְׁזוּכָה לְהִמְשִׁיף תְּקוּנָם מִשֵׁם לְגִלוֹת אֱלֹקוּתוֹ יִתְבַּרַךְ לְעֵין כָּל, עַד שְׂיַעֲוֵר בְּתְשׁוּבָה גַּם לְכָל הִרְחֹקִים מְאֹד מְאֹד. וְעַקַר נַפְלְאוֹת עֲבוּדַת הַקְּדוּשָׁה הַנִּפְלְאָה וְהַנּוֹרָאָה מְאֹד הוּא בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה, כְּאֲשֶׁר שְׂמַעְנוּ מִפִּי הַקְּדוּשׁ שְׂאָמַר, שְׁכָל עֲנִינּוֹ וְעִסְקוֹ הוּא רֵאשׁ-הַשָּׁנָה. (קִשָּׁר דְּלֵת).

הָעַקַר הַתְּקוּן - לְהִמְשִׁיף אֹר הַדַּעַת שֶׁל הַצְּדִיק לְתוֹךְ הַלֵּב. כִּי כָּל זְמַן שְׁלֵא נִמְשָׁף קִשָּׁר דַּעַת הַצְּדִיק לְתוֹךְ הַלֵּב הַיִּטֵּב עַד שְׁלֵא נִשְׁכַּח אוֹתוֹ

אב"י הנחל חלק ב'

לעולם, אזי עדין אין יודעים ממנו יתברך כלל, וכלנו כצאן תעינו, נעים ונודים ומטלטלים, ונשלכנו למקומות הרחוקים מן הקדשה מאד, עד שהגענו להקצה והסוף של ישראל וכו'. אוי ואבוי! אוי מה הנה לנו בדור היתום הזה, דור העני הזה! אוי לנו על שברים מרים כאלה! אוי לנו כי שדדנו! להיכן גלד? להיכן נפנה לעזרה? מי יעזר לנו? מי יעמד בעדנו? מי יחמל עלינו? מי יתקן נפשנו? מי יעזר אותנו משנתנו לשוב להשם יתברך באמת? אבל נגד כל זה, חמל עלינו השם יתברך ושלח לנו מקדם הצדיק האמת, מנהיג אמת, שהוא רחמן גדול באמת ויודע איך לרחם על כל אחד.

צב.

אשרינו שזכינו לידע מהעוסק בתקון נפשותינו לדור דור לנצח בכל דור! זרזתי עצמי למלאות רצונה, לכתב לה דבורים אמתים, דברי אמת נפלאים ותמימים. אם אמנם כעת אין עמי דברים, כי אין דעתי צלולה ואין עמי דברים, מחמת היסורים העצומים שעובר עלי - אני נכסף ומשתוקק מאד מאד למלאות רצונה, לכתב לה דבורים אמתים.

מה מאד עצמו נפלאותיו יתברך, שדיקא עתה, ברבוי חשכת אפלתנו, אנו רואים צמיחת קרן ישועה. לא דבר קטן הוא מה שכתבתי עתה, כי הוא נפלאות נוראות! והנה כי יבצע ה' את כל מעשהו - נספר תהלות ה' ועוזו ונפלאותיו אשר עשה עמנו, לחיותנו לנצח. עיני מצפות בכל עת להתקשר אתך! בטח בה' כי לא יעזב אותך. יהי ה' עמך ויחזק את לבך, להוסיף בכל יום לחקק בלבך אור החסד-חנם שמאיר עכשו בעולם, כי חוץ מזה הפל הבל. הזהר לזכר בכל עת, שיש כתפים רחבים לסמוך עליהם. מה היינו עושים אם לא הנה לנו כח כזה ועצות כאלו? איך הנה בלתי אפשר לסבל מרירותא דעלמא מר ממות הנמשך, שאי אפשר להמתיקו כי אם על-ידי הצדיק האמת! מה נשיב לה', אשר אנו זוכים לידע מהצדיק האמת, יסוד העולם, שהוא ממתיק המרירות של כל העולם כלו, ובנדאי החוסים בצלו ומתקרבים אליו, נמתק מהם המרירות הרבה יותר. אשרינו מה טוב חלקנו שזכינו לזה, ובזה תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת. אני מצפה בכל עת לישועתך הגדולה!

בהכרח שיעבר כמה מיני מניעות ויסורים על כל מי שרוצה לגע ולהריח

אב"י הנחל חלק ב'

ברית דברי ספרי הצדיק.

הקשר שבינינו הוא מעשה גדולה, עמקה ונוראה מאד. הקשר שבינינו, וכל מה ששמעת ממני, לא דבר קטן הוא. מכלם תוכל להבין שהוא מעשה גדולה, עמקה ונוראה מאד; ואם יאמר זה החכם לדעת - לא יוכל למצא. ובזה תגיל ותשיש בכל יום ובכל עת, שעוד לא אבדה תקונתנו, בחסדי ה' ורחמלתו הגדולה.

צג.

גבור נמרץ להפליא, שדעתו ומחו חזק בהאמת לאמתו, ויש לו לב חזק ותקיף ללבש הקשר אשר עשה ה' בינינו. וכל מה ששמעת ממני, מנעם סוד הקשר שבינינו, וכל קשר הדברי-אמת מה ששמעת ממני, מנעם סוד נוראות גדלת הצדיק, לא דבר קטן הוא, כי הוא נוראות נפלאות לחיותנו לנצח כהיום הזה, ולידע מה שאי אפשר לשער, ענין גדול ועצום ונשגב. ומכלם תוכל להבין, שהוא מעשה גדולה, עמקה ונוראה יוצא דפן, מה שאי אפשר לשער במח; ואם יאמר החכם לדעת - לא יוכל למצא. ובזה תשיש ותגיל בכל יום ובכל עת ובכל מקום, כי עוד לא אבדה תקונתנו, בחסדי ה' ורחמלתו הגדולה... ולחזקנו לנצח לבלי לפל משום דבר, אפלו אם יהיה איך שיהיה.

אם אמנם כעת אין דעתי צלולה ואין עמי דברים, מחמת היסורים הקשים העובר עלי, אך עצם תשוקתך וכסופיך הטובים להתקרב להתקשר להצדיק האמת בשביל שיקרב אותך להשם יתברך ולתורתו, כי הוא ענין גדול ועצום ונשגב... (המסמאים).

...ומכל זה יוכל להבין רמזים, לבל יבהלוהו רעיוניו מכל הדברים שעובר עליו, רק מכלם יזכר בהשם יתברך מכל מקום שהוא, איך שהוא, כי גם בשאול תחתיות יכולים להיות סמוך להשם יתברך, בכח הצדיק. ואני עיני צופיות ומיחלות לה, שיצמיח על-ידי-זה ישועתך וטובתך הנצחית בתוך כלל ישראל.

אני צריך לבקש הרבה מהשם יתברך שישים מלים בפי, באפן שאפעל כרצון... הרצוני... הרצוני...

כעת אין דעתי צלולה ואין עמי דברים, מחמת המרוורים, היסורים הקשים,

אב"י הנחל חלק ב'

העוברים עלי; אף מאהבתך אשר בלבי, הכרחתי עצמי לדבר עמך לטובתך הנצחית, כי אני יודע שלבך בפנימיות נכסף מאד להתקרב להשם יתברך באמת, רק הבלי העולם מבדילים בינינו ובין הדרך-האמת. ואני צריך לבקש הרבה מהשם יתברך שישים מלים בפי שאפעל, למען ייטיב לך לעד כח החסד הנפלא והנורא של ראש-השנה. רב חסד ומרבה להיטיב, ישפיע עליו ועל ביתו אף טוב וחסד!

מה מאד צר לי עליך, אחי יקירי וחביבי, על גדל צערך ממחלתך. אני מרגיש צערך בעמק לבי, כי צרתך היא צרתי. אני מתפלל תמיד על ישועתך וטובתך בגוף ובנפש, ובפרט עכשו אני מתאמץ בכל כחי להתפלל על רפואתך בשלמות, במהרה. בעל הרחמים, השומע תפלת כל פה, ישמע תפלתי וירחם עליך, ישלח דברו וירפאך מהרה, ויחדש כחך ויוסף עליך שנות חיים טובים, נעימים ורעננים, ותזכה לראות התגלות אור הצדיק האמת, נחל נבוע מקור חכמה, שהוא יגמר לתקן העולם ויחזיר כלם למוטב.

צד.

...שהשקיע את כל כחו וכל נפשו לפרח, לשוט ולעופף בתוך מימי הדעת של הצדיק האמת, הנושא אותנו כאשר ישא האומן את היונק, ומוציא אותנו מכל הטעותים והמבוכות של כפירות ואמונות כזביות, ומציל אותנו מכל החצים ארסיים של הכפירות ואמונות כזביות, המציל אותנו מכל... ומגלה ומאיר עלינו האמונה הקדושה בשלמות, בדעת גדול ונפלא, ומאיר לנו דעת גדול ונפלא... הנושא אותנו כאשר ישא האומן את היונק, ומציל אותנו מכל החצים, שהם הטעותים והמבוכות של כפירות ואמונות כזביות, ומגלה ומאיר לנו השגות אלקות, ועל-ידי-זה באים גם הרחוקים מאד מאד ומתקרבים לה'.

צה.

עצמי ובשרי, החביב לי באמת יותר מנפשי, שהעיר את רוחו והקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים להכניס עצמו בכל כחו, בהשתדלות גדולה ויתרה ביותר, לגדל ולפרסם את שם הצדיק היחיד בעולם, העולה לעלא ולעלא על כל הצדיקים הנוראים המבחרים הנוראים, יחידי

אב"י הנחל חלק ב'

הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו גם עכשו, בתוך כל מיני חשכות והתרחקות אשר באחרית הימים האלה, בימינו אלה. אשריך, אחי! אשריך אלפים פעמים, שפנימיות לבבך מבין ומרגיש האמת האמתי דאמתי, שמאיר עכשו בכל העולמות מראש ועד סוף - שלום וישע רב! מעצם עיפות נפשי, מחמת רבוי המרירות, התלאות והמרירות אשר סבבני, אין דעתי צלולה ואין לי דבורים. אך למען נעם אהבתך החרות על לוח לבי, לא יכלתי להתאפק לעשות חובתי, וכתבתי בכל פחי. ה' יודע ועד, וגם לבבך רואה ומרגיש, כי נפשך קשורה בנפשי תמיד בכל יום ובכל עת, ובפרט בעת ההתבודדות והשיחה עם השם יתברך, כל מעיני בך. (למישר) נפשי יודעת מאד, שמשרש בפנימיות לבבך נקדת האמונה הקדושה בה' ובתורתו, ולבבך בוער פיקוד-אש להתחבר בכל מיני חבור להצדיק האמת ואנשיו הכשרים האמתיים שבדור, אשר במעינות חכמת תורתו מאיר בנו אמונה אמיתית דאמיתית, שזאת האמונה הוא שרש ומקור החכמה, שעל-ידיה באים להשגות אלקות, לראות עין בעין אלקותו ומלכותו וממשלתו; אבל כנגד זה משתטחים המניעות ועכובים בלי שעור. לכן הנני פונה אליך מעמק לבי להעמידך על החוב הקדוש המטל עלינו, לחשב מחשבות עמקות ותחבולות עצומות, בכלות הנפש, בתשובה גדולה עד כלות הנפש, להתגבר ולהתאמץ ברצון חזק מאד להגות בספריו הקדושים בכל יום ויום, לראות אורות החדשות הנוראות שבהם, עד שיכנס הריחות הקדושות מהדבורים הקדושים בלבבך הנעים לקיום ולמעשה.

צו.

צריכים לחפש ולמצא בכל אחד מישראל זכות וטוב! תהלים, פְּרָקִים: עז, צה, קה.
מי ששומע חרפתו ושותק, על-ידי-זה נתבטל ממנו רבות רעות שהיו ראויין לבוא עליו.
כשאדם בא לאיזה נסיון ידע, כשיעמד בזה הנסיון, שהקדוש-ברוך-הוא יעשה לו נס.
לפעמים על-ידי שפלות, שאדם משפיל את עצמו או אחרים משפילין אותו, על-ידי-זה מבטלין מעליו גזרת מיתה.

אב"י הנחל חלק ב'

על-ידי אמת יזכה לענוה.
על-ידי ענוה תפלתך נשמעת, וכמו הקריב כל הקרבנות.
על-ידי ענוה, מוסיפין לו גדלה על גדלתו.
על-ידי ענוה מאריך ימים.
על-ידי ענוה אין מדקדקין אחר מעשיו.
על-ידי ענוה, נתבטל פחד האויבים.
על-ידי ענוה, נתבטל המחלקת והיסורין.
על-ידי ענוה, הכל עמו בשלום.
על-ידי ענוה בא חן.
על-ידי ענוה - נתגדל; גם אינו נופל ממדרגתו.
על-ידי ענוה, הקדוש-ברוך-הוא זוכר אותו.
על-ידי ענוה, הקדוש-ברוך-הוא עושה לו תאנותו.
אין העולם מתקיים אלא על מי שמשים עצמו כאין.

צז.

ענותנותך תרבני לבוא ולדבר לפניך את אשר ישים ה' תחת הקולמוס.
לכבוד עצמי ובשרי, אשר חנן אותו ה' ונתן לו לב חכם ומבין להבין
ולהפיר האמת האמתית היחידית בעולם, הגנוז וצפון ונעלם מעין כל...
שמוריך עצמו למטה למטה עד התהום, ומעלה כל הנפשות מתהומות
תחתיות, מתכלית תכלית הרחוק, מתכלית הגשמיות דגשמיות, עד
למעלה... שמעלה כל העולם, כל הנפשות מעמקי תהומות תחתיות,
מתכלית תכלית הרחוק, עד למעלה מן המקום... מבטן שאל תחתיות,
למעלה מכל הרוחניות.

צח.

הרינו [הריני] בזה למלאות עצם תשוקתך לשמע דברי אמת, הנובעים
מהנחל נבע, שמביא לידי מעשה, אשר אין למעלה הימנו.
אלצתני למלאות רצונך הטוב, להזכירך ולזרזך שתזכור היטב תמיד, בכל
יום תמיד, לעין בדברי בספרי רבנו, זכרוננו לברכה, ותלמידיו הקדושים,
התמימים בכל מיני תמימות, ואף-על-פי-כן הם עמקים עמקים מאד,
מלאים חכמה עמקה, אמתית, עמקות לפנים מעמקות, עד אין סוף ואין

אב"י הנחל חלק ב'

תכלית, ולשום לב עליהם. תמצא בהם כל מיני מטעמים המשיבין את הנפש, ועצות אמתיות להחיות ולחזק כל אחד לפי ערכו - נערים גם זקנים, בריאים וחלשים - בכל מיני (עזרא) עצות... העוברים על האדם, הכל באשר לכל יכולים למצא בהם טוב-טעם ודעת אמתית, באפן שיוכל כל אחד, בכל עת, לדלג ולקפץ על כל העומדים עליו להטרידו משני עולמות ח"ו, כי לא אחד בלבד עומד על כל אדם בכל יום לכלותו לגמרי ח"ו, כי אם רבים מאד, רבים רבים מפל צד.

ענין הקשר שלנו... מאת ה' היתה. ענין הקשר שלנו הוא פלא נורא, אשר כל העולם והדור שלכם תמהים ומספרים מזה הרבה... מתפלאים ותמהים מאד על זה... מעשה זאת, ראוי מה רם. מאת ה' היתה זאת, היא נפלאת בעינינו, אשר בכל ירושלים הבירה, בני ירושלים ובני-ברק ותל-אביב ובני כרך טבריא...

צ.ט.

...המתנהג בחסד, בענוה ואהבה עם כל אדם נמי (כנראה בלקוטי תפילות) (בארמית גם כן) - נד: ח"א - יח, כב, מח, מט, סד; ח"ב - א, ה, ז, ח, טז, כד.

ק.

...שנקלע ונשזר ברשפי רשפי שלהבת האהבה אל הצדיק האמת, העוסק בכל דור תמיד לגיר גרים ולקרב כל הרחוקים ולקבץ כל הנדחים להשם יתברך, בכח חכמתו ועצותיו הקדושים... השזור, הבוער ברשפי שלהבת האהבה אל הצדיק האמת, בכח חכמתו ועצותיו הקדושים... הקדושות הנוראות.

אחרי אשר השם יתברך הטיב עמנו כל-כף להשמיענו כאלה וכאלה חדושי-תורה, כאלה אשר לא נשמעו מעולם, המחייב את כל הנפשות מגדול ועד קטן; מאחר שבחסידי ה' פקח עינינו והודיענו קצת אמתת גדלתו, בודאי בשביל תנועה אחת - להתקרב (אלינו) [אליו], מפל-שפן ללמד ספריו הקדושים ולקיים איזה דבור אמת מדבריו. בודאי בשביל נקדה אחת, פדאי וכדאי לסבל הכל ולשבר כל המניעות שבעולם, בדורותינו אלה.

אב"י הנחל חלק ב'

קא.

...שזכה לקשר עצמו בקשר אל הצדיק האמתי, שיש לו כח לירד למטה למטה, לעמקי עמקים, למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשבר ולבטל כל הרע הנאחז אפלו בהמינים וכופרים גמורים שנפלו לעמקי עמקי התהום-תחתיות ולהוציאם משם, ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העלייה, ולהפוך להם כל הירידות לתכלית העליות, ומברר ומלקט ומקבץ כל הנקודות טובות שיש בהם, ומכניס בהם הרהורי תשובה ומחזק ומעורר אותם, שאיך שהם ובמקום שהם, אף-על-פי-כן עדין יחפשו ויבקשו את השם יתברך, עד שגם הם יעלו... עד אשר בכח זה יתפך להם כל הירידות לתכלית העלייה.
המתנהג בחסד, בענוה ואהבה...

קב.

העולם מלא צעקות וגניחות ואנחות גדולות ומרות בלי שעור, וכלם צועקים: ממון! וכל אחד ואחד צועק בקולות משנות, כאלו לו חסר יותר מכל העולם, עד שכמעט יוצאת נפשם מרירותם, ואין להם במה להחיות את עצמם. ועקר החיות וההמתקה הוא הצדיק-יסוד-עולם, הממתק בכל עת, בכל דור, מרירותא דעלמא; ובנדאי כל אחד, כפי קרובו להצדיק וכפי אמונתו בו, כמו-כן נמתק מרירותו יותר.

קג.

...אשר נשאו ה' והעלה אותו, כדי לזכותו לתכלית המעלה שאין למעלה הימנה, שינשא ויגדיל ויאדיר בקול רעש גדול בכל העולמות את שם הצדיק, המלך האמתי החי וקיים, שייכבש כל העולם בלי מלחמה כלל, רק על-ידי גדל החכמה הנוראה שמגלה רק בקולמוס שלו, שעל-ידי-זה הוא ממשיך ומאיר אלקותו ומלכותו יתברך לכל באי עולם, עד שכל הרחוקים ואמות העולם יבואו ויתגירו ויתנו לה' פתח מלוכה, ויקבלו על מלכותו עליהם לעבדו שכם אחד.

קד.

על-ידי הרוח-נבואה של הצדיק האמת זוכין לאמונת חדוש העולם.

אב"י הנחל חלק ב'

...שֶׁסָבַב עִמָּנוּ בְּסוּבוֹבִים נוֹרָאִים כְּאֵלֶּהָ, עַד שֶׁהָאִיר עֵינֵינוּ וּפְתַח לְבָנוּ לְהַשְׁתוֹקֵק וְכוּ'... הַרְבֵּי הַצְדִּיק הָאֱמֶת, שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּצַעַר גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּפְלְנוּ לְשָׁם, לְהַעֲלוֹתָנוּ מִשָּׁם וּלְתַקְנָנוּ... שֶׁמִּסְתַּכֵּל בְּכָל עֵת בְּצַעַר גְּדוֹל בְּכָל מְקוֹם שֶׁנִּפְלְנוּ, כְּדִי לְהַעֲלוֹתָנוּ מִשָּׁם וּלְתַקְנָנוּ... הַצְדִּיק הָאֱמֶת הַגְּדוֹל בְּמַעֲלֵה מְאֹד מְאֹד, שֶׁיֵּשׁ לוֹ כַּח לְרַפְאוֹת חוֹלִים מְדַכְּאִים כְּמוֹנוּ הַיּוֹם. בַּדְּוֹרֹת הַלְלוּ צְרִיכִים לְהַכְנִיעַ אֶת עֲצָמָנוּ כְּאִסְקָפָה הַנְּדֻרְסֵת וְנִרְפָּסֵת, לְבַקֵּשׁ בְּכָל תְּמַצִּית כַּחוֹ אֶת הַצְדִּיק הַמְּנַהֵיג הָאֱמֶת. צְרִיכִים לְגַדֵּד שְׁנָה מַעֲיָנֵינוּ וּמַעֲפָעֵף תְּנוּמָה, לְשׁוֹטֵט, לְבַקֵּשׁ וּלְהַרְבוֹת בְּתַפְלָה וְתַחֲנוּנִים, שְׁיִזְכֶּה שְׁיִוְכַל הַצְדִּיק הָאֱמֶת לְרַפְאוֹתָו וּלְהַכְנִיס בּוֹ הַשְּׂגוֹת אֱלֻקוֹת כְּדִי לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹ מִנִּי שַׁחַת. כָּל מִי שֶׁחָס עַל נַפְשׁוֹ, צְרִיף לְצַעֵק מְאֹד שְׁיִזְכֶּה גַם עֲתָה לְמַצֵּא רַבִּי וּמְנַהֵיג אֱמֶתִי שְׁיִוְכַל לְהַכְנִיס בּוֹ יְדִיעַת אֱלֻקוֹתָו יְתַבְּרֵף, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יִתְמַלְאוּ כָּל הַחֲסֻרוֹנוֹת וְיִתְבַטְּלוּ כָּל הַצְּרוֹת וְיִתְתַקֵּן הַכֹּל.

קה.

לְפַעֲמִים הַשְּׂכָחָה הִיא טוֹבָה גְּדוֹלָה מְאֹד. כִּי יֵשׁ הַרְבֵּה דְּבָרִים שֶׁצְרִיכִים לְשַׁכְּחָם וּלְהַעֲבִירָם מִדַּעְתּוֹ, כְּדִי שְׁלֵא יִתְבַלְבֵּל וְשְׁלֵא יִפֹּל ח"ו בְּדַעְתּוֹ עַל-יְדֵי-זֶה לְגַמְרֵי ח"ו, וְזֶהוּ עֲצָה עֲמֻקָּה לְזַכֵּר אֶת הַתּוֹרָה וּלְקַיְמָהּ. אִם תִּעֲיֵן תְּבִיט בְּעֵינַי הַשְּׂכָל הָאֱמֶת בְּנִפְלְאוֹת נוֹרָאוֹת גְּדוֹלוֹת הַמַּעֲשִׂיּוֹת הַקְּדוּשׁוֹת, תַּעֲמֹד מֵרַעִיד וּמִשְׁתוֹמֵם מִגְּדֻלַּת הַבוֹרָא יְתַבְּרֵף וּמִגְּדֻלַּת הַצְדִּיק הָאֱמֶתִי, הַזֶּקֶן שְׁבֻזְקָנִים, הַגְּדוֹל בְּמַעֲלֵה עֲלִיוֹנָה עַל כָּל הַצְדִּיקִים, עַל כָּל בְּחִירֵי הַצְדִּיקִים, הַזֶּקֶן שְׁבֻזְקָנִים, שֶׁהַתְּפֹאֵר שֶׁהוּא זָקֵן מְאֹד, וְעַדִּין הוּא יָנִיק מְאֹד וְלֹא הִתְחִיל עַדִּין לְחַיּוֹת כָּלָל וְכוּ'.

קו.

...שֶׁמִּכְנִיעַ וּמִבְטֵל דַּעַת חֲכָמֵי הַטָּבַע, וּמִגְלָה שֶׁהַכֹּל מִתְנַהֵג רַק בְּרִצּוֹן הַשָּׁם יְתַבְּרֵף, בְּלִי שׁוּם חַיּוֹב הַטָּבַע כָּלָל. ...שֶׁמִּכְנִיעַ וּמִבְטֵל הָאֱמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת וְהַכְּפִירוֹת וְהָאֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁל חֲכָמֵי הַטָּבַע, וּמִגְלָה וְכוּ'. הַחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּפִילוֹסוֹפִיָּא וְאֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁל שְׁטוֹת וְהֶבֶל אוֹרְבִים מְאֹד לְהַתְּפַשֵּׁט, וַיֵּשׁ לְהַתְּרַחֵק מֵאֱמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת וּמִכְּפִירוֹת וְאֶפִיקוֹרְסוֹת שֶׁל

אב"י הנחל חלק ב'

חכמי הטבע... ומגלה פנ"ל.

האפיקורסים, בחלקלקות דבריהם הם כוללים אמונתנו הקדושה והטהורה עם שאר אמונות כזביות של שטות והבל... הם מתגברים כנגד האמונה הקדושה על-ידי האמת שלהם שהוא שקר, שממיתים העולם על-ידי חכמתם הרעה.

צריכים יגיעות גדולות לברר ולזכך את הנפש מזמהת הנחש, מעצת רשעים, המסתירים האמת בחכמות חיצוניות ואפיקורסות של חכמי הטבע, ולזכות לתכלית הארת האמת והאמונה בתכלית השלמות, לדעת אמתת אלקותו יתברך.

אי אפשר להתקרב ולדעת מהשם יתברך על-ידי שום חכמה, פי אם על-ידי אמונה, שהוא השער והפתח להתקרב ולדעת מהשם יתברך באמת.

קז.

צריך כל אחד לסבל יגיעות גדולות, עד שיפשיט מעצמו הבגדים הצואים ולהלביש את עצמו בבגדים נקיים.

כשהרחוקים חוזרים בתשובה, ואזי הם מפשיטים מעצמם בגדים הצואים ומלבישים את עצמם בכסות נקיה, על-ידי-זה נתגדל כבוד ה' מאד.

קח.

...הקשור בהאילן הנפלא, הקדוש והנורא מאד, בקשרים חזקים, שהוא הצדיק האמת ההולך לפנינו, הנושא אותנו כאשר ישא האומן את היונק, ועומד לנו למחסה ומגן מאמונות כזביות וכפירות של החיות רעות הדורסים וטורפים נפשות ישראל בכל דור, אפלו בתכלית החשף וההתרחקות, ומחיה ומחזק את נפשנו בכל מיני ריחין ובוסמין של נוראות תורתו הגבוה והנפלא וכו'.

הדבור הוא קולמוס הלב. וכל אחד כפי רצונו שיש לו - אם לטוב אם להפך - כמו-כן יכולים להבין ולשמע מדבוריו, שהם התגלות הנפש, שהוא הרצון.

הצדיק הגדול מחזק נפשות ישראל אפלו בתכלית הירידה והקטנות, ומחיה אותם ומשיב את נפשם בכמה מיני ריחין ובוסמין של חדושי תורתו הגבוה והנפלא מאד.

אב"י הנחל חלק ב'

...הקשור בהאי'ן הנפלא, הקדוש והנורא מאד, ומחיה ומחזק (אותו) [אותנו] אפלו בתכלית הירידה והתרחקות, ומשיב את נפשנו בריחין ובוסמין של חדושי תורתו הגבוה והנפלא, ועומד לנו למחסה ולמגן בכל דור אפלו בתכלית החשף וההתרחקות, ומחיה ומחזק את נפשנו בכל מיני ריחין ובוסמין של חדושי תורתו הגבוה והנפלא מאד וכו'.... נוראות.

קט.

ארח חיים (ליקוטי הלכות של ר' נתן), חלק א - קי"ג עמוד א, אות לו, מענין חקירות וקשיות.
לשאב חכמה ותורת חסד של הצדיק, שמכניס השגות אלקות בהנמוכים והרחוקים ביותר, עקר ההתחזקות בחשף המר הזה מכל הצדדים הוא...
הפשרים והתמימים הם קטנים ונבזים בעיניהם מאד, (ואף-על-פי-כן) בבחינת תולעת ממש, בבחינת "ואנכי תולעת ולא איש" - ואף-על-פי-כן הם עזים ורחוקים בדעתם מאד מאד כנגד המתנגדים והליצנים והמלעיגים וכו', כי השם יתברך והצדיק האמת מחזקים אותם מאד בעזות דקדושה.

קי.

התם, אפלו בעת דחקו ושפלותו היה מלא שמחה תמיד, והיה מסתפק במה שהיה לו ולא היה חסר לו כלום לעולם. ולבסוף זכה על-ידי תמימותו וצדקתו לעלות במעלות גדולות ורמות מאד, עד שעשאו המלך מיניסטער על כל המיניסטאריין (שר על כל השרים), וגם נעשה חכם גדול ומחכם מאד, ואף-על-פי-כן גם אז לא עזב דרכי התמימות שלו; אבל אצל החכם היה כל זה להפך, וכו'.

כל עקר תקון העולם תלוי, שיתבטלו מן העולם כל דרכי החכמות הרעות והמשפשות (בזה), שמהם נמשכים גם-כן כל מיני כפירות ואפיקורסות, ולהתקשר באמת אל הצדיק האמת, שעקר שלמות קדשת היהדות תלוי בזה.

אסור ליאש עצמו, רק לחפש אחר הפלטין-האמת הקדושה בכל עת. ואפלו אם נדמה לו, שכפי מה שיודע בנפשו נגעי לבבו ומכאוביו, רחוק מאד ששיגי את הקדושה, אף-על-פי-כן הוא יעשה את שלו ויחפש אחריה

אב"י הנחל חלק ב'

בְּכָל כַּחוֹ. וְאֶפְלוּ אִם נִדְמָה לוֹ, שְׁגַם אַחַר הַחֲפוּשׁ זֶה כְּמָה וְכְמָה שָׁנִים, פְּעָמִים שָׁנִים, וְלֹא מָצָא עֲדִין וְלֹא הִשִּׁיג עֲדִין שׁוּם מִדְּרַגַּת הַקְּדוּשָׁה כָּלֵל, אָף-עַל-פִּי-כֵן יַחֲפֹשׂ עוֹד, וְלֹא יִיעֵף וְלֹא יִיגַע לְעוֹלָם וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר; עַד שָׁאֵם הָאָדָם חֲזָק בְּזֶה בְּאֵמַת כָּל יְמֵי חַיָּיו - הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ מְרַחֵם עָלָיו וְעוֹזֵר לוֹ לְעֵבֵר עַל הַפֶּל בְּשָׁלוֹם, וְלִהְיוֹצִיא הַקְּדוּשָׁה מִהַקְּלָפוֹת וְלִגְמֹר הַדָּבָר בְּשָׁלְמוֹת, וְאִינוֹ שָׁב לְאַחֹר וְאִינוֹ זֶז מִמְקוֹמוֹ בְּשׁוּם אֶפֶן.

קיא.

הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ שׁוֹלֵחַ אַחֲרֵינוּ וְקוֹרָא אוֹתָנוּ בְּכָל יְעַת וּמְרַמֵּז לָנוּ רְמִזִּים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. וְלִפְעָמִים נִתְעוֹרֵר הָאָדָם מְאֹד בְּהִתְעוֹרְרוֹת גְּדוֹל לְהִתְקַרֵּב לְהִצְדִּיק, שָׁבוּ תְלוּי כָּל קְדוּשַׁת יְהוּדוּתוֹ, וְכָל תְּקוּנוֹ - בְּזֶה, וְאִז יְכוּל לַעֲשׂוֹת דָּבָר מְבַהֵל וּמָה שֶׁנִּרְאָה בְּאֵמַת לְשַׁגְעוֹן [וְאִין שׁוּם שְׁכָל אָדָם שְׁיִסְכִּים לְזֶה אִיךָ שְׁיִוְכַל לְהִשִּׁיג דָּבָר זֶה]; אָף אָף-עַל-פִּי-כֵן, מִחֲמַת הַהִתְעוֹרְרוֹת אֲמַתִּי שָׁלוֹ ה' מְצַלִּיחַ בְּיָדוֹ, וְזוֹכֶה לְעֵבֵר עַל כָּל הַחֲדָרִים [הַגְּדָרִים] וְהַמְּנִיעוֹת וְלִשְׁבֵּר אֶת כָּלָם, עַד שְׁזוֹכֶה לִגְמֹר הַדָּבָר בְּשָׁלְמוֹת. וְאִז הַסְּטָרָא-אֲחֵרָא רוֹדֶפֶת אַחֲרָיו, וְהוּא מְכַרַח לְהִתְחַבֵּא מִלְּפָנֶיהָ בְּכַמָּה וְכַמָּה מִיָּנִי תַחְבּוּלוֹת, וְכַמָּה וְכַמָּה מִיָּנִי מִימוֹת חוֹלְפִין וְעוֹבְרִין עָלָיו וְכַמָּה וְכַמָּה נְסִיוונוֹת וְכוּ' וְכוּ'... וּמְיָד יְכוּל לַעֲשׂוֹת דָּבָר וְכוּ' דָּבָר מְבַהֵל וּמָה שֶׁנִּרְאָה בְּאֵמַת לְשַׁגְעוֹן, וְאִין שׁוּם שְׁכָל אָדָם שְׁיִסְכִּים לְזֶה אִיךָ שְׁיִוְכַל לְהִשִּׁיג דָּבָר זֶה...

קיב.

הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַפֶּל תְּלוּי בּוֹ - לְבָלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ לְעוֹלָם, אָף אִם יֵעֵבֵר עָלָיו מָה.

כְּשֶׁאָדָם רוֹצֶה לְהִתְקַרֵּב לְהַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ וְלָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, צָרִיךְ שְׁיַעֲבֹרוּ עָלָיו אֲלָפִים וּרְבֻבוֹת יְרִידוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, וְצָרִיךְ שְׁיִהְיֶה גְבוּר חֲזָק, לְחַזֵּק לְבָבוּ בְּכָל פַּעַם לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת מְקוֹמוֹ מִשׁוּם יְרִידָה שְׁבַעוֹלָם, יִהְיֶה אִיךָ שְׁיִהְיֶה, וְזֶהוּ הָעֶקֶר וְהַיְסוּד שֶׁהַפֶּל תְּלוּי בּוֹ, לְבָלִי לְפַל בְּדַעְתּוֹ לְעוֹלָם וְלְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ תְּמִיד אָף אִם הוּא כְּמוֹ שֶׁהוּא, לְהַאֲמִין בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה שְׁאִין שׁוּם יְרִידָה בְּעוֹלָם, כִּי בְּכָל מְקוֹם יְכוּלִים לְמַצֵּא אֶת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, וְאֶפְלוּ כְּשֶׁנוֹפֵל לְשָׂאוֹל תַּחֲתִיּוֹת וּמִתַּחֲתָיו, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, אָף-עַל-פִּי-כֵן צָרִיךְ

אב"י הנחל חלק ב'

תחזק את עצמו תמיד ולבלי ליאש את עצמו לעולם, כי גם שם השם יתברך נמצא, בחינת "ואציעה שאול הנדף".

קיג.

שלוש וחיים וישועות גדולות, וישועה גמורה, וישועות נפלאות! אנכי איני זו מחבבו. ידעתי כי אהבתך שלמה עמי, וכן אנכי איני זו מחבבו, וברית אהבתנו לא תופר לעולם.

...הקשור בקשרים חזקים להאילן... וברית אהבתנו ושלומנו לא תופר לעולם. וידעתי כי נפשך פלטה לדברי הצדיק יסוד עולם. שים לבך וזכור היטב כל השירות [השיחות] והדבורים שנדברו בינינו, כי הם חיינו, מסוד גדלת נוראות הצדיק הגנוז והצפון, שהוא חיינו ותקנתנו... מגבורות נוראותיו של הצדיק הנשגב מאד. אשריך שזכית למה שזכית, לידע מבעל הנפלאות! ... וכן אהבתך שלמה עמי ונפשי קשורה בנפשך בכל עת, בכל יום ובכל עת ובכל שעה. והעקר, תתחזק בכל עז לקיים ההזרה הגדולה וכו' [מה שפכר דברנו באריכות...]

...מנפלאות נוראות גבורות, מגבורות נפלאות נוראות הצדיק הנשגב מאד, המוליד אותנו בדרך האמת. והעקר, תתחזק לקיים מה שפכר דברנו באריכות. (שירדו ונפלו כמה וכמה שנים).

קיד.

...אשר סבב בנפלאותיו בדרך גס והשגחה נפלאה, שזכינו להיות בחלקו וכו'. אני רואה שדברינו מרבנו, וזכרנו לברכה, מועילים לך הרבה ומחיינ ומשיבין נפשך מאד. אזור-נא כגבור חלציה, אחי חביבי, וחגר בעז מתניה, ובטח בכחו של זקן דקדשה, זקן שפזקנים, כי הוא הולך לפנינו בכל עת, בזה ובבא. למען השם, ברודער, האלט זיך! לאז זיך ניט אפי! (למען השם, אחי, אחז עצמך היטב ואל תרפה!) תהלה לא-ל, יש לך על מי להשען, בחסדו הגדול יתברך. אפלו בתוך מעוף צוקה וצרה אני מחיה עצמי רק בזה, בהחסד הנפלא שעשה השם יתברך עמך, שאינך מתנגד, חס ושלום, והקדים לך ולכלנו רפואה גדולה לנצח לנפשנו האנושה מאד, שזכינו לידע מאור כזה ומתורות ושיחות קדושות ונוראות פאלה. "אף-על-פי שאני כמו שאני, אף-על-פי-כן חסדו גבר עלי כל-כף, שאני יודע

אב"י הנחל חלק ב'

ממנו, זכרוננו לברכה, ואיני מתנגד עליו, וגם אני זוכה להיות נכלל ונמנה בין אנשיו היקרים, בפרט בראש-השנה", כי הקבוץ שלנו יקר מאד מאד בעיניו יתברך, אשר עם כלם השם יתברך מתפאר הרבה, וגם עמך בודאי השם יתברך מתפאר הרבה בתוך כלליות הקבוץ הקדוש!

קטו.

אנחנו מחיבים תמיד להודות ולהלל להשם יתברך על גדל החסד והישועה סבב וכו', שסבב בנפלאותיו אשר עשה עמנו, על שזכינו להיות בחלקו של רבנו, אור החדש, הקדוש והנורא והנשגב וכו'; להרגיל עצמנו בכל יום להעמיק מחשבתנו באמת בעצם החסד והישועה הנפלאה והנוראה אשר הפליא השם יתברך עמנו ועם כל ישראל לדורות עולם, על שזכינו להיות בחלקו וכו', כנ"ל, ולהודות ולהלל להשם יתברך, ולהרחיב לבנו, לפתח פינו לפרש לפניו יתברך כל אשר עשה עם לבנו, כבן המתחטא לפני אביו ממש, כי אנו רואים בעינינו בכל עת שאנו בנים לה' אלקינו ממש, כי הוא גומל עמנו חסדים תמיד, בכל יום ובכל עת ובכל שעה, כרחם אב על בנים. אשרי אזנינו, שזכינו לשמע נוראות כאלה! ואם היינו רוצים להביא תודה על דבור אחד מכל הדברות שקבלנו, לא יספיקו כל ימינו להודות ולהלל ולשבח ולפאר ולרום, להדר ולנצח, לברך, לעלה ולקלס למי שעשה לנו ולכל ישראל את כל הנסים האלו, שזכינו לשמע בדורות הללו, לשמע התגלות נסתרות כאלה, אשר אין לנו פה וכלים לספר שבח נוראות גדלות כל דבור ודבור מתורה אחת; מכל-שכן וכל-שכן שזכינו גם זכינו לשמע כמה וכמה תורות, שיחות ומעשיות נוראות - כמה מעלות טובות למקום עלינו. אלמלא לא אתינן להאי עלמא אלא למשמע דא - דינו! (אלמלא לא באנו לעולם הזה אלא לשמע זאת - דינו).

קטז.

עקר התקון הוא על-ידי התקשרות לצדיק האמת, שהוא בחינת הראש-בית, שהוא שרש וחיית הכל, ובכחו וזכותו יכול כל אחד מישראל להוציא ולברר הניצוצות הקדושים מרשות דסטרא-אחרא, מעמקי הקלפות, ממקומות החיצונים, מרשות דסטרא-אחרא, מהראש-כל-

אב"י הנחל חלק ב'

חוצות, בחינת "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", ולהכניסם בתוך הבית דקדושה, שהוא בחינת רשות דקדושה של הצדיק האמת, שהוא בחינת ראש-בית, להוציאם מתחת רשות הראש-כל-חוצות ולהכניסם לרשות הראש הראש בית.

ה' עזוז וגבור, יהיה מעוז ויחזק לבבך בכל עז ותעצומות, להמשיך על עצמך הארה מהשיר העליון של הצדיק האמת, שיתגלה השיר העליון החדש של הצדיק, שהוא שרש וחיות הכל, שיתער לעתיד על-ידי משיח צדקנו, שהוא מקור כל השמחות, ועל-ידי-זה נעשים גרים ובעלי-תשובה.

קז.

עצם הצרה שבודרות הללו - שמתגברים חכמי הטבע, ומרבים ספרים של הכל ואפיקורסות שהם כנגד התורה הקדושה, והעקר כנגד התורה שבעל-פה, ומתלוצצים מכל ספרי אמת, מכל חכמת התלמוד והזהר הקדוש וכו', רוצים להפוך מהפך אל הפוך, לבטל, להשכיח ולבטל התורה. ועקר המשכת הנס והישועה הוא על-ידי הצדיק האמת, שהוא עקרן של כל הצדיקי אמת, שעוקר בנין בתיהם, אשר ספריו הקדושים עוקרים דעותיהם הרעות ונמחין מלב ישראל, ומאירין ביותר אור התורה הקדושה על-ידי רבוי ספריו הקדושים ותלמידיו הקדושים.

קיח.

כשיש אמת, יש שלום.
מוטב לקרב את עצמו לצדיק שהוא רחמן.
טוב לבלות זמן רב, בשביל שעה אחת שיתקרב לצדיק.
יש נאה דורש, ואף-על-פי-כן אינו מכון אל האמת.
על-ידי מחלקת על הצדיק, שוכחין את התורה.
התקשרות לצדיק הוא רפואה גדולה.
מעוזו נוראות נפלאות גדלת כח הצדיק, זהו עקר מהדרשים הנ"ל.

קיט.

...להודיעך בכל פעם חדשות נוראות מהחסדים הנפלאים, החדשים העצומים הנפלאים, שעשה ה' עמנו באחרית הימים האלה, בסוף הגלות

אב"י הנחל חלק ב'

האחרון המר הזה, על-ידי הנחל נבע מקור חכמה, שהוא מבצר תקנתנו האחרון, עד שגם עכשו, אחר כל מרידות הקלוקולים הרבים שקלקלנו באחרית הימים האלה, בסוף הגלות, בעמק החשף האחרון הארץ והמר הזה... אף גם עתה עתה, אחר כל הקלוקולים הרבים שקלקלנו ורבו מרידות הפגמים העצומים... אף גם עתה עתה, עקר נחמתנו ותקנתנו הוא החסדים החדשים הנפלאים שממשיך עלינו הצדיק הגדול, שהם בחינת שכליות גבוהים מאד, שרשי התורה, שהם למעלה מהתורה, הסתומים ונעלמים מאד בזה העולם של הצדיק האמת.

ק.כ.

העסק של זה האדם העלוב בזה העולם, עמק מאד מאד, עמק עמק מי ימצאנו. אשרינו אלפים ורבבות פעמים אין מספר, שזכינו לידע מאור קדוש נורא כזה, מתורות ושיחות ומעשיות נוראות, המחיין והמשיבין את כל הנפשות בשבעה משיבי טעם. בודאי תוכל להחיות עצמך תמיד בהם, תמיד אפלו בצרות הנפש, אפלו בכל מיני צרות הנפש.

אף-על-פי שאנו בעצמנו חייבים, אף-על-פי-כן חסדו יתברך גדול מאד עד אין חקר ואין מספר, ובחסדו יתברך לא יעזבנו. מה גדלו חסדי ה' שעשה עמנו בדור הזה על-ידי האי-תבונות האמתית, שהמשיך תקונים נוראים כאלה, להחיות כל הנפשות הנפולות אשר רבו כמו רבו בדורות אלה. אף אוי להם להחולקים והמתנגדים על העוסק בתקון נפשם בכל עת! ואף-על-פי שהם חולקים כמו שחולקים ומתלוצצים כמו שמתלוצצים, אף-על-פי-כן הוא עוסק בתקונם מרחוק, כי המעין דנפיק וכו', משקה ומרנה את הארץ גם במקום שהולך מתחת לארץ במעמקים. ומה טוב חלקנו שזכינו בחסדי ה' וישועתו הנפלאה, שאנו זוכים לידע באמת מהעוסק בתקוננו לנצח בכל דור.

כמה וכמה מרחיק גשמיות האדם והעולם מקדשות נוראות כאלה! - עם כל זה עלינו לשמח ולרקד בלב שלים, בשמחה רבה, שזכינו לידע מזה שאינו זוכר כלום, והוא זקן ויניק.

אב"י הנחל חלק ב'

קכא.

כִּמְה וְכִמְה צָרִיף זֶה הָאָדָם הָעֶלּוּב לְסִבַּל בְּזֶה הָעוֹלָם כֹּל יְמֵי חַיָּיו. אֵין רְגַע בְּלִי פְּגַע! כִּמְה וְכִמְה מִיְנֵי יִסּוּרִים וְדַחְקוֹת וְדֹאגוֹת רַבּוֹת, שׁוֹנוֹת בְּלִי שְׁעוֹר, עוֹבְרִים עַל כֹּל אֶחָד בְּכָל יוֹם. וְכֵן מִתְנַהֵג מֵעוֹלָם, כִּי "אָדָם לְעִמָּל יֵלֵד, קָצֵר יָמִים וְשָׁבַע רִגְזוֹ". אַף צָרִיכִין לְהֶאֱמִין, וּמַעֲט יְכוּלִים לְרְאוֹת, כִּי מִדָּה טוֹבָה מְרַבָּה, כִּי אֵין שְׁעוֹר לְהַשְׁנוּיִים הַנֶּעֱשִׂים בְּכָל יוֹם וּבְכָל שָׁנָה וּבְכָל חֹדֶשׁ וּבְכָל יָמֵינוּ, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ עוֹשֶׂה גְדוּלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עֲצוּמוֹת עַד אֵין מִסְפָּר בְּכָל יוֹם וְיוֹם, בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ.

הָאָדָם צָרִיף עֲצוֹת עֲמֻקוֹת בְּכָל יוֹם, דְּהִינּוּ לְצַעֲק מִמַּעַמְקִים, מֵעֲמֻקָּא דְּלַבָּא, עַד אֲשֶׁר יִחְתּוֹר וְיִמְשִׁיף עֲצוֹת עֲמֻקוֹת הַמִּתְחַדְּשִׁים בְּכָל יוֹם [וּבְכָל] יָמֵינוּ, בְּבַחֲנִינָא "גוֹלָה עֲמֻקוֹת מִנֵּי חֶשֶׁךְ", שְׁעַל-יָדָם נִמְשָׁף אָמוּנָה.

וְיוֹתֵר מִכָּל, הַצָּרָה הַגְּדוּלָּה מִהַכֹּל הוּא, מֵה שָׁרְבָם נִפְלוּ בְּדַעְתָּם מְאֹד בְּיָאוּשׁ גָּמוּר, שְׁאֵי אֶפְשָׁר לוֹ עוֹד לְחַשֵּׁב עַל הַתְּכָלִית, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַגְבִּיהוּ מִכִּמְה טְעָמִים, וְהַעֲקָר - מִחֲמַת הַמִּחְלָקָת הַגְּדוּלָּה אֲשֶׁר עָלִינוּ וְכוּ', שְׁאֵינָם יְכוּלִים מִחֲמַת זֶה לְקַבֵּל וְלִינֵק מִצּוּף דְּבִשׁ נֵעַם תּוֹרָתוֹ הַנּוֹרָאָה, שְׁמַחֲיָה וּמְשִׁיב כֹּל הַנִּפְשׁוֹת הַנְּפוּלוֹת. תִּזְכּוֹר הֵיטֵב הֵיטֵב חֲסֵדֵי ה' וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ, כִּי אֵין אָנוּ יוֹדְעִים עַד הֵיכָן צָרִיכִין לְהִתְחַזֵּק, כְּמוֹ שְׁצַעֲק רַבָּנוּ ז"ל בְּקוֹל עֲמֻק וְחֶזֶק מְאֹד: "גִּינוּאֵלְד! זֵיט אֵיִיף נֵיט מִיֵּיאֵשׁ!" - אוֹי לְמִי שְׁמַתֵּיאֵשׁ! "קִיִּין יָאוּשׁ אֵיזו גָּאֵהֵר נֵיט פֶּאֵר אַנְדִּין!" - אֵין שׁוֹם יָאוּשׁ בְּעוֹלָם כְּלָל!

קכב.

צָרִיכִין לְצַעֲק מֵעֲמֻק הַלֵּב, כְּדֵי לְחַתּוֹר הַמִּים שְׁמַהֵם גְּדֻלָּה הַאָמוּנָה הַקְּדוּשָׁה - "מַעַן מוֹז דְּעַבְיוּוִין דָּאס וּוּאָסְעֵר וּוּאָס פּוֹן דָּאָרְט וּוּאָקְסֵט אָמוּנָה". גְּדוּלִים מַעֲשֵׂי ה', גְּדוּלִים חֲסֵדֵי ה' מֵה שְׁהַפְּלִיא עִמָּנוּ בְּדוֹרוֹתֵינוּ. לִוְלֵא ה' שְׁהָיָה לָנוּ, שְׁשֻׁלַח לָנוּ מוֹשִׁיעַ וְרַב אֱמֶת כְּזֶה, כְּכֹר אַבְדָּנוּ בְּעַנְיָנוּ. "חֲסֵדֶךָ גְּדוּל עָלִינוּ וְהַצִּלָּת נַפְשָׁנוּ מִשְׁאוּל" וְכוּ'. חֲשֵׁב דְּרַכִּיךָ, וְתִשְׁיָב רַגְלֶיךָ אֶל דְּבַרֵי הַצְּדִיק הַנִּלְקָחִים מִמְּקוֹם שְׁנִלְקָחִים, דְּלִית מִחֲשָׁבָה תְּפִיסָא תַּמָּן, הַמִּחְזֵק וּמְקִים וּמְשִׁיב אֶת כֹּל הַנִּפְשׁוֹת - אֶפְלוּ הִירוּדִים מְאֹד מְאֹד בְּתַכְלִית הִירִידָה - בְּכִמְה מִיְנֵי לְשׁוֹנוֹת עֲמֻקִים וְתַמִּימִים. הַפֶּךָ בָּהֶם וְהַפֶּךָ בָּהֶם וְסִיב וּבִלָּה בָּהֶם וּמֵהֶם לָא תְּזוּע, שְׁאֵין לָךְ מִדָּה טוֹבָה מֵהֶם.

אב"י הנחל חלק ב'

...להמשיך על עצמו הארה מהשיר שיתער לעתיד, שהוא מקור כל השמחות, שעל-ידי-זה נעשין גרים ובעלי-תשובה, לקשר עצמו באמת לצדיק האמת עד שינצל וכו'.

עקר הנפילה הגדולה וכל הנפילות, שהוא מרירות החכמות חיצוניות וכפירות, שהתפשטה עכשו כל-כף, בעוונותינו הרבים, הוא על-ידי רבוי המחלקת שחולקין על הצדיק האמת; ועל-כך עקר התקון תלוי על-ידי שיתחברו כל ישראל יחד באהבה ושלוש שביין ישראל, כי על-ידי האהבה והשלוש, יש להם כלים שלמים ביותר לקבל הארת השיר של הצדיק האמת יסוד עולם, שעל-ידו זוכין לצאת מיון מצולות תאוות עולם הזה, וזוכין להמשיך על עצמו החכמה והדעת שמאיר הצדיק האמת בכניו ותלמידיו.

עקר התקון והעצה הוא אמת.

קכג.

תזכור היטב היטב בכל יום ויום מה שנעשה עמנו בזה העולם, שבאנו לזה העולם בזה הזמן שיש, שיתגלה בו חדוש שבחודשים כזה כזה, שהכל חפצים ומתגעגעים לקדשת ישראל סבא, ובפנימיות לבכם הכל הכל צועקין במר-נפש מאד על גדל התרחקותם מהתכלית הנצחית. אך הם כצפירים האחזות בפח, והשטף מים רבים של כל התאוות והמדות, ובפרט טרדת הממון, הולך ומתגבר בכל עת. ואם נתחיל לומר: "אלו וכו', דינו דינו", לא יספיקו ימינו להודות להשם יתברך על אחת מני אלה אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים הטובות וכו' שעשה עמנו בימינו אלה. מה נדבר, והוא אמר ועשה כחסדו, כטובו, כרחמיו, כנפלאותיו. לא כחטאינו עשה לנו. אשרינו, מה טוב חלקנו וכו'. ה' יהיה מעזך, לדלג על הכל בשלוש ויתהפך הכל לטובה.

...אשר עולים מהם שעשועים לפניו יתברך, שלא עלו מימות עולם! הט אזניך ולבבך ושמע והבן היטב מה שנעשה בעולם בימינו!

אם אמנם בדורותינו אלה וכו', אבל הרפואות שהקדים השם יתברך כחסדו, הם עולים על הכל, כי מעולם לא היו עדין רפואות הנפש כאלה אפלו לחולים אנושים שבעתים (שבעתים) הללו, בעקבות משיחא, ודבר

אב"י הנחל חלק ב'

אֶלְקִינוּ יְקוּם לְעוֹלָם, וּבְיָדָיו יִגְמַר לְטוֹבָה גַּם עִמָּךְ וְאֵל יַעֲזֹבְךָ וְאֵל יִטְשֶׁךָ,
כִּי חֲסֵדֵי ה' כִּי לֹא תִמְנּוּ וְלֹא כָלוּ רַחֲמָיו לְעוֹלָם. לֹא אֶמְנַע טוֹב... תְּשׁוּקַתְךָ
לְשִׁמְעַ וְכוּ'.

קכד.

ב"ה. יום א' כ"ו אדר ב' תשמ"ב

לְבִי, יְקִירִי, מֵר ש. אֶפְרָתִי, הָאוֹחֵז עֲצָמוּ בְּהִצְדִיק שֶׁהוּא עָקֵר הַחֲדוּשׁ
וְהַפְּלֵא שֶׁל כָּל הַבְּרִיאָה, שֶׁלֹּא הָיָה כְּמוֹתוֹ וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוּ, שֵׁישׁ לוֹ כַּחַ
בְּקוֹל נְגוּן וְשִׁיר שֶׁל חֶסֶד כְּזֶה, שֶׁיִּכּוֹל לְהַפְּךָ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב וּלְקָרֵב
כָּלֵם לְהֵשֵׁם יְתִבְרָךְ וּלְתוֹרָתוֹ וּלְהַחֲזִיר כָּלֵם... שֶׁהוּא חֲדוּשׁ פְּלֵא כְּזֶה, שֶׁלֹּא
הָיָה כְּמוֹהוּ וְלֹא יִהְיֶה כְּמוֹהוּ.

...הָאוֹחֵז עֲצָמוּ בְּהִצְדִיק, שֵׁישׁ לוֹ נְגוּן וְשִׁיר שֶׁל חֶסֶד כְּזֶה, שֶׁמְקִיץ וּמְעוֹרֵר
כָּל הָעוֹלָם מִשְׁנָתָם וּמִתְקַן הַכֹּל בְּתַכְלִית הַתְּקוּן.

קכה.

דַּע, אָחִי, כִּי לֹא עַל חֲנָם בְּחַר בְּךָ רַבְּנוּ הַקְּדוּשׁ, נִחַל נִבְעַ, לְקָרְבֶּךָ לְהֵשֵׁם
יְתִבְרָךְ, אֲלֵא לְגַדֵּל מַעְלַת נִשְׁמַתְךָ הַגְּבוּהָ מְאֹד. אֵל תַּחֲשֹׁב בְּלִבְךָ וְכוּ', וְלִכְן
חִזַּק וְאַמֵּץ לְבָבְךָ אֲפִלּוּ אֵיךְ שֶׁהוּא, אֵיךְ שֶׁנִּפְלְנוּ וְנִתְרַחַקְנוּ כָּל-כֶּף מִהֵשֵׁם
יְתִבְרָךְ, וְשִׂמַּח תְּשִׂמַּח בְּחִלְקֶךָ שְׂזֻכִּית לְהִיּוֹת בְּחִלְקוֹ שֶׁל הַנִּחַל נִבְעַ.

קכו.

[מכתב של מר ש. אפרתי אל הצדיק, מחבר הספר]

אֵינְךָ לְהַעֲרִיף, לְתַאֵר, וְאֵינְךָ לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה וְעַנְג נְפָשֵׁי וְהַחֲיוּת
דְּקֻדְשָׁה שֶׁקְּבִלְתִּי מִמְּכַתְּבוֹ מִיּוֹם י"ז אָדָר, שֶׁהֵאִיר עֵינַי דַּעֲתִי וּלְבָבִי בְּאוֹר
נִפְלֵא וְנוֹרָא מְאֹד. גַּם עַדִּין חָקוֹק בְּלִבִּי גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה וְהַאֲהָבָה שֶׁל יוֹם
הַפּוֹרִים, (שְׂרָאִיתִי) בְּרִאוֹתֵי כִּי, תְּהִלָּה לְא-ל, אֲהַבַת אֱמֶת וְהֶאֱחָדוּת
שְׂבִינִינוּ הוּא בְּשִׁלְמוֹת וְלֹא נִפְגָּם כָּלֵל. ה' יְרַחֵם, שְׁנִזְכֶּה לְהוֹסִיף לְהַתְּרִאוֹת
תְּמִיד בְּאַהֲבָה אֲפִלּוּ מִמְּרַחֵק, וְלִשְׁמַע דְּבָרֵי אֱמֶת, וְלִשְׁתּוֹת מִיָּם חַיִּים
צוֹנְנִים הַנוֹזְלִים מִמְּקוֹר הַחֲכָמָה וְהַחֶסֶד, הַמְּטַהֵר מִכָּל הַטְּמָאוֹת. אֲנִי מוֹדֶה
לוֹ וּמְבַשְּׂרוֹ, כִּי, תְּהִלָּה לְא-ל, פְּעֻלְתִּי אֲצֵל קְרוֹבֵי שְׂיִנְדָב סך 05 לִירוֹת
יִשְׂרָאֵלִיּוֹת עַל סִפְרוֹ הַקְּדוּשׁ. וְאוֹדוֹת יְדִידוֹת מֵר זְלַמֵּן שְׁזוֹר נְדַבֵּר בְּקְרוֹב
פָּנִים אֶל פָּנִים.

אב"י הנחל חלק ב'

בְּדְרִישַׁת שְׁלוֹם לְבָבִי מֵעַמְקָא דְלִבָּא וּבְתוֹדוֹת וּבְרַכּוֹת רַבּוֹת,
ש"א

גְּבוּלֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל יְכוּלִים לְהִתְפַּשֵּׁט, וַיִּמְתַּח וַיִּתְרַחֵב וַיִּתְגַּלֶּה וַיִּתְגַּדֵּל
(וַיִּתְקַדֵּשׁ) הַרְבֵּה מְאֹד - עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֱמֵת.

הַצְּדִיק הָאֱמֵת יֵשׁ לוֹ כַּחַ לְהִרְחִיב וּלְגַדֵּל גְּבוּלֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, שְׂיֵהִיו נִמְתַּחֲזִין
וְנִתְרַחֲבִים לְאַרְךָ וּלְרַחֵב הַרְבֵּה מְאֹד, בְּבַחֲיִנַת: "הִרְחִיבִי מְקוֹם אֲהֶלְךָ
וַיִּרְעוֹת מִשְׁכְּנֹתֶיךָ יְטוּ אֶל תַּחֲשֻׁכֵי וְכוּ", כִּי יִמִּין וּשְׂמָאל תִּפְרָצִי וְכוּ", כִּי
בְּכָל מְקוֹמוֹת - מִמְּשַׁלְתּוֹ, וְהַכֹּל שְׁלָנוּ, כִּי הַצְּדִיק מְהִפֵּךְ כָּל מְקוֹמוֹת
הַחִיצוֹנִים אֶל הַקְּדוּשָׁה. "יִמִּין וּשְׂמָאל תִּפְרָצִי" וְכוּ, "וּפְרָצָתְ יָמָה וְקִדְמָה
וְצְפוֹנָה וְנִגְבָּה", בְּחִינַת 'נִחְלָה בְּלֵי מְצָרִים' וּגְבוּלִים, כִּי הַצְּדִיק מְהִפֵּךְ כָּל
מְקוֹמוֹת הַחִיצוֹנִים וְהִרְחֹקִים מְאֹד אֶל הַקְּדוּשָׁה.

"כָּל כְּוִנַּת הַבְּרִיאָה הֵיטָה עַל הַצִּיּוֹן הַקְּדוֹשׁ בְּאוֹמֵן, אֲשֶׁר בְּמְקוֹם זֶה...
נולְדָנוּ רַק בְּשִׁבִיל זֶה, כְּדֵי לְגַלוֹת כְּבוֹדְךָ הַגָּדוֹל וְהַקְּדוֹשׁ, וְנִתְקַשְׂרָנוּ
בְּהָאֱמֵת בְּאַהֲבָה חֲזָקָה וְנִשְׁגָּבָה שְׂאִין כְּמוֹהָ בְּעוֹלָם, שְׂיֵהִיהָ נִמְשָׁךְ שְׁלוֹם
גָּדוֹל בְּעוֹלָם, וְתִבְטַל כָּל מִינֵי מַחֲלָקֶת מִן הָעוֹלָם, וַיִּתְגַּלֶּה, וַתְּגַלֶּה אֶת
הַכְּבוֹד דְּקְדוּשָׁה מְגֻלוֹתוֹ וְלֹא יִרְדְּפוּ אַחֵר הַכְּבוֹד, רַק כָּל אֶחָד יִבְרַח מִן
הַכְּבוֹד, וַיִּכְבֵּד כָּל אֶחָד אֶת חֲבֵרוֹ בְּאֱמֵת, בְּאַהֲבָה וְאַחֲוָה וּשְׁלוֹם גָּדוֹל.
וְנִזְכָּה כְּלָנוּ, אֲנַחְנוּ וְכָל חֲבֵרְתָנוּ וְכָל עַמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְהִשְׁוֹת דַּעֲתָנוּ
יַחַד, וְתִתֵּן לָנוּ לֵב אֶחָד וְדַרְךְ אֶחָד לִירְאָה אוֹתְךָ וּלְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ וּלְשׁוֹב
אֵלֶיךָ בְּאֱמֵת לְאֱמֵתוֹ, וְתַעֲזֹר וְתִגַּן וְתוֹשִׁיעַ לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל, שְׂלֵא יִהְיֶה כַּחַ
וְכוּ. רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, רַבּוֹנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַשְּׁלוֹם, מְלִיךְ הַשְּׁלוֹם שְׁלוֹ".
אֲתָה יוֹדֵעַ! אֲשֶׁרִיָּהֶם הַרְגָלִים שֶׁהוֹלְכִים וְנוֹסְעִים לְהַצְּדִיק הָאֱמֵת בְּאוֹמֵן
שְׁבְרוּסָיָה וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו, וּמִי שְׂזוּכָה לְנִסְעַ וּלְיִלְךָ אֵלָיו; וְהִהְלִיכָה הִיא
בְּרַגְלֵיךָ - עַל-יְדֵי-זֶה מְגִבִּיהָ בְּחִינַת רַגְלֵיךָ, שֶׁהוּא בְּחִינַת זֶה הָעוֹלָם
הַעֲשִׂיָה.

...הַחֲפֵץ וּמִשְׁתוֹקֵק וּמִתְגַּעְגַּע וּמִשְׁתַּדֵּל בְּכָל כַּחוֹ, שְׂיִתְגַּלֶּה וַיִּתְגַּדֵּל וַיִּתְפַּשֵּׁט
וַיִּתְפָּרֶסם בְּעוֹלָם גָּדֹל נִפְלְאוֹת גְּדֹלֶת נוֹרָאוֹת שֶׁם הַצְּדִיק הָאֱמֵת, נִחַל נִבְעַ,
שְׂמִהִפֵּךְ כָּל מְקוֹמוֹת הַרְחֹקִים מְאֹד, שְׂמִגְלֶה אֶלְקוֹתוֹ, שְׂבַחְכֵּמְתוֹ מְכַנְּסִים
כָּל בְּאֵי עוֹלָם אֶל הַקְּדוּשָׁה - וְאֶפְלוּ הַרְחֹקִים לְגַמְרֵי בְּתַכְלִית הַרְחֹק - אֶל
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, כָּל זְמַן שֶׁשֵּׁם יִשְׂרָאֵל נִקְרָא עָלָיו עַדִּין, נִתְהַפְּכוּ וְנִכְנָסוּ אֶל
הַקְּדוּשָׁה.

אב"י הנחל חלק ב'

ה' ירחם, שְׁנֹזְפָה לְהוֹסִיף תָּמִיד אֶהְבֶּה עַל אֶהְבְּתָנוּ בְּלִי גְבוּל!
...שְׁמִכְנִיס אֶל הַקְדָּשָׁה גַם כָּל הַנְּפָשׁוֹת הַרְחֻקִים לְגַמְרִי, שֶׁהִיוּ מְשֻׁלְכִים
בְּחוּץ בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת... שְׁאוּחֵז בְּחֻבְלֵי עֲבוֹתוֹת אֶהְבְּתָנוּ...

קכז.

הַדְּלָקָת גֵּר חֲנֻכָּה הוּא בְּחִינַת הַמְּשַׁכֵּת הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת עַל-יְדֵי צְמֻצוּמִים,
שְׁמֶשֶׁם עֶקֶר הַדְּלָקָת כָּל הָאֻרוֹת וְהַנְּרוֹת דְּקִדְשָׁה. וְזֶה שְׁאֲנוּ מְדַלִּיקִין גֵּר
חֲנֻכָּה כָּל אֶחָד בְּבֵיתוֹ לְמִטָּה מֵעֶשְׂרֵה טְפָחִים - כִּי הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל מִמְּשִׁיךְ
תְּקוּנִים נִפְלְאִים כְּאֵלֶּה, עַד שְׁמַאִיר בְּחִינַת הַשְּׂגַת אֱלֻקוֹת עַל-יְדֵי
הַצְּמֻצוּמִים גַּם לְמִטָּה בְּדִיּוּטָא הַתְּחַתּוּנָה מְאֹד, שֶׁהוּא בְּחִינַת לְמִטָּה
מֵעֶשְׂרֵה טְפָחִים בְּבֵיתוֹ, שְׁמַעוּלָם לֹא יִרְדֶּה הַשְּׂכִינָה לְשָׁם, כִּי בְּגִדְל כָּחוּ
יְכוּל לְהָאִיר אֶפְלוֹ בְּהַרְחֻקִים וְהַגְּרוּעִים מְאֹד אִם רוּצִים לְקַבֵּל, בְּבְחִינַת
"כִּי אֵשׁ בַּחֲשׂוֹךְ ה' אֹר לִי"; צְרִיכִין לְכוּן בְּהַדְּלָקָת גֵּר חֲנֻכָּה, שְׁנֹזְפָה עַל-
יְדֵי-זֶה לְהַמְשִׁיךְ הָאֶרֶת הָאֲמֵת, וְנֹזְפָה לְהִתְקַרֵּב לְנִקְדַּת הָאֲמֵת תָּמִיד.

עֶקֶר הַנִּסְּ שֶׁל חֲנֻכָּה - שְׁנֹכְנַע מַלְכוּת הָרִשְׁעָה, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶבֶד, זֶהֱמַת
הַנְּחָשׁ, וְנִתְגַּבֵּר וְנִתְעַלָּה מַלְכוּת דְּקִדְשָׁה שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת בֶּן-
הַמֶּלֶךְ, בְּחִינַת אֲמֵת. עֶקֶר מִצּוֹת גֵּר חֲנֻכָּה, שֶׁהוּא לְהַדְּלִיק וּלְהָאִיר אֶת אֹר
הָאֲמֵת בְּעוֹלָם, שְׁיִזְכּוּ הַכָּל לִידַע הֵיכָן הָאֲמֵת, בְּחִינַת "שְׁלַח אֹרֶךְ וְאֲמַתְךָ",
וּלְבַרֵּר נִשְׁמוֹתֵינוּ מִבְּחִינַת הַשְּׂקָר שֶׁל הֵיכְלֵי הַתְּמוּרוֹת, שְׁמֶשֶׁם כָּל
הַבְּלָבוּלִים שֶׁל הָאָדָם, מֵה שְׁמֶסְפֵּק עַל-פִּי-רֵב וְאִינוּ יוֹדַע הֵיכָן הָאֲמֵת,
מִחֲמַת גִּדְל הַתְּגַבְּרוֹת הַחֲלוּפִים וְהַתְּמוּרוֹת, הָאוֹמְרִים לְרַע טוֹב וְלְטוֹב רַע,
עַד שְׁחוֹלְקִין עַל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, שֶׁהוּא מְבַחֵר נִקְדַּת הָאֲמֵת שְׁבִין הַצַּדִּיקִים.

קכח.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִתֵּן כְּתוּר עַל רֹאשׁוֹ, בְּשִׁבְלֵי כְּדֵי שְׁיִרְחֵם עַל יִשְׂרָאֵל,
לְעוֹרֵר וּלְהִלְהִיב לְבָם כְּלֶהֱב-אֵשׁ אֶל הַמְּנַהִיג וְהַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת שֶׁל כָּל יִשְׂרָאֵל,
אֶל הַנְּחַל נִבְע, שֶׁהוּא הַמְּנַהִיג וְהַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת עַל יִשְׂרָאֵל בְּדוֹרוֹת אֵלוֹ וּבְכָל
הַדוֹרוֹת, וּלְהַפְּלִיא וּלְהָאֵהִיב עַל יִשְׂרָאֵל נוֹרָאוֹת חֲכָמָתוֹ, חֲכָמָה הָעוֹלָה עַל
כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁל כָּל הַחֲכָמִים אֲמֵתִיִּים שֶׁהִיוּ מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, וְרַק הוּא
לְבָדוֹ בְּכָחוֹ הַנוֹרָא מְאֹד מְאֹד יְכוּל לְהוֹצִיא אוֹתָנוּ מִתּוֹךְ הַחֲשָׁךְ וְהַיְרִידָה
הַעֲמָקָה שֶׁל עֲכָשׁוֹ, וּלְהָאִיר עֵינֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁכָלָם יִרְאוּ אֹר ה' עֵין בְּעֵין,

אב"י הנחל חלק ב'

שָׁזְהוּ עֵקֶר הַגְּאֻלָּה.

לְבִי וְנִשְׁמָתִי... בְּשִׁבִיל כְּדֵי שִׁיחֶיהָ הַיְכָלֶת בְּיָדוֹ לְהַמְשִׁיךְ כָּל נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל
אֶל הַנַּחֲל נִבְע...
...

קכט.

שִׁיר שֶׁל שְׂבַח וְתִהְיֶה אֲשִׁירָה לָךְ... חֲנֻנְתִּי עַל שְׁנֵי בְּתֵי מְקַדְּשׁוֹת, אֲשֶׁר
בְּנִיתָ לִי לְעֵבֶד בָּהֶם בְּאֵמֶת בְּכָל לְבִי, אֲשֶׁר טָרַחְתָּ וַיִּגְעַתְּ כָּל-כָּף עֲלֵיהֶם כְּדֵי
שִׁיחֶיהָ מְקוֹם לְעֵבְדוֹ...
...

לְהֶאֱהִיב תוֹרְתוֹ וְחֻכְמָתוֹ עֲלֵיהֶם, שְׂבֻזָּה תְּלוּי עֵקֶר הַגְּאֻלָּה הַשְּׁלֵמָה.
...מִשְׁתַּעֲשֵׂע וּמִתְפָּאֵר בּוֹ, וְנָתַן כְּתָר עַל רֵאשׁוֹ, בְּשִׁבִיל כְּדֵי לְרַחֵם עֲלֵיהֶם,
לְעוֹרֵר וּלְהִלְהִיב אֶת לְבָבְכֶם בְּלֶהֱב-אֵשׁ אֶל הַנַּחֲל נִבְע, לְהֶאֱהִיב עֲלֵיהֶם
תוֹרְתוֹ וְחֻכְמָתוֹ, הָעוֹלָה עַל כָּל הַחֻכְמוֹת שֶׁל כָּל הַחֻכְמִים אֲמִתִּיִּם שֶׁהִיוּ
מִיּוֹם בְּרִיאַת הָעוֹלָם, כִּי רַק הוּא לְבָדוֹ יָכוֹל לְהוֹצִיאֵנוּ מִן הַחֹשֶׁךְ וְהִירִידָה
שֶׁל עֲכָשׁוֹ, וּלְהֵאִיר עֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל, שְׂכַלְכֶם יִרְאוּ אֹרֶךְ הַיּוֹם עֵינַי בְּעֵינַי, שְׁזָהוּ
עֵקֶר הַגְּאֻלָּה, לְהַמְשִׁיךְ אֶל הַמְּנַהֵיג וְהַמְּלִיךְ הָאֵמֶת הַנּוֹרָא שֶׁל דוֹרוֹתֵינוּ
הָאֵלֶּה, נַחֲל נִבְע, הַשְּׁלִיט בְּחֻכְמַת ה' עַל כָּל בְּאֵי עוֹלָם, לְהוֹצִיאֵם מִהַחֹשֶׁךְ
וְהִירִידָה הָעֲמֻקָּה וּלְהֵאִיר בְּלִבָּם אֹרֶךְ הַיּוֹם, שְׂכַלְכֶם יִפְרִיחוּ וַיִּדְעוּ אֶת ה' עֵינַי
בְּעֵינַי.

שִׁיר שֶׁל שְׂבַח תְּהִלּוֹת, שִׁיר שֶׁל נִפְלְאוֹת גְּדוּלוֹת אֲשִׁירָה לָךְ, עַל אֲשֶׁר
הִפְלַאתָ חֲסֵדְךָ עִמָּדֵי כָל-כָּף וְטָרַחְתָּ וַיִּגְעַתְּ יִגְיַעוֹת עֲצוּמוֹת כָּל-כָּף, עַד
שֶׁעֲזָרְךָ ה' לְבָנוֹת בְּשִׁבִילֵי שְׁנֵי בְּתֵי מְקַדְּשׁוֹת לְעֵבֶד בָּהֶם אֶת הַבּוֹרָא יִתְבָּרַךְ
בְּאֵמֶת, בְּלִב שְׁלָם, שְׁזָה כָּל חֵינֵי וְנִחְמָתִי, וְהִדְבַּר הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה נִתְּוַדַּע,
נִתְּפָרְסָם וְנִשְׁמַע בְּכָל בְּתֵי בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, וְכָל מְדַבְּרִים מִזֶּה וְתִמְהִיִּם
וּמִשְׁתוֹמְמִים עַל פְּלֵא זֶה.

קל.

עֵקֶר הַתְּגַבְרוֹת הַשְּׁטָן הוּא - מִחֻמַּת שְׁהַעֲלִים מֵאִתְּנוּ אֶת הַצְּדִיק הָאֵמֶת.
...יִזְרוּ עֲצָמוֹ לְבָרַח אֶל הַצְּדִיק הַמְּבַחֵר שִׁישׁ לוֹ כַּח... שִׁיִּדְבֵק עֲצָמוֹ
בְּהַצְּדִיק הַמְּבַחֵר, שִׁישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁךְ נִפְלֵא מְאֹד מְאֹד, לְהַמְשִׁיךְ וּלְקַרֵּב
כָּל הָעוֹלָם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ... יִזְרוּ עֲצָמוֹ לְבָרַח אֶל הַצְּדִיק הַמְּבַחֵר, שִׁישׁ לוֹ

אב"י הנחל חלק ב'

כח המושף נפלא מאד מאד, להמשיך ולקרב הכל, כל העולם להשם יתברך.

'בראשית - לעיני כל ישראל', תורה ס"ז תנינא - פרסום שם הצדיק - בלקוטי הלכות.

קלא

צריך האדם להסתכל באמת ולהבין היטב, שבזה העולם אין שום תענוג שלם כלל, כי כל תענוגי זה העולם הם בבחינת "ואחרית שמחה תוגה", ומרה כלענה גם בזה העולם, כי אי אפשר שיתנהג להאדם הכל כרצונו. על-כן אי אפשר לחיות בזה העולם, שיהיו נקראים חיים, כי אם כשמסתפק במה שיש לו, ושמח בחלקו אפלו אם אין לו רק לחם ומים בדרך, ויודע כי אין שום צער ויסורים בעולם כי אם עוונות, שהם המשאוי הכבד מכל המשאות של כל מיני יסורים שבעולם, ועל-כן הוא מרצה ושמח גם בחיי צער, וכל מגמתו רק לעמל בדברי-תורה, ולכסף ולהשתוקק להשם יתברך לעשות רצונו ולהכליל בו - זה יש לו חיים אמתיים, ואשרי לו בעולם הזה ובעולם הבא.

כל החכמים להרע והמחקרים, פרוכים אחר כל התאוות רעות וכו', ובכל זאת רוצים להבין ולהתחכם וכו' בחכמות וחקירות שאין להם רשות להסתפל בהם.

על-ידי אמונה שלמה, שכל העולמות נמשכין ומתנהגין ומתקיימין רק על-ידי סתימא דכל סתימין, שמאמינים שאפלו בכל המקומות הרחוקים מהקדשה מאד, הנמשכים מבחינת חלל הפנוי, גם שם נעלם חיות אלקותו יתברך, ומחפשיין ומבקשיין גם משם 'אי"ה מקום כבודו', על-ידי-זה נעשה יחוד גדול ונפלא בכל העולמות, ונתחברים ונתיחדין כל העולמות בשדש חיותם, הינו בהשם יתברך שמחיה את כלם. ועל-כן באמת, אפלו מי שלא זכה להיטיב מעשיו בשלמות בחייו, אבל זכה על-כל-פנים לחפש ולדרש תמיד אחרי השם יתברך, הוא גם-כן טובה נפלאה ונוראה לנפשו וגופו, כי על-ידי-זה זוכה גם לאחר מיתתו לחפש ולבקש את השם יתברך, ולא יוכלו להטעותו על-ידי עולם התהו, מאחר שגם שם מבקש את השם יתברך, על-כן בקל יוכל לשוב למקום מנוחתו; והכל בכח

אב"י הנחל חלק ב'

הצדיק האמת, שבטל גופו בחייו, וזכה לעלות בחייו בעודו בגופו לבחינת 'איה', בחינת ה'מאמר סתום דבראשית', בתכלית המעלה לעלא לעלא וכו', כדי שיימשך משם חיות חדש ונפלא לתקן כל הנפשות כלם. כל מה שהשקר מתגבר ביותר על-ידי רבוי נכליו וערמומיותו בלי שעור ומספר, על-ידי כל זה דיקא נפר האמת בסופו, כי סוף כל סוף מי שחפץ באמת רואה האמת דיקא על-ידי-זה, ויותר מזה מבאר הענין להחכם המבין מדעתו, החפץ באמת לאמתו.

ימי חיינו הבל, והזמן הולך ומת בכל רגע ורגע, כי השעה והרגע שהיה לא יהיו עוד, והאדם חושב בכל יום ובכל עת מה יעשה למחר ולבאחר זמן, עד שעל-ידי-זה נופל לעבודות גמור, ומיגע ומטריח את עצמו ביגיעות גדולות ועבודות קשות בשביל עמל עולם הזה, אשר כל הזמן של העולם הזה הוא הבל, כי הזמן רץ ופורח מאד בלי שום קביעות (כל) [כלל], ובכל רגע האדם מת!

קלב.

שהוא הגבר המיוחד, אשר הפקיר את חייו ומוסר עצמו למיתה על מזבח האהבה וגעגועים וההתקשרות אל הצדיק האמת, אור החדש הצח ומצחצח... הגבר המיוחד, שזכה להקריב את חייו על מזבח האהבה וההתקשרות אל הצדיק האמת, אור החדש, הצח ומצחצח, שפמרק ומצחצח העינים...

...הגדל, הצומח ממעיני החכמה של הצדיק האמת הצח ומצחצח... אור החדש הצח ומצחצח, שפמרק ומצחצח העינים לראות הפתחים...

קלג.

בנדאי יהיה לטובה אמתית ונצחית כל רגע ורגע שתלמד בספריו הקדושים, כי האירו חשך רום... האמת משלך עתה, ואסור לגלות דבורים כאלה למי שלבו חלוק מהם, שלא יחלק יותר, חס ושלום.

שום לבך היטב לדברי הצדיק, אף-על-פי-כן האמת הוא כן, כי האמת הוא אחד, ו"שפת אמת תכון לעד".

לפי התנוצצות מעט האמת שבלבך, ראוי לך לדלג על ההרים לרוץ אל מקור האמת כזה; ואם היה מעבר לים, היה ראוי לך לעבר הים בשבילו,

אב"י הנחל חלק ב'

מכף-שפן פי לא רחוקה ממך הדרך. והנה יש הרבה לדבר בזה, אף אין הזמן מספיק.

קלד.

להיות נודע לדורות, פי שנת תקצ"ה, בזאת השנה היתה מחלקת גדולה עד למאד, והתחילה אחרי ראש-השנה ונמשכה כל השנה, וגם בשנת תקצ"ו גם-כן לא נשקט המחלקת; עד שנת תקצ"ח, שמתו במיתה מגנה ומיתה משנה הבעלי לשון הרע ורכילות אשר דרכו לשונם לירות במסתרים תם וכו', וביניהם היה הנגיד משה מכפר שערעוועץ, אשר שלם רעה תחת טובה...

קלה.

ה' ישמח נפשך ויחזק רגליך שילכו בדרך הצידיק באמת, ילכו ולא ייעפו, ירוצו לעבודת ה' ולא ייגעו.

אנשי השם, אנשי הכבוד, שכלם גדולים, כלם ברוכים, כלם קדושים, וכלם עושים באימה וביראה רצון קונם באמת, בקדשה וטהרה - וכלם ענוים כעפר ואפר ממש.

כל פונתי וכל מגמתי מן היום אשר נתקשרנו יחד בהצדיק, כל פונתי וכל מגמתי היו לגדל אותך לגדלה נצחית, לזכותך לחיי עולם; אף ורק לזה היתה כל מגמתי מן היום שנתקשרנו יחד באהבת אמת בהצדיק האמת.

קלו.

שמע ותחי נפשך ולבבך. נפלאות עשה ה' עמנו! הט אונך ולבך מחדש בכל עת אל דברי נפלאות אשר עשה ה' עמנו, אשר שלח לנו הנחל נבע להשמיענו כל אלה, להשיבנו...

אני סומך עצמי על מדת טובך הגדול, לבקש חנינה וסליחה על שלא כתבתי עד הנה, פי אני חולה וסובל כאבים ויסורים קשים ומרים, לא עליך, ה' ירחם ויאמר לצרותינו די. התרומה בסוף מאתים וחמשים ל"י, ששלחת לי על-ידי חתני חיים, קבלתי במועדו ובזמנו. התרומה הזאת נתתי לצדקה עבורך, והתפללתי להשם יתברך שיצליח דרכך, שהלכת במסירת נפש עבור טובת ישראל. ישלם ה' פעלך הטוב, חיים בריאים,

אב"י הנחל חלק ב'

חיים חדשים עד העולם. ברוך הגומל חסדים טובים. ברוך הטוב והמטיב. ברוך רופא חולים. אברך את ה' אשר שם נפשך בחיים ולא נתן למוט רגליך. ה' יודע תעלומות, הוא יודע כמה וכמה אני מצטער בצערך, ואת התפלות והבכיות מעמקא דלבא אשר אני שופך עליך לפני ה', שיחוס וירחם עליך ועל עמו ישראל, וישלח דברו וירפאך ויבריאך בשלמות לחיים טובים ארפים, חיים אמתיים של אמונה קדושה ותשובה שלמה, בלח וזכות הצדיקים אמתיים יחידי הדורות, ובראשם המנהיג האמת של דורנו ושל כל הדורות הבאים, הוא רבנו, הפלא העליון, עלאה על כל עלאין, הנורא מאד, נחל נביע מקור חכמה, רבנו נחמן מאומן שברוסיה.

קלז.

ב"ה. ב' בשבט תשכ"א, טבריא.

יקירי, חביבי, געגועי, מר זלמן שזר, המתאבק בעפר רגלי הצדיק... עקר החיות והקיום והשארית של כל ישראל וכל העולמות התלויים בהם, הכל על-ידי הצדיק האמת, שזוכין ישראל לבקשו כראוי, עד שמוצאין אותו ומתקרבים אליו, ועל-ידי-זה זוכין לגאולה שלמה - אשרי הזוכה ומחכה ומשתוקק לזה באמת!

כל דברי הצדיק החכם האמת, הנאמרים ברוח הקדש במדרגה גבוהה ונשגבה, הם סובלים הכל, כל דברי אמת, שמתנגעין ומוצאין בהם כל אחד כפי דעתו.

הצדיק האמת הגדול במעלה, שזכה לשמירת הברית בתכלית הקדשה עליונה מאד, וכבש את יצרו ועמד בנסיונות רבות וזכה להיות נקי מן החטא לגמרי בתכלית השלמות, עד שאין בו שום נדנוד פגם כל-שהוא דק מן הדק אפלו כחוט השערה, פי זכה להכניע ולבטל את הרע לגמרי, הוא יכול לגלות החסד-חנם הנעלם בכל מקום, ואפלו בכל המקומות הרחוקים מקדשת ישראל, מן התורה.

קלח.

ה' הטוב יפדה אותו מכל רע, וימשיך עליו ברכה וחסד ושלוה רב. יבקע פשח שלומו, אורו וארכתו מהרה תצמת. ובנדאי הכל לטובה, אפלו כל מה שנעשה, שעובר בדורות הללו, באחרית הימים האלה,

אב"י הנחל חלק ב'

וישראל נתונים בצרה גדולה בכלליות ובפרטיות, וכל חיותנו הוא על חסדיו המרבים, חסדי ה' כי לא תמנו וכו'; שבחינת עמלק התגבר בתקף גדול לכלות את ישראל, וישראל נתונים בצרה גדולה בכלליות ובפרטיות, ורוצה לכלות את ישראל, ואי אפשר לעמד פנגדו כי אם בכח הצדיק האמת, שכל עסקו להעלות משמד לרצון, הינו להכניע ולבטל הדעות הרעות והכפירות של חכמי הטבע, שהם בחינת שמד ממש, ולהאיר אמונת הרצון בעולם, לידע שהכל מתנהג ברצונו יתברך בלי חיוב הטבע כלל.

קלט.

דבורי לשון הרע, שעל-ידי-זה נתרבה גאונה, מחלקת ושנאה וקנטור בעולם, הוא בחינת רוח סערה, שעל-ידי-זה נתבלבל האויר, ואי אפשר להשמיע הדבור למרחקים - קול דבר הצדיק האמת, שהולך לפנינו לתור לנו דרך כבושה, לשוב להשם יתברך אפלו מכל המקומות הרחוקים מאד מהתורה, בבחינות ארציות, בדיוטא התחתונה לגמרי. ושלום הוא בתוך אויר הנח והנח, שעל-ידי-זה נשמע דבור הצדיק למרחוק בכל העולם, עד שיפרח הדבור הקדוש להטוב הכבוש בין הסטרא-אחרא כמו חץ מקשת, עד שישמע הטוב ויפליח חץ כבדו של הסטרא-אחרא, ויצא הטוב משם בשלום.

על-ידי מחלקת על הצדיק, שוכחין את התורה. התקשרות לצדיק הוא רפואה גדולה. יש לפעמים, שדיקא כשאדם מגיע למקום נמוך ורחוק מאד מקדשת ישראל, אף השם יתברך חושב מחשבות לבל ידח ממנו נדח, על-כן מזמין לו שם רמזים לפי אותו המקום, ומזמין לו איזה זכות שיכול לזכות לפי אותו המקום הרחוק דיקא, ואם יחזק לבו...

קמ.

...אשר נתן את לבו אל המעשיות ותורות ותפלות של הנחל נבע מקור חכמה, שהבטיח לנו שעל-ידו לא תשתפח תורה מישראל - יברכה ה' מציון בשנה טובה ומברכה ומאשרה, בחיים טובים וארפים, ויערה עליך רוח חכמה ובינה, איך למלט נפשך מן השטן המקטרג.

אב"י הנחל חלק ב'

אוהבך אהבת אמת, המתפלל בעד שלומך וטובתך תמיד בזה ובבא, בברכת שנה טובה ומאשרה.

קמא.

...שיגדל ויקדש שם הצדיק הגדול ביותר...

הצדיק הוא למעלה מכח המושך שבעפר... והעלה אותו לשמי מרום, כדי שיגדיל ויאדיר בקול רעש גדול בכל העולם, ושיגדל ויקדש בעולם את שם הצדיק החכם האמת, הגבור ובעל כח גדול, שיכבש כל העולם בלי מלחמה כלל, רק על-ידי גדל ים חכמתו הנוראה שיגלה, שמגלה בקולמוס שלו... והעלה אותו כדי לזכותו לרום מעלה העליונה שאין למעלה הימנה, שיגדל ויקדש שם הצדיק הגדול ביותר.

קמב.

כי כלל ההתרחקות מהשם יתברך, וכל עקר התקון, התקנה לזכות לתשובה כל הרחוקים מאד מאד, שכמעט אבדה תקותם, בבחינת "ואמר אבד נצחי ותוחלתי", שעל-ידי-זה מאירין פני תבל... על-ידי הספרים הקדושים של הצדיק זוכין לעצות שלמות, שכל אחד יכול לתת עצה לנפשו בכל מקום אשר הוא שם, שזה עקר תקון התשובה, שיתגבר לשוב להשם יתברך מכל מקום אשר הוא שם, אפלו אם נדמה לו שנתעה מאד מאד בעוונותיו הרבים, כי אין מקום בעולם שאין שם עצה ותקנה לצאת משם, רק שנעלם ממנו העצה על-ידי קלקוליו הרבים; אבל על-ידי אמונת חכמים בהצדיק הגדול, יש עצה בכל מקום שבעולם. הצדיק מוריד ומשפיל עצמו מאד לכל הרחוקים מאד מאד, להמשיך להם קדשת התורה לכל המקומות אשר הם שם, והוא משתדל למצא בהם איזה נקודות טובות, ומוריד ומשפיל עצמו אליהם, למקומם שהם שם, וממשיך להם אור קדשת התורה למקומם, ועל-ידי-זה הוא מקרב כל הרחוקים מאד להשם יתברך; ועל-ידי עצם ענותנותו וחקמתו העמקה, כשרואה בהם איזה נקודה טובה כל-שהוא בעלמא, אף-על-פי שהוא רחוק מקדשת התורה מאד, מוריד עצמו אליהם לעוררם ולקררם להשם יתברך. בארץ ישראל, ששם הבית-המקדש וקדש-קדשים, שם עקר תקון העצה.

אב"י הנחל חלק ב'

קמג.

כִּי זֶה עֵקֶר נִפְלְאוֹת מַעֲשֵׂה הַצְּדִיק כִּי נוֹרָא הוּא, כִּי יוֹדֵעַ וּמְחַזֵּק כָּל אָדָם כְּפִי מַה שֶּׁהוּא, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּעֲצוֹת עֲמָקוֹת אֲמָתוֹת, שְׂאֵי אֲפֹשֶׁר לְקַלְקֵל אוֹתָם בְּשׂוֹם אֲפֵן שֶׁבְּעוֹלָם, שֶׁהֵם מְכֻוָּנִים מִמָּשׁ כְּפִי קִלְקוּל הַעֲצָה שְׂרוּצָה הַשְּׁטָן לְהַתְּגַבֵּר עָלָיו בְּתַחבּוּלוֹתָיו; כִּי מֵאֵד עֲמָקוֹ מַחְשְׁבוֹתָיו, כִּי עֲצוֹתָיו הוּא עֲצַת ה' אֲשֶׁר לְעוֹלָם תַּעֲמֵד, כִּי "אַתָּה מְרוֹם לְעוֹלָם ה'".

אֲנַחְנוּ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מְזַהְרִים מְלַקְבֵּל עֲצוֹת מֵהַמְּנַחֲשִׁים וְהַקּוֹסְמִים, שֶׁהֵם הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שָׂקָר, רַק לְהִיּוֹת תָּמִים עִם ה' וּלְקַבֵּל כָּל הַעֲצוֹת מֵהַחֲכָם הָאֲמֵת, נַחַל נִבְעֵ, כִּי עֵקֶר הַיְשׁוּעָה הוּא שְׁלֵמוֹת הַעֲצָה, כְּשֶׁהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מֵאִיר עֵינֵי הָאָדָם וְנוֹתֵן לוֹ עֲצָה אִיךָ לְהִנְצִיל מִמָּה שֶׁצָּרִיךְ לְהִנְצִיל בְּגוּף וּנְפֶשׁ, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "וַתְּשׁוּעָה בְּרַב יוֹעֵץ", וְכֵן בְּסִפְרֵי קַבְּלָה נִקְרָאִים הַעֲצוֹת 'יְשׁוּעוֹת'.

בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שֵׁם עֵקֶר תְּקוּן הַעֲצָה, שֵׁשׁ בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ וְקִדְשׁ-קִדְשִׁים וְשֵׁם עֵקֶר תְּקוּן הַעֲצָה, וַיְקִיִּם: "וְרַעְיָה אֶחָד יִהְיֶה לְכֻלָּם, וְעַבְדֵי דָוִד" - שֶׁהוּא הַנַּחֲלָה נִבְעֵ - "מִלֶּךְ עֲלֵיהֶם".

קמד.

נִפְשָׁנו תְּגִיל בַּה', תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ וְחִסְדּוֹ הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא, אֲשֶׁר נִפְשָׁנו כְּצִפּוֹר נִמְלֵטָה מִמַּחְלָקָת וְהַתְּנַגְדוֹת עַל הָאֲמֵת הָאֲמֵתִי. אָף-עַל-פִּי שְׂאֵנו מְקַלְקְלִים כָּל-כָּף מִקְדָּשֵׁת הַתּוֹרָה... מְקַלְקֵל וְרַחוּק מִן הַקְּדוּשָׁה כָּל-כָּף, אָף-עַל-פִּי-כֵן, "נִפְשֵׁי תְּגִיל בַּה' תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ". נִדְדָה כָּל שְׁנוֹתֵינוּ עַל מְרִירוֹת נִפְשָׁנו, שְׂאֵנו חֲנוּ, שְׂאֵנִי מְקַלְקֵל כָּל-כָּף. אֲדָדָה כָּל שְׁנוֹתֵי עַל מְרִירַת נִפְשֵׁי, שְׂאֵנִי מְקַלְקֵל כָּל-כָּף וְרַחוּק מִקְדָּשֵׁת הַתּוֹרָה כָּל-כָּף, וְנִפְלְתִי לְמְקוֹמוֹת מְגָנִים וְסְרוּחִים כָּל-כָּף - אָף-עַל-פִּי-כֵן, נִפְשֵׁי תְּגִיל בַּה', תְּשִׁישׁ בִּישׁוּעָתוֹ וְחִסְדּוֹ הַגָּדוֹל וְהַנוֹרָא, אֲשֶׁר נִפְשָׁנו כְּצִפּוֹר נִמְלֵטָה מִמַּחְלֻקוֹת וְהַתְּנַגְדוֹת עַל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, נַחַל נִבְעֵ, אֲשֶׁר עַל-יְדוֹ יֵשׁ תְּקוּהָ לְאַחֲרֵיתָנוּ, וּבְכַחוֹ הַגָּדוֹל מִמֶּתֶק כָּל הַמְּרִירוֹת וּמִתְקֵן הַכֹּל, וַיְכֻלִּים יְכֻלִּים לְדַלֵּג וּלְקַפֵּץ עַל הַכֹּל וּלְרַקֵּד בְּשִׁמְחָה בְּכָל יוֹם - "מִלְּאֲכִי צְבָאוֹת יְדוֹן יְדוֹן". וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְפָנֵי הַסֵּתֵלְקוֹתוֹ הַנוֹרָא: "כְּשֶׁאֲנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם, מַה יֵּשׁ

קמה.

צריך להתגבר בכל הכחות להרחיק העצבות, ולהיות אף שמת תמיד במה שזכה לידע קצת מאור האורות הגנוז ונעלם כל-כף מכל העולם, והוא רפואה לכל מיני חולאת, כי כל מיני חולאת באין מעצבות ומרה שחרה. נ נח נחמן נחמן מאומן.

עלינו לשבח לאדון הכל על כל הטוב והחסד אשר גמל עליך ושם נפשי בחיים ולא נתן...

יהי ה' עמנו, שנזכה מעתה להיות מחפשים להתאחו ולהתאחד יחד באמת באהבה כל חיינו, ולעד ולנצח להכניס בלבנו תורתו של הנחל נבע, שזה כל עקר תקוננו, נחמתנו ותקון נפשנו ותקון כל העולם. ברוך הטוב והמטיב. ברוך רופא חולים. אודה ה' בכל לבי. אנחנו חייבים להודות ולהלל לה' על כל הטוב אשר גמל עמך ועם כל ישראל, אשר שם נפשי בחיים ולא נתן למוט רגליך.

כי ה' יודע תעלומות, הוא יודע כמה וכמה אני מצטער בצערך, ואת התפלות והבקיות אשר אני שופך עליך לפני בעל הרחמים והסליחות, שיחוס וירחם עליך ועל עמו ישראל, וישלח דברו וירפאך ויבריאך בשלומות לחיים טובים וארפים, חיים אמתיים של אמונה ותשובה בלב שלם, בכח וזכות כל הקדושים יחידי הדורות, ובראשם המנהיג האמת של דורותינו וכל דורות הבאים, הוא רבנו, הפלא העליון הנורא מאד, נחל נבע מקור חכמה, רבנו נ נח נחמן נחמן מאומן, יוליכנו...

קמו.

...אבל פח המכריח המפסיק, הוא בחינת בהמה, העדר הדעת; ועקר המתקתו - על-ידי זה בעצמו, שידע האדם על-כל-פנים שאין לו שום דעת ויעשה עצמו כבהמה. כי עקר פחם של המונעים והחולקים, שהם בחינת פח המכריח, הוא על-ידי חכמות של הכל שהפסיל רוצה להתחכם, שנדמים בעיניהם כאלו הם חכמים גדולים ויודעים דרכים בעבודת הבורא ותברך, ורוצים בחכמות של שקר למנע מהצדיק האמת ומדרך האמת. ועל-כן, על-ידי שנזכה לידע האמן [האמת], שאין לנו שום דעת

אב"י הנחל חלק ב'

כבהמה, ונבטל עצמנו לגמרי ונכיר שפלותנו באמת, ואז נזכה להפיר גדלת הצדיק האמת ולהתקרב ולהמשיך אליו על-ידי כח המושך. אהובי, אחי, לבי וחיותי! אחרי אשר עיניך רואות את מעשי ה' הגדול והנורא, אשר עשה עמך גדולות ונוראות לאין שעור, שזכית בגדל רחמנות ורחינות מהבורא יתברך, לשמע ולטעם ולהבין בעמק לבך החם, ולהכניס בעמק לבך החם דברי אמת מאירים, נפלאים וגנוזים וצפונים כאלה, המאירים בכל העולמות, הגנוזים וצפונים כל-כך מעיני העולם, ואף-על-פי-כן הם גנוזים וצפונים - חלילה לך מחדל מלהודיע ולפרסם בקולי קולות עד לב השמים אמתת הצדיק האמת לכל בני-ישראל, ולהלהיב ולחמם לבכם בתבערת אש הקדש שלו, שלא יכבה לנצח, עד שכלם יכירו וידעו נפלאות גבורת כחו ותקפו ותפארתו של הצדיק האמת, שרק הוא דיקא עקר מקור ושרש חיותם ותקנתם וגואלם לדורי דורות לנצח.

האדם, כל מה שמזקין צריך שיתוסף עליו דעת גבוה יותר, כי כל מה שמזקין יותר הוא צריך להתקרב לשרשו ותקונו יותר, שהוא השגת החכמה עלאה הגבוה ביותר מאד, חכמה עלאה על כל עלאין, שהיא שרש הכל.

מי שאינו מקרב להחכם והצדיק האמת, הוא בכלל עם הארץ. עקר שם תלמיד חכם הוא מי שמקרב להחכם והצדיק האמת, כי על שם זה נקרא 'תלמיד חכם', שהוא תלמיד של החכם, שהוא הצדיק האמת; ולהפך, עם הארץ נקרא מי שלא שמש תלמיד חכם, כי כשאינו מקרב להחכם והצדיק האמת הוא בכלל עם הארץ, כי אין לו כח לקבל חכמה, שהוא השגת אלקות.

קמז.

כל הדברים הם על הארץ, כמו שאנו רואים בחוש, שהכל גדל מן הארץ, וכל הדברים והבריות הולכים ומנחים על הארץ, ואי אפשר שיפסקו ויתרחקו מהארץ אם לא על-ידי כח המכריח, הינו שיש מי שמכריח הדבר ונוטלו ממקומו מהארץ ומרחיקו ממנה, וכפי כח המכריח כן נרחק הדבר מהארץ, ואחר-כך כשנפסק כח המכריח חוזר הדבר לארץ. כגון אם

אב"י הנחל חלק ב'

זורק אדם דבר למעלה, אזי על-ידי כחו מכריח הדבר ומפסיקו מהארץ, וכפי כחו פן מכריח הדבר וזורקו למעלה יותר, ואחר-כך כשנפסק כחו, שהוא כח המכריח, חוזר הדבר ונופל להארץ, כי הארץ יש לה כח המושך וממשכת כל הדברים לעצמה.

קמח.

...אשר עשה מאמצים כבירים להיות רשום בתוך בני היכל המלך האמת, שיכול להאיר, שמאיר ידיעת אלקותו יתברך לכל באי עולם, שזהו כל עקר יסוד היגדות ועולה על כל המצוות. ואי אפשר לבאר ולספר בשבח מצוה זו, כי אין לה מצוה מכל מצוות התורה כמו מצוה זו של ההתדבקות והתקשרות בהצדיק האמת שיכול לקרב כל העולם להשם יתברך, כי בלי הצדיק האמת, אין יהדות ואין אמונה וקיום התורה באמת.

קמט.

עקר שלמות ישראל הוא, שיהיו נכללין כלם יחד בתכלית האחדות בצדיק האמת, שהוא שכל הכולל העליון, שהוא הראש והחכם של כל ישראל, ומגדל ראש ושכל של כל אחד, ונכללין כלם בשכל הכולל העליון, ועל-ידי-זה נמתקים כל הדינים שבעולם; איך שנמצא איזה דין וצמצום, הכל נמתק על-ידי-זה ונתבטל סטרא דמותא, כי שם בשכל הכולל, בבחינת קדשי קדשים, שם צוה ה' את הברכה, חיים... שאזר אזור במתניו לחגור את עצמו בהצדיק, שיש לו כח להמשיך כל העולם להשם יתברך.

זה צריכין לידע, שהעצה האמתית להצליח על-ידי לנצח - צריכין לישב עצמו הרבה, ולבקש ולהתחנן הרבה הרבה להשם יתברך שיזכה לעצות שלמות, שיזכה על-ידם לאחרית טוב; זה עקר העצה האמתית, שיודה על חטאו ולא יבוש, ויבקש תמיד מהשם יתברך רחמים ותחנונים שימחל לו, ויתקנהו בעצה טובה איך לשוב אליו יתברך.

הצדיק האמת ממשיך עצות עמקות כאלה לכל המדרגות התחתונות מאד בעולם, עד שיחזיר, שיחזור, שיחזרו הכל בתשובה על-ידי זה. עקר העצה צריכין בעת החשך, בעת שאין יודעין לתת עצה לנפשו, אז צריכין לבקש הרבה מהשם יתברך שיתקנהו בעצה טובה מלפניו, דהינו שלא תהיה

אב"י הנחל חלק ב'

עצתו חלוקה לשתיים, אם לעשות כן או להפך, רק יזכה לאמתיות העצה, שיהיה נדחה צד העצה של שקר, וידע הצד האמת של העצה, איך יתנהג; שיזכה לדחות חשבת העצה, ויהינו חלקת העצה, ויהינו החלק של העצה שאינו אמת, שהוא מחשיך העצה האמתית, ויתגלה ויאיר לו האמת.

קנ.

שלום, אהובי, יקירי, הנחמד והנעים, מר...
...אפלו אם הוא למדן וחכם, ואפלו אם יש לו מעשים טובים, פי אף התכלית הנצחי, שהוא השגת אלקות, אי אפשר לבוא פי אם על-ידי הצדיק האמת ותלמידיו ותלמידי תלמידיו וכו'. אבל הפח המכריח המפסיק הזה, בהכרח שיפסק ויתבטל, ואז בסור המכריח, ישוב ויתקרב במהירות גדול אל הצדיק האמת, שיש לו פח המושך להמשיך אלקותו יתברך למטה, ולהמשיך כל ישראל וכל העולם והעולמות להשם יתברך.

קנא.

...פי אם לאו, לא היו יכולים להתקיים עליה, פי היה ראוי לפל ממנה מחמת שהיא פדורית, וכל בני העולם עומדים סביבה, כידוע. אף שיש לה פח המושך, ועל-כן כשנפסק פח המכריח, וחוזר הדבר ונופל למטה להארץ, כל מה שמתקרב יותר למטה, הוא פורח ונופל למטה יותר - זה מחמת שמתקרב להפח המושך של הארץ, על-כן נופל במהירות יותר למטה. והצדיק האמת הוא בחינת עפר, והוא יסוד העולם וכל הדברים עומדים עליו, ויש לו פח המושך להמשיך כל הדברים אליו, פי זה הצדיק הוא רק יחיד בעולם, שהוא יסוד עולם, שכל הדברים נמשכים ממנו; פי זה הצדיק היחיד בעולם הוא ענו ושפל ומשים עצמו כעפר, בבחינת "ואנכי עפר ואפר", ועל-כן הוא יסוד עולם, הינו בחינת עפר, שכל הדברים הם עליו.

והנה היה ראוי, שימשכו כל בני-אדם לזה הצדיק שהוא בחינת עפר, שיש לו פח המושך; אף על-ידי פח המכריח מפסיקין ומרחיקין ממנו, הינו, שיש בני-אדם בעלי מחלקת, שעל-ידי דבורם ומעשיהם הם מכריחים את בני-אדם להפסיקם ולהרחיקם מהצדיק, ולפי פח המכריח בן מרחיק מהצדיק; הינו, שיש בני-אדם בעלי מחלקת, שהם מונעים ומפסיקים

אב"י הנחל חלק ב'

בכמה וכמה מיני מניעות מלהתקרב להצדיק האמת ולהתורה ולדרך האמת שהוא מגלה - על-ידי דבוריהם ומעשיהם, שהם מרבים בדברי חכמות של הבל, בכמה מיני לשונות של שקר וערמומיות, ומתלבשים עצמם במצוות וחסידות כאלו הם רוצים בתקנתו וכו', אשר אי אפשר לבאר עצם רבוי דרכי דבוריהם הרעים, אשר באים בשליחות הבעל-דבר להכריח ולמנע ולהפסיק ולהרחיק לגמרי את ההולך אשר מלהתקרב להשם יתברך ותורתו, ומלהיות נמשך אחר הצדיק האמת שהוא בחינת עפר.

קנב.

...להבעיר ולהדליק לבבות ישראל למלכא עלאה דעלאה, אורו של משיח, הנחל נבע, שהוא לבדו, הוא לבדו ודיקא כל עקר שרש החיות והקיום והתקוין שלנו ושל כל העולמות עליונים ותחתונים לעד ולעולמי עולמים.

יהי רצון כי יתן ה', שנוזקה מהרה לתשובה באמת. ה' ירחם עלינו ויורנו הדרך האמת לאמתו מהרה, אמן ואמן. לבי אומר לי, אני בטוח, כי בפנימיות לבו מרגיש אדם הכאב של הצרה הזאת מן המצר ומעמקי עצמים.

...ובואו על ראש-השנה הזה אל הקבוץ הקדוש באומן...

ה' ירחם עלינו ועל עמו ישראל, שתתהפך הירידה לתכלית העליה, ונוזקה להדפיס עוד ספרים הרבה, לעורר לבבות ישראל אל המנהיג האמת, נחל נבע.

זקף קומתך ואמץ ירך, כחך, להתגבר עליו כגבור מלחמה, ועוררה אהבתך הישנה אשר היא למען טובתך וישועתך הנצחית, ולמען אהבת ישראל הנמצא בלבך, תעמד לישועתם וגאלתם מהחשך האים והנורא אשר בדורותינו אלה.

יח ברכה מאת ה' לכתבהו בספרן של צדיקים, לחיים טובים וארפים. והיה פי ירחיב לי ה' והניח לי ממצוקותי וכאבי, יהיו עיני ולבי תמיד לשמחו בדברי הנחל נבע. אל יחר אפו בי שלא כתבתי עד הנה, כי אז ה' יודע האמת, כי מעיני תדמע דמעות על גדל צערך. לא זכיתי לכתב דברי

אב"י הנחל חלק ב'

אמת עד עכשו, פי זה זמן רב שהתגברו עלי מחלותי וכאבי בכל הגוף, במעי וידי ורגלי וכו', לא עליך, וכחי הולך וחלוש מיום אל יום. והיה פי ירחיב לי ה' בתסודו הגדול והניח לי ממצוקותי, יהיו עיני ולבי תמיד לשמחו בהאוצרות שגלה לנו הנחל נבע. באתי כמה פעמים להיכלו החדש לקבל פניו הנעים, ולא נתנו לי בשום אופן!

קנג.

שעת רצון בעולם, לדעת פי ה' הוא האלקים! זקף וכו' ודע, פי הרבה מקרבים, בחורי חמד חדשים המצינים בתורה, גדולי תורה הכי מצינים, וגם אנשים רחוקים מאד, נתקרבו, נתעוררו ובאו לרבנו, זכרונו לברכה, בהתעוררות גדול, על-ידי הספר הקדוש אב"י הנחל, הקורא ומחריד מגלה מי האיש החפץ חיים, ותורה [ומורה] לו שיקשר עצמו אל הנחל נבע מקור חכמה.

קנד.

יש שני מיני אפיקורסות: יש אפיקורסות שבא מחכמות חיצוניות, ועליו נאמר: 'ודע מה שתשיב לאפיקורוס', פי האפיקורסות הזאת יש עליה תשובה; ועל-כן מי שנופל לאפיקורסות הזאת, אף שבוודאי צריך לברח ולהמלט משם, אף אף-על-פי-כן מי שנופל לשם, אפשר לו למצא הצלה ליצאת משם, כי יוכל למצא שם את השם יתברך אם יבקשהו וידרשהו שם, כי יש שם חיות אלקות, הינו שכל מאותיות שנשברו ונפלו לשם, ועל-כן על האפיקורסות הזאת יש עליה תשובה. אבל יש עוד מין אפיקורסות, והם החכמות שאינם חכמות, אלא מחמת שהם עמקים ואינם משיגים אותם, ומחמת כן נראים כחכמות. פי יש כמה מבוכות וקשיות אצל המחקרים; (שבאמת) כמו, למשל, כשאחד אומר סברא שקר בגמפ"ת (בגמרא, פירוש רש"י ותוספות), ומחמת שאין למדן לישוב הקשיא שבא על-ידי סברא זו, על-ידי-זה נדמה שאמר סברא וחכמה גדולה, אף שבאמת אינו סברא כלל, כן יש כמה מבוכות וקשיות אצל המחקרים, שבאמת אינם שום חכמה והקשיות בטלים מעקרא, אך מחמת שאין בשכל אנושי לישבם, על-ידי-זה נדמים לחכמות וקשיות. ובאמת אי אפשר לישוב אלו הקשיות, כי אלו הקשיות של אפיקורסות הזאת באים

אב"י הנחל חלק ב'

מחלל הפנוי, אשר שם, הבאים משם, מבחינת חלל הפנוי, אי אפשר בשום אופן למצא להם תשובה, הינו למצא שם את השם יתברך, מחמת שאין שכל ואותיות לישבם, כי אלו היה מוצא שם גם-כן, אם-כן לא היה פנוי והכל היה אין סוף, ועל-כן על האפיקורסות הזאת נאמר: "כל באיה לא ישובון", כי אין שום תשובה על האפיקורסות הזאת, מאחר שבא מחלל הפנוי, שמשם צמצם דבור אלקותו כבכול, רק אין שם שכל ואותיות לישבם. אך הצדיק הגדול, שהוא בחינת משה, הוא צריך דוקא לעין בדברי האפיקורסות אלו, כי על-ידי עינו שם שמעין שם, הוא מעלה משם כמה נשמות שנפלו ונשקעו בתוך האפיקורסות הזאת, ועל-כן מזה האפיקורסות השנית בודאי צריך לזהר יותר ויותר לברח ולהמלט משם, לבלי לעין ולהביט בדבריהם כלל, כי ח"ו בודאי ישקע שם, כי עליו נאמר: "כל באיה לא ישובון", כי אין עליו שום תשובה, כנ"ל.

יש הרבה רחוקים, שזוכים על-ידי כח הצדיק להתעורר באיזה התעוררות, עד שמתחילין להתקרב אליו; ואזי הצדיק מאיר בהרחוקים, שאיך שהם, עדין יחפשו ויבקשו את השם יתברך, ועל-ידי-זה הוא מעלה אותם מעמקי עמקי הקלפות, בבחינת 'ירידה תכלית העליה', והכל בכחו ובכח תורתם ועצותיהם, תורתו ועצותיו ורמזיו הקדושים, העמקים ונשגבים מאד מאד עד אין סוף ותכלית, ואשרי שיאחו בו!

...המתחמם באור הצדיק, שיש לו כלי נפלאה, שכשפניחים אותה על איזה מין חיה ובהמה שפעולם, אזי מיד מתחלת לנגן הנגון... כאשר רצה השם יתברך לברא את העולם לא היה מקום לבראו, מחמת שהיה הכל אין סוף, על-כן צמצם את האור לצדדין, ועל-ידי הצמצום הזה נעשה חלל הפנוי, ובתוך החלל הפנוי הזה נתנה בריאת העולם, הימים והמדות, שהם בריאת העולם. וזה החלל הפנוי היה מכרח לבריאת העולם, כי בלתי החלל הפנוי לא היה שום מקום לבריאת העולם. וזה הצמצום של החלל הפנוי אי אפשר להבין ולהשיג, כי צריך לומר בו שני הפכים - יש ואין, כי החלל הפנוי הוא על-ידי הצמצום, שכבכול צמצם אלקותו משם ואין שם אלקות כבכול, כי אם לא-כן אינו פנוי, והכל אין סוף ואין מקום לבריאת העולם כלל; אבל באמת לאמתו, בודאי אף-על-פי-כן יש שם גם-כן אלקות, כי בודאי אין שום דבר בלעדי חיותו, ועל-כן אי אפשר להשיג כלל בחינת חלל הפנוי, עד לעתיד.

אב"י הנחל חלק ב'

קנה.

על-פי-רב, הפוגמים בברית קדש באים לידי כפירות גדולות ולאמונות כזביות, ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים; וכן כל החולקים על הצדיק האמת ואנשיו הכשרים אמתיים, שזהו גם-כן בחינת כפירות, כי באמת הכל אחד - כשמאמינים בהצדיק מאמינים בהשם יתברך, כי אי אפשר להאמין בהשם יתברך בלא אמונת הצדיק האמת והצדיקים, כמו שכתוב: "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", כי הא בהא תליא. וכל מי שרוצה לחוס על נפשו באמת, להציל נפשו מן השאול-תחתיות ומתחתיו, עקר תקונו, שישליך ויסלק באמת שכלו לגמרי, כאלו אין לו שום שכל ודעת כלל באמת, ויתחזק באמונה שלמה לבד בהשם יתברך ובצדיקים האמתיים בתכלית הפשיטות, בלי חכמות כלל, ואז בודאי יזכה לתקן כל פגמיו בודאי בלי ספק, ויזכה לתשובה שלמה, אמן. כי מי שפוגם בחטא זה, על-ידי-זה נפגם הדעת, ונשבר ונתקלקל האמונה מחמת פגם הברית, פגם טפי המוח והדעת אצלו, ומחמת זה באים לידי כפירות בהשם יתברך ובהצדיק האמת, ונדמה להם שהם חכמים גדולים, ואינם רוצים להשליך שכלם העכור והפגום, המלכלך בזהמת תאוות נאוף, ומקשים ח"ו על השם יתברך או על הצדיק האמת וכשרים אמתיים, וכל זה מחמת פגם הברית.

על-פי-רב, הפוגמים בברית קדש, נפגם דעתם ונשבר ונתקלקל האמונה והדעת אצלם, ומחמת זה באים לידי כפירות גדולות ואמונות כזביות, ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים וכו' וכו'.

...ה' יאריך ימי חייך בזה העולם, עד שתזכה לכל אשר איש הישראלי צריך לזכות, לתקנות חוט זהר האין סוף, בדעת למעלה מדעת עד בלי תכלית, ולאור האמת בזה העולם, עד כי הרגיש בלבבו...

קנו.

רבנו של עולם, אבי אבי, חמדת לבבי, חיותי ותענוגי הנצחי וכו'. כל מיני קינות קשות וכל מיני בכיות וזעקות גדולות, קשות ומרות, לא יספיקו כלל לחטא ועברה אחת, שהוא מר ומרור להנפש, לנפש הישראלי אפלו יותר מכל מיני הרג ומות ומכל מיני גיהנום שבעולם.

אב"י הנחל חלק ב'

...אפלו הפושע שבפושעים, שאין פושע יותר ממנו וכו'.
דבר המגבל, אף אם הוא גדול כמו שהוא גדול - נגד הדבר שאינו מגבל,
כאין וכאפס ממש נחשב.

...הכוסף ומתגעגע בפנימיות לבו להתקשר בקשרים חזקים להצדיק
האמת, שהוא המנהיג על כל המנהיגים, העוסק לטהרנו, להביא ולהכניס
עכשו ובלבנו השגות אלקות; וכל עקר הקיום והמעמד שלנו עכשו, ביון
מצולות המבוכות והטעיות, בעצם התגברות החשך של הכפירות ואמונות
קזביות, הוא רק על-ידו, כי אין 'לב-אבן' בעולם שלא יהיה ביכלתו
להפכו ל'לב בשר', ואין לב נבוך בעולם שלא יהיה ביכלתו לעקר מאתה
כל המבוכות ולהפכה ל'לב ישר ובשר', עד שסוף כל סוף יגמר מה שחפץ.

קנז.

...המתגעגע אחר הבעטליר הנורא בעל כתפים רחבים, הנושא אותנו מכל
מקומותינו לבחינת למעלה מן המקום, ונצל מאבי אבות הטמאה, שהיא
המינות ואמונות קזביות של השקרנים הרודפים אחר כבוד עצמן וגאונה,
ולוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את נפשות ישראל מהצדיק
האמת, הרועה האמתי, שהוא מקור ושרש חיותם, ישועתם ותקונתם לדורי
דורות לנצח, ועל-ידי-זה הם גורמים כל הכפירות וכל הצרות שבא על
ישראל, ומעכבים הגאולה, שזהו עוון פלילי מאד, יותר מכל עברות
החמורות שבתורה. אבל סוף-סוף יגמר הצדיק את שלו, מה שהתחיל
לתקן את כל העולם, בתכלית השלמות, כמו שהבטיח לנו ואמר: גמרת
ואגמר! נצחתי וננצח! - שלום וברכה וכל טוב.
מבעל הרחמים, השלום וברכה וכל טוב.

קנח.

אף-על-פי שה"מים רבים אדירים משברי ים" מתגברים על כל אדם כל-
כך כל-כך, בחינת "כל משבריה וגליה עלי עברו", אף-על-פי-כן מכלם -
"אדיר במרום ה'", ולעולם ידו על העליונה, והוא יגמר הכל כרצונו ויביא
הכל אל התכלית הטוב האמתי והנצחי, כי כבר הקדים ונתן לישראל אור
קדשת הצדיק, שעל-ידו יתגלה אלקותו יתברך לעין כל ויתתקן הכל
תמיד. אפלו בדורות האחרונים האלה, שגברה ההסתרה שבתוך הסתרה

אב"י הנחל חלק ב'

עד אין קץ, אף-על-פי-כן עקר התקון על-ידי הצדיק הגדול, שיכול לעורר הנקדות טובות שבישראל; אפלו בהגרועים המלאים עברות, גם בהם מחפש הצדיק ומוצא בהם נקדות טובות, עד שמכניס בהם שגם הם ישמחו נפשותיהם, ועל-ידי-זה הם מוציאים אותם מעברות ומפגמים ומחזירים אותם בתשובה.

הצדיק מעורר רחמי השם יתברך, שישתפל רק על הנקדות טובות שבישראל ולא יסתפל על הרע שלנו כלל, עד שיכנס בלבנו רחמיו העצומים, עד שיהיה נמשך שמחה עלינו, שעל-ידי-זה עקר תקון התשובה.

קלפת המן-עמלק אורב לעקר את האדם לגמרי משני עולמות, חס ושלום, חס ושלום, וכל מלחמתו של עמלק, ימח שמו, הוא, שמניח עצמו לארכו ולרחבו בהתגברות גדול ובתחבולות עצומות, להרבות מחלקת על הצדיק האמת, הגבור-כח מאד, על-ידי שמכניס בלב קשיות הרבה עליו, עד שעל-ידי-זה נתרסקין ממנו, וזה גרוע מן הכל.

צריכים להמשיך מהצדיק חכמה והתבוננות גדול, עד שיזכה לשאר על עמדו תמיד כל ימי חייו, ולא יניח להפיל את עצמו לעולם, יהיה אף שיהיה. כי אף-על-פי שהעקר הוא תמימות ופשיטות גמור, אף-על-פי-כן, זה התמימות האמתי אי אפשר לקבל כי אם על-ידי שישקד הרבה הרבה על דלתי הבית-מדרש של הצדיק האמת, שהוא חכם ונבון גדול.

לפעמים יכול האדם לפל, חס ושלום, על-ידי האמת דיקא, כי יודע בנפשו שבאמת קלקל הרבה, וגם עתה הוא כמו שהוא, ועל-כן מסיתו הבעל-דבר בהאמת שלו, לדחותו לגמרי, חס ושלום, כאשר נשמע כדברים האלה בפרוש מכמה אנשים, שיצאו מעולמם לגמרי על-ידי האמת הזוה. אבל כבר גלה לנו הצדיק האמת, שהאמת לאמתו אינו-כן, כי אפלו בשאול תחתיות סמוכין להשם יתברך, ואין שום יאוש בעולם, ואף-על-פי שבוודאי צריכין לשמור עצמו מן החטא ואפלו מפגם כל-שהוא, אבל אף-על-פי-כן, אפלו אם נכשל כמו שנכשל אפלו אלפים ורבות פעמים, אף-על-פי-כן בכל עת ורגע, חסדי ה' לא תמו וכו', ויכולים בכל עת לקרב עצמו להשם יתברך מכל מקום שהוא, כי גדול ה' מאד ולגדלתו אין חקר וכו', ויש ענין שיתהפך הכל לטובה, וזה עקר האמת לאמתו. גם כי כל המחלקת על הצדיק - הן המחלקת של הנקראים חסידים וכשרים, ובפרט

אב"י הנחל חלק ב'

המחלקת של פתות המחקרים הנוטים לדרכי הפירות והאפיקורסות - הכל הוא על-ידי האמת שלהם, כי האמת נעשה עדרים עדרים וכל אחד אומר שאצלו האמת. ועל-פן מי שמביט לפעמים בספריהם של המחקרים יראה, שדבור אמת אינו זז מפיהם וצועקים רק אמת - אוי להם ולהאמת המזיף שלהם! ועל-פן צריך האמת בעצמו שמירה, והכל בכח הצדיק האמת ותלמידיו, שהם בחינת יהושע, שעל-ידם עקר הכנסת קיום התורה בישראל ועל-ידם המשכת דרכי התשובה.

קנט.

וזה: "מבשרי אחזה אלוק", מבשרי דיקא, על-ידי בשר הגוף יחזה אלוק, הינו השגות אלקות; הינו, שהאדם בגופו יראה ויחזה השגות עליונות שהנשמה משגת תמיד. אבל כשיש לגוף עזות, מבחינת "והכלבים עזי נפש", שהוא עז וחזק בהתאוות, אין הנשמה יכולה לסמך עצמה ולהתקרב להגוף להודיע לו מההשגות שלה, וצריך לזה עזוז עזות דקדשה, הינו קולות; וכל הקולות - הן של צעקה, הן של אנחה, הן קול שופר, הן קול זמרה - הם בחינת עזות, בבחינת "הן יתן בקולו קול עז".

קס.

...שחדד את אזניו ולבבו לשמע נפלאות נוראות השיר והנגון של הצדיק האמת, הבורע ומתלהב, שבו הוא רופא אותנו, את הבת-מלכה, בתכלית השלמות, שהוא כלליות נפשות ישראל. לעתיד, מלך המשיח ינגן זה הנגון לעתיד, ועל-ידו יגלה נבוע אור ה' לכל באי עולם, ויתקן כל העולם בשלמות בתכלית. משיח - ב, ג, טו טז סו פ פא קיב קמב. חלק ב - א, ב, כו, מב; לקויי תפלות.

ה' ימשיך עליך רפואה שלמה, חיים ארפים טובים ובריאים, ויריק לך ברכה ממקור הברכות והישועות, חכמה ובינה ממקור החכמה והברכה. חצות ליל, בידידות ובאהבה נאמנה לנצח.

אב"י הנחל חלק ב'

...ממקור החכמה... ועל-ידו הוא מוציא כל הנפשות שנפלו בטעותים ומבוכות וקשיות ואפיקורסות וכפירות גדולות, ומבוכות וקשיות ואפיקורסות וכפירות, ומוציא כל הנפשות שנפלו בטעותים ומבוכות של כפירות, מינות ואמונות כזביות.

אשריך, אח, שזכית לידע מבעטלירס הנפלאות, אשר כל דבריו ודרכיו התמימים והעמקים כלם נפלאים, פלאי פלאות עד אין חקר, המחיים להחיות אותנו ואת כל העולמות כלם לדור ודור.

מלך המשיח יעורר זה הנגון בעולם ועד, ועל-ידי-זה יגלה ויאיר... שפכניע ושורף ומבטל הרוח-סערה, רוח הטמאה.

קסא.

הכל נברא בשביל הצדיק, וכל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף, הכל נמשך רק על-ידי הצדיק האמת, שהוא עקר ושרש הכל. כל מה שהחשף גדול ביותר, צריכים להמשיך חסד גדול ביותר להמתיקו ולבטלו. וגדל התגברות החשף של דורותינו אלה אי אפשר לבטל, רק על-ידי רבוי החסד הנמשך על-ידי מעין החכמה של הצדיק האמת, כי כל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף, הכל נמשך רק על-ידי הצדיק האמת דיקא, שהוא עקר ושרש הכל.

קסב.

[מכתב לש. אפרתי, רח' דגנים 41, גבעתיים]

ב"ה. הושענא רבה, יום גמר החתימה, תשכ"ג

מר ז. שזר, שהקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים ואת כל חיותו לגדל ולהדר ולפרסם את שם הצדיק האמת היחיד בעולם, העולה לעלא ולעלא על כל הצדיקים האמתיים המבחרים יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם, אפלו בתוך כל מיני חשף, חשכות וההתרחקות של כל אחד ואחד, החשף העובר אשר בדורותינו אלה האחרונים.

אשריך, אחי, אשריך אלפים פעמים, שפנימיות לבבך מבין ומרגיש האמת האמתי דאמתי המאיר עכשו בעולם. שלום וישע רב!

אב"י הנחל חלק ב'

מחמת, מרב עיפות וחקישה נפשי מהתלאות המרות אשר סבבני, אין לי דעת ודבורים ואין לי דבורים, אך למען נעם אהבתך התקוע בעמק לבבי, לא יכלתי להתאפק לכתב על-פל-פנים... כתבתי בכל כחי, ואינך יוצא מדעתי... ואינו משהו... ה' יודע ועד, וגם לבבך יודע ומרגיש, כי נפשך קשורה בנפשי תמיד, בכל יום ובכל עת תמיד תמיד, לאשר ידעתי גם ידעתי, שמשרש בפנימיות לבבך נקדת האמונה הקדושה בה' ובתורתו ובהצדיק האמת, מבחירי צדיקיא, שהוא מעין כל הישועות, ובדבריו יכולים להתנחם ולהחיות את נפשנו תמיד.

...שזכה להתאמץ לבוא לעזרה ולתת יד נאמנה ורוח נדיבה בהקמת בנין חדש ומפאר לבית-המדרש הגדול של רבנו זצ"ל.

קסג.

אפלו מי שנתרחק לקצוי ארץ וגם רחוקים ויצאו חוץ לתחום וגבול קדשת ישראל והתורה לגמרי, אותן שנתרחקו, אף-על-פי-כן תמיד בכל מקום שהוא שם, בקצוי ארץ, אם ירצה יכול להחיות את עצמו בהחדושי תורה הנפלאה שגלה לנו, שהניח לנו ירשה טובה כזאת, השארה נפלאה ונוראה כזאת, שרק בזה אנו מנחמים עצמנו.

הבעל-הבית של העולם, בתקף החשף הארץ המר הזה, הצדיק האמת, שהוא בחינת ראש-בית - אין לנו שום תפיסה בו, ואין אנו יכולים לינק ממנו ולשאב חיות ממחו הקדוש, כי אם דרך פתחי פיו הקדוש, שדרך שם יוצאים יוצאים, נובעים ונובעים מפנימיות מחו אלינו, ומגלה לנו אלקותו ונגלתו יתברך על-ידי ההארה הנפלאה שגלה לנו בתורתו, שהניח לנו ירשה טובה כזאת, השארה נפלאה ונוראה, השארה נוראה ונפלאה כזאת, שרק בזה אנו מנחמים עצמנו, שדרך שם יוצא כטפה מן הים מפנימיות מחו, לעשות עמנו בזה נוראות ונפלאות גדולות, עד שנוזקה לשבע מטובו.

קסד.

לי בלבי יש הרבה לכתב לך, רק מחמת עיפות נפשי לא אוכל לכתב בלבבי. גם זה כתבתי בכל כחי, למען אהבתך נעם התקוע בלבבי. הכותב בעיפות גדול, מצפה לישועה שלמה.

אב"י הנחל חלק ב'

זאת נחמתי, אשר ידעתיך שמשרש בפנימיות לבבך נקדת אמת ואמונה בה' ובתורתו ובהצדיק האמת, בחיר מבחירי צדיקיא, אשר נבא לדורות לכל אחד כל מה שיעבור עליו, אשר בדבריו יכולין להתנחם ולהחיות את נפשנו תמיד.

פנימיות לבבך ולבבי יודעים ומרגישים, אם רק טועמין טוב טעם ודעת של מעינות חכמות התורות הקדושות והנעימות מהצדיק החכם האמת, אזי שוב לא יכבה נרו אפלו בתוך כל מיני חשך והתרחקות שעובר על כל אחד. אין להאריך לנכון ונלבב כמוהו, החושב מחשבות עמקות, והקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים ותחבולותיו העצומות לגדל, להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת... שהקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים, וחושב מחשבות עמקות ותחבולות עצומות לגדל, להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת, שהוא מחסה ומגן לנו בכל יום ובכל עת, לדורות עולם לנצח, אפלו בתוך כל מיני חשך והתרחקות שעובר על כל אחד בכל יום ובכל עת. אשריך, אחי, אשריך! אשריך אלפים פעמים! אשרינו, אשרינו אלפים פעמים, שפנימיות לבבך מבין ומרגיש האמת דאמת האמתי, המאיר עכשו בכל העולמות בימינו אלה דיקא!

קסה.

כל עוד נפשך בה, כל זמן שהנשמה בקרבך, אפה מחיב להאיר ולהודיע גדל מעלת אמתת הצדיק האמת לכל בני-ישראל, עד אשר יתחמם לבם בחמימות והתלהבות גדול לשוב להשם יתברך באמת... ולהלהיב ולחמם לבב ישראל בתבערת אש הקדש שלו.

...השואב אדיים ואוירים מחכמת הצדיק החכם האמת, אשר מסוף העולם ועד סופו לא קם כמוהו, כדי לרוות צמאון נפשו העדינה, וחותר בעצות ותחבולות רבות, שכל בני העולם ישאבו מאדיים אלו, שישאבו מאדיים אלו כל בני-ישראל, המתגוללים בראש כל חוצות ומשלכים בזמהת הרוח שטות וטעות של המינות ואמונות כזביות של שקר והבל המתגבר, שהם

אב"י הנחל חלק ב'

בחנינת מימי המבול המתגברים להחריב את העולם - עקר הרפואה וההצלה מזהמתם הוא רק על-ידי הצדיק האמת. הפסוק הזה, שהוציא... שיצא בחכמה מפיו ולבו החם בחמימות והתלהבות גדול, עשה רשם ורעש בכל העולמות: "כי כל העמים ילכו איש בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם ה' אלקינו לעולם ועד".

... וכל הגזרות, הם הגורמים והם גרמו את החשך ואפלה של האמונה הקדושה והתגברות הכפירה, ועל-ידם התגבר הכפירה וכל הגזרות והצרות והשוואה של היטלר-עמלק, ימח שמו... ועל-ידם נתגבר הכפירות ואפיקורסות וכל הגזרות והצרות והשוואה של היטלר-עמלק, ימח שמו, וגורמים וגו'.

התבשרתי בשורה טובה: זמן חרותנו היום! זכיתי להתבשר, וכי אשר קימת המצוות של חג הפסח הקדוש בכשרות ודיעות, וכן היית ביחד עם ר' שלום נחמן בבית-הכנסת הנחמד. ה' ירחם עליך וישיעך, שתזכה לידע מכחך הגדול לאין שעור, שיש לך כח להתעורר ולהתגבר מעתה לקיים כל התורה והמצוות באמת ובאמונה שלמה, כראוי לאיש ישראל. ... המשתוקק ומתגעגע אחר הבעטליר הנורא בעל כתפים רחבות, הלוחם מלחמותינו, ונושא אותנו מכל מקומותינו לבחינת למעלה מן המקום. אשריך שקשרת את לבך להצדיק, ונצלת מאבי אבות הטמאה של המינוח ואמונות כזביות של השקרנים ועזי-פנים הרודפים אחר כבוד וגאון, ולוחמים בעזות מצח להרחיק ולהפריד את ישראל ממקור ושךש חיותם, שהוא הצדיק הרועה האמתי, שמקבץ נדחי ישראל ומקרבים להשם יתברך; שעל-ידי-זה הם גורמים כל הכפירות והצרות שבעולם שבא על ישראל ומעכבים את הגאולה.

...המושך את לבו אל הבעטליר... שקשר את לבו...

קסו.

הריני מעוררו ומזרזו ומחזקו להתגבר ולהתקרב ולהתקשר לאור הצדיק ולקבל דבריו, החיים וקיימים לעדי עד, טרם שיפרח היום ונסו הצללים... שהקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים, וחושב מחשבות עמקות ותחבולות עצומות לגדל, להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת,

אב"י הנחל חלק ב'

העולה על כל הצדיקים יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם, אפלו בתוך כל מיני חשך והתרחקות שעובר על כל אחד בדורות הללו. אשריך, אחי, אשריך אלפים פעמים, שפנימיות לבבך מבין ומרגיש האמת האמתית האמתית המאיר עכשו בכל העולמות, שלום וישע רב! מחמת עיפות נפשי מהתלאות המרות מכל צד, הגובר עלי מכל הצדדים, לא עליך, ואשר סבבני מכל הצדדים, אין לי דעת ואין לי דבורים וכח לכתב; אך למען נעם אהבתך התקוע בעמק לבי, פתבתי בכל כחי. פי ה' יודע ועד, וגם לבבך מבין ויודע היטב, שנפשך קשורה בנפשי, ואיני מסיח דעתי ממך בכל יום תמיד, לאשר ידעתיה שמשרש בפנימיות לבבך נקדת האמונה הקדושה בה' ובתורתו ובהצדיק האמת, בחיר מבחירי צדיקיא, שהוא מעין כל הישועות, אשר בדבריו יכולים להתנחם ולהחיות את נפשנו תמיד, ועל-כן אני מחיב לעסק בזה.

...שהקדיש את כל חיי ואת לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים ואת כל חיותו, לגדל, להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת היחיד בעולם, העולה לעלא ולעלא על כל הצדיקים האמתיים, יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם, אפלו בתוך כל מיני חשך והתרחקות של כל אחד ואחד, העובר בדורותינו אלה... אשריך, אחי, אשריך אלפים פעמים, שהקדיש את לבבו הרחב וכשרונותיו הברוכים ואת כל חיותו לגדל להדר ולפרסם את שם הצדיק האמת היחיד בעולם, העולה לעלא ולעלא על כל הצדיקים האמתיים המבחרים, יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו לדורות עולם, אפלו בתוך כל מיני חשך והתרחקות של כל אחד ואחד, העובר בדורותינו אלה... המקשר נפשות ישראל להשם יתברך פחותם על לבו.

קסז.

על-ידי כל מיני פגם הברית-קדש, באים לידי כפירות גדולות ולאמונות כזביות, ומזה באים כל האפיקורסים והכופרים וכן כל החולקים על הצדיק האמת. וכל מי שרוצה לחוס על נפשו, להציל נפשו מן השאול-תחתיות ומתחתיו, עקר תקונו, שישליך ויסלק שכלו לגמרי, כאלו אין לו שום שכל ודעת כלל, ויתחזק באמונה שלמה בהשם יתברך ובצדיק

אב"י הנחל חלק ב'

האמת בתכלית הפשיטות, בלי חכמות כָּלֵל, וְאִזּוּ בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְתַנְּן כָּל פְּגָמָיו וְיִזְכֶּה לְתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה.

המחלקת שֵׁישׁ על הצדיק האמת, זה עקר בחינת מלחמת עמלק. ועקר התקון לזה - להתנהג בתמימות ובפשיטות ובאמת, ולזעק מאד להשם יתברך שיורהו האמת לאמתו.

החפץ באמת, מוסרין לו מלאך של אמת, וְאִזּוּ זֹכֶה לִידַע הָאֱמֶת. לפעמים על-ידי העלייה שעולה האדם בעשירות או בחכמה, על-ידי זה דיקא נוטה מן האמת, ומתפכו מסדרו האמתי, וחולק על הצדיק. האמת עד לעצמו, ובבואי החפץ באמת לאמתו ומבטל כבוד עצמו לגמרי ואינו רוצה להטעות את עצמו, אז יכול לידע ולהבין האמת היטב. וכן לפעמים האדם, מחמת ירידתו הגדולה שירד בגלות, בגלות התמורות מאד, כל אחד כפי ירידתו...

קסח.

[תפלה]

"רבוננו של עולם, מלא רחמים! חוס ורחמל עלי והושיעני ועזרני לחזק את לבבי, שאתחיל מעתה להרגיל עצמי להיות בעולם הבא, שאמשיך ואשמיט את עצמי מתאוות עולם הזה והבלי, רק ארגיל את עצמי כמו בעולם הבא, ששם אין שום תאוה מתאוות עולם הזה כָּלֵל. פי כבר פלו בגוון חיי ועברו הרבה משנותי, וכבר באתי בימים וימי החליפות הולכים ובאים, ובכל יום ויום מתקרבים ליום המיתה, ובתכרח לילך בדרך הזה, בדרך כל הארץ. זכני [זכני] שאתחיל להתנהג את עצמי במנהג המקום שהוא, שאני עתיד לילך לשם בלי ספק, אם קרוב ואם רחוק, אם מעט ואם הרבה אחיה עוד, אבל על-כל-פנים הכל יעבר כצל עובר, ואני מכרח לילך לשם, אשר אין שם שום תאוה ומדה רעה ולא מנהג ממנהגי עולם הזה, ולא שום כבוד והתנשאות של שקר; אשר שם עלמא דקשוט, עולם האמת, ואין מלוין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא שום תאוה וכבוד של עולם הזה; אדרבא, אי אפשר לזכות ולהצליח שם, פי אם כשנקיים וזכים מכל התאוות בקדשה ובטהרה גדולה, וכמה אני רחוק מזה! ואם כבר עבר עלי מה שעבר ועשיתי מה שעשיתי, זכני על-כל-פנים מעתה

אב"י הנחל חלק ב'

שאתחיל לחוס ולרחם עלי ברחמנות אמתי, ואתחיל להכין צעדי ופעמי אל עלמא דאתי, אשר אני מכרח לבוא לשם בלי ספק. ואם אלה שנים אחיה, אינו מספיק להכין צידה לדרך רחוק כל-כך, אפלו אם לא הייתי פוגם כל ימי שום פגם כלל; מכל-שכן וכל-שכן שפגמתי כל-כך, ואני מלא חטאים ועוונות ופשעים ותאוות רעות ופגמים גדולים וקלקולים הרבה, בלי שעור וערך ומספר. ורחם עלי וזכני על-כל-פנים מעתה, שאזכה לרחם עלי באמת. ואתה תרחם עלי מן השמים ותעזרני ותושיעני בכלות רגע, באפן שלא אשוב עוד לכסלה, רק אזכה להתחיל מעתה להרגיל את עצמי להיות בעולם הבא, להרגיל את עצמי להיות בלא אכילה ושתייה ומשגל ושאר תאוות".

קסט.

...אשר אהבתו ונאמנותו החזקה... אל אשר נאמנותו ואהבתו החזקה אל עצם האמת שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו, אינו זקוק לדבורים, פי מעשיו ופעליו הנשגבים להצמיח ולגדל אור הצדיק בעולם, צועק על כך בקול גדול, אדיר וחזק. אשריך שזכית לכך! אשריך שנפלת בגורל הצדיק שהוא עקר הפלא הנורא הזה, שעושה עמנו פלאות נוראות לתקון נפשנו גם עכשו ביותר מבחיינו. חסדי ה' מאתך לא ימוש לעולם.

קע.

[תפלה]

"...חוסה עלי כרב רחמיה. יהמו מעיה ורחמיה עלי, על פגום, הרוס ונשחת כמוני. לב נשבר ונדכה כמוני, נבזה בעיניו נמאס כמוני, עדין אני רחוק מהתכלית מאד מאד, ועדין לא יצאתי מחל אל הקדש כמלא החוט, ואתה את עבדך ידעת, את כל מה שעבר עלי וכל מה שעברתי עד הנה. ועתה אחרי כל אלה, עדין אני מאמין באמת, שאין שום יאוש בעולם כלל, ועל זה אני סומך עדין, בכחם הגדול של הצדיקים האמתיים, לחתור חתירות עדין, אולי אמצא פתח תקנה לשוב אליך, להחיות את עצמי להציל ולמלט את נפשי ממה שאני צריך להנצל ולהמלט".

קעא.

אב"י הנחל חלק ב'

הבורא יתברך, ואני ואתה, יודעים פנימיות שאיפות לבך הטוב והישר, הכוסף וחושק ומתגעגע לבטל ולסלק מחך בתכלית הבטול, ולהמשיך עליך ועל כל ישראל רוח חכמה, רוח נבואה של הצדיק האמת היחיד בעולם, המאיר ומגלה אלקותו ואחדותו וממשלתו לעיני כל באי עולם, עין בעין; היחיד בעולם, היורד עד עמקי תהום להעלות נפשות מבאר שחת, ומעלה אותם למעלה משמי השמים - מי יערך שבחו? מי יספר נוראות גדלתו? אין דגמתו!

אתערוותא והשתוקקות אל עצם האמת, השמון וצפון בעמקי לבך, זה גרם לעורר בלבי תקף אהבתי אליך בלי קץ וגבול, עד אין קץ וגבול; אהבה אמיתית כזאת שאין דגמטה בעולם, אהבה קדושה, נקיה וטהורה, בלי שום פנייה של כבוד או ממון ולא שום שום דבר של עסקי העולם הזה כלל. ומעצם האהבה, אינך זז ממחשבותי ומלבי אפלו שעה אחת, ותמיד אני משתוקק ומתגעגע ומתפלל לישועת נפשך, להכניס בלבך אור הצדיק האמת, שזהו עקר הישועה והרפואה בגוף ובנפש, בזה ובכא.

אשריך שזכית לכה, לברח ולהמלט מהתנגדות וקשיות על הצדיק, שנמשכים מהבעלי כבוד וגאווה הצבועים, המתנגדים ומדברים עליו שקרים בגאווה ובוז, כדי להרחיק את ישראל מהצדיק האמת, בחינת משה-משיח, שעל-ידי-זה הם מחריבים ומאבדים את העולם, שנברא רק בשביל הצדיק, שיש לו כח לקרב, והמקרב את כל העולם להשם יתברך ותורתו בתכלית השלמות; הצדיק האמת, שר השלום, שגלה חדשות נפלאות ונוראות ונשגבות מאד מאד; אור החדש, אשר אין לשון בעולם שיוכל לספר תקף רום נשגבות מעלתו וגבהו וקדש וכוו, שעל-ידו מקבץ ומכניס גם כל הרחוקים ורשעים גמורים להשם יתברך, וממשיך ומגלה אלקותו ומלכותו עין בעין לכל באי עולם, עד שיבוא העולם לידי תקונו בשלמות.

...המשתוקק לשבח ולפאר ולכבוד ולגדל ולפרסם את שם הצדיק...

קעב.

...העומד בראש המאמינים בהצדיק האמת, שהוא השליט ומושל על כל ישראל לדור דור; הוא תמיד נובע ושופך עליהם בכל עת תמיד ימי

אב"י הנחל חלק ב'

[מִימֵי] חֻכְמָתוֹ, שֶׁהֵם רְפוּאוֹת וְתַחֲבוּשׁוֹת יְקָרוֹת וְנִפְלְאוֹת, שֶׁלֹּא נִתְגַּלוּ עַד־כֵּן מֵעוֹלָם. אֲשֶׁר־יָדָה שְׁזָכִיתָ לְבָרַח וּלְהַמְלִיט, וְחוֹתֵר בְּמִסְרֵי, בְּעֵצוֹת, בְּכָל מִינֵי עֲצוֹת וְתַחֲבוּלוֹת רַבּוֹת, לְפָרְסֵם וּלְפָאֵר וּלְכַבֵּד וּלְגַדֵּל אֶת שֵׁם הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּכָל הָעוֹלָם, הָעוֹלָמוֹת. אֲשֶׁר־יָדָה שְׁזָכִיתָ לְכָף, לְבָרַח וּלְהַמְלִיט מִכְּפִירוֹת וְהַתְּנַגְדוֹת וְחֻקֵּירוֹת וְקִשְׁיוֹת עַל הַצְּדִיק הַחֻכְמָה הָאֵמֶת, שֶׁכָּל זֶה נִמְשָׁךְ מִהַבְּעָלִי כְבוֹד וְגִאּוּנָה שְׂרוּצִים כְּבוֹד וְגִאּוּנָה, הַצְּבוּעִים וְהַשְּׁקֵרָנִים, הַמְּחַרְיָבִים וּמְאַבְדִּים הָעוֹלָם לְגַמְרֵי וּמְבִיאִים לְתַהוֹ וְבַהוֹ וְחֻשָׁךְ וְאַפְלָה, חֵס וְשְׁלוֹם, ה' יִצְיָלְנוּ מֵהֵם. שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב.

...וְהַשְּׁקֵרָנִים, שֶׁכָּל עֶסְקֵם לְהַרְחִיק אֶת יִשְׂרָאֵל מִהַצְּדִיק הָאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְחַרְיָבִים וּמְאַבְדִּים הָעוֹלָם וּמְבִיאִים לְתַהוֹ וְבַהוֹ וְחֻשָׁךְ, ה' יִצְיָלְנוּ מֵהֵם. ...וְהַשְּׁקֵרָנִים, הַמְּדַבְּרִים שְׁקָרִים עַל הַצְּדִיק בְּגִאּוּנָה וְבוֹז, וְכָל עֶסְקֵם וּמְגַמְתֵם לְהַרְחִיק אֶת יִשְׂרָאֵל מִהַצְּדִיק הָאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה מְחַרְיָבִים וּמְאַבְדִּים הָעוֹלָם... וְיִתְגַּלוּ בְּשִׁלְמוֹת לְעֵתִיד עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקוֹ.

עַל-כֵּן, הָעֵקֶר הוּא תְקוּנָה [פְּגָם] אֲמוּנַת חֻכְמֵי אֱמִתִּים, שֶׁעֲצַתְם בְּחִינַת "מֵיִם עֲמֻקִּים עֲצָה בְּלֵב אִישׁ", שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְקַלְקֵל אוֹתָם בְּשׁוֹם אֶפֶן, כִּי הֵם עוֹמְדִים כְּנֹגֵד כָּל מִינֵי קִלְקוּל הָעֲצָה שֶׁל כָּל אֶחָד, כִּי מֵאֵד עֲמָקוֹ מְחַשְׁבוֹתָיו, כִּי עֲצַתוֹ הִיא עֲצַת ה' אֲשֶׁר לְעוֹלָם תְּעַמֵּד, כִּי "אֵתָה מְרוֹם לְעוֹלָם ה'". עֵקֶר הַתְּקוּנָה - עַל-יְדֵי הַשְּׁלוֹם, שֶׁהוּא תְקוּנַת הַמְּחַלְקָת, שֶׁהוּא בְּחִינַת תְּקוּנַת פְּגָם אֲמוּנַת חֻכְמֵי.

עֵקֶר תְּקוּנַת הָעֲצָה לְהַלְכָה וּלְמַעֲשֶׂה, לְקִיּוֹם הַתּוֹרָה - אֲנַחְנוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מְזוּהָרִים מְלַקְבָּל עֲצוֹת מְהַמְנַהֲיגִים מִפְּרֻסְמֵי שֶׁל שְׁקָר, שֶׁהֵם בְּחִינַת מְנַחֲשִׁים וְקוֹסְמִים, שֶׁמְסַרִּיחִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת הַמֹּחַ; רַק לְהִיּוֹת תְּמִים עִם ה', וּלְקַבֵּל כָּל הָעֲצוֹת מִהַחֻכְמָה הָאֵמֶת וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשִׁים.

...מְנַחֲשִׁים וְקוֹסְמִים, שֶׁמְסַרִּיחִים וּמְבַלְבְּלִים אֶת הַמֹּחַ, שֶׁעַל-יָדָם נִפְגְּמַת כָּל הַתּוֹרָה, כִּי עֵקֶר שִׁלְמוֹת הַתּוֹרָה הוּא עַל-יְדֵי הַחֻכְמָה הָאֵמֶת.

קעג.

ה' יִרְחַם עָלֶיךָ, וְיִכְנָסוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק בְּאֲזְנוֹיְךָ וּבְלִבְךָ הַיָּטֵב הַיָּטֵב, כִּי שְׂמוּעָה, שְׂמִיעָה בְּלִבָּא תְּלִיא. (שְׂיִרְחַם עָלֵינוּ...) וְתִשְׁמַע לְבָךְ הַיָּטֵב הַיָּטֵב מִהַנְּעִשָׂה עִמָּנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם.

אב"י הנחל חלק ב'

...[שִׁירָחַם עֲלֵינוּ] וַיִּתֵּן לָנוּ עֲצָה כְּרֵאוּי לְכָל אֶחָד וְאֶחָד, בְּאִפְּן שְׁנוּכַל לְהִצִּיל עֲצָמֵנוּ מִמָּה שֶׁצָּרִיךְ לְהִנָּצֵל, שְׁלֹא תִאָּבֵד תְּקוּנָתֵנוּ חֲלִילָה...
מִי שְׁרוּצָה לְחוּס עַל עֲצָמוֹ בְּאַמֶּת, צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ מְאֹד בְּתַחֲנוּנִים רַבִּים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאֶת הַצַּדִּיק הָאֱמֶת.

...שִׁישִׁימוּ לָבָם הַיֵּטֵב עַל מֶה שֶׁנֶּעֱשֶׂה עִמּוֹ, בְּאִפְּן שִׁיתָנוּ לוֹ עֲצָה אֲמִתִּיית וְנִצְחִיית שִׁיִּצְלִיחַ עַל-יָדָהּ לְנִצָּח בְּאַמֶּת, עַד שֶׁנִּזְכֶּה בְּכָל פְּעַם לְעֲצָה שְׁלֵמָה הַנְּמֻשֶׁכֶת מִהַצַּדִּיק הָאֱמֶת, שִׁיּוּכַל לְעֲמֹד עַל-יָדָהּ כִּנְגֵד כָּל מִינֵי עֲצוֹת מְקַלְקְלוֹת שֶׁהַבַּעַל-דְּבָר מְסַבֵּב בְּלָבוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת.

...עֲצוֹת טוֹבוֹת לְהַפִּיר אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ עַל-יָדָם; הָעֶקֶר הוּא לְקַבֵּל עֲצוֹת מִהַצַּדִּיק הָאֱמֶת, בְּאִפְּן שִׁיּוּכַל לְעֲמֹד עַל-יָדָם בְּכָל פְּעַם כִּנְגֵד קְלָקוּל וּבְלָבוֹל הָעֲצוֹת שֶׁל הַסֵּטֶרָא-אֲחֵרָא שֶׁמִּתְגַּבֵּר בְּעֶרְמוּמִיּוֹתוֹ, וְלִשְׁוֹב וּלְהַתְחַזֵּק לְשָׂאֵר עַל עֲמָדוֹ, לְהַחֲזִיק עֲצָמוֹ בְּהַצַּדִּיק, שֶׁעַל-יָדוֹ עֶקֶר הָעֲצָה הַשְּׁלֵמָה.

דַּע, אָחִי, כִּי זֶה עֶקֶר נִפְלְאוֹת מַעֲשֵׂה הַצַּדִּיק כִּי נוֹרָא הוּא, כִּי יוֹדֵעַ וּמַחֲזִיק כָּל אָדָם כְּפִי מֶה שֶׁהוּא, בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּעֲצוֹת עֲמֻקּוֹת אֲמִתִּיּוֹת, שֶׁהֵם מְכֻוְּנִים מִמֶּשׁ כְּפִי קְלָקוּל הָעֲצָה שְׁרוּצָה הַבַּעַל-דְּבָר לְהַתְגַּבֵּר עָלָיו בְּתַחֲבוּלוֹתָיו וְעֶרְמוּמִיּוֹתָיו.

קעד.

עֶקֶר קִץ הַגְּאֻלָּה תְּלוּי בְּעֲצוֹת עֲמֻקּוֹת וּגְדוּלוֹת בְּיֹתֵר שֶׁל הַחֶכֶם הָאֱמֶת, שֶׁהֵם עֲמֻקִּים מְאֹד מְאֹד, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לְעֲמֹד עֲלֵיהֶם שׁוּם נְבִיא וְחֹזֶה, רַק הַצַּדִּיק הָאֱמֶת. כָּל מֶה שֶׁהַמְּדַרְגָּה נְמוּכָה בְּיֹתֵר, וְכָל מֶה שֶׁנוֹפְלִים בְּגִלוֹת בְּחֻשָׁן בְּמֻקוֹמוֹת רְחוּקִים יוֹתֵר, שֶׁם צָרִיכִים עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת יוֹתֵר וּגְדוּלוֹת יוֹתֵר לְצֵאת מִשָּׁם, כְּדֵי שִׁישׁוּבוּ מִמְּקוֹמוֹת מְגֻנִים כְּאֵלֶּה.

עֶקֶר קִיּוּם הָעוֹלָם, שְׁלֹא יִתְמוּגַג וְלֹא יִחָרֵב וְלֹא יִהְיֶה הָעוֹלָם תְּהוֹ וְבִהוּ, שֶׁהוּא כְּפִירוֹת וְאַמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת, זֶה תְּלוּי רַק בְּהַצַּדִּיק הָאֱמֶת, שֶׁמְגַלֵּה וּמְבַרֵּר בְּעוֹלָם אֱמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם... זֶה תְּלוּי רַק בְּרוּחַ נְבוּאָה וְרוּחַ-הַקֹּדֶשׁ הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת, שֶׁעַל-יָדוֹ נִתְבָּרַר הַמְּדָמָה וְזוּכִין לְאַמוּנַת חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, כִּי הוּא עֶקֶר יְסוּד הָעוֹלָם וְקִיּוּמוֹ.

קעה.

אב"י הנחל חלק ב'

השקר אינו ממדת ישראל ככל אלא ממדת עשו, כמו שכתוב: "וישטם עשו את יעקב". כשם שמדת השקר מרעה מאד, כן מדת האמת משבחת מאד, פי הוא גורם צרות רבות ורעות וכפירות ואפיקורסות, וצרות רבות ורעות, ורבים נכשלו בו... ואז יהיה טוב לב, וגם לאחרים.

עקר תקון העצה הוא, כשגומרין עם העצה מה שצריכין, פי מה שבא על עצה במלחמה ומצליח על-ידה לפי שעה, ואחר-כך נתהפך הגלגל ונופל על-ידי זה, בודאי אין זה עצה טובה, ועקר העצה הטובה הוא, כשזוכה על-ידה לאחרית טוב.

ועל-כן, כל העצות העפוזים הם עצות נבצרות, פי אף-על-פי שמצליחים על-ידה לפי שעה ומושלים על ישראל, אבל אחריתם עדי אובד, ועליהם נאמר: "ה' הפיר עצת גוים הניא מחשבות עמים", בחינת "עצו עצה ותפר" וכו', פי הם מתיעצים בכל פעם לכלות ישראל לגמרי, חס ושלום, כמו שכתוב: "על עמך יערימו סוד ויתיעצו על צפוניך, אמרו לכו ונכחידם מגוי ולא יזכר שם ישראל עוד". אבל הקדוש-ברוך-הוא מצילנו מידם, ולא יניחם לגמר עצתם, עצות הפוכות מן האמת, שמכניסים עצות הפוכות מן האמת.

עקר התקון של העצה הוא על-ידי ההתחברות והשלום והאהבה, ועל-ידי זה זוכין לשלמות העצה, שעל-ידי זה נתגלה עצות עמקות של הצדיק, שמאירין שנמשכים עד הרגלין, לכל המדרגות התחתונות מאד, על-ידי זה ישובו ישראל להשם יתברך.

חשכת לילה הוא בחינת חשכת העצה, ואור יום, זה בחינת "מגלה עמקות מני חשך", בחינת התגלות עמקות העצה, פי עקר העצה צריכין בעת החשך, בעת שאין יודעים לתת עצה לנפשו, אז צריכין לבקש הרבה מהשם יתברך שיתקננו בעצה טובה מלפניו.

...אשר גזר עליו ה' מעת תחלת היותו בבטן אמו שיהיה... כדי שירים את דגל רבנו ז"ל בעולם, ויפתח עיניהם ולבם של ישראל שיראו ויבינו בהתגלות, ויודיע ויגלה לכל העם שבזה כל עקר גאלתנו ופדות נפשנו, שיכניע וישבר ויבטל את השקר בדור של עכשו, שכלם יראו ויבינו את האמת המאיר.

אב"י הנחל חלק ב'

קעו.

הָאָדָם צָרִיף תָּמִיד לְמָסָר רִוְחוֹ וְנַפְשׁוֹ עִם כָּל תְּנוּעוֹתָיו וְחַיּוּתוֹ לְהֵשֶׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מִתְגַּלְגַּל עִמּוֹ בְּרַחֲמָיו וּמְצִילוֹ, וּמְצִיל נַפְשׁוֹ מִיֵּצֵר הָרַע, וּמוֹדִיעוֹ מֵהַצְּדִיק הָאֲמֵת שֶׁמְצִיל נַפְשׁוֹ וְכוּ' מִיֵּצֵר הָרַע הָעוֹשֶׂה אֶת הַבְּרִיּוֹת, שְׁרוּצָה לְגֹזֵל וְלַעֲשֶׂק, חַס וְשָׁלוֹם, מְעַט הַטּוֹב שֶׁל נַפְשׁוֹ שֶׁיֵּשׁ בּוֹ עֲדִין וְלִהְחַלִּיפָה טוֹב בְּרַע, כִּי הוּא אוֹרֵב עַל נַפְשׁ הָאָדָם תָּמִיד, וְצָרִיף רַחֲמִים רַבִּים וְהַתְּגַבְּרוֹת גְּדוֹל לְהַנְצִיל מִמֶּנּוּ, עַד שֶׁיִּמְלֹט נַפְשׁוֹ מִיָּד שָׂאוֹל וְיָשׁוּב נַפְשׁוֹ לְמִקּוֹמָהּ וּמְנוּחָתָהּ.

צָרִיף לְזִכֹּר הַיֵּטֵב גְּדוֹל מְעַלֵּת אֲצִילוֹת נַפְשׁוֹ הַיָּקָר, וְלְהֶאֱמִין שֶׁנַּפְשׁוֹ בְּשִׁרְשָׁהּ הִיא גְּדוֹלָה וְיִקְרָה וְגִבּוֹהָה מְאֹד מְאֹד מְאֹד, וְאֲלֵפֵי אֲלֵפִים וְרַבֵּי רַבּוֹת עוֹלָמוֹת בְּלִי שְׁעוֹר תְּלוּוִיִּים בָּהּ. וְצָרִיף לְהַתְּגַבֵּר בְּכָל עֵז לְרַחֵם עַל עַצְמוֹ לְבַל יֵאָבֵד אוֹצְרוֹת יְקָרוֹת וְחַמוּדוֹת שֶׁבְּנַפְשׁוֹ, וְלִהְצִילָהּ מִן הָעֲשָׂק וְהַיְכָלֵי הַתְּמוּרוֹת שֶׁמְחַלִּיפִים וּמְקַלְקְלִים, וְלִהְתְּנַהֵג בְּנִימוּס הַמְּלָכוֹת דַּקְדָּשָׁה שֶׁל בֶּן-הַמֶּלֶךְ הָאֲמֵת שֶׁנִּחְלַף, שֶׁהוּא הַמֶּלֶךְ עַל כָּל יִשְׂרָאֵל לְדוֹר דוֹר לְנֶצַח.

...הַחֵס עַל הוֹד נַפְשׁוֹ הָעֲדִינָה, שֶׁנִּמְשָׁכָה מִמִּקּוֹם קְדוֹשׁ, גִּבּוֹהָ וְעֲלִיּוֹן מְאֹד, לְקִשְׁטָהּ וְלִיְפוּתָהּ וְלִצְחָצְחָהּ מִצְחָצְחוֹת הָעֲלִיוֹנוֹת וְרַמּוֹת וְנִשְׁגָּבוֹת מְאֹד שֶׁל הַצְּדִיק הָאֲמֵת, שְׁעַל-יְדוֹ תְּבוֹא הַגְּאֻלָּה לָנוּ, לְכָל יִשְׂרָאֵל וְלְכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וּפְאֵה חוֹלְקָהּ בְּזֶה וּבְבָא! שָׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב!

קעז.

הַצְּדִיק, בְּחִינַת מִשָּׁה, שֶׁמְאִיר בְּכָל יִשְׂרָאֵל, וְאֶפְלוֹ בְּהִירוּדִים וְהִרְחוּקִים מְאֹד, כִּי 'מְלֹא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ' וְכוּ', וּמְחַזְקֵם תָּמִיד, עַד שֶׁמּוֹזְפִים לְכָל... אֲשֶׁרֵי שֶׁיֵּאָחֵז בּוֹ בְּאֲמֵת!

דַּע, אָחִי, שֶׁכָּל דְּבָרֵי רַבְּנוֹ, זְכוּרָנוֹ לְבִרְכָה, הֵם כְּלָלִיּוֹת מְעִינֵי הִישׁוּעָה; כְּמוֹ מְעִין שֶׁאֵינּוּ נִפְסָק לְעוֹלָם, כֵּן דְּבָרָיו חַיִּים וְקַיָּמִים, נִחְמָדִים וְנִגְאָמָנִים לְעַד וְלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, וְעֲצוּתָיו וְיִשׁוּעוֹתָיו אֵינָם כְּלִים לְעוֹלָם, וְתָמִיד תּוֹכֵל לְחַזֵּק עַצְמָךְ בְּדְבָרָיו הַנּוֹרְאִים, אֵיךְ שֶׁהוּא, כִּי מְאִיר הָאוֹר בְּנוֹ גְּדֻלוֹת

אב"י הנחל חלק ב'

הבורא יתברך וחסדיו ורחמיו הגדולים המרבים אשר בהם נגילה ונשמחה, מכל המקומות שאנחנו שם. "ואדרבה, כל מה שאני יודע מגריעותי יותר, גדלה ושגבה השמחה ביותר ויותר, שגרוע כזה ידע מקדשה כזאת, מנעימות כזה, מנפלאות כאלה, כי לא דבר ריק הוא מה שהשם יתברך הפליא עמנו בדורותינו אלה על-ידי הצדיק האמת, שאי אפשר לשער ולבאר, כי מאד עמק עמק העסק הזה, ובזה אני רואה חסדו וישועתו גם עלי בעצם פחיתותי; כי הלא היה יכול להיות, לפי גריעותי, שגם אנכי הייתי, חס ושלום, עוסק לקרע ולבזות ספריו הקדושים, ועתה אני עוסק ללמדו ולידע מנעימות כזאת, המחיה גם אותי בכל מקום אשר אני שם!" - בדרך זה יכולים להחיות את עצמו ולשמח את עצמו בכל עת, אפלו אם יעבר עליו מה, חס ושלום.

קעח.

...אשר חס לבו בקרבו, ובוער ולוהט להתקשר ולהתדבק בהצדיק הבוער ולוהט, שיש לו כח לקרב כל העולם להשם יתברך, ולו הכח כגחלי-אש להתקשר...

כל אחד ואחד, כפי קרובו להצדיק כן מקבל על עצמו הארה זאת, שלא יפל ולא יתרחק לעולם אפלו אם יעבר עליו מה, כל מה... כל זמן שמקרב עצמו להצדיק, אזי הצדיק אוהז בידו ומודיעו בכל פעם כי עדין ה' אתו ואצלו וכו', ומקיץ ומעורר אותו בכל פעם שלא יתאש בשום אפן בעולם, בבחינת "הקיצו ורננו שוכני עפר" וכו' וכו'.

עתה בגלות, בחשך המר הזה, כל תקנתנו וכל גאלתנו ופדות נפשנו שאנו מקוים ועוסקים להמשיך עלינו בכל יום, הכל הוא בכח הצדיק האמת הזה שהוא בחינת משה-משית, והוא גם עתה בגלותנו עמנו בכל דור ודור, ומאיר בנו כי עדין ה' עמנו ועם כל אחד ואחד בפרטיות, איך שהוא, הצדיק מאיר בנו מרחוק כי ה' אתנו עדין וכו'. אבל אסור לכנס בהקשיות ותרוצים, בפרט כל אחד ואחד בתחלת התקרבותו וכו', וכל זמן שהוא אצלו בחינת התחלה; כי אחר שחזר וקלקל כפי מה שידע בנפשו, על-כן בודאי הוא צריך עתה לחזר ולהתחיל מתחדש וכו', כמבאר בדברינו הרבה בזה, על-כן כפי מדרגתו השפלה בודאי אי אפשר לו לידע כל זה,

אב"י הנחל חלק ב'

רק שְׁמַאֲרִין לוּ בְּאֶפֶן שְׂיוּכַל לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה כִּי עֲדִין ה' אִתּוֹ, אֲבָל חֲלִילָה שְׂיִכְנַס בְּקִשּׁוֹת וְתַרְוִיצִים שְׁהֵם לְפִי בְּחִינַתוֹ לְמַעַלָּה מִהַזְמַן, שְׂאִין הַזְמַן מִסְפִּיק לְבָאֵר הַקִּשּׁוֹת וְהַתְּרַוִּיצִים שִׁישׁ שָׁם.

קעט.

...הַחֶסֶס עַל הוֹד נִפְשׁוֹ הַיְקָרָה וּגְבוּהָהּ מְאֹד בְּשָׂרְשָׁהּ הָעֲלִיּוֹן, לְנִקּוּתָהּ וּלְצַחְצֻחָהּ, לְקִשְׁטָהּ, לְיִפּוּתָהּ וּלְצַחְצֻחָהּ, וְהַעֲמִיק מִחֲשַׁבְתּוֹ, וְהִלְהִיב אֶת לְבוֹ וְשָׁכְלוֹ וְחִכְמָתוֹ לְהִיטִיב אַחֲרֵיתוֹ, וּפְנִימִיּוֹת לְבוֹ בּוֹעֵר וְלוֹהֵט כָּלֵה-אֵשׁ לְהִתְקַשֵּׁר וּלְהִתְדַבֵּק בְּהַצְדִּיק הָאֲמֵת, שְׁמַחֲזֵק אוֹתָנוּ וּמַעֲוֹרֵר לְבָנוּ, שְׂאִיף שֶׁהוּא, אִיף שֶׁאֲנַחְנוּ, מְאִיר בְּלִבָּנוּ הָאֶרֶה נִפְלְאָה, כִּי עֲדִין ה' אִתָּנוּ, עֲמָנוּ וְאֶצְלָנוּ וְקָרוֹב מְאֹד, וְאִין שׁוֹם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל בְּשׁוֹם אֶפֶן, שְׂאִיף שֶׁהוּא אִיף שֶׁהוּא, עֲדִין וְכוּ', וּמְקִיץ וּמַעֲוֹרֵר אוֹתָנוּ בְּכָל פַּעַם שֶׁלֹּא נִתְיָאֵשׁ בְּשׁוֹם אֶפֶן בְּעוֹלָם כָּלֵל.

כָּל יְמֵי חַיָּו צָרִיף לָשִׁים לְבוֹ הֵיטֵב לְהִרְמְזִים, שְׂיִתְחַזֵּק לְהַשְׂאֵר קְבוּעַ בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה בְּתוֹף הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַצְדִּיק, וְלֹא יִפְרֹד וְלֹא יִפְרִיד עֲצָמוֹ מֵהֵם לְעוֹלָם כָּל יְמֵי חַיָּו. כָּל זְמַן שֶׁהוּא בְּתוֹף כָּלֵל הַקְּבוּץ שְׁמַקְבֵּץ הַרוּעָה הָאֲמֵתִי, יֵשׁ לוֹ תִּקְוָה לְעוֹלָם.

עֵקֶר הַנְּחֻמָּה וְהַתְּקוּהָה הוּא הַדַּעַת שֶׁל הַצְדִּיק. וְזֶהוּ: "נְחַמּוּ נַחֲמוּ עַמִּי", כְּלוּמֵר, שְׁמִזְהִיר אֶת יִשְׂרָאֵל בְּעֲצָמָם שְׂיִנְחַמּוּ זֶה אֶת זֶה, כְּאוֹמֵר: אַתֶּם, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַמִּי, נַחֲמוּ נַחֲמוּ עֲצָמְכֶם, זֶה אֶת זֶה, הֵינּוּ שְׂיַעֲסִקוּ בְּלִמּוּד הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ שֶׁל הַרְבֵּי הָאֲמֵת בְּחִינַת מִשָּׁה, וְכָל אֶחָד יִדְבֵּר עִם חֲבֵרוֹ וַיִּכְנִיס בּוֹ הַדַּעַת הַקְּדוּשׁ בְּחֲבֵרוֹ, וְזֶה עֵקֶר הַנְּחֻמָּה וְהַתְּקוּהָה.

קפ.

ט' סיון תשל"ב

לְאַהֲבֵבִי, אַחִי, יְקִירִי וְנִשְׁמָתִי, הַרְבֵּה ד. פֶּרֶץ, ה' יִרְפְּאֵהוּ מְהֵרָה וַיִּשְׁמְרֵהוּ מִכָּל רָע, מִכָּל מַחֲלָה וּכְאֵב. אַרְךָ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבִים!
זֶה הַיּוֹם עָשָׂה ה', שְׂזַכִּיתִי לְרֵאוֹת כְּתַב יְדוֹ. הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שְׂיִצְאוּ מִלְּבוֹ בְּאַמֵּת, עָשׂוּ פְּעֻלָּה וּרְשִׁימָה טוֹבָה בְּלִבִּי, וְהִיָּה לִי לְנִחַת וְשִׁמְחָה רַבָּה, בְּרֵאוֹתַי בְּזֶה כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ חֲנֵן אוֹתָךְ וְנָתַן לְךָ לֵב מִכִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְכִלִּים יָפִים יִקְרִים מִפּוֹ, כִּדִּי שְׂתוּכַל לְקַבֵּל בָּהֶם אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן

אב"י הנחל חלק ב'

העוֹלָה עַל כָּל הָאוֹרוֹת, שְׁנִמְצָא עִכְשָׁו בְּעוֹלָם - הוּא רַבְּנוּ הַנוֹרָא, נַחַל נִבְעַ, שֶׁהוֹדִיעַ לָנוּ שֶׁהוּא הוּא הַמְּנַהֵיג הָאֲמֶת שֶׁל דּוֹרוֹתֵינוּ וְלְכָל הַדּוֹרוֹת הַבָּאִים, וְהוּא יְכוּל לְהוֹצִיא וּלְהַעֲלוֹת כָּל הָעוֹלָם מֵעִמְקֵי הַיְרִידוֹת וְהַחֲשָׁכוֹת וְהַזְהָמוֹת וְלִתְקַן הַכֹּל בְּשִׁלְמוֹת וּלְהַחֲזִיר כָּלֵם לֵה' וּלְתוֹרָתוֹ, אֲפִלוּ הַרְחוֹקִים לְגַמְרֵי מִקְדָּשְׁתַּת הַתּוֹרָה, וְאֲפִלוּ אַמּוֹת הָעוֹלָם, שִׁידְעוּ כָּלֵם אֶת ה' לְעַבְדוֹ שָׂכֵם אֶחָד.

כָּל דְּבָרֵי הַנַּחַל נִבְעַ יוֹרְדִים עַד עִמְקֵי תְהוֹם תַּחְתִּית לְהַעֲלוֹת כָּל הַנִּפְשׁוֹת מִשָּׁם, וּמַעֲלָה אוֹתָם לְמַעֲלָה לְמַעֲלָה מִשְׁמֵי הַשָּׁמַיִם. מִי יַעֲרֹף שְׂבָחָם? מִי יִסְפֹּר נוֹרָאוֹת גְּדֻלָּתָם? אֵינן דְּגַמְתָּם. הַהֲתַעוֹרְרוֹת וְהַשְׁתַּוְקוֹת לְבָרָךְ אֶל הָאֲמֶת הָאֲמִתִּי, זֶה גֵרָם לִי לְעוֹרֵר תַּקְוָה אֶהְבֵּתִי אֵלֶיךָ בְּלִי גְבוּל, כִּי הִיא אֶהְבֵּה אֲמִתִּית, אֶהְבֵּה נִקְיָה וְטַהוֹרָה, בְּלִי פְסֻלָּת וּפְנִיָה שֶׁל כְּבוֹד וּמְמוֹן אוֹ אִיזָה שֶׁם דְּבָר מַעֲסָקֵי עוֹלָם הַזֶּה כָּלֵל. תֵּאֱמִין לִי שְׂאִינְךָ זֶה מִמַּחְשְׁבֹתַי וּמִלְבִּי, וְתַמִּיד אָנִי מִשְׁתַּוְקֶה וּמִתְגַּעְגַּע אֵלֶיךָ וּמִתְפַּלֵּל עַל יִשׁוּעַת נַפְשְׁךָ, שֶׁתִּזְכֶּה מִהֲרָה לְהַכְנִיס בְּלְבָבְךָ אוֹר הַמְּנַהֵיג הָאֲמֶת, נַחַל נִבְעַ, בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת מִחֻדָּשׁ, כִּי זֶהוּ עֵקֶר הַיִּשׁוּעָה וְהַרְפוּאָה בְּגוֹף וּנְפֶשׁ, בְּגִשְׁמִיּוֹת וְרוּחָנִיּוֹת לְנִצָּח.

בְּבִרְכָה נֶאֱמָנָה וְעַמְקָה לְרַפוּאָה וַיִּשׁוּעָה שְׁלֵמָה, אוֹהֲבוֹ אֶהְבֵּת אֲמֶת זָכָה וְצָחָה.

קפא.

רְצוּנְךָ הַחֲזֵק וּתְשׁוּקָתְךָ הַגְּדוּלָּה - טוֹב לְפָנֶיךָ מְאֹד, וְהַכֹּל נִרְשָׁם לְמַעֲלָה לְטוֹבָה, וְלִית רְעוּתָא טָבָא דְאַתְאֲבִיד (אֵינן רְצוֹן וּפְעֻלָּה טוֹבָה, שִׁילְכוּ לְאֲבוֹד).

עַל-יְדֵי הַגְּרִים שְׁנַעֲשִׂין עַל-יְדֵי כַח הַצְּדִיק, עַל-יְדֵי שְׁהַסְטְרָא-אַחֲרָא מִכְרַחַת לְהַחֲזִיר כָּל הַקְּדוּשָׁה, כָּל הַדְּעוּת וְכָל הַנִּפְשׁוֹת שֶׁבָּלְעָה, גַּם עֲצָמוֹת חַיּוֹתָהּ - עַל-יְדֵי-זֶה נִתְרַבֶּה וְנִתְגַּדֵּל כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ, בְּבַחֲחִינַת "הָבוּ לֵה' מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים, הָבוּ לֵה' כְּבוֹד וְעֹז", וְנַעֲשֶׂה רַעַשׁ וּפְרָסוּם, שְׁנִתְפָּרְסֵם כְּבוֹדוֹ יִתְבָּרַךְ עַל-יְדֵי הַגְּרִים.

עַל-יְדֵי בְּחִינַת גְּרִים, שְׁנַעֲשִׂים עַל-יְדֵי כַח הַצְּדִיק הַבַּעַל-כַּח; כִּי בְּתַחֲלָה, כִּשְׁהָיוּ אֵלּוּ הַנִּפְשׁוֹת נִבְלָעִים בֵּין הַסְטְרָא-אַחֲרָא, בְּוִדְאֵי הָיוּ רְחוּקִים מְאֹד מִהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְעִכְשָׁו כִּשְׁהוֹצִיא אוֹתָם הַבַּעַל-כַּח מִהַסְטְרָא-אַחֲרָא, אָזִי הֵם

אב"י הנחל חלק ב'

מתקרבם אל הקדשה ונתוספים אל הקבוץ הקדוש של הצדיק, העוסקים בתפלה והתבודדות בכונה, ונעשים שכנים אליהם, שעל-ידי-זה מתרבים הבתים עד אין חקר, עד שעל-ידי-זה נכנסין ונתכנסין לתוך אלו הבתים כל שאר הנפשות הנדחים, הרחוקים מאד מאד.

קפב.

הצדיק מקבץ נדחים מארבע כנפות הארץ. הצדיק, שהוא בעל כח גדול, מכניע קלפת עמלק, הוא בחינת 'מטה עז'; והסטרא-אחרא רוצה לבלע אותו, ואזי הוא עומד בבית הבליעה שלו, בבחינת "בצוארו ילין עז", הינו, הצדיק הבעל-כח שהוא בחינת מטה עז, הוא עומד לו בצוארו, בבית הבליעה שלו, ואזי הוא מכרח לתן הקאות, הינו שהסטרא-אחרא מכרח להקיא ולהוציא כל הקדשות של הדעת והרחמנות שבלע, מימי הדעת שבלע מן הקדשה, קדשת הדעת, בבחינת "חיל בלע ויקאנו"; ולא די שהוא מקיא ומוציא כל הקדשה והתפלות שבלע, אף גם הוא מכרח להקיא ולהוציא עצמות חיותו, החיות שלו ממש. וזה בחינת גרים שמתגירין, שהם היו תחלה מעצמות הסטרא-אחרא ממש, ועכשו חוזרים אל הקדשה, כי הסטרא-אחרא מכרח להקיא ולהוציא עצם חיותו ממש, שזהו בחינת גרים, כי כח הצדיק הוא יורד בקרבו ממש, ועל-ידו הוא מוציא ומקיא עצמות חיותו ממש מקרבו ובטנו, והוא משבר ראשי הסטרא-אחרא והנחש, שהיתה יונקת מן הרחמנות והדעת.

ראשי פרקים מהמעשה הנורא של יום הששי משבעת ימי המשטה - עין בהמעשה של השבעה בעטלירס הנוראים, בסוף המעשה הנורא של השבעה בעטלירס, בסוף המעשה.

דברי רבנו, זכרוננו לברכה, יורדים עד עמקי תהום להעלות נפשות מבאר שחת, ועולה למעלה משמי השמים. מי יערף שבחם? מי יספר נוראות גדלתם? אין דגמתם!

אין שום יאוש בעולם כלל, ומכל הנפילות והירידות יכולים לעלות, והירידה תהיה תכלית העליה; והכל בכח הצדיק, שהוא בעל כח גדול,

אב"י הנחל חלק ב'

שהוא עומד להסטר-אחרא-בבית הבליעה שזה, שעל-ידי-זה מכרחת הסטר-אחרא להוציא, להקיא ולהוציא כל הקדשות, קדשת ישראל, שבלעה; ואזי לא די שמקיא הסטר-אחרא כל מה שבלעה מן הקדשה, אף גם עצמות חיותה היא מכרחת להקיא. וזה בחינת גרים שמתגירים, שהם היו בתחלה מעצמות הסטר-אחרא, ועכשו בכח הצדיק חוזרים אל הקדשה, ועל-ידי-זה נתרבה כבוד השם יתברך, ועל-ידי-זה נמשך נבואה, שעל-ידיה נתברר המדמה וזוכין לאמונה שלמה.

כשמעינים ומדברים החדושים שחדש החכם האמת, אזי נתעורר ונגלה ים החכמה, שהוא מקור היראה, ואזי נופל יראה, יראת ה', על זה שמדבר ומעיין בהחדוש, פי דבריו יורדים וכו'.

קפג

...העומד בראש, בתוך, המאמינים בהצדיק האמת, השליט ומושל על כל ישראל לדור דור, ונובע ושופך עליהם מימי חכמתו, שהם רפואות יקרות ונפלאות שלא נתגלו עדין מעולם. אשריך שזכית לזה, שנצלת מהתנגדות וחקירות וקשיות על הצדיק האמת, עצם האמת - בימך תושע יהודה וירושלים. בגדל רחמנות ורחינות מהבורא יתברך, זכית לברח ולהפלט מרוח שקר ושטות ושגזון של המינות, כפירות ואמונות כזביות, המרחיקים את העולם מהצדיק האמת, ועל-ידי-זה מחריבים את העולם ומביאים לתהו ובהו וחשך ואפלה, שהם בחינת מימי המבול, המרחיבים את העולם ומביאים ומחזירים העולם לתהו ובהו, שעל-ידי-זה, שעל-ידי-זה מחריבים ומאבדים העולם.

לאשר השם יתברך, ואני ואתה, יודעים פנימיות לבך הטוב והישר, הכוסף ומשתוקק ומתגעגע בכלות הנפש לביטל ולסלק מחו וחקמתו לגמרי, ולהמשיך על עצמו ועל כל ישראל רוח חכמה, רוח נבואה, של הצדיק האמת, המגלה אלקותו ואחדותו וממשלתו יתברך לעין כל, עין בעין... חוב מטל עליך להרגיל עצמך להרבות בשמחה, בכל מקום שהוא. אתה צריך מאד להרגיל להרבות בשמחה בכל הנקודות הטובות שלך, וכלם יקרים מאד מאד אצל השם יתברך, ואתה יכול להחיות עצמך בהם תמיד. תבקש זכות היטב מהשם יתברך, ותאמין ותבטח בו, שפאשר החל השם

אב"י הנחל חלק ב'

יתברך להראות חסדו עמך, כן יגמר בעדך, ובכימיה תושע יהודה וירושלים ויאיר אור הצדיק בכל העולם. זכור היטב כל מה שדברנו, שצריכים להחיות את עצמו בכל נקדה ונקדה טובה, וביותר במה שזכינו להתקרב להצדיק האמת, והצילנו מהתנגדות על עצם האמת וכו', הכל אינם דברים בעלמא!

...העומד בראש המאמינים והמקשרים בהצדיק האמת, השליט ומושל על כל נפשות ישראל, ועל-ידי-זה זכה להשמר ונצל מהתנגדות וקשיות וחקירות על עצם האמת המאיר עכשו בעולם, ועל-ידי-זה זכה להנצל מרוח שקר וטמאה ולהמלט מאמונות פזביות, מהשקר של אמונות פזביות וכפירות.

אשריך, מה טוב חלקך ומה נעים גורלך בהצדיק האמת, הנובע ושופך מימי חכמתו בעולם מיום ליום, שלא נתגלו עדין מעולם.

...בהצדיק האמתי, השליט ומושל על כל הנפשות ושופך עליהם מימי חכמתו מיום ליום, לדור דור, שלא נתגלו עדין מעולם, ונצל מהתנגדות וחקירות וקשיות על עצם האמת היחיד בעולם, ועל-ידי-זה זכה להנצל ולהמלט מרוח שקר וטמאה של אמונות פזביות וכפירות.

...השופך עליהם בכל עת, בכל דור, מימי חכמתו, שהם רפואות ותחבושות יקרות ונפלאות שלא נתגלו עדין מעולם. אשריך שהצלחת לברח ולהמלט מרוח שקר ושטות ושגזון של המינות ואמונות פזביות, המרחיקים את העולם מהצדיק האמת ומביאים לתהו ובהו וחשך ואפלה.

קפד.

[תפלה ליום הפורים]

"...ובכל שנה ושנה, שנזכה לשמח מאד מאד בימי הפורים בשמחה גדולה וחדוה רבה ועצומה, ונזכה לקים מצות קריאת המגלה בקדשה ובטהרה גדולה ובשמחה רבה ועצומה, ונזכה להתבונן גדל עצם הנס הנפלא והישועה הנוראה והעצומה הזאת, ולפרסומי נסא בפני כל עם ועדה. ונזכה לקים מצות משלוח מנות איש לרעהו, ומתנות לאביונים, ומצות סעודת פורים, בשלמות גדולה ובשמחה רבה ועצומה. ונזכה לקים

אב"י הנחל חלק ב'

מִצְוֹת הַשְּׁכָרוֹת שֶׁל פּוֹרִים. וְתַעֲזְרֵנוּ וְתִשְׁמְרֵנוּ, שֶׁלֹּא יִזְיֵק לָנוּ הַשְּׁתִּיָּה וְהַשְּׁכָרוֹת שֶׁל פּוֹרִים כָּלֵל, לֹא בַגּוֹף וְלֹא בַנְּפֶשׁ, וְלֹא יִזְיֵק שׁוֹם אָדָם וְלֹא שׁוֹם דְּבָר עַל-יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת, רַק נִזְכָּה עַל-יְדֵי הַשְּׁכָרוֹת שֶׁל פּוֹרִים לְבוֹא לְתוֹךְ שְׂמֵחָה גְדוֹלָה וְחֻדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד, לְתוֹךְ שְׂמֵחָה שֶׁל פּוֹרִים, אֲשֶׁר אֲזוּ מְאִיר הָאָרֶז נִפְלְאָה וְעֲצוּמָה, שֶׁהוּא הָאֶרֶץ הַצְּדִיק אֲשֶׁר אֵין דְּגֻמְתָּהּ בְּכֹל הַשָּׁנָה. וְאִזְכָּה לְהִיּוֹת שְׂמֵחַ בְּכֹל לֵב וּלְשִׂמְחָה גַם אַחֵרִים, לְשִׂמְחָה כָּל יִשְׂרָאֵל עִמָּךְ בְּשִׂמְחַת פּוֹרִים, בְּחֻדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד מְאֹד. נִגְלִיהָ וְנִשְׂמַחָה בִּישׁוּעָתְךָ בְּשִׂמְחָה אֲמִתִּית, בְּאִפְן שִׁיְהִיָּה לְךָ לְנַחַת וּלְרִצּוֹן, וְתִקְבֵּל שְׂעִשׂוּעִים גְּדוֹלִים מִשְׁתִּיתֵנוּ וְשִׂמְחוֹתֵנוּ בְּפוֹרִים הַקְּדוּשׁ. וְנִזְכָּה גַם עִתָּהּ בְּכֹל שָׁנָה וְשָׁנָה לְהִנָּס הַגְּדוֹל וְהִישׁוּעָה הַנִּפְלְאָה שֶׁל פּוֹרִים, לְהַכְנִיעַ וּלְגַרֵּשׁ וּלְעַקֵּר וּלְבַטֵּל מֵאֲתָנוּ קְלַפַּת הַמֶּן-עַמְלָק וְזִהְמָתוֹ הַגְּדוֹלָה וְלִמְחוֹת שְׁמוֹ וְזָכְרוּ מִן הָעוֹלָם, וּלְטַהֵר עֲצָמֵנוּ מִזִּהְמָתוֹ בְּקִדְשָׁהּ וּבְטַהֲרָה גְדוֹלָה, וּלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשַׁת מְרֹדְכִי וְאַסְתֵּר בְּשִׂמְחָה וְרִקוּדִין. וְנִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ שְׂמֵחַת פּוֹרִים עַל כָּל הַשָּׁנָה כְּלָה, לְשִׂמְחָה תָּמִיד בְּךָ בְּשִׂמְחָה וְחֻדוּהָ רַבָּה בְּאַמֶּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְקִדְשַׁת וְטַהֲרַת הַפָּרָה אֲדָמָה וּלְקִדְשַׁת פֶּסַח בְּאַמֶּת, וְנִזְכָּה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד, וַיִּקְיָם בְּנוֹ מִקְרָא שְׂפָתוֹב: 'כִּי בּוֹ יִשְׂמַח לְבָנוּ כִּי בְשֵׁם קִדְשׁוֹ בְּטַחְנוּ'. יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמָרֵי פִי וְהִגִּיוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ, ה' צוּרֵי וְגֹאֲלֵי."

קפה.

צְרִיכִין לְדַבֵּר הַרְבֵּה לְפָנֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, עַד שִׁיְהִיָּה הַגּוֹף בְּטֵל לְגַמְרֵי כְּאֵין וּכְאֶפֶס.

[תְּפִלוֹת לְפוֹרִים]

"רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, עוֹשֶׂה נִסִּים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל יוֹם וָיוֹם, הָרַב אֶת רִיבֵנוּ וְהִדָּן אֶת דֵּינֵנוּ וְהַנּוֹקֵם אֶת נַקְמָתֵנוּ וְהַמְשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל אוֹיְבֵי נַפְשֵׁנוּ, שֶׁתִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים, וְתַעֲזֹר לָנוּ בִּישׁוּעָתְךָ וְנִפְלְאוֹתֶיךָ הַנּוֹרְאוֹת, שֶׁנִּזְכָּה לְקַבֵּל וּלְקַיֵּם אֶת יְמֵי הַפוֹרִים הַקְּדוּשִׁים כְּרְאוּי, שֶׁנִּזְכָּה לְקַיֵּם כָּל הַמִּצְוֹת הַקְּדוּשׁוֹת הַנּוֹהֲגוֹת בְּפוֹרִים בְּקִדְשָׁהּ גְדוֹלָה, בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב, בְּגִילָה, בְּרִנָּה, בְּדִיצָה וְחֻדוּהָ רַבָּה וְעֲצוּמָה מְאֹד. רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, כְּבָר גְּלִיתָ אֲזַנֵּינוּ, שֶׁכָּל הַנִּסִּים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשִׂיתָ

אב"י הנחל חלק ב'

עם אבותינו, כְּלָם נַעֲשִׂים וְנִתְגַּלִּים וּמְאִירִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, בְּכָל אָדָם וּבְכָל זְמַן, וְאָנוּ צְרִיכִים לְהַמְשִׁיךְ קִדְשָׁת פּוֹרִים וְכָל הַיָּמִים טוֹבִים וְהָאֶרֶת הַנְּסִים וְנִפְלְאוֹת שֶׁנַּעֲשׂוּ אֶז – בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, וּבְכָל אָדָם וְאָדָם בְּפִרְטוּיּוֹת. וּבְכֵן בָּאתִי לְפָנֶיךָ, עוֹשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת בְּכָל דּוֹר וְדוֹר וּבְכָל יוֹם וּבְכָל עֵת וּבְכָל שָׁעָה, לְמַדְנִי וְהוֹרְנִי וְחַנּוּנִי וְזוֹכֵנִי שְׁאֲזוּכָה לְשִׁמְחַת פּוֹרִים בְּשִׁלְמוֹת בְּאַמֶּת, שְׁאֲזוּכָה לְשִׁמְחַת מְאֹד מְאֹד בְּכָל לֵב וְנִפְשׁ בִּימֵי הַפּוֹרִים הַקְּדוּשִׁים בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה, בְּשִׁמְחָה שְׁאִין לָהּ קֶץ, עַד שְׁאֲזוּכָה עַל-יַדֵּי הַשִּׁמְחָה וְהַקְּדוּשָׁה שֶׁל פּוֹרִים לְהַמְשִׁיךְ עָלַי אֹר הַצְּדִיק, שְׁמִטְהַר מִטְּמֵאת מֵת”.

”רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, מְחִיָּה מֵתִים, רַחֵם עָלֵינוּ וְהַחֲיֵינוּ וְקַיְמֵנוּ וְקַדְשָׁנוּ וְטַהַרְנוּ מִטְּמֵאת מֵת, שֶׁהוּא אָבִי אֲבוֹת הַטְּמֵאָה, שֶׁהֵם הִרְהוּרֵי נְאוּף שֶׁהִתְגַּבְּרוּ וְהִתְפָּשְׁטוּ בְּעוֹלָם מְאֹד, עַד אֲשֶׁר טָבַעְנוּ בִּינוֹן מְצוּלָה וְאִין מְעַמָּד, בְּאֵנוּ בְּמַעֲמָקֵי מַיִם וְשִׁבְלַת שְׁטָפְתָנוּ. זָכְנוּ בְּכַח קִדְשָׁת פּוֹרִים, שֶׁנְּזַכָּה לְקַבֵּל וְלְהַמְשִׁיךְ עָלֵינוּ קִדְשָׁת וְטַהַרְת הַפָּרָה אֲדָמָה תְּמִימָה, שֶׁהִיא בְּחִינַת הָאֶרֶת הַצְּדִיק הָאֱמֶת, לְטַהַרְנוּ בְּאַמֶּת מִטְּמֵאת מֵת. וְעֲזָרְנוּ וְהוֹשִׁיעֵנו לְקִים הַמְצוֹת שֶׁל פּוֹרִים בְּקִדְשָׁה וּבְשִׁמְחָה גְּדוּלָה כָּל-כָּף, עַד שְׁנְזַכָּה עַל-יַדֵּי-זֶה לְהִיּוֹת נְזַהָרִים בְּאַמֶּת מִמַּשְׁהוּ חֲמִץ בְּפִסַּח, וְלְקִים כָּל הַמְצוֹת הַנּוֹרְאוֹת שֶׁל פִּסַּח בְּקִדְשָׁה גְּדוּלָה וּבְשִׁמְחָה נּוֹרְאָה וְעֲצוּמָה. וְאֲזוּכָה, בְּכַח הַצְּדִיק הָאֱמֶת, לְגַרֵשׁ וּלְבַטֵּל מִמֶּנִּי וּמִכָּל יִשְׂרָאֵל קְלַפַּת הַמֶּן-עֲמָלֵק, יִמַּח שְׁמוֹ, וְלְהַמְשִׁיךְ קִדְשָׁת הַנֶּס וְיִשׁוּעָה שֶׁל פּוֹרִים, וְתַרְחֵם עָלֵינוּ בְּכָל דּוֹר וְדוֹר”.

קפו.

...בֵּת-עֵינִי וּלְבָבִי, שְׁזוּכָה בְּרַחֲמִים וְנְסִים גְּדוּלִים מֵאֵת ה', לְהַרְגִּישׁ וְלְהֶאֱמִין בְּהַצְּדִיק הָאֱמֶת הַיָּחִיד בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא אֵב הַרַחֲמִים וְהַחֲכָמִים וְרֹאשׁ לְכָל בְּחִירֵי צְדִיקָא יְחִידֵי הַדּוֹרוֹת... וְחוֹשֵׁב וְחוֹתֵר בְּמִסִּירוֹת, בִּיגִיעוֹת עֲצוּמוֹת מְקַרֵּב לֵב, לְגַדֵּל וּלְפָאֵר וּלְפָרְסֵם בְּכָל הָעוֹלָם אֶת שֵׁם הַצְּדִיק הָאֱמֶת, שֶׁהוּא הַבַּעַל הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, הוּא הַחֵן וְהַפָּאֵר וְהַיָּפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, שְׁכָל עֵקֶר הַגְּאֻלָּה שֶׁעֲתִיד לְהִתְגַּלּוֹת עַל-יַדֵּי מְשִׁיחַ צְדִיקָנוּ לְעֵתִיד – עַל יְדוֹ, וְתַקוּן הָעוֹלָם תְּלוּי בּוֹ.

אב"י הנחל חלק ב'

יְהִי ה' עִמָּךְ, וַיִּגְמַר בְּעֶדְךָ אֲשֶׁר הִתְחִיל!
ה' יגמר מה שהתחיל להפליא עמך פלאי פלאות כאלה, עד שתזכה לחזות בנעם ה' וכו' לארץ ימים.

...וְחֹשֵׁב וְחוֹתֵר בְּמַסִּירוֹת, בְּלֵב בּוֹעֵרֵת וַיּוֹקֵדֵת כְּגַחֲלֵת-אֵשׁ... מִקְרָב לֵב בּוֹעֵר וְלוֹהֵט כְּגַחֲלֵת-אֵשׁ... וְחוֹתֵר בְּלֵב בּוֹעֵר וְלוֹהֵט כְּגַחֲלֵת-אֵשׁ, לְגַדֵּל לְפָאֵר וּלְפָרְסֵם בְּעוֹלָם אֵת שֵׁם הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, הַבֹּעֵל הַיְבִית שֶׁל הָעוֹלָם, הַחֵן וְהַפָּאֵר וְהַהֲדוּר וְהַיְפִי שֶׁל הָעוֹלָם, שְׁמִגְלָה וּמְאִיר אֱלֻקוֹתוֹ לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, וְעַל-יָדוֹ יְהִי תַקּוּן הָעוֹלָם בְּשָׁלְמוֹת.

הַכֹּל יוֹדְעִים שְׂאִין שׁוּם קְבִיעוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבְהַכְרַח לְזוּז מִכָּאן בְּהַעֲבֵרֵת רַגַע קָלָה, כִּי כָּל הַזְמַן אֵינוֹ נֶחְשָׁב אֶפְלוּ לְרַגַע קָלָה, לְמִי שְׁמֵשִׁים לְבוֹ וְדַעְתּוֹ הַיֵּטֵב אֶל פְּרִיחַת הַזְמַן יוֹתֵר מֵעוֹף הַפּוֹרְחַת, וּצְרִיכִים לְהַתְגַּבֵּר מְאֹד לְבָלִי לְשֹׁכַח אֵת עֲצָמוֹ. הַזְהַר וְהַזְהָר וּשְׁמֹר נְפִשְׁךָ, שְׁלֹא תִשְׁכַּח בְּכָל עֵת עֲצֵם הַחֹסֵד וְהַרְחֵמִים שְׁחָמַל עֲלֶיךָ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְקַרְבֶּךָ אֶל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, אֲשֶׁר לֹא יִסְפִּיקוּ כָּל יְמֵינוֹ לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל עַל זֶה.

הַשְׁמֹר לָךְ וְהַתְחַזֵּק שְׁלֹא תִשְׁכַּח אֵת עֲצָמְךָ, וְהַתְחַזֵּק בְּכָל הַטְרַדוֹת וְהַעֲסָקִים לְחֻטָּף בָּהֶם חַיֵּי עוֹלָם, חַיֵּי אֵמֶת. חֻטָּף וְאָכַל, חֻטָּף וְאָכַל הַמְאֲכִלִים שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֵמֶת בְּכָל יוֹם וְיוֹם כָּל מָה דֹאֲפָשֵׁר!
בְּפוֹרִים עוֹסְקִים לְהַכְנִיעַ הַרוּח-סַעְרָה, רוּחַ הַטְּמָאָה, הַנְּמַשֵּׁךְ מִבְּחִינַת הַרְבַּ דְקַלְפָּה, וּלְהַגְבִּיר וּלְהַמְשִׁיךְ בְּחִינַת הַרוּח-חַיִּים דְקַדְשָׁה הַנְּמַשֵּׁךְ מִהַצַּדִּיק הָאֵמֶת, שְׁעַל-יָדוֹ נִשְׁלָמִין כָּל הַחֲסָרוֹנוֹת וְנִתְכַּפְּרִים כָּל הָעוֹוֹנוֹת.
הַכֹּל יוֹדְעִים שְׂאִין שׁוּם קְבִיעוֹת...

קפז.

...הַמוֹכֵן לְבוֹא בְּאֵשׁ וּבַמַּיִם עַל הָאֵמֶת הָאֵמֶתִי הָאֱהוּב עֲלָיו בְּעִבּוֹתוֹת הָאֲהָבָה אֲשֶׁר לֹא יִנְתַּק לְעוֹלָם, אֲהָבָה לְלֹא גְבוּל בֵּל יִנְתַּק לְעוֹלָם... אֲשֶׁר זָכָה לְהִיּוֹת עֶבֶד נְאֻמָּן בְּבֵית גְּנָזִיו אֲצֵל הַצַּדִּיק הָאוֹצֵר הָאֵמֶת, וְשׁוֹאֵב מִמֵּי תוֹרָתוֹ וּרְמִזּוֹ לְרוּחַ צְמָאוֹן נִפְשׁוֹ, וּלְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַיְקָרִים הַמְשֻׁלְכִים וּמִתְגוֹלְלִים בְּרֹאשׁ כָּל חוּצוֹת, וְחוֹתֵר לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם... שְׁזָהוּ עַקֵּר הַרְפוּאָה וְהַהֲצֵלָה מִכָּל מִינֵי חֲצִים וְסַמִּים אֲרִסִּים, מְרוּחַ שְׁטוֹת וְטָעוֹת שֶׁל הַמִּינּוֹת וְאֵמוֹנוֹת כְּזָבִיּוֹת, שְׁמִבִּיאִים אֵת הָעוֹלָם לְתַהוֹ וְכַהוֹ!

אב"י הנחל חלק ב'

אשרי חלקך אצל הצדיק, שגלה אורות חדשות, נפלאות ונוראות, שמגלים אלקותו יתברך לכל באי עולם... שמגלה... אצל הצדיק שמגלה אלקותו יתברך לכל באי עולם, ושואב מימי תורתו לרוות צמאון נפשו ולהשקות בהם נפשות ישראל היקרים, המתגוללים בראש כל חוצות, שזהו עקר הרפואה וההצלה מכל מיני חצים וסמים ארסיים של המינות ואמונות כזביות, שמביאים העולם לתהו ובהו.

הצדיק, שברחמיו הוא מקרב, שמקרב גם מרחקים כמונו היום להעלותם אל הקדשה, שמקרב כל הרחוקים להשם יתברך ומגלה להם אלקותו עין בעין לכל באי עולם...

...ושואב מימי תורתו לרוות צמאון נפשו ונפשות... וחותר להשקות בהם נפשות ישראל היקרים, המתגוללים בראש כל חוצות, שזהו עקר הרפואה וההצלה מכל מיני חצים וסמים ארסיים של המינות ואמונות כזביות, שמביאים העולם לתהו ובהו.

*

לכבוד נשיא ישראל, המסתכל על האמת הצרוף והמזקק, ורואה מרחוק אמתת האמת בראיה גמורה, ברה פחמה, וכוסף ובווער בחשק נמרץ ורצון חזק לפרע בזריזות החוב המטל עליו, לרחם על עם ה' ועל כל מקומות החיצונים והרחוקים מאד, להכניסם תחת פני הצדיק האמת, שר העולם, החופף וסוכף עליהם להקימם מנפילתם שנפלו פלאים לעמקי עמקי תהום, שהוא שטות הפירות ואמונות של שקר והבל שבהבל, ולעלותם מעלה מעלה לתכלית העליה, ולהפוך זדונות לזכיות... ולהעלותם מעלה מעלה לתכלית העליה, ולהפוך זדונות לזכיות ומכפירה... שהוא שטות הפירות ואמונות של שקר והבל שבהבל, ומכפירה לאמונה קדושה, ברוך וישרה.

קפח.

חיים ארפים, חיים טובים אמתיים, רב ברכות וחסן חן מקרב לב עמק. שמח לבי ותגל נפשי בישועת נפשך, שעשה ה' עמך פלאי פלאות כאלה, חסדים טובים נפלאים כאלה, בההתקשרות שנתקשרת בקשרי קשרים, באהבה עזה ועצומה, אל הצדיק האמת ואנשיו האמתיים הפשרים

אב"י הנחל חלק ב'

שְׁבִדוֹר, עַד אֲשֶׁר כָּל מִימוֹת שְׁפָעוּלָם לֹא יוּכְלוּ לְכַבּוֹתָהּ. מֵה טוֹב חֶלְקֶךָ וּמֵה נְעִים גּוֹרְלֶךָ! הָעוֹלָם רָאוּי שְׁיִתְמָהוּ עַל הָאֱהָבָה שְׁבִינֵינוּ! מִכַּמָּה סְבוֹת הַכְרַחְתִּי לְסִיִּים בְּשָׁלוֹם וְחַיִּים וְשִׂמְחַת הַחֵג.
...הַקּוּרָא וּמְכָרִיז עַל חֲדוּשׁ הָעוֹלָם, שֶׁהַבּוֹרָא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם מֵאִין לֵישׁ, שֵׁשׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט וּמוֹשֵׁל בְּשָׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתַּחַת.

קפט.

ב"ה. אור ליום כ"ו תמוז

...על-יָדוּ יִתְפָּרְסֵם תּוֹרַת רַבְּנֵי הַקְּדוּשׁ בְּעוֹלָם... לְהוֹדִיעַ שְׁיִתְפָּרְסֵם לְבָנֵי-אָדָם גְּדֻלַּת תּוֹרַתוֹ הַנּוֹרָאָה, לְקָרֵב עַל-יְדֵי-זֶה אֲנָשִׁים רַבִּים לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְרַבִּים מֵעַמֵּי הָאָרֶץ יִהְיוּ מִתִּיבֵי הַיָּם.

...אֲשֶׁר נִשְׂא אֶת נַפְשׁוֹ וְרוּחוֹ, אֶת לְבוֹ וְשִׁכְלוֹ אֶל הַצְּדִיק, וְסָלַק כָּל חֲכָמָתוֹ וְדַעְתּוֹ לְגַמְרֵי לְגַבֵּי הַצְּדִיק, כְּאִלּוּ אֵין לוֹ שׁוֹם שְׁכָל כָּלָל, רַק מֵאִמִּין בְּדַבְרֵי הַצְּדִיק הַחֲכָם הָאֵמֶת עַל כָּל אֲשֶׁר יֹאמַר כִּי הוּא זֶה, אֲשֶׁר לְפָנָיו וְאַחֲרָיו לֹא קָם כְּמוֹהוּ. רוּחוֹ כְּסוּף יְכֻסֵּף לְצַחֲצַחוֹת גְּנוּזֵי מִטְמוֹנָיו, שְׁיִכּוֹל לְהַחֲזִיר לְמוּטָב אֲפִלּוֹ וְכוּ', שְׁיִכּוֹל לְקָרֵב הַכֹּל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ.

חַיִּים אֲרַכִּים וּבִרְכָה וְכָל טוֹב. ה' יִשְׂמַח נַפְשׁוֹ בְּחַיִּים אֲרַכִּים וּבִרְכָה וְכָל טוֹב, בְּבְרִיאוֹת וְהַצְּלָחָה וְשָׁלוֹם כָּל יְמֵי חַיָּיו.

...הַתְּקִיף וּבַעַל הַיְכָלֶת לְגִלּוֹת וּלְהַאִיר בְּעוֹלָם מְקוֹר הַחֲכָמָה, מְקוֹר הַחַיִּים, לְהַאִיר וּלְקָרֵב כָּל הַלְּבָבוֹת וּלְחַבֵּר אֶל הַצְּדִיק אֶחָד אֶל אֶחָד, לְהַפִּיר הַבּוֹרָא הַכֹּל יֵשׁ מֵאִין. ה' יַעֲלֶהוּ מֵעֵלָה מֵעֵלָה אֶל הַמְּנוּחָה וְאֶל הַנְּחִלָּה שְׁאִין לָהּ מְצָרִים, קֶץ וְתַכְלִית. וְתָמִיד כָּל מַחְשְׁבוֹתַי וְתִשׁוּקֹתַי אֵלֶיךָ וְלִישׁוּעָתְךָ תָּמִיד בְּכָל עֵת.

עֵינַי וְרַעֲיוֹנַי כְּלוֹת, כְּלוֹת, תְּלוּיּוֹת וְצוֹפִיּוֹת לִישׁוּעָתְךָ בְּכָל עֵת תָּמִיד, בְּכַח הַתְּפִלוֹת וְהַתְּחִנּוֹת שְׁאֵנִי מִתְּפִלָּל בְּעִדְךָ בְּכָל עֵת תָּמִיד, בְּכָל נַפְשִׁי וְרוּחִי.
...שְׁיִכּוֹל לְהַחֲזִיר לְמוּטָב אֲפִלּוֹ פּוֹשְׁעֵי יִשְׂרָאֵל, שְׁאִין בָּהֶם לֹא תוֹרָה וְלֹא מְצוּוֹת, וּלְקַשֵּׁר אוֹתָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּלְהַקִּים וּלְהַעֲלוֹת כָּלֵם מִנְּפִילְתָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, וּלְקַשֵּׁר אוֹתָם אֶל הַקְּדוּשָׁה, אֶל הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ וְתוֹרָתוֹ.

קצ.

כְּשֶׁהוֹלְכִים בַּמִּדְבָּר, בְּמִקוֹמוֹת הַחֲיִצּוֹנִים דִּיקָא - אֲזַ כְּשֶׁזּוֹכִים, כְּשֶׁזּוֹכִים אֲזַ

אב"י הנחל חלק ב'

למצא את השם יתברך, אז דיקא השם יתברך חופף וסוכף על האדם לשמרו ולהצילו לבל יפל שם, חס ושלום, ועוזר אותו שיוכל להכניע שם הסטרא-אחרא ולברר משם דיקא את הקדשה, וזוכה לעליה גדולה מאד, בבחינת 'ירידה תכלית העליה'.

כשהאדם בבחינת ירידה, בבחינת 'ונפיק', שיצא מגבול הקדשה לגמרי, אז דיקא נעלם ונסתר שם קדשה גבוה מאד; וכשזוכה אז לבקש את השם יתברך ולמצאו שם, אזי זוכה אז דיקא לבחינת קדשה גבוה מאד, ששומר ומגן תמיד על האדם בכל עת ספנה, שצריכים שמירה אז כשהוא בבחינות, בבחינת יציאה מן בית הקדשה.

בכח הצדיק, עתידים ישראל להיות למעלה מכל האמות ולהכניע כלם תחת רגלינו, ויתנו הדין והמשפט על כל האמות כפי מה שאנו רוצים, ולשפט אותם ולדון אותם כרצוננו.

קצא.

...שהכניס בלבו ומחו זיו נעם מתיקות וערכות אור האמת החדש והזך, שעל-ידו נכנסין להשם יתברך ומפירים אותו הגבוה מכל, העליון ורם. ...החס על אצילות נפשו העדינה, שנחצבה ונמשכה ממקום קדוש ועליון מאד, לקשטה וליפותה ולצחצחה מהצחצחות העליוניות ורמות וגבוהות מאד, והלהיב את לבו בהתלהבות גדול פלהב-אש לקשר ולדבק עצמו בהצדיק האמת, שעל-ידו תבוא הגאלה לישראל ולכל העולם כלו. זכאה חולקך בזה ובכא! ... תלוי עקר הגאלה. עקר הגלות הוא שקר ומחלקת הבא מ... שקר ומחלקת. ועקר הגאלה תלוי באמת ושלום.

קצב.

[תפלה לאמונה ולרפואה]

"רבוננו של עולם, מלא רחמים, עושה פלא, אשר אתה עושה נפלאות בכל עת, וכבר עשית עם ישראל נסים ונפלאות גדולות ונוראות בכל דור ודור - רחם עלינו בדור הזה, בצוק העתים הללו, אשר האמונה הקדושה נפגמה מאד בעונותינו הרבים, ורבים מבני עמך ישראל נכשלו. עשה עמנו נפלאות, וזכנו לחתר ולגלות המים עמקים, שהם עצות עמקות,

אב"י הנחל חלק ב'

עצות אמתיות, שעל-ידם גדלה האמונה הקדושה, ונזכה לחפש את עצמנו תמיד בכל עת איך אנו אוהבים באמונה הקדושה, ולהתחזק באמונה יתרה בכל עת, בתם לבב, באמת, פרוצונך הטוב. ונזכה להעלות האמונה הנפולה ולתקן כל פגמי האמונה, ותתגדל ותתחזק האמונה הקדושה בכל עז ותעצמות. ונזכה להאמין בך ובצדיקים האמתיים באמונה חזקה ונכונה, באמונה שלמה וקדושה, זכה ונכונה, צחה וישרה וברורה, בלי שום בלבולים ומחשבות חיצוניות כלל. ונזכה להמשיך רפואה שלמה לכל חולי עמך בית ישראל, ובפרט (להחולה פב"פ). א-ל נא, רפא נא לו רפואת הנפש ורפואת הגוף, והעלה ארוכה ומרפא לכל תחלואיו ולכל מכאוביו [ו]לכל מכותיו, ותבטל ותסיר כל המכות המפלאות ויחלואים רעים ונאמנים מעליו ומעל כל חולי עמך ישראל, ותשלח לו רפואה שלמה מן השמים. וכל אותן הנפשות אשר כבר הפלאה את מכותם ובאו עליהם המכות המפלאות, שאין מועיל להם שום רפואה בעולם ולא תפלה וזכות-אבות ולא שום צעקה ואנחה, אשר כל זה נמשך מפגם האמונה - אנה ה', רחם עליו, למענה ולמען כל הצדיקים האמתיים, ועשה עמו פלאי פלאות, כגדל חסדך [ו]נפלאותיך הנוראות, ותסיר המחלה מקרבנו, כי א-ל מלך רופא נאמן ורחמן אלה, ותשלח לו ולכל חולי ישראל רפואה שלמה מן השמים, כי א-ל מלך רופא נאמן ורחמן אלה, רבנו של עולם."

קצג.

על-ידי התקרבות לצדיק האמת, אנו מבטלין בזה דעת הכופרים והאפיקורסים שרוצים להשוות תורתנו הקדושה כשאר למודי הדתות, חס ושלום, שהם רק בשכל האנושי, ועל-פני אומרים טעמים של הבל על מצוות תורתנו הקדושה, כאלו כלם על-פי שכל אנושי, חס ושלום. והבל יפצה פיהם, כי דתנו לא ישוה לדתיהם, כי תורתנו הקדושה היא אחדות אחד עמו ותברך, אשר אין חקר לתבונתו, ודבריו שמענו וכו', חיים וקיימים לעד ומחיין כל העולמות בכל עת ורגע, והם מתחדשים בכל יום ובכל עת על-ידי הצדיק האמת שמכניס קיום התורה, שזה העקר. הצדיק ממשיך על כל אחד, בכל מקום שהוא, הארה משרש נשמתו

אב"י הנחל חלק ב'

שבתורה, להחזירו למוטב, ולהורות לו דרך והלוחף איך שיזכה לצאת מהרע שלו ולהתקרב להשם יתברך; כי הצדיק עושה פתחים ושערים חדשים, ופותח השערים הישנים שנעשו על-ידי הצדיקים הקודמים, להתקרב על-ידם להשם יתברך ולהשיג אלקותו יתברך, עד שגם כל הרחוקים וכופרים גמורים יתקרבו אליו יתברך.

על-ידי ההתקרבות להצדיק האמת, זוכים לראות הפתחים איך לצאת מכל מיני חשף, ועל-ידי-זה חוזרים למוטב.

על-ידי ההתקרבות להצדיק האמת, זוכים לראות הפתחים איך לצאת מכל מיני חשף, ועל-ידי-זה חוזרים למוטב.

ההתקרבות להצדיק האמת מביא את האדם לידי מעשה ולקיום התורה, שזהו העקר, כי 'לא המדרש [עקר] אלא המעשה', כי עקר הלמוד – ללמד וללמד, לשמר ולעשות וכו'. ומחמת שהלמוד הזה, להכניס קיום התורה בעולם, הוא עמק עמק מי ימצאנו, לזה צריכין ללקט ולקבץ יחד כל דברי הצדיק ולילף בדרךיו דיקא ולא על-פי חכמות חיצוניות, חס ושלום, אפלו על-פי דרכי המוסר שלהם, כי אין להם כח להביא את האדם לקיום התורה, רק גם להפוך, חס ושלום, כנראה בחוש.

ההתקרבות להצדיק הוא תקוה גדול ביותר מכל מיני תקוני התשובה, כי על-ידי הצדיק נתתקנים כל מיני חטאים שבעולם בתכלית השלמות, עד שנעשה מהם זכיות.

דבורי הצדיק מחזקים ומעוררים ומלהיבים את לב בני-ישראל מאד לקיים את המצוות בפשוטן, בדת וכדין, כמבאר בתורה שבכתב בפרוש, או ברמז על-פי דרשות רבותינו ז"ל, כמו שמסרו לנו רבותינו ז"ל, שכל פרושיהם ובאוריהם הוא משרש התורה שבכתב. (צריכים דיקא...)

קצד.

...גדלת נפשו, שבעצם שרשו הוא בא ממקום קדוש ועליון מאד, ומחמת זה הכניס כל מחו ולבו בים החכמה, בתוך מעין החכמה של הצדיק האמת, שעל-ידו נכנסין להשם יתברך ומפירין אותו. ומחמת זה הכניס מחו ולבו להבין ולהשכיל נפלאות נוראות התגלות דברי הצדיק, דברי החכמה של הצדיק האמת התורה הגנוזה, שעל-ידו נכנסים להשם יתברך

קצה.

עמד והתבונן בנוראות נפלאות התגלות הקדושה הנוראה של... בלב נשבר ורצון אני שופך את דברי בקשרים לפניכם...

קצו.

יכריח עצמו הרבה ויטה אָזוּו היטב בכח גדול לשמע קול הצדיק. כל היסורים והצרות ששולח השם יתברך על האדם, חס ושלום, הכל הוא רק בכדי לשבר על-ידי-זה עזות הגוף ולעוררו בתשובה, בכדי שתוכל הנשמה להתקרב אליו ולהאיר לו...

...שָׁבָא מִמָּקוֹם קָדוֹשׁ וְעֵלְיוֹן מְאֹד, וְזָכָה לְשָׂאב, וְהִשׁוּאב אֲדִיִּים וְאִוִּירִים מִיָּם הַחֲכָמָה הַיּוֹצֵא מִמֶּנּוּ הַקָּדוֹשׁ... מִסּוּף הָעוֹלָם וְעַד סוּפוֹ לֹא קָם כְּמוֹהוּ... הַיּוֹצֵא מִמֶּחֻוֹ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, הַשׁוֹרֵף הַמְּבַטֵּל הַשָּׂקֵר וְהַהֶבֶל שֶׁל הַשָּׂטוּת, הַמֵּינּוּת וְאִמוּנוֹת כְּזָבִיּוֹת, הַמְּתַגְבְּרִים וְרוֹעְשִׁים לְהַחֲרִיב אֶת הָעוֹלָם, חָס וְשָׁלוֹם.

...חַיִּים טוֹבִים, חַיִּים שֶׁל אֵמֶת, חַיִּים שֶׁל אִמוּנָה אֵמֶתִית, חַיִּים שֶׁל שְׂמֵחָה אֵמֶתִית, חַיִּים שֶׁל אֵמֶת וְאִמוּנָה בְּרוּרָה, טְהוּרָה וְקְדוּשָׁה. בְּיָמֶיךָ תוֹשֵׁעַ יְהוּדָה וִירוּשָׁלַיִם, וְעִיר הָאֱלֹקִים עַל תְּלָהּ בְּנוּיָהּ תִּכּוֹן.

מִי שֶׁחָנְנוּ ה' לְהַבִּין וּלְחַדֵּשׁ אֵיזָה דְּבָר - הַיִּשָּׁר מְחִיב, שְׂיִגְלָה וְיִכְנִיס זֹאת הַהֲבָנָה לְעַם סִגְלָה וְיִיטִיב מִטּוֹבוֹ לְאַחֲרִים.

הַצְּדִיק יֵשׁ לוֹ כַּח לְהוֹצִיא אֶת הָאָדָם אֶפְלוֹ מֵעֲבָרוֹת, שְׂאֶפְלוֹ מִי שֶׁנִּלְכַּד בְּמָה שֶׁנִּלְכַּד, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, יְהִיָּה אִיף שְׂיִהִיָּה, יִזְכָּה לְצֵאת מִמַּעֲשָׂיו הָרָעִים, עַל-יְדֵי גְדֹל כַּח הַצְּדִיק וְתוֹרָתוֹ הַקְּדוּשָׁה וְדַבּוּרָיו הַקְּדוּשִׁים.

כְּשֶׁלוֹמֵד בְּאֵמֶת בְּסִפְרִים שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת, צָרִיךְ לָשׂוּם לְבוֹ וְעֵינָיו הַיִּטֵּב לְהַבִּין נְפִלְאוֹת אוֹרָם הַצַּח וְהַנְּפִלָא וְעֵצִים הַעֲמִיקוֹת וְהַמְּתִיקוֹת שֶׁנַּעֲלָם וְנִסְתָּר בָּהֶם; וְזֶהוּ הָעֵקֶר, לְזָכוֹת לְהַרְגִישׁ הַמְּתִיקוֹת וְהַנְּעִימוֹת, וְאִזּוֹ יְכוּל לְרִאוֹת חֲדָשׁוֹת וְנְפִלְאוֹת שֵׁשׁ בָּהֶם. וְגַם נִצּוּלִין מִלְּהִיּוֹת אֶלְמָן. וְזֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי תְּקוּן הַכְּבוֹד, שֶׁלֹּא יִקְבֵּל שׂוּם כְּבוֹד לְעַצְמוֹ, רַק כָּל הַכְּבוֹד יַעֲלֶה לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ. גַּם לְזַהַר שֶׁלֹּא לְדַבֵּר עַל שׂוּם אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל, רַק אֲדַרְבָּא,

אב"י הנחל חלק ב'

ישתדל בכל כחו למצא זכות וטוב בכל אחד מישראל; ואפלו אם נדמה, חס ושלום, לרשע גמור, ישתדל למצא בו נקודות טובות ששם אינו רשע, עד שיהיה כל אחד מישראל יפה ונאה בעיניו. על-ידי שמרגישים מתיקות דברי הצדיק, נצולין מלהיות אלמן.

קצו.

[תפלה]

"אבי, אב הרחמן, אב החסד, חמל עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך האמתיים, בעצם רחמנותך וחנינותיך, בעצם חמלתך וחנינותיך, ולמדני והורני באיזה דרך, באיזה אופן, באיזה זכות, באיזה עצה ותחבולה אזכה אנכי גם-כן..."

"אבי, אב הרחמן, אב החסד, הושיעני ועזרני מהרה, וחמל עלי בחמלתך הגדולה ובחנינותיך האמתיים, ולמדני והורני באיזה דרך, באיזה אופן, באיזה זכות, באיזה עצה ותחבולה אזכה גם אנכי גם-כן להשיג השגת אלהותך, אשר לך נוצרתי, פאשר אתה ידעת, כי לא נבראתי בעולם השפל הזה אלא כדי לרדף אחר התכלית הטוב הזה, להשיג השגת אלהותך יתברך. רבוננו של עולם, אתה ידעת גדל התרחקותי התרחקותי מהשגת אלקות, כי לא די שלא נזהרתי לקיים כל דברי תורתך ומצותיך אשר על-ידם זוכין להשיג אותך, אף גם עשיתי מה שעשיתי ופגמתי מה שפגמתי וקלקלתי מה שקלקלתי, והרע בעיניך עשיתי בשאט-נפש. ותזכני להשתדל ולהתקרב ויקא להצדיק הגדול במעלה ביותר, שיש לו כח ליחד [לירד] למטה מטה ביותר, למקומות הנמוכים והרחוקים מהקדשה ביותר, ולבטל כל הקלפות והסטר-אחרא הנאחזין אפלו בהמינים וכופרים גמורים, ולהוציא כל הנפשות שנפלו לשם, לעמקי עמקי הקלפות ביותר, ולהעלותם לתכלית העליה."

הצדיק האמתי יכול לירד למטה מטה, לעמקי עמקים, למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולקבץ הטוב מכל הרחוקים מאד ולהעלותם אל הקדשה בתכלית העליה.

על-ידי אהבה שיש בין נפשות ישראל, שכל אחד אוהב את חברו כנפשו, על-ידי-זה נכללים ביחד בהצדיק האמת, שהוא השכל הפולל, חכמה עלאה, שעל-ידו שרש המתקת כל הצמצומים והדינים.

אב"י הנחל חלק ב'

כְּשֶׁרוּאָה אָדָם שֵׁישׁ לוֹ עֲקֻמוּמִיּוֹת בְּלָבוֹ, בְּפָרֵט כְּשֵׁישׁ לוֹ עֲקֻמוּמִיּוֹת הַרְבֵּה בְּלָבוֹ, אֲזִי הוּא צָרִיף לְשִׁים עֲצָמוֹ כְּבִהְמָה, לְסַלֵּק דַּעְתּוֹ לְגַמְרֵי כְּאֵלוֹ אֵין לוֹ שׁוֹם דַּעַת כָּלָל, וַיִּסְמָךְ רַק עַל אֲמוּנָה וַיִּלְךָ רַק בְּתַמִּימוֹת וּפְשִׁיטוֹת לְבַד, וְאֲזִי זֹכָה אַחֲר־כֵּן לְדַעַת גְּדוֹל מְאֹד וּלְפִשֵּׁט עֲקֻמוּמִיּוֹת שֶׁבְּלָבוֹ.

...שֶׁנִּתֵּן אֶת נַפְשׁוֹ וְהִשְׁקִיעַ כָּל כַּחוֹ לְשׁוֹט וּלְעוֹפֵף בְּמִימֵי הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֱמֵת, שֵׁישׁ לוֹ כַּח לִירֵד לְמִטָּה לְמִטָּה, לְעַמְקֵי עַמְקִים, לְמַקוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר, וּלְשַׁבֵּר וּלְבַטֵּל כָּל הַקְּלָפוֹת וְהַסְטֵרָא-אֲחֵרָא, הַנֶּאֱחָזֵין בְּעַמְקֵי... אֶפְלוֹ בְּהַמִּינִים וְכוּפְרִים גְּמוּרִים שֶׁנִּפְּלוּ לְעַמְקֵי עַמְקֵי הַקְּלָפוֹת הַתְּהוֹמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ לְשָׁם, וּלְהַעֲלוֹתָם לְתַכְלִית הַעֲלִיָּה וּלְקַבֵּץ הַטוֹב מִכָּלֵם, וּלְהוֹצִיאֵם מִשָּׁם וּלְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקִּדְשָׁה בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה.

קצח.

הַעֲקָר, שֶׁתִּתְגַּבֵּר בְּכָל כַּחַף לְחֻטֵּף וּלְגַזֵּל לְעַצְמָךְ אֵיזָה שְׁעָה בְּכָל יוֹם לְעַסֵּק בְּסִפְרֵי הַצַּדִּיק, בְּתוֹךְ כָּל הַעֲסָקִים וּטְרֵדוֹת רַבּוֹת שֵׁישׁ לָךְ, לְחֻטֵּף וּלְגַזֵּל... אֶפְלוֹ מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲסָקִים וּטְרֵדוֹת רַבּוֹת, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֵי אֶפְשָׁר שְׁלֵא יוּכַל לְחֻטֵּף וּלְגַזֵּל לְעַצְמוֹ אֵיזָה שְׁעָה בַּיּוֹם לְעַסֵּק בְּתוֹרָה.

...וְכָל זֶה מִחֻמַּת שֶׁהַצַּדִּיק הָאֱמֵת נֶעְלָם מֵאֵתָנוּ, עַל-כֵּן עָרַבְבַּ הַשֵּׁטֶן אֶת הָעוֹלָם עַד שֶׁבָּאנוּ לְמָה שֶׁבָּאנוּ... עֲכָשׁוּ הַתְּגַבְרוֹת הַסְטֵרָא-אֲחֵרָא כָּל-כָּף, עַד שֶׁאֵין שׁוֹם כַּח לְבַטְלוֹ, כִּי אִם כַּח הַצַּדִּיק הָאֱמֵת בְּעַצְמוֹ, שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשֶׁה-מְּשִׁיחַ... וְאֲזִי דִיקָא יֵשׁ כַּח לְהַשֵּׁטֶן לְהַתְּגַבֵּר בְּבִלְבוּלִים וּכְפִירוֹת כְּאֵלָה, עַד שֶׁאֵין כַּח לְבַטְלוֹ בְּשׁוֹם דְּבָר, כִּי אִם הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשֶׁה רַבְּנוֹ בְּעַצְמוֹ, שֶׁהוּא הַצַּדִּיק הַמְּנַהֵג הָאֱמֵת שֶׁבְּדוֹרָנוּ וְשֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת הָעוֹמְדִים לְבוֹא. אֲבָל תַּכְּף כְּשֶׁנִּתְגַּלָּה הַצַּדִּיק, הוּא מְכַנִּיעַ וּמְשַׁבֵּר וּמְבַטֵּל אֶת הַכְּפִירוֹת, וּמְחַזֵּק וּמְבָרֵר לְיִשְׂרָאֵל אֶת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה כְּפִי הַיּוֹם וְהַשְׁעָה שֶׁל עַכְשָׁו, וְאִם הָיוּ זֹכֵינִי יִשְׂרָאֵל... כִּי אֶף-עַל-פִּי שֶׁכָּבַד זָכוֹ יִשְׂרָאֵל וְזָכִינוּ לְאֲמוּנָה עַל-יְדֵי מִשֶׁה רַבְּנוֹ וְכוּ', אַחֲר־כֵּן עַל-יְדֵי הַצַּדִּיקִים וְהַנְּבִיאִים שֶׁהָיוּ בְּכָל דּוֹר, שֶׁעַל-יָדָם נִתְבָּרְרָה הָאֲמוּנָה בְּכָל פְּעַם יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֶף-עַל-פִּי-כֵן אָנוּ צָרִיכִים עֲכָשׁוּ בְּדוֹר הַזֶּה לְהַתְּקַרֵּב לְצַדִּיק הָאֱמֵת, כְּדֵי שֶׁיִּבָּרֵר לָנוּ הָאֲמוּנָה כְּפִי הַעֵת וְהַזְּמַן שֶׁל עַכְשָׁו, כִּי הָאֲמוּנָה צָרִיכִים לְבָרֵר בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֻדָּשׁ.

אב"י הנחל חלק ב'

קצט.

בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים הָאֵלֶּה הָאֵלֶּה, בְּסוֹף הַגְּלוּת הָאַחֲרוֹן הַמֵּר הַזֶּה, אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד נָפַל יָרֵד וְנָפַל לְמָקוֹם שְׁנַפְּל, כְּמוֹ שְׂיֹדֵעַ כָּל אֶחָד בְּנַפְשׁוֹ - עֵקֶר הַהִתְגַּבְּרוּת... הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ רָאָה, שְׂבַעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבֵּים מִתְגַּבְּרִים בְּכָל דּוֹר וְדוֹר הַעֲזִי-פָּנִים שְׂבַדוֹר...

ר.

"...בְּזֶדוֹן וּבְמַעַל, עַד אֲשֶׁר נִתְרַחַקְתִּי מִמָּדָּ כְּמוֹ שְׁנִתְרַחַקְתִּי בְּתַכְלִית תַּכְלִית הַרְחוּק, כִּי עַל-יָדַי כָּל חֲטָא וְעֹזֶן וּפָגָם קִלְקַלְתִּי צְנוּר וְשִׁבִּיל וְנִתְיַב שֵׁל הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה, אֲשֶׁר עַל-יָדָם הֵייתִי יָכוֹל לְהַשִּׁיג הַשְּׂגָת אֱלֹקוֹתָךְ, עַד אֲשֶׁר בָּרַב עֲוֹנוֹתַי הַמְרַבִּים מְאֹד בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ וּמְסַפֵּר, וְכִבְדוֹ מִחֹל יָמַי וְרַבּוּ מִעֶפֶר הָאָרֶץ, עַל-יָדֵי-זֶה קִלְקַלְתִּי וְהִרְסֵתִי וְהִחֲרַבְתִּי כָּל מִינֵי צְנוּרוֹת וְשִׁבִּילִים וְנִתְיַבּוֹת הַחֲכָמָה הַקְּדוֹשָׁה, וְהִחֲרַבְתִּי הַדְּרָכִים אֲשֶׁר עַל-יָדָם מִשִּׁיגִין אוֹתָךְ..."

רא.

[תְּפִלָּה]

"רַבּוֹנוּ שֵׁל עוֹלָם, בְּעַל הַרְחָמִים, בְּעַל הַחֲמֵלָה וְהַחֲנִינָה, רַחֵם עָלַי וְתֵן לִי עֲצָה שְׁלֵמָה שְׂאֲזוּכָה לְקִימָה, בְּאִפְּן שְׂאֲתַחֲחִיל מַעֲתָה לְהַכִּין עֲצָמִי עַל הַדְּרָךְ הַרְחוּק שְׂאֲנִי צָרִיךְ לִילֹךְ בּוֹ בְּלִי סֶפֶק, שֶׁהוּא דְרָךְ כָּל הָאָרֶץ, אֲשֶׁר אֵין אִישׁ נִמְלֵט מִמֶּנּוּ, וְהַדְּרָךְ רְחוּק וּמְסַכֵּן מְאֹד, וְעֵדִין לֹא הִתְחַלְתִּי לְהַכִּין אֶת עֲצָמִי. אוֹי, מָה אַעֲשֶׂה? לֹא דֵי שְׂאִין לִי צִידָה לְדְרָךְ רְחוּק וְנוֹרָא וּמְאָזִים כְּזֶה, אַף גַּם אֲנִי בְּעַל חוּב גְּדוֹל בְּאוֹתוֹ הַדְּרָךְ, חוּבוֹת רַבִּים וְעֲצוּמִים מְאֹד, וְהַנּוֹגְשִׁים אֲצִים שֵׁם וְעוֹמְדִים מוֹכְנִים בְּכָל עֵת לְתַבְעֵ וּלְנִגְשׁ אוֹתִי, וְעַל כָּל הַמַּעֲשֶׂה שֵׁם אֲצַטְרִיךְ לְתֵן דִּין וְחֲשָׁבוֹן עַל כָּל עֵת וְרִגַע, עַל כָּל דְּבַר קִטָּן וְגָדוֹל, עַל כָּל מַחֲשָׁבָה-דְּבוּר-וּמַעֲשֶׂה. אוֹי, מָה אַעֲשֶׂה? מִי יַעֲמֵד בְּעַדִּי וּמִי יִקּוּם בְּפָנָי? אוֹי אוֹי! מָה אִמַּר וּמָה אֲדַבֵּר? מָה אַעֲשֶׂה כִּי יִקּוּם אֵ-ל, וְכִי יִפְקֹד מָה אֲשִׁיכְנוּ? וּבְכֵן יִהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ, מְלֹא רַחֲמִים, שְׂתַהֲיֶה בְּעֲזָרִי וְתוֹשִׁיעֵנִי, שְׂאֲזוּכָה מַעֲתָה עַל-כָּל-פָּנִים לְהִיטִיב אֶת מַעֲשֵׁי וּלְשׁוּב בְּתַשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת, וּלְהִתְקַרֵּב אֵלֶיךָ בְּהִתְקַרְבוֹת גְּדוֹל בְּאַמֶּת לְאַמֶּתוֹ, עַד שְׂאֲזוּכָה בְּעַתָּה..."

אב"י הנחל חלק ב'

רב.

עקר עסק הצדיק האמת, לקרב הרחוקים מאד והרשעים הגמורים. על-כן עקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול היחידי, היודע לעסק בזה כראוי.

כל הנלויים להצדיק האמת, היושב על המשפט, בראש-השנה, בנדאי יעלה אותם הצדיק אל הדעת דקדשה, לחיי עולם, אפלו אם יש בהם פגמים וקלקולים רבים, חס ושלום, עם כל זה, מאחר שמתגעגעים וחותרים לשוב אל השם יתברך ולהתקרב אל האמת ודבקים ומתקרבים לצדיק האמת, על-כן גם הם בכלל צדיקים, כי הדבוק לטהור - טהור. כי זה עקר עסק הצדיק, לקרב הרחוקים ורשעים גמורים, בפרט בראש-השנה הקדוש, על-כן עקר סמיכתנו הוא רק על הצדיק הגדול, היודע לעסק בזה כראוי.

בראש-השנה, אז עקר האסיפה והקבוץ של הצדיק האמת, שמתקבצים ובאים אצלו על ראש-השנה, בכדי להפיל בכלל הקבוץ הקדוש הזה, שעוסקין בהלמוד הקדוש של אמונה.

בחנכה ממשיך כל אחד בביתו בחינת קדשת נרות המנוחה, שהם בחינת הארת תקף הרצון דקדשה, שנמשך על-ידי הצדיק האמת בחינת משה, שמדליק ומאיר כל נפשות ישראל באור גדול בכל מיני חשך ואפלה, ומצילים משטף מים רבים של כפירות ואמונות כזביות, שהם בחינת מימי המבול המתגברים להחריב את העולם.

רג.

כל מה שהדין גדול ביותר, צריכין להמשיך חסד גדול ביותר להמתיקו ולבטלו. וגדל הדינים והחשך של זמננו דורותינו אלה אי אפשר לבטל, כי אם על-ידי רבוי החסד הנמשך בכח הצדיק האמת, ואין תקנה לזה כי אם בגדל כח הצדיק.

הכל נברא בשביל הצדיק, וכל החיות של כל העולמות מראש ועד סוף, הכל נמשך רק על-ידי הצדיק, שהוא עקר ושורש הכל.

אב"י הנחל חלק ב'

עקר התגברות היצור הרע והכפירות הוא על-ידי מחלקת, וזה עקר עסקם והשתדלותם של... הכפירות... השדין יהודאין, לבלבל ולעקם לב ישראל, להרבות מחלקת; והשתדלותם של תלמידי חכמים, שדין יהודאין, לבלבל ולעקם לב ישראל, להרבות מחלקת ולהתלבש עצמן במצוות הרבה שלהם, שמכניסין בלב כל הנוטה אחריהם, שחברו נטה מהאמת ושהוא שונא לו, ועל-כן מצוה גדולה להדפו ולרדפו עד הנפש... שחברו נטה מהאמת ושהוא שונא לו, וכיוצא באלו הטעויות והסברות מזיפות שלהם... ועל-כן מצוה גדולה להדפו ולרדפו עד הנפש. והעקר מתגברין עצמן השדין יהודאין [על] לומדים ותלמידי-חכמים שאינם שלמים, עד שנתעקם לבם על הפשרים האמתיים, ומתירים ומצוים להדפם ולרדפם, כי חותרים למצא בהם חסרונות ופגמים וכו', עד שנעשה אצלם מצוה לרדפם חנם. וזה (משלי כג, כט): "למי מדנים, למי שיח" - ראשי-תבות: חכם שיד יהודי, שממנו כל המדנים והריב והמחלקת.

רד.

עצמי ובשרי... שמגן ומציל מכל החצים דסטרא-אחרא של המינוח ואמונות כזביות, כשריון... הפורח ושט בתוך מימי הדעת האמת האמת של הצדיק האמת, וחדד את אזניו לשמע נפלאות נוראות השיר והנגון של הצדיק האמת, שעל-ידו הוא רופא את הבת-מלכה, הינו פלליות נפשות ישראל, ומגן ומציל מכל החצים של המינוח וכו', ומגלה לכל אחד דעת גדול ונפלא בגדלת הבורא ותברך...

...שיש לו כנפים חזקים, לפרח ולשוט בתוך מימי הדעת האמת, וחדד את אזניו לשמע...

נעם אהבתך תקוע בלבי, כי ידעתי אשר משרש בפנימיות לבבך נקדת אמונה אמתית בהשם ובתורתו ובצדיק, בחיר הצדיקים האמתיים, מקור החכמה והאמונה. כי ידעתי פנימיות... לבבך ולבבי יודעים ומרגישים קצת נקדת האמונה הקדושה והישרה, אשר זכינו להתקרב לאור האורות, בחיר מבחירי צדיקיא, מקור החכמה, המלבשת ומעטפת באמונה אמתית דאמתית.

עצמי ובשרי... צריך כל אדם לרחם מאד על בשר הגוף, לראות לזככו,

אב"י הנחל חלק ב'

כְּדִי שְׂיוּכַל לְהִרְאוֹת לוֹ מִכָּל הַהֶאָרוֹת וְהַשְּׁגוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מַשְׁגֶּת, כִּי הַנֶּשְׁמָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא רוּאָה וּמַשְׁגֶּת תְּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, אֲבָל הַגּוּף אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֶם... עַל-כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוּף, לְרְאוֹת לְזַכֵּךְ הַגּוּף, עַד שֶׁתּוּכַל הַנֶּשְׁמָה לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל מַה שֶׁהִיא רוּאָה וּמַשְׁגֶּת תְּמִיד.

צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בֶּשֶׁר הַגּוּף, לְהִרְאוֹת לוֹ מִכָּל הָאָרֶה וּמִכָּל הַשְּׁגָה שֶׁהַנֶּשְׁמָה מַשְׁגֶּת, שֶׁהַגּוּף גַּם-כֵּן יוֹדֵעַ מִזֹּאת הַהֶשְׁגָּה, בְּבַחֲבִינַת "וּמִבְּשָׂרָךְ לֹא תִתְעַלֵּם", מִבְּשָׂרָךְ דִּיקָא, שֶׁלֹּא תִעָלִים עֵינֶיךָ מִלְרַחֵם עַל בְּשָׂרָךְ, הֵינּוּ בֶּשֶׁר הַגּוּף, כִּי צָרִיכִים לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוּף, לְרְאוֹת לְזַכֵּכוֹ, כְּדִי שְׂיוּכַל לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל הַהֶאָרוֹת וְהַשְּׁגוֹת שֶׁהַנֶּשְׁמָה מַשְׁגֶּת, כִּי הַנֶּשְׁמָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא רוּאָה וּמַשְׁגֶּת תְּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, אֲבָל הַגּוּף אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֶם, כִּי כְּשֵׁי שֶׁלְּגוּף עֲזוּת, מִבְּחִינַת "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ", שֶׁהוּא עֲזוּ וְחִזְק בְּהַתְאַוּת, אֵינֶן הַנֶּשְׁמָה יְכוּלָה לְסַמֵּךְ עֲצָמָה וּלְהִתְקַרֵּב לְהַגּוּף לְהוֹדִיעַ לוֹ מִהַשְּׁגוֹת שֶׁלָּהּ.

*

...הַמְשִׁפִּיל, הַנֶּעֱרָץ, הַחוֹשֵׁב מִחֻשְׁבוֹת וְתַחֲבוּלוֹת לְהַגְדִּיל וּלְפָרְסֵם אֶת שֵׁם הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחוֹ שֶׁל מֹשִׁיחַ, הַמְשַׁבֵּר וּמְכַנִּיעַ וּמְשִׁפִּיל וּמְבַטֵּל כָּל הַגְּאוּהָ וְהַמְמַשְׁלָה שֶׁל הַמְנַהֲיָגִים הַמְפָּרְסְמִים שֶׁל שָׂקָר, שֶׁמְסַתִּירִים וּמַעְלִימִים אֹרֶךְ הַצְּדִיק הָאֵמֶת וּמְפָרִידִים אֶת כָּלל יִשְׂרָאֵל מִן הַצְּדִיק; הַמְדַּבְּרִים לְשׁוֹן הָרַע עַל הַצְּדִיק וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו וּמְסַתִּירִים אֹרֹךְ, שֶׁמְסַתִּירִים וּמַעְלִימִים אֹרֶךְ הַצְּדִיק הָאֵמֶת וּמְפָרִידִים בֵּין כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל וּבֵין הַצְּדִיק, וְעַל-יְדֵי-זֶה הָעוֹלָם מְחֻסָּר אֱמוּנָה, וְנִתְרַבֵּים כָּל סְפָרֵי הַמִּינִים וְהַמְחַקְרִים הַנוֹטִים לְצַד מִינּוֹת וּכְפִירָה, שֶׁמְטִילִים שִׁנְאָה וְאִיבָה בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאֲבִיהֶם שְׂבִשְׂמִים.

וה.

שִׁים לְבָךְ הֵיטֵב לְכָל דְּבוּר וְדְבוּר מִדְּבַרְנֵנוּ!
מֹשִׁיחַ יִמְשִׁיךְ וַיִּגְלֶה בְּכָל הָעוֹלָם הַדְּעוּת שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֶת בְּעוֹלָם, בְּהַתְגַּלוּת נִפְלָא וּבְשִׁכָּל נִפְלָא וְאֵמֶת, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת כְּזֹה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יִלְכוּ כָּלֵם בְּדַרְכֵי הַתְּשׁוּבָה וַיִּשׁוּבוּ לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ' וַיִּחְזְרוּ וְכוּ' וְכוּ', וְאֶפְלוּ הֶרְחוּקִים בְּיוֹתֵר וְכָל הַמִּינִים וְכוּפְרִים גְּמוּרִים יִחְזְרוּ

אב"י הנחל חלק ב'

להשם יתברך וילכו בתורותיו, אמן ואמן.

רו.

...החושב מחשבות ותחבולות להגדיל ולפרסם בעולם את שם הצדיק האמת, שהוא בחינת רוחו של משיח, המשבר ומכניע ומשפיל ומבטל כל הגאונה והממשלה של המנהיגים המפרסמים של שקר, המסתירים את אור הצדיק האמת, וכל ספרי המינים והמחקרים הנוטים לצד מינות וכפירות, שמטילים שנאה ואיבה בין ישראל לאביהם שבשמים - יצו ה' אתך את הברכה והחיים עד העולם!

רי.

לבי, יקירי, החושב מחשבות ותחבולות לרוץ ולפרח בכל כחו להצדיק, שהוא עקר נחמתנו וכל חיותנו לדור דור, המאיר עינינו גם במחשכים מרוזים כאלה שבדור החשוף הזה...
ימי זקנה ושיבה קפצו עלינו וכחנו חלש ודל, ושונאי הנפש, שהם התאוות ומדות רעות, רבו וגברו מכל הצדדים כמעט בלי שעור, ואנן יתמי דיתמי בדור היתום הזה, אין לנו שום עצה...

רח.

...להודיע, לפאר ולפרסם ולהאיר אור האמת בעולם, שהוא הצדיק האמת, אור האורות, המאיר עינינו גם במחשכים שיש עכשו בעולם, בדור החשוף הזה... החושב מחשבות ותחבולות להודיע ולהאיר אור האמת בעולם, שהוא הצדיק האמת, אור האורות, המאיר עינינו באור התגלות אלקותו גם במחשכים המרוזים שיש עכשו בעולם, ומשבר ומכניע... המשכיל, הנערץ...

רט.

כל מה שמתרחקים מקדשת קיום התורה ביותר, צריכים עצות עמקות וגדולות ביותר של הנחל נכע, כדי שישובו ממקומות מגנים כאלה. וכשזוכין לזה, מעלתם יקרה ושגבה מאד אצל השם יתברך יותר מצדיקים גמורים.

אב"י הנחל חלק ב'

העקר, לעורר העם שישובו על פגם המחלקת שעל הצדיק האמת, נחל נבע, שעל-ידי-זה נתרחקים מכל התורה, נפגמת כל התורה. עקר שלמות קיום התורה הוא על-ידי הנחל נבע.

עקר קץ הגאולה האחרונה שאין אחריה גלות, תלוי בעצות עמקות, שהם עמקים מאד מאד, של הנחל נבע, שיתגלו על-ידי משיח שנקרא "פלא יועץ", שעליהם נאמר: "ה' צבאות יעץ ומי יפר", שעל-ידו יבוא הקץ.

עקר יסוד תקון העצה, שעל-ידו יבוא הקץ, הוא, שאפלו אחדות ואהבה ושלוש בין ישראל, שיתקבצו בחביבותא יחד אל הנחל נבע וידברו זה עם זה מהתכלית האחרון, ועל-ידי-זה יזכו לשלמות העצה, וכפי השלום והאחדות, כמו-כן יזכו לשלמות העצה.

כל מה שהמדרגה נמוכה יותר, וכל מה שנופלים יותר למקומות רחוקים יותר, שם צריכין עצות עמקות, בחשף יותר, לצאת משם.

רי.

צדיק האמת, שעל-ידו הכל נכנסים להשם יתברך ומפירים אותו, אומר: 'איך אפשר שלא יחלקו עלי, מאחר שאני הולך בדרך חדש שעדין לא הלך בו אדם מעולם, וגם הבעל-שם-טוב לא, ושום בריאה לא; אף-על-פי שהוא דרך ישן מאד, אף-על-פי-כן הוא חדש לגמרי.

רבנו, וזכרנו לברכה, ספר התפארות נפלא מענין החיים שלו, ובענין גנות החיים של העולם, שאינם חושבים על תכליתם. והכלל, שעקר החיים הוא חיים אמתיים שהוא חכמה אמתיית; ועקר החכמה, להשתדל לידע ולהכיר אותו את השם יתברך, שהוא חי החיים, וכל אחד כפי קרובו לזה כן חיו חיים, ולהפך - להפך. ועל-כן רשעים בחייהם קרויים מתים, ולהפך - צדיקים במיתתם קרויים חיים, מחמת שתמיד הם דבקים בחיים אמתיים, בבחינת "ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כלכם היום". ועל אלו החיים אנו מתפללים הרבה בראש-השנה ויום-כפורים: 'זכרנו לחיים' ו'כתבנו לחיים', כי חוץ מזה הכל הכל ואין שום חיים כלל. ועל חיים אלו נאמר: "למען תחיון" וכו', "למען ירבו ימיכם" וכו', למען תחיות וכו'. אבל חיים שזכה הוא, וזכרנו לברכה, הנה במעלה עליונה ונפלאה מאד, שעדין לא טעמו שום אדם מעולם! ואשרי מי שיזכה

אב"י הנחל חלק ב'

להרגיש מעט התנוצצות מנעימות החיים שלו, שהיה חי חיי חיים ארזים, חיים טובים באמת, וכמוכן בהמעשה של השבעה בעטלירס, עין שם.

ריא.

"כמים הפנים לפנים, כן לב האדם לאדם" (משלי כז, יט). קל-וחמר ומכל-שכן, כשהצדיק מסביר פנים יפות ומקרב אותו באהבה ובשמחה עצומה, בודאי אנו חייבים לאהב אותו ולשבחו ולפרסם שמו בעולם ולעסוק בעניניו כדי להיטיב מטובו לרבים.

...שהתקשר עצמו עם הצדיק הגנוז והצפון, והכניס מחו ולבבו להבין ולהשפיל נפלאות נוראות תורתו הגנוזה, העדינה, האמת העדינה, הזך והצח, שעל-ידו נכנסים להשם יתברך ומכירים אותו.

...הזוכר גדל יקרת נפשו האצילה, העדינה, שבעצם שרשו הוא בא וכו', ומחמת זה זכה לקשר עצמו בהצדיק הגנוז.

...הזוכר בכל מקום שהוא את גדל יקר מעלת נפשו, שבעצם שרשו הוא בא ממקום קדוש ועליון מאד, ועל-ידי-זה זכה לקשר עצמו, והתקשר עצמו עם הצדיק הגנוז, והכניס מחו ולבו להבין ולהשפיל נפלאות נוראות תורתו הגנוזה, שעל-ידו נכנסים להשם יתברך ומכירים אותו.

עין על נפשך והשתדל בכל כחך לרדף אחרי דעת הצדיק ולהשיגו.

...השומע לעצת הצדיק החביב עליו, המורה לו דרך ישרה, ומתרצה בכל אשר יגיד לו; והטה כל רצונו, כל רצון נפשו, לעשות ולקיים בכל אשר יגיד לו.

...שגלה עצות עמקות בלי גבול כלל, ומחמת זה נכנס בלבו האמת כאש בוערת, ונתעורר לקשר עצמו עם הצדיק... ומחמת זה... עד... עם הצדיק.

...הזוכר בכל מקום שהוא שם את גדל יקר מעלת נפשו, שבעצם שרשו הוא בא ממקום קדוש ועליון מאד, ומחמת זה התקשר עצמו עם הצדיק האמת, והכניס כל מחו ולבו ונשמתו להבין ולהשפיל נפלאות נוראות תורתו הגנוזה, שהמשיך ממקום גבוה ועליון, נרא ונשגב מאד מאד, שלא קבל ממנו מאותו מקום עליון שום אדם מעולם.

רבי.

רב בני-אדם שאינם גבורי-כח כראוי, קשה להם מאד לשוב בתשובה, כי

אב"י הנחל חלק ב'

מאחר שְׁכָבֵר הַתְּגַבֵּר עֲלֵיהֶם יִצְרָם וְלֹא הַתְּגַבֵּרוּ לְכַבֵּשׁ אוֹתוֹ, עַל-כֵּן מֵאַחַר שְׁכָבֵר נִלְכְּדוּ בְּמֵה שְׁנֵלְכָדוֹ, בְּוִדְאֵי קִשָּׁה לָהֶם לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה. וּבְפָרֵט שְׂיִישׁ שְׂיָרְדוֹ וְנִפְּלוּ וְנִתְרַחֲקוּ מְאֹד עַד שְׁלֻבָם בְּבַחֲיִינַת "לְבִי סִחְרַחֲרָה", שֶׁהִקְלַפְּהָ שְׁנֵדְבֵק בָּהֶם בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, מִעֲמֻקָּת [מִעֲמֻקָּת] וּמִסִּבְּת הַלֵּב בְּעֻקּוֹמִים וְסִבּוּבִים וּבְלִבּוּלִים הִרְבָּה - 'עֵס פֶּאָר דְּרִיִּט דָּאָס הָאָרֶץ' (הִיא מִסִּבְּת וּמִבְּלֻלָת אֶת הַלֵּב). עַל-כֵּן עֲצָתָם וְתִקּוּנָם, לְבַלּוֹת יָמָיו לְדָרֵשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אַחַר הָרַבִּי הָאֱמֵתִי וְחִבְרֵי אֱמֵתִי, שְׂיִוְרְהוּ וְיִלְמְדוּהוּ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא דְרָכִים וְעֲצוֹת אֱמֵתִיּוֹת, עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת, אִיךְ לְהִתְקַרֵּב לְהֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא, מִכָּל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים שְׁנִפְּלוּ. וְהִעֲקֹר דְרָךְ הַתְּשׁוּבָה - שְׂאָף-עַל-פִּי שְׁנִפְּלוּ לְמְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים שְׂשֵׁם נִעְלָם כְּבוֹדוֹ מְאֹד, אָף-עַל-פִּי-כֵן יִחְפְּשׁוּ וְיִבְקֹשׁוּ אֶת הֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ תָּמִיד, וְיִשְׁאַלּוּ וְיִדְרֹשׁוּ בְּכָל עֵת 'אִיֵּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ' וְכוּ', בְּבַחֲיִינַת "וּבִקְשֶׁתֶם מִשָּׁם אֶת ה' אֱלֹקֵיךָ וּמִצֵּאתָ" וְכוּ', וּבִקְשֶׁתֶם מִשָּׁם - 'מִשָּׁם' דִּיקָא, מִכָּל מְקוֹם שְׂיָרֵד וְנִפְּל לְשָׁם, אֲפִלוּ לְבַחֲיִינַת מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִּים, מִשָּׁם דִּיקָא צְרִיכִין לְבַקֵּשׁ בְּכָל לְבָבוֹ וּבְכָל נַפְשׁוֹ אֶת הֵשֵׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְעַל-יְדֵי-זֶה בְּוִדְאֵי סוּף-כָּל-סוּף יִזְכּוּ לְמִצָּא אוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְתִתְהַפֵּךְ הִירִידָה הַגְּדוּלָּה לְעֵלְיָה, בְּבַחֲיִינַת 'יִרִידָה תְּכַלִּית הָעֵלְיָה'. צְרִיךְ לְהִשְׁתַּדֵּל לִילֵךְ וּלְבֹא עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה אֶל הַקְּבוּץ הַקְּדוּשׁ שֶׁל כְּשָׂרִים וִירָאִים אֱמֵתִיִּים, הַמְּקַשְּׂרִים אֶל הַצְּדִיק הַגְּדוֹל הָאֱמֵתִי, שֶׁהוּא בַּחֲיִינַת מְשִׁיחַ, שְׁבוּ תְּלוּי הַגְּאֻלָּה הָאַחֲרוֹנָה, שְׂיִישׁ כַּח בְּקוּלוֹ לְעוֹרֵר וּלְהַחְזִיר אֶת כָּל הָעוֹלָם לְמוֹטָב, בְּתִשׁוּבָה.

ריג.

יְנוּחוּ בְּרָכוֹת עַל רֵאשֶׁף, חֲכִיבִי, יְקִירִי! תִּתְחִיל בְּכָל פַּעַם מִחֲדָשׁ, וְאַל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ מִשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם, בְּכָל מֵה שֶׁתּוּכַל, כִּי יֵשׁ תִּקְנָה לְאַחֲרִיתְךָ. וְאַל תִּשְׁפַּח כָּל גְּמוּלָיו, רַק בְּכָל שְׁעָה וְשְׁעָה תִּהְיֶה בְּעֵינֶיךָ כְּבָרִיָּה חֲדָשָׁה מִמֶּשׁ. זֶה כְּמֵה שְׁנַיִם אֲשֶׁר כְּבָר גָּמַל עִמָּךְ חֲסֵד וְאַמֶּת נִצְחִי כְּזֶה, שְׁזָכִיתָ לְהִיּוֹת נִמְנָה בְּרֵאשׁ-הַשָּׁנָה בֵּין אֲנָשֵׁי אֱמֵת שֶׁל הַצְּדִיק הַמְּנַהֵיג הָאֱמֵתִי. קוּה קוּיִתִּי לֵה', שְׂיִוְסִיף חֲסֵדוֹ עִמָּךְ, וּלְהִיטִיב אַחֲרִיתְךָ מִרֵּאשִׁיתְךָ, וּבְוִדְאֵי גַם הַשָּׁנָה תִּזְכֶּה לְהִשְׁתַּדֵּל לְבֹא עַל רֵאשׁ-הַשָּׁנָה וְכוּ', אֲזַ תִּצְלִיחַ אֶת דְּרָכְךָ וְאֲזַ תִּשְׁפִּיל. אֲשָׂרִינוּ, מֵה טוֹב חֲלָקְנוּ, עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂזָכִינוּ לְקַבֵּל מִמַּעַיְנֵי

אב"י הנחל חלק ב'

הישועה היוצאים ונובעים מהנחל נבע מקור חכמה, המטהרין מכל הטמאות שבעולם.

שים לבך היטב להסתכל על כל הרמזים שהשם יתברך מרמז לך בכל עת, להתקרב אליו מכל מקום ובכל מקום שהוא - דברי המזהירך ומזרזך לטובתך הנצחית. חזק ואמץ, יקירי, חביבי, נפשי ולבבי, לדבק עצמך להשם יתברך מכל מקום שהוא בכל מה שתוכל, מכל מקום שהוא. אין אתה יוצא ממחשבתך, ותמיד אני מתגעגע לישועתך והצלחתך האמתית, ותמיד אני מעורר רחמים מבעל הרחמים שיחוס עליך וישמח נפשך בישועתו, עד שיתהפך הכל לטובה, ויתהפך הכל לטובה.

ריד.

עקר הדרך לתשובה הוא, לידע ולהאמין שהשם יתברך בכל מקום ובכל דרגא, אפלו בכל הטמאות והזהמות, בבחינת "ואציעה שאול הנגף". אפלו בתכלית הירידה וההרחקה שאין ירידה למטה מזו, גם עליהם הגיע רחמי בידור הזה, לעוררם ולהקיצם, לתמכם ולסעדם, להחלימם ולרפאותם, להחיותם ולשמחם. קנה לה, ויושע לך בכל ענייך. אל תשכח, שתהלה לא-ל, כבר היית על ראש-השנה בתוך קבוץ קדוש כזה, ותהלה לא-ל, כבר זכית לטעם מעט מצוף דבש אמריו הנעימים, המחייב את הנפש לג'צח. שוש תשיש בחלקך הטוב, שתהלה לא-ל, כבר זכית לטעם וכו'. ברוך ה', ברוך הוא, כי רחמי לא פלים.

רטו.

בנודאי מי שאינו חפץ כלל לשוב לה' ואינו מתעורר כלל לחשב על אחריתו ותכליתו הנצחית, בנודאי לא יועילו לו שום יצה ותחבולה; אבל מי שיש לו מח בקדקדו, ומשים אל לבו קצת מה שעשה ונעשה בעולם, ואיך הוא חולף ועובר בנגון ואנחה וצער וכעס ומכאובות וכו', וסופו לעפר ישוב, ומה יעשה ליום פקדה וכו'; רק שנדמה לו שאי אפשר לו עוד לשוב, כי יצרו תקפו, והמניעות מהפרנסה, ומהחולקים והמלעיגים, ומאשתו ובניו וכו', רבו מאד מאד - אליהם תטף מלתי, אליהם דברינו, ועמהם אנו עוסקים לדבר דברינו באמת ובתמים, שעקר העצה, שיאמין שהבקשה והחפוש בעצמו יקר מאד מאד אצל השם יתברך, ויהינו מה

אב"י הנחל חלק ב'

שְׂרוּאָה בְּעֲצָמוֹ גִּדְל רְחוּקוֹ, שְׁנִתְרַחֵק כָּל-כָּף מְקַדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל לְמִקְוֹמוֹת
הַרְחֻקִּים וְכוּ' הַנִּקְרָאִים מִקְוֹמוֹת הַמְטַנְנִים, שֵׁשׁ כְּבִיכּוֹל אִי אֶפְשָׁר לְמַצֵּא
כְּבוֹדוֹ יִתְבַּרֵךְ, בְּבַחֲיִנַת "וְכִבְיֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן", אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן הוּא
שׂוֹאֵל וּמְבַקֵּשׁ וּמְחַפֵּשׁ 'אִיֶּה מְקוֹם כְּבוֹדוֹ', עַל-יְדֵי-זֶה הוּא עוֹלֶה בְּתַכְלִית
הָעֲלִיָּה.

עַקֵּר הָרְפוּאָה הוּא עַל-יְדֵי הַשְׂמֻחָה, כִּי שְׂמֻחָה צְרִיכִין מְרֹאֵשׁ, מִהֲרֹאֵשׁ וְעַד
סוּף, שֶׁתִּכְף כְּשֶׁאָדָם רוֹצֵה לָשׁוּב, הוּא עֹבְרָה גְדוֹלָה כְּשֵׁיִשׁ לוֹ עֲצָבוֹת וּמְרָה
שְׁחָרָה, חֵס וְשָׁלוֹם, וְצָרִיךְ לְשִׂמְחָה אֶת עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת בְּמָה שֶׁלֹּא
עֲשֵׂנִי גוֹי וְכוּ', וְהַעֲקָר, לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׁ אַחַר הַרְבֵּי הָאֲמִתִּי וְחִבֵּר אֲמִתִּי,
שְׂיֹרְהוּ וְיִלְמְדֵהוּ דְרָכִים וְעֲצוֹת אֲמִתִּיּוֹת, עֲצוֹת עֲמֻקּוֹת, דְּרָכֵי הַתְּשׁוּבָה אֵיךְ
לְהִתְקַרֵּב לַהֵשֵׁם יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז בּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְאַחֲרִית טוֹב.

רטז.

כָּל אָדָם שְׂרוֹצֵה לְצֵאת מִטְּמֵאתוֹ וְזוֹהֶמְתוֹ צָרִיךְ לִילֵךְ בְּדֶרֶךְ הַזֶּה, לְחַשֵּׁב
תְּמִיד שֶׁהוּא רַק יְחִידִי בְּעוֹלָם, וְלֹא יִסְתַּכֵּל עַל שׁוֹם מוֹנֵעַ וּמְעַכֵּב וּמְבַלְבֵּל
וְכוּ'; וְכִמוֹ שְׂמוּבָא בְּהַמְעֵשָׂה שֶׁל הַחֲכָם וְהַתָּם - סְפוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת, סְפוּרֵי ט
- מְבֹאֵר שֵׁם, שֶׁהַתָּם הֵיךְ רָצְעֵן וְכוּ' וְלֹא הֵיךְ יָכוֹל הַמְּלָאכָה כְּרֹאוּי, וְנִעַל
שָׁלוֹ [שְׁגֻמָּר בְּכִמָּה יָמִים בִּיגִיעָה גְדוֹלָה] הֵיךְ מְלֹא חֶסְרוֹנוֹת: בְּשִׁלְשָׁה
קְצוֹת וְכוּ', וְהוּא הֵיךְ מְתַפָּאֵר בּוֹ מְאֹד: "כְּמָה נֶאֱדָה וְיָפָה הַמְּנַעֵל הַזֶּה!
כְּמָה דְּבִשׁ הַמְּנַעֵל הַזֶּה! כְּמָה צוֹקְעֵר" וְכוּ', "וְוֹאֵס פֶּאֶר אַ זִיִּסְקִיִּט, וְוֹאֵס
פֶּאֶר סוּכְעֵר' דִּיק דָּאֵס שִׁיכְעֵלַע אִיז", וְכוּ' (כְּמָה מְתוֹק וְכְמָה סְכָרִי הַמְּנַעֵל
הַזֶּה!). וְהֵיךְ שׂוֹאֵל לֹא אֶשְׁתּוֹ: "אֵם-כֵּן, מִפְּנֵי מָה שְׂאָרִי בְּעֲלֵי מְלָאכּוֹת
נוֹטְלִים שְׁלִשָׁה זְהוּבִים בְּעַד זוּג מְנַעֲלִים, וְאַתָּה אֵינְךָ לוֹקֵחַ כִּי אֵם זְהוּב
וְחֲצִי?" הַשִּׁיב לָהּ: "מָה לִּי בְּזֶה? זֶה מַעֲשָׂה שָׁלוֹ וְזֶה מַעֲשָׂה שְׁלִי! - דָּאֵס
אִיז יַעֲנַעְמַס מַעֲשָׂה אוֹן דָּאֵס אִיז מִיִּין מַעֲשָׂה..."

...וְהֵבֵן הַתָּם הֵיךְ רָצְעֵן וְכוּ' וְלֹא הֵיךְ יָכוֹל הַמְּלָאכָה כְּרֹאוּי, וְנִעַל שָׁלוֹ,
שְׁגֻמָּר בְּכִמָּה יָמִים בִּיגִיעָה גְדוֹלָה, וְכוּ'.

ריז.

...אֲבָל מִי שֶׁחָפֵץ בְּאַמֶּת לְחוּס עַל חֲיָיו הָאֲמִתִּיִּים... אֲבָל מִי שְׂרוֹצֵה לְחוּס
עַל חֲיָיו הָאֲמִתִּיִּים בְּאַמֶּת, צְרִיכִין לְקוֹוֹת וְלִשְׁמֹר וּלְצַפּוֹת לָהּ תְּמִיד בְּקוּוֵי

אב"י הנחל חלק ב'

אחר קווי בלי שעור, פי עם ה' החסד והרבה עמו פדות, פי יש עמו יתברך
כמה מיני פדות, שבודאי יפדה אותנו מכל עוונותינו, רק שצריכין לקוות
ולשמר ולצפות קווי אחר קווי בלי שעור, עד ישקיף וירא ה' משמים.
צריך להחיות ימיו, שמשם מקבל חיות... להחיות ימיו בכל יום ויום מימי
חיינו, פי מלא כל הארץ כבודו, ומכל הטמאות והזהמות שבעולם יכולים
לשוב אל השם, אליו יתברך.

אי אפשר לקפץ בפעם אחד אל הקדשה בשלמות, פי צריך להמתין הרבה,
כל אחד כפי ענינו, עד שיזכה לשוב להשם יתברך כראוי.
צריך להתחזק, שלא יפל בדעתו בשום אופן. פי כמו שהאדם צריך לעמד
בנסיון לבלי לילך אחר תאוותיו בהתר או באסור, חס ושלום, כמו-כן
צריך להתחזק לעמד בנסיון אם כבר נכשל במה שנכשל, חס ושלום, לבל
יפל על-ידי-זה כלל, פי כל הנפילות שנופל הוא רק מעשי בעל-דבר,
שרוצה ללכוד ברשתו ח"ו על-ידי-זה דיקא. העלילות והתואנות שהבעל-
דבר מוצא לכל אדם לפרש מאחרי המקום, חס ושלום, רבו מספר פי אין
מספר, ולכל אחד מוצא עלילות עלילות מיחדות, רבם על-ידי טרדת
הפרנסה והממון ומניעות המונעים, על-ידי מניעות המונעים וכו'.

ריח.

...שמתחזק ומאמץ נפש הישראלי, ומגלה כל הטוב שיש בו מתוך עמק
החשך של רבוי הרע החופה עליו; ומגלה כל הטוב שנמצא בו עדין
בעצם שפלותו ושחרותו, בתוך עמק החשך של רבוי הרע החופה עליו,
ומאיר בו התנוצצות אלקות[ו] יתברך, עד שיזכה גם הגרוע שבגרועים
למצא עצה ותחבולה ודרך ושביל ונתיב לשוב להשם יתברך.
הבעל-דבר רוצה להפילו בדעתו לגמרי, שמזכיר אותו מכל מקום שהוא
רבוי עוונותיו ופשעיו העצומים, ואיך הוא ואיך הוא מלא פגמים
וקלקולים בכל עת, ואיך שנתרחק כל-כך מהשם יתברך, עד שנדמה לו
שאפס תקוה, ומראה לו בכל פעם כאלו אפס תקוה ח"ו, ועל-כן מונע את
עצמו מלחתור עוד חתירות לשוב להשם יתברך ח"ו. וכל זה מעשה
הבעל-דבר, פי אין זה דרך ענוה כלל, רק הבעל-דבר שמתנפל עליו
להפילו לגמרי ח"ו, ועל-כן צריכין גיעה גדולה וכו'. ומגדל החשך, קשה

אב"י הנחל חלק ב'

לו מאד להחיות עצמו, למצא בעצמו הנקדות טובות שבו להחיות עצמו, ועל-כן צריכין יגיעה גדולה ועצומה לברר הטוב, דהינו להזכיר את עצמו בכל נקדה ונקדה טובה שמוצא בעצמו מקדשת ישראל, בפרט מה שזכה בהנקדות טובות שבו - לשמח את נפשו, להזכיר את עצמו: הלא אף-על-פי-כן אני מזרע ישראל, שלא עשני גוי וכו', ואני עושה לפעמים איזה מצוה; ואם היא כמו שהיא, הלא על-כל-פנים יש בה איזה נקדה טובה, אשר נקדה אחת של מצוה קלה של הקל שבקלים, אין כל העולם כדאי לה!

כשהאדם רואה גדל רחוקו, שרחוק מאד מאד מהשם יתברך ומעשיו מכלערין מאד, אזי הפעל-דבר רוצה להפילו לגמרי וכו' פנ"ל... ואז זוכה לשמח תמיד ומתקרב להשם יתברך.

ריט.

כל אדם, יצר לבו רע מנעוריו. הבוער פלבת-אש אל הצדיק האמת, שמחזק ומאמץ נפש הישראלי, ומגלה כל הטוב שנמצא בו גם בעצם שפלותו ושחרותו, בתוך עמק החשף של רבוי הרע החופה עליו, ומאיר בו עצה ותחבולה ודרך ושביל ונתיב לשוב להשם יתברך מכל מקום שהוא. אשרי חלקך! פתיבה ונתימה טובה, לחיים טובים וארכים.

רכ.

יקרי ונחביבי! אין אתה יוצא ממחשבתי, ובכל עת אני מעורר רחמים אצל בעל הרחמים שיחוס עליך וישמח נפשך בישועתו, עד שיתהפך הכל לטובה. העקר, לדרש ולבקש ולחפש אחר הרבי האמתי ודבר אמת, שיורהו וילמדוהו דרכים ועצות אמתיות, עצות עמקות, איך להתקרב להשם יתברך בכל מקום ובכל עת. אל תשפח כל תגמולות תגמולות ה' אשר כבר גמל עמך חסד ואמת נצחי כזה, שתהלה לא-ל, כבר זכית לטעם מעט מצוף דבש אמרי נעם. שוש תשיש בחלקך הטוב והנעים, ואל תשפח כל תגמולות ה' אשר כבר גמל עמך חסד ואמת נצחי כזה, שתהלה לאל, כבר זכית לטעם מעט מצוף דבש אמרי נעם.

אב"י הנחל חלק ב'

רכא.

...בְּכָל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בּוֹ, בְּכָל נְקֻדּוֹתֵי הַטּוֹבוֹת...
...אֲשֶׁר לְבֶשׂ עֲצָמוֹ בְּעֵז וּגְבוּרָה עֲלָאָה כְּגִבּוֹר מְלַחְמָה, לְקַדֵּשׁ וּלְכַבֵּד אֶת
קִדְשַׁת יוֹם הַשַּׁבָּת לְעֵינֵי כָּל הָעוֹלָם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְגַּדֵּל וְנִתְעַלָּה שֵׁם ה'
לְעֵלָּא וּלְעֵלָּא בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְכָל יִשְׂרָאֵל מִפְּאָרִים וּמִפְּלִיאִים בְּשִׁבְחוֹ בְּכָל
מִיַּי חֵן וְאַהֲבָה, שְׂזָכָה לָזֶה!
...אֲשֶׁר כָּל יִשְׂרָאֵל מִפְּאָרִים וּמִפְּלִיאִים בְּשִׁבְחוֹ, עַל אֲשֶׁר לְבֶשׂ אֶת עֲצָמוֹ
בְּעֵז וְרוּחַ גְּבוּרָה כְּגִבּוֹר מְלַחְמָה, לְקַדֵּשׁ אֶת ה' וּלְהַרִים כְּבוֹד שַׁבַּת-קִדְשׁוֹ
וּכְבוֹד עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל לְעֵינֵי כָּל הַגּוֹיִים. אֲשֶׁרִי חִלְקוֹ שְׂזָכָה לְכָף!

רכב.

[אור הצדיק] הָאֲמַת הוּא פּוֹרֵחַ וְצוֹמֵחַ וְגִדֵּל בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּכָל יוֹר וְדוֹר,
וְאֵינוֹ עוֹמֵד... עַד שִׁיגְמַר אֶת שְׁלוֹ, וְאֵינוֹ עוֹמֵד... עַל מִדְרָגָה אַחַת, רַק הוּא
צָץ וּפּוֹרֵחַ וְעוֹלָה מִדְרָגָה לְדְרָגָה, וַיּוֹצֵא פָּרַח וַיִּצֵּץ צִיץ וְכוּ', עַד שִׁיתְגַּלֶּה
הָאֲמַת, שְׁסוּף-סוּף יִתְגַּלֶּה הָאֲמַת בְּשִׁלְמוֹת לְעֵינֵי כָּל בְּאֵי עוֹלָם עַל-יְדֵי
מְשִׁיחַ, וַיּוֹצֵא מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ כְּלָם מְעוֹנוֹת... וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵיא מְלֶךְ
הַמְּשִׁיחַ כְּלָם מְעוֹנוֹת הַנְּמַשְׁכִּים מִהַשְׁקָר, וַיְבַטֵּל כַּח הַיִּצָּר הַרְעַ שִׁינִיקְתּוֹ
מִהַשְׁקָר, וְעַל-יְדֵי-זֶה יָשׁוּבוּ יִשְׂרָאֵל לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, וְתִבּוֹא הַגְּאֻלָּה
הָאַחֲרוֹנָה הַשְּׁלֵמָה שְׁאִין אַחֲרֶיהָ גְלוּת, עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדֻקְנוֹ, עַד שְׁכַלְם
יִדְעוּ אֶת ה', וַיִּקְיֵם: "וַיִּדַע כָּל פְּעוּל כִּי אִתָּה פְּעַלְתָּנוּ", וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת
הַתְּגַלּוֹת הָאֲמַת יִהְיֶה נִגְמָר עַל-יְדֵי מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ.
...וְהַשְׁקָר שֶׁל אֲמוֹנוֹת כְּזָבוּיּוֹת וּכְפִירוֹת שֶׁל הֶבֶל, שֶׁל שְׁטוֹת וְטָעוֹת, שֶׁל
כְּפִירוֹת וְטָעוֹת...

רכג.

אור הצדיק הָאֲמַת הוּא צוֹמֵחַ וְגִדֵּל תָּמִיד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, בְּכָל יוֹר וְדוֹר,
וְאֵינוֹ עוֹמֵד כָּלָל עַל מִדְרָגָה אַחַת, רַק הוּא צָץ וּפּוֹרֵחַ וְעוֹלָה מִדְרָגָה
לְדְרָגָה, וּמוֹצֵיא פָּרַח, וַיּוֹצֵא פָּרַח וַיִּצֵּץ צִיץ, עַד שְׁסוּף-סוּף יִתְגַּלֶּה הָאֲמַת
לְעֵינֵי כָּל בְּאֵי עוֹלָם וַיִּדְעוּ כְּלָם אֶת ה'; וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַתְּגַלּוֹת אור הצדיק
הָאֲמַת בְּכָל הָעוֹלָם יִהְיֶה נִגְמָר עַל-יְדֵי מְלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵיא
כְּלָם מְשִׁטוֹת וְטָעוֹת שֶׁל חֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת וּכְפִירוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יְבַטֵּל כַּח

אב"י הנחל חלק ב'

הַיֵּצֵר הָרַע, הַנִּמְשָׁכִים וְיוֹנְקִים וְיוֹנְקִים מֵאֲמוֹנוֹת שֶׁל שָׁקֵר וְהַבֵּל הַבְּלִים, שֶׁכֵּל יִנְיָקְתֶם מֵאֲמוֹנוֹת שֶׁל שָׁקֵר וְהַבֵּל.

רכד.

גִּמְר חֲתִימָה טוֹבָה בְּחַיִּים אַרְפִּים, בְּבְרִיאוֹת וּבְרָכָה וְכָל טוֹב! לְבִי וּבִשְׂרֵי הַיָּקָר, יִקְרִי מֵר... קִבְּלֹתִי מִכְּתָבְךָ הַנְּעִים וְהַשְּׂמֵחַ. תְּשׁוּאוֹת חֵן מֵעֲמָקֵי לְבָבִי עַל כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁיֵּצֵא מִלְּבָבְךָ הַכָּשֵׁר וְיִשָּׁר בְּאֵמֶת לְאֲמִתּוֹ!

רכה.

צָרִיךְ לְשָׁמֵר בְּשֵׁר הַגּוֹף שֶׁלֹּא לְקַלְקֵל; שֶׁלֹּא לְקַלְקֵל צֵלֶם דְּמוֹת הָאָדָם שֶׁכֵּלִיל מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, וַיֵּשׁ לוֹ בְּכַח - בְּכָל אֶבֶר וְאֶבֶר מֵרֵאשׁוֹ וְעַד רַגְלָיו וּבְכָל חֵלֶק מִבְּשָׂר גּוּפוֹ - לְהַמְשִׁיךְ הָעוֹלָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי כָּל חֵלֶק מִחֲלָקֵי גּוּפוֹ מֵיִחַד כִּנְגַד חֵלֶק מִחֲלָקֵי עוֹלָם וּכְנִגַּד כַּמָּה נְפִשׁוֹת, כִּי אֵין שׁוּם שְׁעָרָה בְּאָדָם, וְכֵן אֵין בּוֹ שׁוּם גִּיד וְשׁוּם חֲתִיכָה מִחֲלָקֵי בְּשָׂרוֹ וְעוֹרוֹ, שֶׁאֵין תְּלוּיִין בּוֹ כַּמָּה וְכַמָּה נְפִשׁוֹת וְעוֹלָמוֹת, וְעַל-כֵּן צָרִיךְ לְשָׁמֵר שֶׁלֹּא לְקַלְקֵל תְּבִנִית גּוּפוֹ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יְכוּלִין וְיִכְוִלִין לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּפִּי מֵה שְׁזוּכָה לְהָאִיר הָאֵמֶת בְּאוּרֵי הַתּוֹרָה בְּגוּפוֹ, וְכוּ'.

כָּל אֶחָד מֵיִשְׂרָאֵל יֵשׁ לוֹ כַּח לְהַחְזִיר כָּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה, וְלִקְשָׁר וְלְהַעֲלוֹת כָּל הָעוֹלָמוֹת לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא כֵּלִיל מִכָּל הָעוֹלָמוֹת, כִּי נִשְׁמָתוֹ מִן הָעוֹלָמוֹת וְגוּפוֹ מִן הַתְּחִתּוֹנִים, וְעַל-יְדֵי הַתְּקַשְׁרוֹת נִפְשׁוֹ בְּגוּפוֹ הוּא יְכוּל לְקַשָּׁר כָּל הָעוֹלָמוֹת לְקַרְבָּם לְהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ. וְכִשְׁנִסְתַּלֵּק, וְנִפְשׁוֹ עוֹלָה לְמַעְלָה וְגוּפוֹ נִשְׁאָר לְמַטָּה בְּתוֹךְ הָאָרֶץ - זֶה בְּחִינַת קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם שֶׁהִיָּה בֵּין נִשְׁמָתוֹ וְגוּפוֹ בְּחַיִּים חַיּוֹת; כִּי הַתְּחִבְרוֹת הַנִּשְׁמָה וְהַגּוֹף זֶה בְּחִינַת שְׁלוֹם, כִּי עַקֵּר הַשְּׁלוֹם הוּא בֵּין שְׁנֵי הַפְּכִים, וְהַנִּשְׁמָה וְהַגּוֹף וְהַגּוֹף וְהַנִּשְׁמָה הֵם שְׁנֵי הַפְּכִים, וְכִשְׁהֵם מְקַשְׁרִים יַחַד בְּחַיִּים חַיּוֹת, זֶה בְּחִינַת שְׁלוֹם, וְכִשְׁנִסְתַּלֵּק הַנִּשְׁמָה מֵהַגּוֹף, זֶה בְּחִינַת קְלָקוּל הַשְּׁלוֹם.

רכו.

...הַחֲבִיב כִּבֵּן לְפָנֵי ה', עַל גְּדֵל חֲבָתוֹ... לְיִשְׂרָאֵל... הַנִּמְרָץ לְעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל, לְהַעֵם יִשְׂרָאֵל, וְגָזַר עָלָיו וּבַחַר אוֹתוֹ מֵעַתַּת תְּחִלַּת הַנְּיָתוֹ בְּבִטָּן אִמּוֹ לְהִיּוֹת נִשְׂיָא עַל... כְּדֵי שֶׁיִּפְתַּח עֵינֵיהֶם וְלָבָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּרְאוּ אֶת אִוֵּר הַצְּדִיק

אב"י הנחל חלק ב'

האמת הגנוז וצפון וטמון, המאיר בכל העולמות לדורות עולם, המכניס חכמת השגת אלקות ואמונה הקדושה האמתית לכל בני העולם לדור דור, שעוסק לתקן העולם; המכניע והמבטל והטמא של אמונות כזביות וכפירות ומינות וכפירות, ומכניס חכמת והשגת אלקות ואמונה אמתית לכל העולם, לדור דור.

רכז.

אין לנו להשען עתה בדור הזה, באחרית הימים האלה, כי אם על כוח של זקן שבזקנים דקדושה, אשר העמיק העמיק מאד לחשב על אחריתנו. לולא תורתו שעשו עינו, כמעט וכו'.

בעצם חשכת שפלותנו בדור היתום הזה, וגדל עמק תכלית תכלית הירידה בכפירות ואמונות כזביות, שהם הם עצם קלפת עמלק, דיוטא התחתונה, שאנו מותחים [מנחים] כעת, עד שבאנו אצל הקצה והסוף של ישראל, במקום שגבול ישראל כלה, שממש והלאה אין מתפשט קדשת ישראל; אבל אף-על-פי-כן וכו' - סוף-כל-סוף יתגבר כח הצדיק, להעלות ולהוציא גם את כל הנפשות שנפלו לתוך הזהמות והטמאות האלה, שהם הם עצם קלפת עמלק. ואף-על-פי שמעצם האפיקורסות והחשך ואפלה כמעט עד אין תכלית אשר בימינו אלה, כמעט שלא ידעו עוד כלל מהו האמת, אבל מיד בהגיע העת והשעה שיתגלה הצדיק האמת בעולם, שלא היה עוד כמוהו מעולם, אז יקים... אז יקום... י"ח כ"א.

...לבי יקירי, שזכה לטעם נעימת האמת, והתעורר באש הבוער בלבבו להגדיל, לפאר ולפרסם בכל העולם את שם הצדיק האמת, הממשיך עלינו אורו של משיח, ומשבר ומבטל בכטול גמור... לפאר ולפרסם... עקר התשובה זוכין על-ידי אמת. גם עקר ההתעוררות והתחזקות לתשובה, הוא גם-כן רק על-ידי אמת. המחלקת שיש על הצדיק האמת, שזה עקר בחינת מלחמת עמלק וכו', עקר התקון לזה - להתנהג בתמימות ובפשיטות ובאמת, ולזעק מאד להשם יתברך שיורהו האמת לאמתו וכו'; והתפץ באמת, מוסרין לו מלאך של אמת, ואז זוכה לידע האמת וכו'. "אמת מארץ תצמח" - מאותם הכשרים האמתיים שמנחים על הארץ, מהם דיקא יצמח האמת לכל באי עולם.

אב"י הנחל חלק ב'

...האוחז בכל כחו בהצדיק האמת, ה' יחזק לבך ברצון חזק וכסופים גדולים, לכסף שיהיה לך חלק גדול בעסק זכות הרבים לדורות. ...גדול... האוחז בכל כחו בהצדיק, שעוסק עדין עמנו לתקננו לנצח. מי יתן שנזכה לעסק כל ימינו בדבריו הקדושים, ללמד על מנת לקיים דבריו הקדושים ונצותיו העמקות מאד מאד, התמימות מאד, המסגלים לכל אדם שבעולם בכל דרגא, בעליה ובירידה. כל ימינו פורחים והולכים כצל עובר וכענן פלה וכו'. גם במקומות המטנפים, יכולים לחפש ולבקש השם יתברך, עד שיהפך הירידה לתכלית העליה.

רכח.

כבר כתבתי קצת מענין האהבה אשר בינינו, אשר לא נמצא בכל העולם אנשים אחים, אוהבים נאמנים אמתיים כמונו. מאת ה' היתה זאת, מן השמים. ואנחנו צריכים לשמר עצמנו מאד שלא תפגם האהבה, חס ושלום, אפלו כחוט השערה; אדרבה, תתגבר ביתר שאת ויתר עז, מחמת שזכינו שיהיה לנו חלק בפרסום והתגלות אור הצדיק האמת בעולם, אשר מזה, ממנו, תצמח בקרוב הגאלה שלמה לעם ישראל ולכל העולם, שידעו ויפירו כלם את ה', ושכלם יבואו ויתגירו ויתנו לו כתר מלוכה... שכלם ידעו את ה' ויתנו לו כתר מלוכה.

רכט.

[תפלה]

"...פי אני הולך בעולם נע ונד בארץ ואין לי שום מנוחה והשקט, פי הרוח-סערה הולך וסוער, ואני מבלבל ומטרף מאד, יותר מספינה התועה בלב-ים. לפעמים מתעורר בי הטוב ומגיע לי הרהור תשובה, ואני מתחיל להרגיל עצמי בדרך התורה הקדושה ולכסף לתשובה שלמה; אך הוא למצער מאד, ובתוך כך מתעורר ח"ו אש התאוות, ואני הולך ותועה, עולה ויורד, יורד ועולה, והשקט לא אוכל. כאבן הנתון בתוף כף הקלע, כן נפשי מטרפת בין מצולות טיט עכירת תאוות עולם הזה והבליו, ובאמת אין לי שום משל ודמיון לכנות ולהדמות עצם הרחמנות שעלי. מיום היותי על האדמה עד היום הזה, לא נחתי ולא שלותי ולא שקטתי,

אב"י הנחל חלק ב'

ויבוא רגזו".

מעצם אהבתך האמתית, הקשורה וחקוקה בעמקי לבבי יומם ולילה, תמיד יומם ולילה, נכספתי מאד לטיל עמך בגן-עדן העליון הנורא. ה' עוזו וגבור יִהיה מעֲדָךְ, ויחזק את לבבך בכל עז ותעצמות להמשיך על עצמך אור הצדיק האמת, שגלה... הנחל נבע, שגלה הישועות והחסדים החדשים, הנפלאים ונוראים אשר לא נתגלו מעולם, הנפלאים החדשים, הקוראים ומכריזים ומגלים אלקותו בכל דור, לכל אחד בכל מקום שהוא, לשאב חכמה ודעת מהנחל נבע, שגלה נפלאות גדולות חדשות לגמרי, הקוראים וכו', כנ"ל.

[ודוי ותפלה]

"אוי לי פי חטאתי! אוי מה עשיתי! אוי לי! איך לא חסתי על נפשי היקרה מאד? איך הייתי אכזר על נפשי יותר מכל מיני רוצחים ואכזרים שבעולם, שלא היו יכולים לעשות לי באלף שנים מה שאנכי עשיתי לי בעצמי על-ידי חטא ופגם אחד שחטאתי נגדך; מכל-שכן כי חטאי עצמו מספר. אוי, אוי ואבוי! אוי לי, וי ואללילי! מי יתן ראשי מים ועיני מקור דמעה ואבכה יומם ולילה על חללי, כי חללתי את קדשתי וטרפתי את נפשי באפי, ועניתי את נפשי בכל מיני ענויים מרים וקשים שבעולם. הריני לפניך, מלא רחמים, עשה עמי פלא לחיים, לבל אהיה כמת בחיי, חס ושלום. עשה מה שתעשה ברחמיך הרבים, באפן שאזכה לתשובה שלמה לפניך באמת".

דל.

...אשר מצא חן בעיני ה', ונשא אותו על כנפי נשר, ונתן לו לב חכם ומבין להבין ולראות עין בעין האמת האמת אשר נתן ה' ברב רחמיו לעמו ישראל בדורותינו אלה, שהוא מקור רפואתנו וחיותנו ותקונתנו, תקוננו ותקונתנו.

דלא.

אני מתפלל הרבה תפלות ותחנונות ובקשות חמות מתוך חמימות ועמקות לבי ונשמת, שיתן לך ה' חיים טובים וארפים, חדשים, חיים חדשים, טובים וארפים, ויצליחך ה' בכל אשר תפנה, והעקר - הצלחה נצחית,

אב"י הנחל חלק ב'

שְׁתַּקְשֵׁר עֲצָמָךְ בְּאֵמֶת בְּכָל עֵז לְרֹאשׁ מִבְּחַר הָאֵמֶת הַנִּמְצָא עִכְשָׁו בְּעוֹלָם,
עַד שְׁתִּזְכֶּה שְׁעַל-יְדֶךָ יִתְפָּרְסוּ וַיִּתְגַּלֶּה הָאֵמֶת בְּכָל הָעוֹלָם, שֶׁרַק בְּזֶה תִּלְוִי
תְּקוּן הָעוֹלָם בְּשִׁלְמוֹת.

רלב.

הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, כָּל עֶסְקוֹ לְקָרֵב כָּל הָעוֹלָם, אֲפִלּוּ הֶרְחֹקִים מְאֹד, לְקָרֵב
כָּלֵם לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ, עַל-יְדֵי שֶׁהוּא זוֹכֶה לְהַפִּיר דְּרָכֵי רַחֲמָיו וְטוֹבוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְהוּא מוֹדִיעַ זֹאת לְכָל, שֵׁישׁ לְכָלֵם תִּקְוָה לְהִתְקָרֵב אֵלָיו יִתְבָּרֵךְ, כִּי עַדִּין
רַחֲמָיו וְטוֹבוֹ עֲלֵיהֶם. וּמִי שֶׁזוֹכֶה לְהִתְקָרֵב לְצַדִּיק הַזֶּה שֵׁישׁ לוֹ זֶה הַפֶּחַ,
בְּוֹדָאֵי יִזְכֶּה לְכָל טוֹב לְנִצָּח, אֲשֶׁרֵי לוֹ. וְאֲפִלּוּ אִם קִלְקַל וְנִתְרַחַק מְאֹד
מְאֹד, אָף-עַל-פִּי-כֵן הַכֹּל יִתְתַּקֵּן בְּוֹדָאֵי עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת, כִּי יֵשׁ לוֹ פֶּחַ
לְתַקֵּן כָּל מִינֵי קִלְקוּלִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְלְהַחְזִיר הַכֹּל בְּתִשְׁבּוּבָה, וְלְהַפִּיךְ כָּל
הָעוֹנוֹת לְזָכוֹת וְלִכְפָּר כָּל הָעוֹנוֹת, וְלְהַפִּיךְ וְכוּ', כִּי הוּא מִמְשִׁיךְ אֹרוֹת
עֲלִיוֹנִים כָּאֵלּוּ, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִתְתַּקֵּן הַכֹּל. בְּכַח הַצַּדִּיק, יְכוּלִים לְדַלֵּג וְלִקְפֹץ
עַל כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת וְעֹכֹבִים שֶׁמַּעֲכָבִים מִלְּהִתְקָרֵב לְהֵשֵׁם יִתְבָּרֵךְ.

...לְמֵאוֹר חֲדָשׁ כְּזֶה עִכְשָׁו. הַזֶּהר לְשִׂמְחַ נִפְשָׁךְ בְּזֶה שְׂאֵתָה יוֹדֵעַ שֶׁמֵּאִיר
אוֹר כְּזֶה בְּעוֹלָם, שֶׁמְמַתִּיק וּמְתַקֵּן הַכֹּל, וְעַל-יְדוֹ יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתָנוּ, כְּמוֹ
שֶׁאָמַר רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ, זְכוּרֵנוּ לְבִרְכָה, קִדְּם הַסְּתַלְקוֹת: "אִז אֵיךְ גִּייע פֶּאָר
אֵיךְ, וְוֹאס הָאָט אִיר צו זָאָרְגִין!" (פֶּאָשֶׁר אָנִי הוֹלֵךְ לְפָנֶיכֶם, מֵה יֵשׁ לְכֶם
לְדַאָג!)

תְּסַלְחוּ... בְּטַח תְּסַלְחוּ לִי שֶׁלֹּא כְּתַבְתִּי לְכֶם זֶה זְמַן! אֲבָקֵשׁ סְלִיחַתְכֶם עַל
שֶׁלֹּא כְּתַבְתִּי לְכֶם כָּל-כַּף זְמַן, כִּי הֵייתִי חוֹלָה עַל שִׁפְעַת חֲזָקָה, וְסָבַלְתִּי
כְּאֲבִים גְּדוּלִים בְּלִבִּי וּבְכָל הַגּוּף וּבִקְבָה וּבְכָל הַגּוּף. וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, קִבְּלֵנוּ
נַחַת-רוּחַ וְעֲנֵג רַב. בְּדַבֵּר שְׂאֵלְתֶךָ... קִבְּלֵנוּ כָּל מִכְתָּבֶיךָ, גַּם מִכְתָּב הָאֲחֵרוֹן,
עַל-יְדֵי יְדִידֵי מֵר זְלָמָן שְׁזֹר, וּדְרִישַׁת שְׁלוֹם, עִם ד"ש חַי וְחַם, שְׁזֶה הִיָּה
בְּלֵב הַנְּאֻמָּן, מְלֵא שְׂמִיחָה וְנַחַת. קִבְּלֵנוּ כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְגַם הַמְּכַתֵּב הָאֲחֵרוֹן,
עִם דְּרִישַׁת שְׁלוֹם חַי וְחַם, עַל-יְדֵי יְדִידֵי הַנְּאֻמָּן, אוֹהֲבֵי הַנְּאֻמָּן, מֵר ...
בְּצִרוּף הַתְּמוּנוֹת וְהַמְּתָנָה הַיְפָה, עַל-יְדֵי אוֹהֲבֵי הַנְּאֻמָּן...

רלג.

לְכַבּוֹד...

אב"י הנחל חלק ב'

אותן הַרְחוקים וְהַגְרוּעִים בְּיוֹתֵר, שֶׁכָּבֵר הַזְקִינוּ בְּרִשְׁעָתָם וְנִתְעַבּוּ וְנִתְגַּשְׁמוּ מְאֹד, אֲסוּר לְעִסֵּק בְּתַקוּנָם מִי שְׂאִין כַּחוֹ חֶזֶק וְגָדוֹל בְּיוֹתֵר, כִּי יוּכְלוּ לְהַזִּיק לוֹ מְאֹד. רַק הַצְדִּיק הַאֲמֵת, שֶׁהוּא הַרְבֵּי וְהַמְנַהֵיג הַאֲמֵת שֶׁל כָּל הַדּוֹרוֹת, שֶׁכַּחוֹ אֲבִיר וְחֶזֶק מְאֹד מְאֹד, יְכוּל לְקַרְבָּם וּלְתַקְנָם, לְתַקְנָם וּלְהַעֲלוֹתָם וּלְהַבִּיאָם אֶל הַתְּכֵלִית הַטּוֹב, כִּי זֶה הַצְדִּיק מְקַשֵּׁר אֶת עֲצָמוֹ אֶפְלוּ עִם הַפְּחוּת שֶׁבְּפְחוּתִים וְהִקְל שֶׁבְּקָלִים וּמַעֲלָה אֶת הַכֹּל לְכַף-זְכוּת, וּמוֹצֵא זְכוּת וְטוֹב אֶפְלוּ בְּרִשְׁעָ גָּמוּר, כִּי יֵשׁ אֲלֵקוֹת אֶפְלוּ בְּדִיּוּטָא הַתְּחַתּוּנָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה מַעֲלָהּ לְכַף-זְכוּת בְּאֲמֵת וּמִתְקַנּוּ וּמִחֲזִירוּ בְּתִשׁוּבָה... וּמְלַקֵּט וּמְבַרֵּר, וּמְלַקֵּט וּמַעֲלָה וּמְקַבֵּץ, וּמַעֲלָה הַנִּקְדוּת טוֹבוֹת שִׁישׁ בָּהֶם, מְכַל אֶחָד, וְעַל-יַדֵּי-זֶה מַעֲלָהּ וּמַעֲלָה הַכֹּל לְכַף-זְכוּת בְּאֲמֵת וּמִתְקַנּוּ וּמִחֲזִירוּ בְּתִשׁוּבָה.

הַצְדִּיק הוּא צְנוּר שֶׁל כָּל הַהִשְׁפָּעוֹת.

ולד.

כָּבֵר הוֹדִיעַ הַצְדִּיק, שְׂאִין שׁוֹם יֵאוּשׁ לְעוֹלָם, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מְלֵא רַחֲמִים וְחַפֵּץ בְּתִשׁוּבָתָן שֶׁל כָּל הַרִשְׁעִים תָּמִיד, וְהוּא חוֹשֵׁב מִחֲשָׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ גִדַּח. וְעַל-כֵּן, כָּל אֶחָד וְאֶחָד, לְפִי מַעֲשָׂיו עֲכָשׁוּ שְׁעָשָׂה, וְיִרְדַּ וְנִתְעָה לְמָקוֹם שְׂיִרְדַּ וְנִתְעָה, אֲזִי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מִצְמָצֵם עֲצָמוֹ וּמְרַמֵּז לוֹ רְמָזִים כְּפִי הַרְאוּי לוֹ עֲכָשׁוּ בְּמָקוֹמוֹ וּשְׁעָתוֹ. וּמִי שְׂאִין לוֹ שֶׁכָּל לְהַעֲמִיק בְּזֶה בְּדַעְתּוֹ, צָרִיךְ עַל-כָּל-פְּנִים לְהֶאֱמִין בְּזֶה בְּאֲמוּנָה שְׁלֵמָה... וְאֲזִי יוּכַל לְזַכֵּר אֶת ה' בְּכָל יוֹם דִּיקָא, וְלֹא לְדַחוֹת מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ, חַס וְשְׁלוֹם... בְּכָל מְקוֹם וּבְכָל זְמַן וּבְכָל הַמְדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, לְמַעֲלָה אוֹ לְמַטָּה ח"ו, כִּי הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ מִצְמָצֵם עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם, בְּכָל מְקוֹם, וּמְרַמֵּז רְמָזִים וְכו'.

צָרִיכִין לְשַׁמֵּר אֶת הַזְכָּרוֹן בְּכָל יוֹם דִּיקָא, וְלֹא לְדַחוֹת מִיּוֹם לְחֻבְרוֹ ח"ו, כִּי זֶה עָקֵר שְׁלֵמוֹת הַזְכָּרוֹן, לְהַזְכִּיר עֲצָמוֹ בְּכָל יוֹם דִּיקָא בְּעֵלְמָא דְאַתִּי, כִּי בְּכָל יוֹם יֵשׁ בּוֹ רְמָזִים מֵיְחָדִים לְהַתְקַרֵּב לְעַבּוּדָתוֹ, הַמְלַבְּשִׁים בְּמִחְשָׁבָה-דְּבוּר-וּמַעֲשָׂה שֶׁבְּאוֹתוֹ הַיּוֹם דִּיקָא... צָרִיכִין בְּכָל יוֹם מִתְחַדֵּשׁ... אִין יוֹם דְּיוֹמָה לְחֻבְרוֹ, וּבְכָל יוֹם יֵצְרוּ שֶׁל אָדָם מִתְחַדֵּשׁ עֲלָיו; אֲבָל מְדָה טוֹבָה מְרַבָּה, כִּי "חֲסִדֵּי ה' כִּי לֹא תִמְנּוּ" וְכו', וְהֵם מִתְחַדֵּשִׁים בְּכָל בְּקָר, וְעַל-יַדֵּי-זֶה הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדוֹ. עַל-כֵּן צָרִיכִין בְּכָל יוֹם מִתְחַדֵּשׁ

אב"י הנחל חלק ב'

להתחזק ולקוות ולחכות להשם יתברך, שיעזרו ויושיעו מחדש ממש בכל עניני התלאות והמצוקות והבלבולים והמניעות וכו' העוברין על כל האדם, ונדמה לו בכל יום ובכל עת שעת כזה לא עבר עליו, ולפעמים הוא אמת קצת, אבל אין לו דעת להבין, שהחסדים המתחדשים עתה הם מרבים יותר! "אם אמרתי מטה רגלי - חסדך ה' יסעדני".

ולה.

...אשר אהבתו ונאמנותו להצדיק, שהוא עצם האמת, עצם הטוב, שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו, אינו זקוק לדבורים לדבורים, כי מעשיו ופעליו הפבירים לטובת ישראל, לזרע, להצמיח, להזריע בעולם ולהזריח בלבם אור הצדיק, צועקים על זו בקול גדול, חוצב להבות אש, עד לב השמים. אשריך ואשרי חלקך הנעים שזכית לך!

רלו.

"כי הנה אויביך, אויבינו, נועצו לב יחדו יהמיון, ושונאינו נשאו ראש. על עמך יערימו סוד ויתיעצו עלינו להשמידנו. אמרו לכו ונכחידם מן הארץ, ולא יזכר שם ישראל עוד. עשה להם כקש לפני רוח, פלהבה תלהט הרים, כן תרדפם בסערך ובסופתך ובגבורתך תבהלם. מלא פניהם קלון ויבושו ויבהלו ויאבדו עדי עד, וידעו כל הגוים כי אתה ה' לבדך, עליון על כל הארץ".

עטרת חן וכבוד וגדלה ונצחון תן ה' לההולכים בתמים, בכל לב, באש ובמים, ומוסרים את נפשם ואת ביתם על עם-ישראל וארץ-ישראל, אשר השם יתברך מתפאר בהם ועושה בשבילם נסים [ואוהב אותם בכל אבר ואבר שלהם ומצילם...]. הראם ה' חסדך וישעך תתן להם, להצילם מיד אויביהם... ואוהב אותם בכל אבר ואבר שלהם ומצילם.

"למה ה' תזנח נפשנו, תסתיר פניך ממנו. סבוני כמים כל היום, הקיפו עלי יחד. עמך ה' ידכאו ונחלתך יענו. [כי] לא יטש ה' עמו ונחלתו לא יעזב. יהי ה' לנו למשגב וכו'. אל תרחק ממנו, לעזרתנו חושה. יבושו יכלו שוטני נפשנו, יעטו חרפה וכלמה מבקשי רעתנו", וכו'.

רלו.

אב"י הנחל חלק ב'

נכספה... ההתבודדות בתחנות ובקשות וצעקות להשם יתברך... וכך נפשי אחריה, לראות בשבע שמחות את פניך המאירים והנעימים. לבי תמיד עמך, ואוחז בידך להכניסך בפארצות החיים של איש חי, נחל נבע, החי וקיים [ל]דור דור... בעת ההתבודדות ושפיכת לבי לפני ה'.

...והחכמה, וגדל ובהירת אור נשמתי הגבוהה ועליונה... בארצות החיים של איש חי, נחל נבע, החי וקיים [ל]דור דור... שנמשכה ממקור עליון, לפדות ולגאל את ישראל, כל הנפשות, כל אחד, מבטן שאול, מעמקי עמקי תהום תחתיות, להעלותם לתכלית תכלית העליה.

"עד מתי ה' יחרפו לנו צרינו ומנאצינו [ו]אוֹיְבֵינוּ. לְמָה ה' זָנְחָה צֵאן מִרְעִיתֶךָ. קוֹמָה ה' רִיבָה רִיבָנוּ, וְכָל קִרְנֵי שׁוֹנְאֵינוּ, שׁוֹנְאֵי יִשְׂרָאֵל, תִּגְדַּע, וְתִרְוִמִים קִרְנֵי יִשְׂרָאֵל. דוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים יִסְפְּרוּ תְהִלּוֹת ה' וְעֶזְרוֹ וְנִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה עִמָּנוּ לְעֵינֵי כָל הָעַמִּים. תִּשְׁלַח בָּם, בָּהֶם, חֲרוֹן אַפֶּךָ, עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה, וְכוּ'. תֵּאבֹד מִפְּנֵינוּ צָרֵינוּ, יִפְּלוּ וְלֹא יִקוּמוּ לְעוֹלָם. הָשִׁב לְשִׁכְנֵינוּ חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹתָנוּ, חֲרַפְתָּ עוֹלָם תִּתֵּן לָהֶם. שִׁפְךָ חֲמָתְךָ עַל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּךָ, עַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ, הַרוֹצִים לְכַלּוֹתָנוּ וְלְהַשְׁמִידָנוּ. אֵל תִּזְכֹּר-לָנוּ עֲוֹנוֹתֵינוּ, מִהֵרָ יִקְדְּמוּנוּ רַחֲמֶיךָ, כִּי בָצָרָה גְדוֹלָה אֲנַחְנוּ. הָשִׁב לְשִׁכְנֵינוּ אֵל חֵיקֶם, חֲרַפְתָּם אֲשֶׁר חָרְפוּ אוֹתָנוּ. כִּי אֲנַחְנוּ עִמָּךָ אֲשֶׁר בְּחַרְתָּ בָנוּ מִכָּל הָעַמִּים וְנָתַתָּ לָנוּ אֵת תּוֹרָתְךָ, נֹדָה לְךָ לְעוֹלָם, לְדוֹר וָדוֹר נִסְפָּר תְּהִלָּתְךָ. לְפָנֵינוּ עוֹרְרָה לְפָנֵינוּ אֵת גְּבוּרָתְךָ, וְהוֹשִׁיעֵנוּ לְמַעַנְךָ וְלְמַעַן הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּים, וּבִפְרֹט לְמַעַן אוֹהֲבֶיךָ הַנִּחַל נִבֵּעַ, הָאֵר לָנוּ פְּנִיךָ וְנִגְשָׁעָה מִהֲרָה. הַבֵּט מִשָּׁמַיִם וּרְאֵה וּפְקֹד אוֹתָנוּ. ה' אֵל דְּמִי לָךְ, אֵל תַּחֲרֹשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט."

רלח.

...שמקבל דברי אמת ושם אותם על לבו, לעמק לבו, ומוכן לבוא באש ובמים על האמת האמתית האהוב עליו בעבותות אהבה ללא גבול, בל ינתק לעולם.

...המקבל דברי אמת ושם אותם לעמק לבו, ומוכן לבוא באש ובמים על ההתקשרות אל הצדיק האמת האמתית, האהוב עליו בעבותות אהבה ללא גבול, בל ינתק לעולם. וזכה להיות עבד נאמן במשרד האוצר

אב"י הנחל חלק ב'

של הצדיק האמת, שר השלום, שגלה חדשות נפלאות ונוראות מאד מאד, אשר אין לשון בעולם בעולם שיוכל לספר תקף רום נשגבות מעלתם וגבהם וקדשם וכחם, שעל-ידם הוא מקבץ ומכניס גם כל הרחוקים ורשעים גמורים להשם יתברך, וממשיך ומגלה אלקותו ומלכותו עין בעין לכל באי עולם - שלום וחיים ארפים [חיים טובים אמתיים]... שנחצב מקום גבוה וקדוש מאד, וזכה להיות עבד... חיים טובים אמתיים... שזכה להיות עבד נאמן במשרד האוצר של הצדיק האמת...

רלט.

בימי חנכה ופורים מאיר הארה נפלאה, שהיא הארת הצדיק הגדול הנ"ל, שיוכל להאיר גם בהנופלים מאד והחולים ביותר. עקר חטא העגל, שהוא בחינת כפירות ואמונות כזביות, הוא על-ידי שפגמו בכבוד הצדיק האמת. גם אחר-כך דבריו חיים וקיימים לעד, וצריכים לקיים דברי תורתו לנצח תמיד, פי דבריו הם דברי ה' ממש אשר הם קיימים לעולם, כמו שכתוב: "ודבר אלקינו יקום לעולם". והחולקים על הצדיק, וגם אלו שעשו עצמם...

רמ.

אמר רבנו, זכרוננו לברכה: "אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, פי בשבילי איני צריך לעשות כלל; רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל להשם יתברך!"

רמא.

...שהעיר את רוחו והקדיש את לבבו וכשרונותיו הברוכים לגדל ולפרסם את שם הצדיק האמת היחיד בעולם, העולה לעלא ולעלא על כל הצדיקים האמתיים המבחרים יחידי הדורות, שהוא מחסה ומגן לנו גם עכשו, אפלו בתוך כל מיני חשכות והתרחקות של כל אחד שבמינו אלה, באחרית הימים. אשריך, אחי, אשריך אלפים פעמים, שפנימיות לבך מבין ומרגיש האמת האמתית דאמתית המאיר עכשו בעולם! מרובי עיפות הנפש מחמת הצרות והתלאות אשר סבבוני, אין בי דעת ואין עמי דברים. אך למען עצם נעם אהבתך החרות בעמק לבי, לא יכלתי להתאפק לעשות חובתי, וכתבתי בכל כחי. ה' יודע ועד, וגם לבך רואה

אב"י הנחל חלק ב'

ומרגיש, כי נפשך קשורה בנפשי תמיד בכל יום, בפרט בעת ההתבודדות והשיחה עם השם יתברך. לאשר ידעתי גם ידעתי, שמשךש בפנימיות לבבך נקודת האמונה הקדושה בה' ובתורתו ובהצדיק האמת, בחיר מבחירי צדיקיא, אשר במעינות חכמת תורתו מאיר בנו אמונה אמתית דאמתית, שזאת האמונה היא שרש ומקור החכמה, שעל-ידה באים להשגות אלקות, לראות עין בעין אלקותו ומלכותו וממשלתו. הבעל-דבר אורב על האדם תמיד, והעקר וכו' - לכן הנני פונה אליך מעמקי לבבי להעמידך על החוב הקדוש המטל עליך, לחשב מחשבות עמקות, להתגבר ולהתאמץ ברצון חזק מאד להגות בספריו הקדושים בכל יום ויום, לראות אורות החדשות הנוראות שבהם, עד שיפגס הריחות טובות שבהם בלבבך לקיום ולמעשה, שזה זה עקר התכלית, כי הבעל-דבר אורב על האדם תמיד, והעקר על אחריתו וסופו, מחמת שהאדם כל מה שמזקין יותר, הוא צריך להתקרב לשרשו ותקונו יותר, ועל-כן מתגבר עליו מלחמת היצר ביותר. ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנום שהוא זה העולם, כי אם על-ידי כח הצדיק האמת וספריו הקדושים ועצותיו העמקות והתמימות ופשוטות מאד לכל אחד ואחד, המקשר נפשו להשם יתברך פחותם על לבו, כמו שאמר רבנו, זכר צדיק לברכה, בזה הלשון, כנזכר לעיל.

רמב.

...שהוא עקר ושרש יהדותנו, חיותנו ותקוננו, שכל הגאולה תלויה בזה. כל ימי חיי לא יספיקו להלל ולרנן ולזמר יומם ולילה על גדל נוראות חסדו ונפלאותיו שעשה עמדי, אשר נתן חן אמת ואהבת אמת ורחמים בלבו החם והנעים, לעמד בעזרי וללחם בעדי מלחמה חזקה וקשה עם חבר הכנסת מ. פרוש, עד שזכה להכניע אותו, שיהיה לי מקום מקדש לעבד בו עבודת הקדש - תורה ותפלה והתבודדות ושיחה ביני לבין קוני. ועתה, אחרי כל הטובה והחסד הנורא הזה שעשית עמדי, אכבדך ואשמך בבשורה טובה ובכרפת מזל טוב מהישועה החדשה שנולדה לנו בטבריא בליל פורים, שנת תשל"ב, לפני קריאת המגלה, כי הרב הראשי מטבריא, חכם מאיר ועקנין, עשה בקשתו ורצונו בשלמות בלב שלם,

אב"י הנחל חלק ב'

וְהָיָה לִי לְנַחַת וּלְשִׂמְחָה גְדוֹלָה. וְהִרְיֵנִי מוֹדָה תְּשׁוּאוֹת חֵן חֵן הַרְבֵּה מֵעֲמָקָא דְלִבָּאֵי לְכַבּוֹד מַעְלָתוֹ הָרָם עַל הַחֶסֶד הַזֶּה, וְעַל כָּל הַטּוֹבוֹת וְהַחֲסָדִים הַרְבִּים הַגּוֹמֵל עִמִּי בְּכָל כָּחוֹ, בְּכָל פְּעַם, בְּכָל עֵת, תְּשׁוּאוֹת חֵן חֵן הַרְבֵּה עַל זֶה! יְשָׁלֵם ה' פָּעֻלוֹ הַטּוֹב וַיִּמְשִׁיךְ עָלָיו וְעַל בֵּיתוֹ יְשׁוּעָה וְרַחֲמִים, בְּרַכָּה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים, וַיִּנְשְׁעוּ וַיִּצְלִיחוּ בְּגוֹף וּבְנַפְשׁ. יְהִי ה' עִמּוֹ שְׂיִזְכֶּה...

אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ כַּמָּה וְכַמָּה הַחַיִּיתָ אֶת נַפְשִׁי עִם הַבְּתִים הַקְּדוּשִׁים שְׂיִגְעַתָּ וְטָרַחְתָּ עֲלֵיהֶם כָּל-כָּף כָּל-כָּף בְּשִׁבְלִי, בְּוִדְאֵי הָיִיתָ שְׂמַח וְחֹזֵק תָּמִיד לְחַסוֹת בְּגִדְלַת נוֹרָאוֹת כָּחוֹ שֶׁל הַנִּחְלָל נִבְעַ שְׂאֲנוֹ חוֹסִים בּוֹ. עֲבַדוּ הַנַּאֲמָן... הַקְּשׁוֹר בְּלִבֵּי בְּקִשׁוֹרָא וַיַּחְוֵדָא חֲדָא, בְּרַחֲמֵימוֹתָא וּבְחִיבוֹתָא סָגִי, לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים, הַזּוֹכְרוֹ וּמְזַכְרֵוֹ תָּמִיד לְפָנֵי ה' לְשָׁלוֹם וּלְחַיִּים אֵין קָז, לְבְרַכָּה וְשָׁלוֹם וְחַיִּים אֵין קָז.

רמג.

ה' הֵעִיר אֶת רוּחוֹ וְהִבְעִיר אֶת לְבָבוֹ כְּאֵשׁ בּוֹעֵרַת, לְהַבְעִיר וּלְהַדְלִיק וּלְהַלְהִיב לְבָבוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַנִּחְלָל נִבְעַ, שֶׁהוּא גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ יִשְׂרָאֵל בְּדוֹר הַזֶּה וּלְדוֹרֵי דוֹרוֹת.

כָּל יְמֵי חַיֵּי לֹא יִסְפִּיקוּ לְרַגֵּן בְּרַנּוּנִים וּלְזַמֵּר לְפָנֵי ה' כָּל הַיּוֹם וְכָל הַלַּיְלָה עַל הַשּׂוֹאֵב מִיָּם חַיִּים מִהַנִּחְלָל נִבְעַ מְקוֹר חֲכָמָה, מְמָקוֹר הַחֲכָמָה, וְלָבוֹ בּוֹעֵר בְּקִרְבּוֹ, וְנִכְסָף וּמִשְׁתּוֹקֵק מְאֹד לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נַפְשׁוֹת עִם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא עֶקֶר הַרְפוּאָה וְהַהֲצִלָּה, שֶׁהוּא רְפוּאוֹת הַנַּפְשׁוֹת מִכָּל הַחֲצִיִּים וְסָמִים אֲרֻסִּים שֶׁל כְּפִירוֹת וְאַמוֹנוֹת שֶׁל שְׁקָר וְכֶזֶב... וְלָבוֹ בּוֹעֵר בּוֹ וְנִכְסָף וּמִשְׁתּוֹקֵק לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל לְאַבְיָהֶם שְׂבִשְׂמִים... שֶׁהוּא עֶקֶר הַרְפוּאָה וְהַהֲצִלָּה מִכָּל הַחֲצִיִּים וְסָמִים אֲרֻסִּים שֶׁל מִיִּנוֹת וְאַמוֹנוֹת שֶׁל שְׁקָר וְכֶזֶב.. וְלָבוֹ בּוֹעֵר וְקִרְבּוֹ, וְנִכְסָף וּמִשְׁתּוֹקֵק לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה שָׁלוֹם בֵּין יִשְׂרָאֵל, וְנִתְבַטַּל הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת מִלֵּב יִשְׂרָאֵל. עֶקֶר הָאֲמוּנָה תְּלוּי בְּשָׁלוֹם.

...הַשּׂוֹאֵב מִיָּמֵי הַתּוֹרָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, נִחְלָל נִבְעַ מְקוֹר חֲכָמָה, וְלָבוֹ בּוֹעֵר וְנִכְסָף וּמִשְׁתּוֹקֵק לְהַשְׁקוֹת בָּהֶם נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁהוּא עֶקֶר הַרְפוּאָה

אב"י הנחל חלק ב'

וההצלה מכל העשרה מיני חצים ארסיים... מהחצים וסמים ארסיים של מינות ואמונות פזביות... שגלה עשרה מיני נגינה, שהם עקר הרפואה וההצלה מכל העשרה מיני חצים ארסיים, מהחצים וסמים ארסיים של מינות ואמונות פזביות... שגלה עשרה מיני נגינה, שהם עקר הרפואה וההצלה מעשרה מיני חצים וסמים ארסיים של מינות ואמונות פזביות, ועל-ידי-זה נעשה שלום בין ישראל, ונתבטל הכפירות והאפיקורסות מלבם.

רמד.

"רבונו של עולם, אתה לבד יודע כל מה שעובר עלינו עתה בדורות האלה; אתה לבד יודע כל מה שעובר על כל העולם בענין האמונה הקדושה, שהוא יסוד הכל..."

...הממשיך, שגלה, שגלה חדשות נפלאות ונוראות מאד מאד, אשר אין לשון בעולם שיוכל לספר תקף רום נשגבות מעלתם וגבהם וקדשם וכחם, וממשיך ומגלה האמונה הקדושה עין בעין לכל באי עולם.

...השואב מימי הדעת, התורה, של הצדיק האמת, שגלה אורות חדשות, נפלאות ונוראות ונשגבות מאד מאד, אשר אין לשון בעולם שיוכל לספר תקף רב [רום] מעלתם וגבהם וקדשם וכחם, שהם עקר הרפואה וההצלה מכל העשרה מיני חצים וסמים ארסיים של המינות ואמונות פזביות, ועל-ידי-זה נעשה שלום, וממשיכים ומגלים האמונה הקדושה לכל באי עולם.

רמה.

בני יקירי!

עקר התקון שזוכין בראש-השנה הוא, על-ידי שמצטרפין אל הקבוץ של הצדיק האמת הנפלא, שהוא עקר הרועה האמת, שבו כלולים כל הרועים האמתיים שהיו בכל הדורות... עכשו ביותר... שעוסק תמיד לקבץ את ישראל כרועה עדרו, והוא רחמן אמת שמתקבץ את נדחי ישראל, שהם הרשעים גמורים הרחוקים מאד מאד מהשם יתברך, להשיבם אל הקדשה, ומאיר בלב כל אחד בכל מקום שהוא, שיתחזק אידו שהוא לשוב מכל המקומות רעים שרוצים לדחותו לשם, ולהצילם מעוונות ולהכניס בהם

אב"י הנחל חלק ב'

קיום התורה כל ימי חייהם בכל מה שיעבר עליהם, שזהו עקר הרחמנות על ישראל.

אחי חביבי, יקירי, אהובי, לבי ובשרי! אל תשמע לשום דחיה שבעולם, שרוצים להפרידך מהקבוץ הקדוש בראש-השנה, רק תחזק ידך בה' ותעמד על רגליך בכל עז ותאחז עצמך בכל כחך ותשליך נפשך מנגד בהקבוץ הקדוש של הצדיק האמת, והעקר בראש-השנה, כי כל חייך תלוי בזה, ועל-ידי-זה לא תמוט לעולם.

יבוא עת, שיתגלה ויאיר אור הדעת האמתי של הצדיק האמת גם בכל הגוים והעמים, וינקלו ויתקבצו כלם אל הצדיק האמת לשמע דבר ה', ואז כלם ידעו את ה' ויקראו כלם בשם ה'.

מי שרוצה לקרב רשעים ומרחקים ביותר להשם יתברך, יש עליו סכנות גדולות מאד בלי שעור, וצריך לזה כמה תחבולות בלי שעור, עד שיזכה לפעל פעלתו בשלמות.

רמו.

איש בריתי, לבי ובשרי, השואב רוח חכמה היוצא ממח הפלא הגדול והנורא של הצדיק החכם האמת, בחיר מבחירי צדיקיא, אשר מסוף העולם ועד סופו לא קם כמוהו, המבער ומבטל השקר ורוח שטות וטעות של המינות ואמונות כזביות המתגברים להחריב את העולם, חס ושלום – יסיר ה' ממך כל מיני חלי ויגון ואנחה, ויהפך היגון ואנחה לשמחה, ויתן לך החיים ארפים, חיים טובים, שברכו ה' בעטלירס' את הזוג הקדוש, ובקמיה תושע יהודה וירושלים.

הנאום הנפלא [בשעת הפגישה עם הצלין הידוע], שסימו, בסיום הפסוק, בפסוק: "[כי כל העמים] ילכו איש בשם אלהיו, ואנחנו נלך בשם ה' אלקינו לעולם ועד", אשר יצא בחכמה עמקה מפיך ולבך החם בחמימות והתלהבות גדול, זכה להערכה והוקרה... בשעת הפגישה עם הצלין הידוע, זכה להערכה והוקרה, עשה רשם ורעש גדול בכל העולמות, וכלם מעריכים ומעריצים אותך עד בלי די!

רמז.

עקר התשובה על כל החטאים הוא עונה ושפלות, לשוב מגדלות

אב"י הנחל חלק ב'

וְהַשְׁפִּיל עֲצָמוֹ, שְׂיָשִׁים עֲצָמוֹ כְּעֶפֶר לְדוֹשׁ, וַיִּרְגִּישׁ שְׁפָלוּתוֹ וַיִּרְחוֹקוּ מֵהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, וַיִּשְׁבֵּר לְבוֹ לְפָנָיו הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׁעַל-יָדָי-זֶה מוֹחַל לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "לֵב נִשְׁבֵּר וְנִדְפָה, אֱלֻקִּים לֹא תִבְזֶה"; כִּי עַל-יָדָי הֶעֱנִיָה וְהַשְׁפָּלוּת וְעוֹשֶׂה עֲצָמוֹ כְּאִין וְכֹאֶפֶס, עַל-יָדָי-זֶה נִתְבַּטְּלִין כָּל הַדִּינִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת הַחֲטָאִים.

רמח.

...וְאִי אֶפְשֶׁר שְׂיִפְסְקוּ וַיִּתְרַחֲקוּ מֵהָאֲרֶץ אִם לֹא עַל-יָדָי כַּח הַמְּכָרִית, הִינּוּ, שְׂיִישׁ מִי שְׂמִכְרִית הַדָּבָר וְנוֹטְלוֹ מִמְּקוֹמוֹ מֵהָאֲרֶץ וּמִרְחִיקוֹ מִמְּנָה, וְכִפִּי כַּח הַמְּכָרִית כֵּן נִתְרַחַק הַדָּבָר מֵהָאֲרֶץ, וְאַחַר-כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכָרִית, חוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְהָאֲרֶץ. כְּגוֹן אִם זוֹרֵק אָדָם דָּבָר לְמַעְלָה, אֲזִי עַל-יָדָי כַּחוֹ מְכָרִית הַדָּבָר וּמִפְסִיקוֹ מֵהָאֲרֶץ, וְכִפִּי כַּחוֹ כֵּן מְכָרִית הַדָּבָר וְזוֹרֵקוֹ לְמַעְלָה יוֹתֵר, וְאַחַר-כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּחוֹ, שֶׁהוּא כַּח הַמְּכָרִית, חוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְהָאֲרֶץ, כִּי הָאֲרֶץ יֵשׁ לָהּ כַּח הַמוֹשֵׁף וּמִמְשַׁכֵּת כָּל הַדְּבָרִים לְעֲצָמָה, כִּי אִם לֹא הָיָה יְכוֹלִים לְהִתְקַיֵּם עָלֶיהָ, כִּי הִיָּה רְאוּי לְפַל מִמְּנָה מִחֲמַת שֶׁהִיא כְּדוֹרִית, וְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם עוֹמְדִים סְבִיבָהּ, אִךְ שְׂיִישׁ לָהּ כַּח הַמוֹשֵׁף, וְעַל-כֵּן כְּשֶׁנִּפְסַק כַּח הַמְּכָרִית, וְחוֹזֵר הַדָּבָר וְנוֹפֵל לְמַטָּה לְהָאֲרֶץ - כָּל מֵה שְׂמִתְקָרֵב יוֹתֵר לְמַטָּה, הוּא פוֹרֵחַ וְנוֹפֵל לְמַטָּה בְּמִהֲרֹת יוֹתֵר; זֶה מִחֲמַת שְׂמִתְקָרֵב לְהַכֵּחַ הַמוֹשֵׁף שֶׁל הָאֲרֶץ, עַל-כֵּן נוֹפֵל בְּמִהֲרֹת יוֹתֵר לְמַטָּה. וְהַצְדִּיק הָאֵמֶת הוּא בְּחִינַת עֶפֶר, וְכָל הַדְּבָרִים עוֹמְדִים עָלָיו, וַיֵּשׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁף, לְהַמְשִׁיף כָּל הַדְּבָרִים אֵלָיו, כִּי זֶה הַצְדִּיק הוּא רַק יְחִיד בְּעוֹלָם, שֶׁהוּא יְסוֹד הָעוֹלָם, שֶׁכָּל הַדְּבָרִים נִמְשָׁכִים מִמֶּנּוּ.

וּלְפִי כַּח הַמְּכָרִית, כֵּן מִרְחִיק מֵהַצְדִּיק, וְאַחַר-כֵּן כְּשֶׁיִּפְסִיק כַּח הַמְּכָרִית, יְחִזֵּר וַיִּמְשִׁיף עֲצָמוֹ הָאָדָם וַיִּתְקָרֵב לְהַצְדִּיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר, בְּחִינַת מִשָּׁה שֶׁהוּא עָנּוּ מְכַל, כִּי כְּשֶׁיִּפְסִיק הַמְּכָרִית יָשׁוּב לְהַעֲפֹר, לְהַצְדִּיק שְׂיִישׁ לוֹ כַּח הַמוֹשֵׁף. וְעַל-כֵּן יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁהֵם רְחוּקִים מְאֹד מֵהַצְדִּיק, מִחֲמַת שֶׁהֵם עֲדִין בְּכַח הַמְּכָרִית הַמְּרַחֵק אוֹתָם, אֲבָל אַחַר-כֵּן, כְּשֶׁיִּפְסַק כַּח הַמְּכָרִית, יִחְזְרוּ וַיִּתְקָרְבוּ אֵלָיו אֶל הַצְדִּיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר, בְּחִינַת כַּח הַמוֹשֵׁף.

כָּל הַכְּבוֹד שְׂיִישׁ לְכָל אָדָם שְׂבַעֲוֹלָם, מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל, הֵם מְקַבְּלִים רַק מִזֶּה הַצְדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת עֶפֶר, שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁף הַכָּל, כִּי כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה הוּא

אב"י הנחל חלק ב'

רק אצל זה הצדיק, וכךם מקבליים ממנו, פי במקום השפלות והקטנות, שם שורה כל הכבוד והגדלה, כמו שכתוב: "אשכנ את דכא"; שאז מקבלין מהצדיק הארה גדולה בהדעת דקדשה, לדעת "פי ה' הוא האלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת".

רמט.

לכבוד מחתני, יקירי, חמדת לפי, העסקן החרדי ורב פעלים לתורה ויראת ה', הדגול במדות טובות, חמדת לפי, הנכבד, הנעים ונחמד והחביב לכל, ולרעיתו הנכבדה מאד, יראת ה' היא תהלה.

הריני שולח לכם בזה את ברכתנו החם והלבבי, בשמי ובשם כל משפחתנו, ברפת מזל טוב לשמחת כלילת כלולות בתכם הנכבדה והמהלה, שתתקיים ביום...

יהי רצון לפני אבינו שבשמים, שיהיה זיוגם עולה יפה בגשמי ורוחני, ויזכו לבנות בית נאמן לשם ולתפארת בית ישראל סבא, לארץ ימים ושנים טובים, ויצאו מהם דורות ישרים וכשרים כרצונכם הטוב, ותרוו מהם רב ענג ונחת, מהם ומכל יוצאי חלציתכם, ויזמין מהרה זיוג הגון וכשר לבתכם הנכבדה תחי, לכבוד ולתפארת משפחתכם הנעלה והנכבדה מאד!

רנ.

מאליך תבין גדל הצער שיהיה לי מזה, אף-על-פי-כן החייתי את עצמי מאד בראותי...

עד עכשו הייתי מצפה לביאתך, אף בודאי הכל לטובה. אם אף שמונעים מדברים שבקדשה, וגם אפשר שאינו מתגבר כראוי כנגד המניעות, אף-על-פי-כן, חלילה לך, אחי, מלפל בדעתך מחמת זה, פי דרכי ה' נשגבים מאד מאד, וכבר הודיע לנו הצדיק בפרוש, שאפלו כשאין מוציאים מכח אל הפעל מה שחפצים איזה דבר שבקדשה, אף-על-פי-כן הרצון בעצמו טוב מאד, והלואי שנאחו בזה, שיהיה הרצון על-כל-פנים חזק מאד להשם יתברך ותורתו, כאשר כבר דברנו בזה הרבה. ותהלה לא-ל, רצונך טוב וחזק מאד, ברחמי, להתקרב להצדיק וללכת בדרך עזותיו.

אב"י הנחל חלק ב'

הגופים רחוקים והנפשות קרובים, וּאֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּשֶׁרֶשׁ נַפְשָׁנוּ
בְּהִצְדִיק הָאֵמֶת, וְזֶה כָּל תְּקוּנָתָנוּ לְנֶצַח.

אֵין מְקוֹם לְנוֹס מִהַפְגָּעִים וּמִכָּל הַחֲסָרוֹנוֹת, כִּי אִם לְהִשָּׁם יִתְבַּרֵּךְ, אֶל
הַתּוֹרָה וְאֶל הַתְּפִלָּה.

חֲזַק בְּנֵי וַחֲזַק, כִּי עֲדִין ה' עִמָּךְ וְחֹשֵׁב עַל תְּקוּנָךְ וּבּוֹדֵאי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ,
וְתִהְיֶה רְגִיל מְאֹד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ, זְכֹר צְדִיק לְבִרְכָה... וְהַסְּבוּבִים הַנּוֹרְאִים
שֶׁסָּבְב עִמָּנוּ בְּעַל הַרְחָמִים, שֶׁהָאִיר עֵינֵינוּ וּפְתַח לַבְּנוֹ לְהַשְׁתַּוְּקֵק וְלִכְסֹף
וְלִהְתַּגַּעֵגַע לְהִצְדִיק הָאֵמֶת.

עַקֵּר שְׁלֵמוֹת הַתְּקוּנָה, עַל-יְדֵי הִצְדִיק הָאֵמֶת שְׁיִכּוֹל לִירֹד לְשֶׁרֶשׁ נַפְשָׁנוּ,
לְעִמְקֵי עִמְקִים, וְלִקְבֹץ הַטּוֹב מִכָּל הַרְחוּקִים מְאֹד וְלִהְעֲלוֹתָם אֶל הַקְּדוּשָׁה
הָעֲלִיוֹנָה.

רנא.

כְּשֶׁמִּתְגַּבְּרִים יַחַד נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוֹת וְשָׁלוֹם וְאַהֲבָה, כְּאִישׁ אֶחָד, בְּלִי
שׁוּם פְּרוּד עַל-יְדֵי אֵיזָה שְׁנֵאָה וּמִחֲלָקָת, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה אֲזִי יֵשׁ
לָהֶם פֶּחַ בְּיֹתֵר לְקַבֵּל אוֹר הַשְּׁגָת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, וְנִכְלָלִים בְּדַעַה אַחַת
וְרִצּוֹן חֲזַק לַעֲשׂוֹת רִצּוֹן הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ.

רנב.

קַבְּלָנוּ גְלוּיָתְךָ, וּמְאֹד הַחַיִּיתָ אֶת נַפְשָׁנוּ בְּזֶה שֶׁשְׂמַעְנוּ מִשְׁלוֹמְכֶם הַטּוֹב.
יִתֵּן ה' לְעִתִּיד... הָאֵמֶת מְרַגֵּשָׁה טוֹב, בְּרוּךְ ה', תּוֹדָה לֹא-ל עַל חֲסֵדוֹ
הַגָּדוֹל. יְדִידִי, מֵר שׁוֹר, נִסַּע אֶתְמוֹל לְאַרְצוֹת הַבְּרִית, וְאֲנִי לוֹיֵתִי אוֹתוֹ.
וְהַבְּטִיחַ לִי שֶׁיִּשְׁתַּדֵּל בְּכָל אִפְשָׁרוֹת לְהַתְּרֵאוֹת עִם חוֹתְנָךְ וְעִמָּךְ, לְמַסֵּר לְךָ
דְּרִישַׁת שָׁלוֹם מְמַנִּי. אוּלַי תִּתְקַשֵּׁר עִם כְּתִרְיָאֵל כִּי בְּנוֹגַע לְזֶה, בְּקִשָּׁר
לְהַדְפִּסַּת הַסֵּפֶר אַב"י הַנֶּחֱלָה? אֲנִי אֶחֱכָה עַד שְׁיָבוֹא, שְׁיִחְזֹר מֵר שׁוֹר אֶרְצָה.

רנג.

ב"ה. י' סיון תשכ"ג. עיר הקודש ירושלים.
לְכַבּוֹד נְשִׂיא מְדִינַת יִשְׂרָאֵל, מֵר שְׁנִיאֹר וְלִמֵּן שׁוֹר, הַגָּדֵל וְצוּמַח עַל מִי
מִי... שְׂמֵשִׁים עֲצָמוּ לְהַתְּבוֹנֵן...

חֻבָּה עֲלֵינוּ... צְרִיף לְשִׁים לְשִׁים לְבוֹ לְהַתְּבוֹנֵן עַל דְּרָכֵי ה' וְהַנְּהַגוֹתָיו
וּנְפִלְאוֹתָיו, שְׁעוּשָׁה עִמָּנוּ בְּכָל יוֹם וּבְכָל עֵת חֲסָדִים נְפִלְאִים וְנוֹרְאִים עַל-

אב"י הנחל חלק ב'

יְדֵי הַצְדִּיק הָאֵמֶת, שְׁמוּדִיעַ וּמְגִלָּה לָנוּ אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּחִדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ, שְׁמֵת־חֲדָשִׁים, שְׁמֵחֲדָשׁ בְּדַרְכִּים נִפְלְאִים לְדוֹר דוֹר, וְחוֹבָה עַל כָּל אָחָד...

רנד.

בְּעֵינֵי הָעֲנוּוָה, יֵשׁ מְשָׁקֶל גָּדוֹל וְדַק מְאֹד; כִּי צְרִיכִין לִהְיוֹת עָנוּ בְּתַכְלִית הָעֲנוּוָה, לִהְיוֹת אֵין מִמֶּשׁ, בְּלִי שׁוּם טְעוּת וּפְגִמָּה כָּלֵל, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן יִהְיֶה גְבוּר, חֲזַק וְאִמִּץ מְאֹד, וְלִבְלִי לִהְנִיחַ לְהַפִּיל אֶת עֲצָמוֹ בְּשׁוּם דָּבָר וְכוּ'. וְצְרִיכִין לְהִתְפַּלֵּל הַרְבֵּה לְהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, שֶׁהוּא בְּרַחֲמָיו יוֹרֵהוּ הָאֵמֶת לְאֵמָתוֹ.

זִמְתַּת קְלַפַּת הַמֶּן-עַמְלָק, שֶׁהוּא מִדַּת הַגָּאוּת, שְׁמֵשׁ נִמְשָׁף מִדַּת הַגָּאוּת שְׁבָעוּלָם, הוּא מִתְגַּבֵּר בְּיוֹתֵר עַל זֶה לְהַרְחִיק מִהַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְרוֹצֶה לְהַפְרִיד בֵּין נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל וּבֵין הַצְדִּיק הָאֵמֶת, שְׁעַל-יָדוֹ זוֹכִים לְעַקֵּר הַחַיִּים נִצְחִיִּים...

...שְׁמֵשׁ נִמְשָׁף כָּל הַמַּחְלָקָת עַל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, וְעַל-יְדֵי-זֶה הֵם מְרַחֲקִים נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל מִלְּהִתְקַרֵּב לְצְדִיק הָאֵמֶת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה נִטְלָה הַמְּלָכוּת וְהַמְּמִשְׁלָה מִיִּשְׂרָאֵל וְנִתְּנָה לְהַעֲכוּ"ם, לְהַגּוֹיִים וְהַרְשָׁעִים, שְׁמִקְבָּלִים הַמְּלָכוּת וּמוֹשְׁלִים עָלֵינוּ, חַס וְשָׁלוֹם, שְׁכַל זֶה נִמְשָׁף עַל-יְדֵי הַמַּחְלָקָת עַל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה פּוֹגְמִים בְּכַבּוּדָם, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה עַקֵּר הַגָּלוּת. אֲבָל ה' לֹא יַעֲזֹבֵנוּ בְּיָדָם, אֲדַרְבָּא, עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא מְכַנִּיעַ, יְכַנִּיעַ, אוֹתָם מְאֹד לְגַמְרֵי וּמוֹצִיא אֶת יִשְׂרָאֵל מִרְשׁוּתָם, כִּי כָּל מָה שֶׁהַקְּלָפָה קָשָׁה וְחֲזָקָה בְּיוֹתֵר, בְּהַכְרַח שְׁתַּרְדַּד הַקְּדוּשָׁה הַגְּבוּוּהָ לְשֵׁם יוֹתֵר וְיוֹתֵר וְתִהְיֶה שֵׁם בְּגָלוּת יוֹתֵר, עַד שֶׁתְּתַגַּבֵּר בְּגִדְל כֹּחָה עַל-יְדֵי-זֶה דִּיקָא וְתַכְנִיעַ אוֹתָהּ וְתִשְׁפִּילָהּ, כְּמוֹ שֶׁהַפִּילָה אֶסְתֵּר אֶת הַמֶּן הַרְשָׁע וְסִיעֵתוֹ דִּיקָא עַל-יְדֵי-זֶה שְׁנִלְקָחָה לְבֵית אַחַשְׁוֵרוּשׁ, שְׁזָהוּ בְּחִינַת "עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לוֹ".

הַצְדִּיק מִפִּיל וּמִבְטֵל אֶת הַגָּאוּת שֶׁל הַשְּׁקֵרָנִים הַחוּלְקִים, שֶׁהוּא הוּא בְּחִינַת קְלַפַּת הַמֶּן-עַמְלָק. כָּל הַמַּחְלָקָת שְׁחוּלְקִים עַל הַצְדִּיק הָאֵמֶת, הַכֹּל הוּא עַל-יְדֵי גָאוּת שֶׁל הַמְּנַהִיגִים הַמְּפָרְסְמִים שֶׁל שְׁקֵר, הַחוּלְקִים...

לְפַעֲמִים מִתְנַפֵּל הַבַּעַל-דְּבָר וְהַסְטֵרָא-אַחֲרָא וּמַעֲקָם לְבוֹ בְּבְחִינַת מַחִין דְּקַטְנוּת, וְרוֹצֶה לְרַחֲקוֹ עַל-יְדֵי-זֶה מֵהֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ, דְּהִינוּ שְׁאוּמֵר בְּלָבוֹ וְנִדְמָה לוֹ: 'וְכִי רָאוּ אֲנִי שִׁיעֲשָׂה הֵשֵׁם יִתְבָּרַךְ לִי נִסִּים כְּאֵלֶּה?! הֲלֹא אֲנִי

אב"י הנחל חלק ב'

יודע חטאי ופשעי המרבים! ומחמת זה אינו מאמין בדברי הצדיק, הרוצה לגאול ולהשיבו באמת להשם יתברך, כמו שראינו כמה ונכמה שנתרחקו על-ידי זה, מחמת שהם יודעים לכלוכם וטנופם בעוונות, רחמנא לצלן, ואינם מאמינים בכח הצדיק שאפשר לגאולם; ובפרט כשבא עליהם יסורים ומרירות בגוף ונפש, בגשמיות ורוחניות, הם אומרים בנפשם: 'הלא אני רואה שאין ה' יתברך רוצה לקרבנו [לקרבני], פי בודאי אי אפשר לקרב פגום כמוני!'

רנה.

אכן העזר, פריה ורביה, ה' (דף יג, עמוד ב).
אישות, ב' (דף יז, עמוד ב).

חשן משפט, חלק א, נזקי שכנים, ה' ד' (דף ד, עמוד א).
שתפים בקרקע, ד' (דף ד, עמוד א).
שלוחין, ה' (דף לז, עמוד ב).

אנחנו צריכים לשמר מאד מאד מקלוקל האהבה ומפרוד לבבות, חס ושלום, רק להוסיף ולהוסיף להרבות אהבה ואחדות בינינו, כאחים ורעים אמתיים זה לזה, כדי שנוכל להתחבר ולהצטרף יחד תמיד, שעל-ידי-זה, על ידינו יתגדל ויתרבה מאד מאד בנייני הבתים הנפלאים של הצדיק האמת בלי מספר, עד שכל ישראל יתקבצו ויתוספו ויתאספו יחד לכנס בהם, ואפלו אמות העולם יתוספו על בית-ישראל, שכל התקרבות הגאולה תלוי בזה, שכל התקרבות הגאולה תלוי בזה, כי על ידינו...

...אשר לגדל גדלת רוממות נשמתו היקרה, זכה לכנס בהיכל החכמה והמדע דקדשה, לבקש ולחפש את הצדיק האמת...

צריכין לשמר עצמו מאד מפרוד לבבות, שעל-ידי-זה אין יכולין להתחבר ולהצטרף יחד כאחים ורעים זה לזה, להרבות אהבה ואחדות בינינו. צריכין להאמין, לשמר מאד שיהיה אהבה ואחדות בינינו, ולא יהיה שום פרווד לבבות, חס ושלום, פי וכו', כדי שנוכל להתחבר ולהצטרף יחד, כדי שעל-ידי-זה יתגדל, יתגדל ויתרבה מאד בנייני הבתים הקדושים של הצדיק, שכל התקרבות גאולת וישועת כל ישראל, שכל הגאולה, תלוי בזה, להכניס בהם כל ישראל, וכל ישראל, ואפלו אמות העולם יתוספו על

אב"י הנחל חלק ב'

בית-ישראל, עד שכל ישראל יתקבצו ויתאספו יחד עם אמות העולם לכנס בהם... שכל הגאולה תלוי בזה, שעל-ידי-זה יתגלה ויתפרסם... ואפלו השוכבים בחוץ והשפוכים בראש כל חוצות, יתקבצו לתוך הבתים.

רנו.

מחמד עיני ולבי, המהלל ומשבח בפי כל ישראל, מר... אשר לגדל גדלת אצילות נשמתו הגבוהה ועליונה מאד, זכה לכנס בהיכל החכמה והמדע של הנחל נבע, שאינו נפסק לעולם... ומגן על ישראל לדור דור לנצח, ומאיר לכל באי עולם אור הדעת, לדעת ולהפיר את ה', המושל ומנהיג העולם בראונו לבד - שנה טובה ומברכה בחיים טובים וארכים, חיים בריאים ורעננים, חיים אמתיים!

בנחת-רוח ושמחת לב, ולב שמח, ט קבלתי ברכתו. תתחזק הרבה לשמח נפשך בכל עת בבטחון חזק בהשם יתברך, כי עם ה' החסד והרבה עמו פדות. נא ונא, לבלי לשפח את הנפלאות הנוראות אשר עשה ה' עמנו בימינו אלה, שזכינו לידע מסוד גדלת רבנו הקדוש והנורא, העוסק בתקוננו ותקון כל העולם, אור החדש הגנוז והצפון, שיכול להוציא כל העשרה מיני חצים ולרפאות הכל.

רנו.

מחמד לבי ועיני, מר... השזור וקלוע בחבלי עבותות אהבה אל הצדיק, שהוא חדוש פלא נורא כזה, שלא היה כמוהו ולא יהיה כמוהו, שיש לו פח בקול תורתו להפוך כל העולם מרע לטוב, להעלותם ולתקנם בתכלית השלמות, והוא עקר החדוש והפלא של כל הבריאה... שיש לו פח בקול תורתו להפוך כל העולם מרע לטוב ויתתקן הכל, והוא יגמר הכל בראונו, להביא הכל אל התכלית הטוב האמתית.

עקר התקון לבחינת המחלקת שיש על הצדיק האמת ונאשיו בכל דור ודור, שזה עקר בחינת מלחמת עמלק, עקר התקון לזה - להתנהג בתמימות ובפשיטות ובאמת, ולזעק מאד להשם יתברך שיורהו האמת לאמתו; והתפץ באמת, מוסרין לו מלאך של אמת, עם הצדיק שהוא מבחר האמת שבין הצדיקים האמתיים המבחרים יחידי הדורות, שגלה אמת כזה בעולם, שאי אפשר לקלקלו בשום אופן.

אב"י הנחל חלק ב'

עקר מצות גר-חנפה הוא, להדליק ולהאיר אור האמת בעולם, שיזכו הכל לידע היכן האמת. ועל-כן צריכין לכוון בהדלקת גר-חנפה, שנוזקה על-ידי-זה להמשיך הארת האמת, ונוזקה להתקרב להצדיק האמת, שהוא מבחר האמת שבין הצדיקים האמתיים המבחרים יחידי הדורות, שמדליק ומאיר ומבטל כל החשכות וכל אהבות הנפולין, ומקשר לב כל נפשות ישראל להשם יתברך באור גדול, בכל מיני חשך ואפלה, ומצילים משטף מים רבים, שהם בחינת מימי המבול המתגברים בכל פעם להחריב את העולם, חס ושלום; שמהארה הזאת נדלק ומאיר גר-חנפה הקדוש, [ו]אנו ממשיכין עלינו אורו הגדול של הצדיק האמת, שהוא בחינת שלמות הגאולה שתהיה על-ידי משיח צדקנו, ועל-כן צריכין לכוון בהדלקת גר-חנפה, שנוזקה על-ידי-זה להמשיך וכו', כנ"ל... שהוא ראש מבחר האמת שבין הצדיקים המבחרים יחידי הדורות.

צריך לזכור היטב היטב כל ימי חיינו, בכל יום ויום, גדל חסדי המקום ונסים ונפלאות שעשה עמו, שהוציא וקרבו להצדיק האמת, המודיע, שמודיע לו כי עדין ה' עמו, ולא יעזב את חסדו ממנו לנצח. ואף-על-פי שעובר עליו מה שעובר, אף-על-פי-כן בודאי החסד והטובה שעשה עמו השם יתברך בודאי אינו לריק, חס ושלום, וסוף-כל-סוף יגמר השם יתברך את שלו ויזכה לשוב למקורו, להתקרב לעבודתו יתברך ולמצא אבודתיו בשלמות, כי "דבר אלקינו יקום לעולם".

עקר הטהרה מהדמים הרעים, שהם התאוות רעות, זיהמת הנפש, הנאחז בנו, הוא על-ידי שייסבל בזיונות ושפיכות דמים הרבה - וידם וישתק, בשביל שיזכה לתשובה, ולהתקרב אל הצדיק האמת באמת, שעל-ידי-זה יתפך דם ל'דם', על-ידי שמקיים: "דום לה" וכו'.

צריך כל אחד להשתדל לחפש ולבקש מאד את אבודתו - הניצוצות הקדושים, שנאבדו ונדחו למקום שנאבדו ונדחו על-ידי התאוות רעות. והשם יתברך ברחמיו מסבב סבות בתחבולותיו, שעל-ידי כח הצדיק האמת והפשרים הנלוים אליו שבכל דור, שעל ידיהם נתבררים ונמצאים בכל עת אבודות הרבה מהאבודות הנזכרות לעיל.

השם יתברך ברחמיו נוהג בחסדו בכל דור, על-ידי הצדיק האמת הגדול המבחר ואנשיו הפשרים שבכל דור, שיש לפעמים שחוטפין אנשים

אב"י הנחל חלק ב'

ומוציאים אותם ממקומות רחוקים ומלקלכים מאד, ומתחילין ומאירין בהם אורות גדולים בהארה גדולה, לטהר אותם ולקרבהם להשם יתברך; אף-על-פי שיש הרבה שנופלים אחר-כך ממדרגתם, רחמנא לצלן, אף-על-פי-כן הם משתדלין לקרב בכל פעם יותר, כי "אתה מרום לעולם ה'", ולעולם ידך על העליונה, עד אשר סוף-כל-סוף יתתקן הכל בשלמות. עקר ביאת המשיח הוא, לגלות האמת בעולם. פי עכשו האמת בגלות גדול, וכל אחד אומר שאצלו האמת, ועקר האמת יתגלה על-ידי משיח. השקר הוא סטרא דמותא, ואמת הוא סמא דחי, ועל-כן ברור האמת מתוך השקר הוא בחינת תחיית המתים.

האמת הוא בחינת פסדר, הינו שאומרים הדברים כמות שהם, שזה בחינת פסדר; אבל השקר הוא בחינת שלא פסדר, מאחר שמשנה הענין והספור מסדרו האמתי.

הסטרא-אחרא מתקנאת מאד בההתפארות שהשם יתברך מתפאר בנו על-ידי קיום התורה והמצוות, ועל-כן מתגברים בכל דור לבטל את התורה, חס ושלום, 'להשפיתם תורתך', בכדי שעל-ידי-זה ממילא יתבטל ההתפארות הנ"ל. רק הצדיק האמת, העוסק בכל דור לקרב את ישראל לאביהם שבשמים ולהגדיל ולהוסיף בכל פעם אור ההתפארות הזאת, הוא עומד לנגד הסטרא-אחרא להכניע אותה, ועל-ידי התגלות ההתפארות, נדלקין ומאירין כל הנורות [הנורות] והאורות העליונים, ומשם אנו ממשיכין אור הנר של חנכה. ומחמת שעקר ההתפארות של השם יתברך הוא על-ידי התקרבות הרחוקים, שמתחילים להתחנף בעבודת ה', על-כן נקרא 'חנכה' דיקא, מלשון חנוף.

ימי חנכה הם ימי הודאה, בחינת שעשוע עולם הבא, ואז ממשיכין השמחה מקץ האחרון, מבחינת שלמות הגאולה שתהיה על-ידי משיח צדקנו.

עקר אור של כל האורות שבעולם נמשך מהצדיק הגדול, שהוא בחינת משיח, שהוא עוסק בכל דור להעלות נפשות ישראל מהיכלי התמורות והקלפות, שעקר התגברותם על-ידי עצבות; והצדיק הזה ממשיך השמחה ממקור השמחה גם על הנפשות החלושות והירודות ביותר, שזה בחינת הדלקת נר-חנכה למטה מעשרה טפחים.

אב"י הנחל חלק ב'

רנח.

...אין אַתָּה יוצא מלבי ואיני מסיח דעתי ממך בכל עת! אחי חביבי, דע והאמין, שאני מוכן להקריב את חיי על מזבח אהבתנו האמתית עד בלי גבול. ה' יודע את לבי, כי נכסף נכספתי בכל נפשי מאד לטיל עמך יום בָּגֶז-עֵדֶן של הצדיק האמת, ההולך לפנינו תמיד ועוסק עמנו בכל דור לקרבנו להשם יתברך, לתקננו ולקרבנו ולהשיבנו להשם יתברך ולתורתו הקדושה באמת.

כל הטעותים והשקרים נמשכים מבחינת קלפת עמלק, שהוא עקר בחינת השקר והרע והטמאה והשטן והיצר-הרע והדמיונות הכוזבים, והוא שרש של ההטעות, ההטעות שבעולם. ועל-כן נצטוינו לזכר מעשה עמלק ולמחות שמו וזכרו מן העולם, כי זה עקר הגאולה השלמה - הגדלת שמו יתברך על-ידי בטול השקר והטעות, והתגלות האמת בעולם.

קלפת עמלק הוא השונא הגדול, שאינו חפץ בשלום, והוא אורב תמיד לקלקל השלום ולעורר מחלוקת, בפרט על הצדיק האמת ואנשיו הפשרים, שעל-ידו היו יכולים כל העולם להתתקן ולשוב להשם יתברך בשלמות, אך מחמת המחלוקת אינם שומעים דבריו כלל; ואפלו פשומעים דבריו, אינם נכנסים בלבם כראוי, רק אדרבא חותרים לסתורם ולדחותם מלבם.

עקר ביאת האדם לזה העולם הוא לברר האמת מן השקר ודיקא, כי זה עקר שלמות האמת, כשמבררין אותו מתוך חשכת השקר. סוף-כל-סוף יתגלה האמת לעין כל, עד שכל חלקת הכבוד יהיה אצל האמת, כי "שפת אמת תכון לעד", ואז בודאי הפל ירוצו לעבד את ה' באמת ולהתקרב לצדיק האמת.

אמת ושקר הם בחינת אור וחסך.

רנט.

יש ימי הילדות והבחרות, ימי עליה וימי עמידה, וימי ירידה, שהם ימי הזקנה והשיבה. ובהכרח שיעבור על האדם, בכל ימי חייו, הרבה מיני עתים שונים - עתים לטובה, עתים לרעה, פעמים הוא בבחינת עליה ופעמים הוא בבחינת ירידה. והצדיק האמת ממשיך אורו של משיח על ישראל, ומאיר בכל אחד ואחד, שיוכל להתחזק ולשאיר על עמדו בכל

אב"י הנחל חלק ב'

הזמנים והעתים העוברים עלינו, באפן שלא יפל ולא יתרחק מהשם יתברך לעולם. ומי שאוחז את עצמו בכוח הצדיק, אין שום מצר [מצר] שירחיקו מהשם יתברך, כי מכלם ישוב אליו יתברך.

עתה, בדורות האחרונים האלו, כשמתגבר האדם בתנועה קלה כחוט השערה לשוב להשם יתברך, הוא יקר אצל השם יתברך הרבה מעבודות גדולות של דורות הראשונים.

וס.

אנחנו עתה בדור הזה אצל קצה והסוף של ישראל, במקום שגבול ישראל כלה, ששם מסים קדשת ישראל, שמשם והלאה אין מתפשט קדשת ישראל, ועל-כן צריכין שמירה גדולה שלא נכשל, חס ושלום. אבל אף-על-פי-כן לא יוכלו לזוז אותנו ח"ו מקדשתנו, כי אנו תקיפין בדעתנו, ובדעה בודאי לא יוכלו לזוז אותנו, לבלבל דעתנו בדעות שטות שלהם, כי בודאי לא יבלבלו כלל את דעתנו, כי מצד הנשמה, הינו מצד הדעת, בודאי אנו תקיפים ולא יזיקו לנו כלל, חס ושלום.

מאמרות רבנו, זכר צדיק לברכה:

לעתיד, יהיה כל העולם אנשי ברסלב.

האש שלי תוקד עד ביאת המשיח!

אני אין לי מה לעשות בזה העולם כלל, כי בשבילי איני צריך לעשות כלל, רק באתי להעולם לקרב נפשות ישראל להשם יתברך, להמשיך להאיר אורו של משיח על ישראל, לקרבם להשם יתברך.

וסא.

...וכלנו כצאן תעינו, בין דבים ואריות וחיות רעות רבים מאד, ונשלכנו למקומות הרחוקים מאד, ואנחנו הולכים והולכים מהקדשה מיד [מאד]...
וכלנו כצאן תעינו, נעים ונדים ומטלטלים, ונשלכנו למקומות הרחוקים מן הקדשה מאד, עד שהגענו...

אבל נגד כל זה, חמל עלינו השם יתברך, ועשה עמנו נפלאות ונסים גדולים ונוראים מאד לבל נמוט לעולם, ושלח לנו המנהיג האמת, הנחל נבע מקור חכמה, שלא היה עוד כמוהו מעולם, להצילנו ולאמצנו, על-ידי התגלות התורות הנוראות שהמשיך לנו ממקום גבוה ועליון ונורא

אב"י הנחל חלק ב'

מאד וכו', שהם מעיני הישועה האמתיים החדשים לגמרי, אשר כמוהם
עדין לא היה בעולם.

רסב.

...שהוא מקור החיות והקיום של ישראל והעולם. ואפלו מי שירד כמו
שירד ונתעה כמו שנתעה בתאוותיו ומדותיו כמו שנתעה, חס ושלום, אין
שום מקלקל ופגום וחוטא בעולם, שלא ימצא תקנה ותקון לנצח על-ידי
התקרבות להצדיק האמת באמת. אהבה אהבה אהבה א.

רסג.

עקר התקון הוא על-ידי רבוי כבוד ה', שנתרבה על-ידי קבוצת כל הנפשות
אל הצדיק האמת. עקר התקון של...
עקר כל הכפירות והאפיקורסות של חכמי הטבע הוא על-ידי פגם אמונת
חדוש העולם, שעל-ידי פגם זה באים לכל מיני טעותים...
...ועצם נוראות גבורתו וכחו של הצדיק האמת, הבעל-כח, הוא בחינת
'מטה עז', שעומד בחזק ותקף בתוך בית הבליעה של הסטרא-אחרא,
בתוך הרוח-שטות, עד שמקיא הקאות בכל פעם.
...ועקר התקון הוא, על-ידי רבוי כבוד ה', שנתרבה על-ידי קבוצת כל
הנפשות אל הצדיק האמת, שעל-ידו זוכין לאמונת חדוש העולם, ולבטל
ולעקר דעות חכמי הטבע שכופרים בחדוש העולם.
...ועצם גבורתו וכחו וכו'... עד שגם אלו הרחוקים מאד, שהיו נבלעים
כל-כך בתוך בטן הסטרא-אחרא, באים ומתקרבים להשם יתברך,
ונתוספים שכנים רבים.
...ועקר התקון הוא על-ידי הצדיק האמת, הגדול במעלה מאד מאד,
בחינת משה-משיח, שממשיך תורה כדי להאיר ולגלות אמונת חדוש
העולם, ולבטל ולעקר דעות חכמי הטבע שכופרים בחדוש העולם, עד
שגם אלו הרחוקים והגרועים ביותר, שכבר הזקינו ברשעתם ונתעבו
ונתגשמו מאד ונבלעו בתוך בטן הסטרא-אחרא, בתוך הרוח-שטות, באים
ומתקרבים להשם יתברך, ונתוספים שכנים רבים להקבוצת הקדוש של
הצדיק.

אב"י הנחל חלק ב'

רסד.

היָצַר הָרַע מְעוֹרָר אֶת הָאָדָם בְּכָל פְּעַם לְשִׁטּוֹתָיו וְהַבְּלִיּוֹ, כְּאִלוּ הֵם חֲדָשִׁים עַכְשָׁיו; וְעֲצוֹת הַתּוֹרָה הַנִּפְלְאִים, הוּא רוֹצֵה שְׂיִתִּישְׁנוּ, כְּאִלוּ הֵם יִשְׁנִים, חֵס וְשָׁלוֹם. וּבְאֵמַת הוּא לְהַפְּךְ, כִּי הַתְּאוּוֹת וְהַשְּׁטוּתִים וְהַבְּלִיּוֹת הֵם יִשְׁנִים מִכְּבָר, כִּי אֵין כָּל חֲדָשׁ תַּחַת הַשָּׁמֶשׁ, אֲבָל לְמַעַל מֵהַשָּׁמֶשׁ, שֶׁהוּא הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֵת, שֶׁם יֵשׁ חֲדָשׁוֹת לְגַמְרֵי בְּכָל עֵת, כִּי עֲצוֹת הַתּוֹרָה שֶׁלוֹ עֲמֻקִּים מְאֹד, וְהֵם מִתְּחַדָּשִׁים בְּכָל פְּעַם, וְעַל-כֵּן צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מִחֲדָשׁ בְּכָל פְּעַם, וּבְכָל יוֹם וַיּוֹם יִהְיוּ בְּעֵינֵיהֶם כְּחֲדָשִׁים, וְכָל זֶה זוֹכִין עַל-יְדֵי הַצְּדִיק הָאֵמֵת.

צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק מְאֹד בְּתוֹרַת ה', וְלִקְיִים מִשְׁפָּטֵי הַתּוֹרָה בְּכָל הַשְּׁלֵמוֹת, וְלִשְׁמֹר עֲצֻמוֹ אֶפְלוֹ מִפְּגָם כָּל-שֶׁהוּא, חֵס וְשָׁלוֹם. רַק אֶפְלוֹ אִם ח'וֹ פְּגָמֵי מְרַבִּים מְאֹד, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, צְרִיכִין לְהִתְחַזֵּק בְּדַעְתּוֹ מְאֹד וְלִבְטַח בְּצַדִּיקוֹת ה' וְחֻסְדָּיו הַמְּרַבִּים עַד אֵין סוּף, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יוֹכֵל גַּם הוּא לְהִתְקַרֵּב וְלָשׁוּב אֵלָיו בְּאֵמַת.

רסה.

ב"ה. ה' עֲזִיזוּ וְגִבּוֹר יִהְיֶה מְעַזְךָ, וַיִּחַזֵּק אֶת לְבָבְךָ בְּכָל עֵז וְתַעֲצֻמוֹת לְמִסֹּר נַפְשֶׁךָ לְדַלֵּג עַל מַה שְׁצָרִיךָ לְדַלֵּג, לְדַלֵּג עַל הַכֹּל, לְהַמְשִׁיךְ עַל מַחֲךָ וְחֻכְמָתְךָ וְדַעְתְּךָ הָאֲרָה מִהַנְּגוֹן וְהַשִּׁיר שֶׁל חֹסֵד שֶׁל הַצְּדִיק הָאֵמֵת, שְׂיִתְגַּלֶּה לְעֵתִיד בְּעֵת קֵץ הָאֲחֵרוֹן עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדִיקְנוּ, שֶׁעַל-יְדוֹ יִהְפֹּךְ כָּל הָעוֹלָם מֵרַע לְטוֹב, וַיִּגְלֶה לְכֻלָּם אֱלֻקוֹתָיו וְיִתְבַּרְךָ לְעֵין כָּל.

אָחִי, יִקְרִי וְחַבִּיבִי! ה' יוֹדֵעַ אֶת לְבָבִי, כִּי נִכְסֶף נִכְסַפְתִּי בְּכָל לְבִי וְנַפְשִׁי לְטִיֵּל עִמָּךְ בְּגֵן-עֵדֶן שֶׁל הַצְּדִיקִים יוֹם יוֹם, אִךְ אֵין לִי כַח וְאֵין דַּעְתִּי גַם צְלוּלָה, מִחֻמַּת הַגְּלִים הַקָּשִׁים וְהַעֲצוּמִים, הַהֲרַפְתָּקָאוֹת וְהַתְּלָאוֹת הָעוֹבְרֵי עָלַי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם. אֲבָל אֶף-עַל-פִּי-כֵן, בְּכָל זֹאת אֵינְנִי מְסִיחַ דַּעְתִּי מִמָּךְ, וְאַתָּה צְמוּד תְּמִיד בְּעִמְקֵי לְבָבִי, וְחוֹשֵׁב וְשׂוֹקֵד לְיִשׁוּעָתְךָ הַנִּצְחִית, כִּיְדוּעַ לָךְ זֶה בְּבִרוֹר גָּמוֹר.

כְּשֶׁמְדַבְּרִין לְשׁוֹן הָרַע עַל הַצְּדִיק וְהַנְּלוּיִם אֵלָיו, חֵס וְשָׁלוֹם, עַל-יְדֵי-זֶה מְפָרִידִין בֵּין כָּלֵל יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֵם בְּחִינַת נִקְדָּה הַתְּחַתּוֹנָה, וּבֵין הַצְּדִיק, שֶׁהוּא בְּחִינַת נִקְדָּה הָעֲלִיוֹנָה, שֶׁעוֹסֵק בְּכָל דּוֹר וָדוֹר, שֶׁיְּכוֹל לְקַרֵּב הַכֹּל

אב"י הנחל חלק ב'

להשם יתברך אפלו את הרחוקים ביותר. ועל-פני "נרגן מפריד אלוף",
וענשו גדול מאד.

רסו.

...האוחז עצמו בקשרי אהבה בהצדיק, הממשיך עלינו חסדים חדשים
שלא נתגלו עדין מעולם, שעל-ידו נתבטל החשך והשקר, שהוא זהמת
העבד, ותחזור המלוכה למקומה, על-ידו נתגלה האמת בעולם.
אחי, חביבי! זכור היטב את כל הטובות והנפלאות שעשה ה' יתברך
עמנו בדור הזה, וזכינו להמנות בעצם שפלותנו, שגם אנחנו זכינו להמנות
עם הנפשות האוחזים עצמם בצדיק האמת, שעל-ידו נתבטל השקר של
החלוף ותחזור המלוכה למקומה, בחינת "והיתה לה' המלוכה".
...השואף וחותר לשוב ולפרח במימי הדעת החיים, החדשים לגמרי,
הנפלאים ונוראים מאד, המהפכין ומעלין מחל לקדש, מטמא לטהור.
...השואף וחותר לשוב ולפרח במימי הדעת הנפלאים ונוראים מאד,
המהפכים ומעלים מחל לקדש, מטמא לטהור.
כל עקר יציאת מצרים ומתן תורה, וכל האותות והמופתים הנוראים אשר
עשה השם יתברך עם אבותינו ועמנו מיום יציאת מצרים עד היום הזה
בכל דור ודור, הכל בשביל לפרסם אלקותו יתברך, לידע ולהודיע ולהודע
שהוא השליט, הוא היוצר, הוא הבורא, יתברך ויתעלה שמו לנצח נצחים,
כדי שנזכה לאמונה שלמה באמת בהצדיק האמת, שהוא עקרן של כל
הצדיקי אמת.

רסז.

...משעשע בו ומתפאר בו וחיבבו בחביבותא סגיא, ונתן כתר חכמה,
מלכות, וכתר מלכות, חכמה, בראשו, והמליכו על ישראל, בשביל כדי
שירחם עליהם, וישתדל בתחבולות גדולות רבות ויגיעות עצומות בכל
כחו, שישדך ויחבר את ישראל עם המנהיג החכם האמת, נחל נכע, אור
הקדש, שהוא יכול להוציאם מהירידה העמקה והנוראה ולהעלותם
לתכלית העליה העליונה, ולהאיר בלבם אור האלקות בהארה, בהתגלות
גדול ונשגב, שלא היה כזאת מיום בריאת העולם, שלא היתה כזאת
מעולם.

אב"י הנחל חלק ב'

דע, אחי, כי לא על חנם בחר בך ה' לקרבך מקדם לרבנו הנורא, נחל נבע, ולהודיעך מסוד נוראות גדלתו הסתום וחתום מכל העולמות, מעין כל - אלא לגדל מעלת נשמתך הגבוהה מאד, ולכן חזק ואמץ לבךך ושמח תשמח תמיד בשמחה שאין לה קץ, שזכות להיות בחלקו.

רסח.

ה' יעשה... "ה'"], עשה להם כגמולם. יהיו כקש לפני רוח, כלהבה תלהט הרים. רשעים, כן תרדפם בסערך ובגבורתך תבהלם. מלא פניהם קלון, ויבהלו ויאבדו מהרה עדי עד. ויפירו וידעו כל הגוים, כי אפה ה' לבךך, עליון על כל הארץ".

רסט.

אור הצדיק גדול מאד, אלפי אלפים ורבי רבבות פעמים בלי שעור, כנגד העולם; ומהראוי היה שלא תוכל, שלא יוכל העולם להעלים ולהסתיר אור הגדול הזה, מאחר שהעולם קטן מאד מאד כנגד האור הגדול הזה. אך מחמת שהעולם עומד בסמוך לפני העינים, על-ידי-זה העולם חוצץ וסותם בפני העינים מלראות אור הגדול של הצדיק. אבל מי שהוא חכם מעט ומטה עינים קצת מן העולם, תכף יוכל להאיר לו אור הנפלא של הצדיק, ויראה שכל העולם כאפס ואין כנגד אור הנפלא הזה, כי אין כח בהעולם הקטן הזה לחצץ בפני האור הגדול והנורא הזה, כי אם מחמת שעומד בסמוך לפני העינים.

ער.

אמונה היא בחינת כלי לקבל את האור החכמה בתוכה. כי אור השם יתברך בעצמו, כביכול, אי אפשר לקבל מחמת רבוי אור, ואי אפשר לקבלו כי אם על-ידי כמה וכמה פלים, ועקר כלל כל הפלים של הקדשה נעשין רק על-ידי אמונה, כי על-ידי אמונה, שמאמינים בו יתברך בלי שום חכמה ושכל, על-ידי נעשה כלי; וכשזוכה להיות חזק ותקיף באמונתו, אז זוכה אחר-כך שיתנהג מבחינת האמונה כלי, עד שיקבל בתוכו בחינת האור, עד שיזכה לאיזה השגה, והכל כפי תקף האמונה שהיה לו. והעקר הוא אמונת חכמים, כי מעצם גדלתו ורוממותו יתברך,

אב"י הנחל חלק ב'

אי אפשר לזכות אפילו לבחינת אמונה, כי אם על-ידי החכם והצדיק האמתי, שזכה על-ידי יגיעתו ועבודתו ואמונתו השלמה להשיג השגת אלקותו יתברך... והם יכולים להמשיך לנו מאורו וטובו יתברך, להכניס בנו אמונה הקדושה. וגם מהצדיקים האמתיים אי אפשר לקבל כי אם על-ידי אמונה, דהינו אמונת חכמים, שצריכין להאמין בהם באמונה לבד, כי גם אור הצדיקים האמתיים רחוק וגבוה מאתנו מאד ואין לנו שום השגה ותפיסה בהם... בהצדיק, ואי אפשר לנו להתקרב אליו ולקבל ממנו כי אם על-ידי אמונה לבד, דהינו אמונת חכמים, כי צריכין כמה וכמה פלים דקדושה לקבל בתוכם את אור הקדושה, ועקר הפלים נעשין על-ידי אמונת חכמים, בבחינת "ויאמינו בה" ובמשה עבדו", כי אי אפשר להאמין בה' כי אם כשמאמינים במשה עבדו, דהינו בחינת אמונת חכמים. וזה עקר החלוקה וההבדל שבין ישראל לעכו"ם, כי גם חכמי העכו"ם מאמינים בו יתברך.

המקום שבו נולדנו ונתקשרנו בהאמת, באור האמת, בהאבה חזקה ונשגבה ונוראה, שאין כמוה בעולם... עלינו להודות ולהלל לה' בקול רנה ותודה על גדל החסד הנפלא והנורא, עד אין סוף ואין תכלית, שעשה השם יתברך עמנו, עמך ועם כל ישראל, לקרבנו, לקרבה, לאור קדוש ונורא כזה, שאי אפשר לדבר בזה כלל, שמקבץ כל הנדחים ואבודים כמונו היום בדור החשוף הזה, ומכניסם בתוך הקדושה העליונה, עלאה דעלאה, עליונה שבעליונות. אשריך וטוב וטוב לך שזכית לזה!

רעא.

הצדיק, בתקף קדושתו וחקמתו הנשגבה והנוראה, הוא מסלק הכל ומתנהג עצמו בתמימות ופשיטות, ומשליך... אור הצדיק... החפץ בנקודת האמת האמתי...

מעצם אהבתי ותשוקתי החזקה לגלות ולהודיע ולהאיר בלב החפץ ברפואת נפשו בהאמת, שמתאיל לבי, את לבי בעצם רבוי מצוקתי ומרור, אשר אי אפשר לבאר. השם יתברך ירחם מהרה, לכתב לך דברי אמת, שהם יקרים ונפלאים, אשר אין ערך אליהם, שהם עצות ורפואת הנפש

אב"י הנחל חלק ב'

והגוף והצלחות נצחיות לכל אחד.

...החותר וחופר ביגיעות גדולות בלבבו למצא המים חיים עמקים, אשר חפר ומצא הצדיק האמת בארות מים חיים לרפאות תחלואי בני-ישראל. חזק והתחזק, וזכור את בוראך בכל עת, בכל מה שעובר עליך, ולדבק בהתכלית האמת, כי הכל הבל הבלים, הבל נדף!

ראה כמה הפליא השם יתברך חסדו הגדול עמנו, שהודיענו ברחמי תורות נוראות ונפלאות ונשגבות כאלה אשר לא נשמעו מעולם, שהם רפואות נפלאות למכותינו האנושות כאלה גם באחרית הימים האלו. חזק ואמץ ובטח בה' כי לא יעזב אותך, כי ה' אתך ואצלך. אל תירא ואל תחת! אנחנו חייבים, צריכים לחזק עצמנו ולשים לבנו היטב לכל החסדים והטובות נצחיות, נפלאות ונוראות, אשר גמל עלינו ברחמי ורב חסדיו על-ידי הצדיק, נחל נבע מקור חכמה.

צריכים להיות עקשן גדול בהרצון והשתוקקות והכסופים, לחפץ ולהשתוקק ברצון חזק תמיד להשם יתברך ולתורתו: "יהיה איה שיהיה ויעבר עלי מה - אני חפץ אף-על-פי-כן האמת לאמתו, שהוא השם יתברך ותורתו, שהוא עצם האמת!" המצפה לראות בטובתך האמת...

ערב.

על-ידי התגלות שם הצדיק במלים, וספריו הקדושים, שהם נגלים ומחזקים האמונה הקדושה, נתבטל ממילא הכפירות והאפיקורסות של ספרי האפיקורסים הרעים והטמאים במלים.

רעג.

כל ימות השנה צריכים להכין את עצמו על ראש-השנה, שהוא יום הדין. כתבי ירך החזקה יקר לי מזהב ומפז, כי אהבתנו...

רעד.

לבי ובשרי, מר ש. אפרתי, שהשקיע כל כחו לדבק עצמו בהצדיק האמת, שיש לו כח לירד למטה למטה, לעמקי עמקי עמקים, למקומות הנמוכים והרחוקים ביותר, ולשפר ולבטל כל הרע הנאחז אפלו בהמינים וכופרים

אב"י הנחל חלק ב'

גְּמוּרִים שִׁיּצְאוּ מִכָּל קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל לְגִמְרֵי, וּמִחֲפֵשׁ וּמִלֶּקֶט וּמִקְבֵץ כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּהֶם, וּמִחֲזֵק וּמִעוֹרֵר אוֹתָם, שְׂאִיף שֶׁהֵם וּבְמִקּוֹם שֶׁהֵם, אָף-עַל-פִּי-כֵן עֲדִין יִחַפְּשׂוּ וַיִּבְקְשׂוּ אֶת ה', עַד אֲשֶׁר בְּכַח זֶה מַעֲלֶה אוֹתָם מִשְׁמַד לְרִצּוֹן, אֶל הַקִּדְשָׁה, וּמִהַפֵּךְ לָהֶם עֵצָם הַיְרִידָה לְתַכְלִית הַעֲלִיָּה.

שֵׁשׁ אָנֹכִי בְּשִׂמְחָה בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה עַד בְּלִי קֶץ בְּכָל הַדְּבוּרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁכְּתִבְתָּ, בְּרִאוֹתֵי כְּתָב יְדָךְ וְאֵת תְּבַעֲרַת לִבְךָ אֶל הָאֲמֶת. אֲשֶׁרֶךְ שְׂזַכִּיתָ לְשִׁבְרֵי הַמְּנִיעוֹת וְעֹכֹבִים, הַכֹּל, וְכִתְבְּתָ לִי וְהוֹדַעְתָּנִי מִסֵּפֶר הַטְּלָפוֹן, וּמֵה שְׂרָאִיתִי עֵצָם תְּבַעֲרַת לִבְךָ אֶל הָאֲמֶת.

...שְׂזַכֶּה לְדַבֵּק עֲצָמוֹ בְּהַצְדִּיק הָאֲמֶת, שֵׁישׁ לוֹ כַּח לִירֵד לְמִטָּה לְמִטָּה לְמִקּוֹמוֹת הַנְּמוּכִים וְהַרְחוּקִים בְּיוֹתֵר, וּלְשִׁבְרֵי וּלְבִטּוֹל כָּל הָרַע הַנֶּאֱחָז שָׁם, וּלְהַעֲלוֹתָם אֶל הַקִּדְשָׁה הַעֲלִיוֹנָה. אֲשֶׁרִינוּ, מֵה טוֹב חֻלְקָנוּ! יִבְקַע כְּשֶׁחָר אֹרֶךְ וְאֶרְוֹכְתָךְ מְהֵרָה תִצְמַח. בְּרָכָה וְחַיִּים וְשָׁלוֹם עַד הָעוֹלָם, בְּשִׂמְחָה, בְּנִחְת-רוּחַ וּשְׂמִיחָה עֲצוּמָה עַד בְּלִי קֶץ.

קִבְּלֵתִי אֲגִרְתָּךְ הַיְקָר לִי מִכָּל הוֹן... בְּדְבוּרִים, הַמְּלֵא דְבוּרִים קְדוּשִׁים וְדְבָרֵי יְדִידוֹת וְאַהֲבָה אֲמֵתִיית, וְאַקְנֶה פִּי בְּקִרּוֹב נִזְכָּה לְהִתְרַאוֹת בְּשִׂמְחָה, בְּשִׁבְתֵי אַחִים גַּם יַחַד, לְקַבֵּל דִּין מִן דִּין. קִבְּלֵתִי דְבוּרֶיךָ הַקְּדוּשִׁים בְּיְדִידוֹת וְאַהֲבָה חֲזָקָה, אַהֲבָה אֲמֵתִיית!

ערה.

...וּכְבוֹד הַצְדִּיק הָאֲמֶת, שֶׁהוּא רְאוּי שְׂיִהְיֶה לוֹ, לְכָל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה, שְׂיִבּוֹאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְכַבְּדוֹ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, כְּדֵי שְׂיִוָּכַל לְהַדְרִיךְ אֶת יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ הַקִּדְשָׁה וּלְהַאֲרִיחַ הַדְּעַת בְּעוֹלָם, וְזֶה עֵקֶר שְׁלֵמוֹת וְתַקּוּן הַכְּבוֹד, שְׂבִיחַת תְּלוּי עֵקֶר הַגְּאֻלָּה לְעוֹרְרֵם וּלְהַמְשִׁיכֵם לְהֵשֵׁם יְתִבְרָךְ, אַחַר הַשֵּׁם יְתִבְרָךְ.

שֶׁרֶשׁ כָּל הַבְּרִיאָה הוּא הַכְּבוֹד, כִּי כָּל מֵה שֶׁפָּרָא הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעוֹלָמוֹ, לֹא בָּרָאוּ אֶלָּא לְכַבְּדוֹ. וְעַל-כֵּן כְּשָׁבָא כְּבוֹד חֲדָשׁ לְאָדָם וְכוּ', צָרִיךְ לְהִזְהַר וּלְהַעֲלוֹתוֹ לְהֵשֵׁם צָב-אוֹת שֶׁהוּא מְלֶךְ הַכְּבוֹד, וּמִי הוּא הַשּׁוֹטָה שֶׁיִּרְצֶה כְּבוֹד בְּהִיכַל הַמֶּלֶךְ? ...

...וּלְמַעַן הַצְדִּיק הָאֲמֶת, שְׂיִהְיֶה לוֹ כָּל הַכְּבוֹד וְהַגְּדֻלָּה, שְׂיִבּוֹאוּ כָּל יִשְׂרָאֵל לְכַבְּדוֹ וּלְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, כְּדֵי שְׂיִוָּכַל לְהַדְרִיךְ אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּדֶרֶךְ הַקִּדְשָׁה

אב"י הנחל חלק ב'

ולהאיר הדעת בעולם, שיידעו כלם את ה'.
הוא יגמור בנדיאי מה שהתחיל, לקרבנו להשם יתברך, להסיר לב האבן
מבשרנו ולתן לנו לב בשר. ה' יגמור בעבדו לטובה בכל האפנים.

רעו.

כשהשם יתברך רוצה לרחם על האדם ולהושיעו, עקר ישועתו על-ידי
הצדיק האמתי, הגדול במעלה מאד, שהוא בחינת דוד-משיח, שהוא
ממתיק כל המחין דקטנות, ותכלית קטנות דקטנות עד קצה האחרון, עד
אין תכלית, הכל הוא ממתיק בשרשו העליון, הגבוה והנורא מאד, משרש
העליון של כל המחין, שהוא בחינת אין, שהוא למעלה מכל המחין
דגדלות וקטנות, ששם בלא חדא והכל נמתק שם; וצדיק הזה דיקא הוא
יכול לעזר ולהושיע את כל הדלים והשפלים שבעולם, (ועקר העניות...)
כמו שכתוב: "יחוס על דל ואביון ונפשות אביונים יושיע". ועקר העניות
והדלות הוא העניות מדעת התורה והמצוות, שהוא רחוק מהשם יתברך,
חס ושלו. וכשזה העני במעשים רואה פחיתותו ושפלותו, בפרט
כשמרגיש חובותיו שהוא חייב להשם יתברך על-ידי עוונותיו ופשעיו
הרבים, כשהוא מתחיל להתמרמר לפני השם יתברך בלב נשבר ונדכה
מאד ומפרש צערו ושיחתו לפני השם יתברך, בנדיאי תפלתו יקרה
ונחשובה מאד מאד לפני השם יתברך ופותחת כל תרעין וכו', אבל אף-
על-פי-כן עדין אין לה כח לפעל פעלתה בשלמות, מחמת תקף הדינים,
שהוא בחינת מחין דקטנות, כי הוא עני מן הדעת, ועל-כן עקר ישועתו
על-ידי הצדיק הגדול האמתי, שהוא בחינת משיח, שהוא משהתף עצמו
עם אלו העניים; אף-על-פי-כן, אף-על-פי שפגמו מאד ועשו מה שעשו,
אף-על-פי-כן רחמיו מתגברים עליהם, והוא מוריד עצמו אליהם ועושה
עצמו כמותם וגרוע מהם, כי הוא ענו מכל האדם אשר על פני האדם
[האדמה], ואף-על-פי-כן אינו נופל למחין דקטנות, חס ושלו, שזהו
בחינת תכלית שלמות הענוה של בחינת משה-משיח, שאין אנו יכולים
להבין זאת, ומחמת זה רב העולם טועין בזה, בענין הענוה.

רעז.

...שהשקיע כל מחו ולבו לדבק עצמו בהצדיק האמת, שיש לו כח לירד

אב"י הנחל חלק ב'

למטה למטה לעמקי עמקים, אפלו למקומות הנמוכים והרחוקים מפלל קדשת ישראל לגמרי, ומשבר ומבטל כל הרע הנאחז שם, ומלקט ומקבץ ומחפש, ומלקט ומקבץ ומאסף כל הנקדות טובות שיש בכל אחד, אפלו במינים וכופרים גמורים, ומחזק ומעורר אותם שאיך שהם ובמקום שהם, אף-על-פי-כן עדין יחפשו ויבקשו את ה', עד אשר בכח זה מעלה אותם אל הקדשה העליונה ומהפך להם הירידה לתכלית העליה.
...המיעד להיות נשיא המדינה השלישי... מדינת ישראל.

צריכים לבקש מהשם יתברך מאד, ולטרח ולהתיגע בכל כחו להתקרב להצדיק האמתי, פי הצדיק האמת יש לו רוח נבואה, רוח הקדש, שעל-ידי-זה עקר ברור המדמה, שעל-ידי-זה עקר האמונה שתלויה בברור המדמה. אבל אין הדבר בא בנקל להתקרב להצדיק האמת, פי צריכין לחזור, לחזר אחריו ולבקשו ולחפשו מאד מאד, פי כשמתקרב למנהיג שאינו אמת, אזי אדרבא נתקלקל המדמה יותר, ויכול לבוא לאמונות כזביות ולכפירות, על-כן צריכין לבקש...

יקר בעיני כל דבריק מפל הון יקר! אגילה ואשמחה בהם מפל הון יקר ובהם תשעשע נפשי!

העקר, שתחזק עצמך באמונת השגחה ובטחון בהשם יתברך בכל הענינים, ולהסתכל תמיד על ההרחבות והטובות שעושה עמכם בכל יום ובכל שעה, ולהרחיק מגבולך העצבות והדאגות בכל מיני הרחקות, לבלי להסתכל על החסרונות, פי חסרונות ומרירות עוברים על כל בני העולם, ואינם יודעים במה להחיות עצמם וחייהם אינם חיים כלל, פי העשירות והתאוות של זה העולם הם מרים מאד, מרים ממנות, וממררים חיי בעליהם; אבל אמונה ובטחון אמתי, הם מבטלים את המרירות, וממשיכים חיי מנוחה וחי שלוה תמיד.

רעח.

...שאינו רעב ללחם ולא צמא למים, רק לשמע קול החכם האמת, אב החכמים והפלא היחידי שבכל יחידי הדורות, שמוריד עצמו לתקף עמק הירידה של כל אחד ומעלהו לתכלית העליה. אף אי אפשר לבוא לזה וכו'.

אב"י הנחל חלק ב'

...שְׁעוֹסֵק עִמָּךְ בְּדַרְכֵי פְלֹאוֹת גְּדוּלוֹת וְנוֹרְאוֹת, לְחִיּוֹתֶךָ וּלְקַרְבְּךָ לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ...
יִתְבָּרֵךְ...

זֶה שֶׁבָּא כְּבָר לְמִקְוֹמוֹת נְמוּכִים וּרְחוּקִים מְאֹד וְנִפְרָד מֵהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ - כְּשִׁזְזוּכָה אַחֲרֵי-כֵן לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה שְׁלֵמָה לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, אֲזִי חוֹזֵר וּמִשִּׁיב וּמַעֲלֶה הַכֹּל לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ, [מ]כֹּל הַמִּקְוֹמוֹת, שֶׁזֶהוּ עֵקֶר שְׁלֵמוֹת הַשְּׁלִיחוֹת, וְעַל-כֵּן מַעֲלָתוֹ גְּדוּלָה בְּיֹתֵר מִצְדִּיק גָּמוּר.

מֵה שֶׁכְּבָר נִתְרַחַק עַל-יְדֵי עֲוֹנוֹתָיו, בְּוַדַּאי קָשָׁה לוֹ לָשׁוּב, וּבְכַרְט אִם כְּבָר ח"ו הִרְבֵּה לִפְשָׁע, אֲזִי עֵקֶר תְּקוּנָו אִם רוּצָה לְחוּס עַל עֲצָמוֹ, לְמַלֵּט נַפְשׁוֹ מִנֵּי שַׁחַת... הַמִּתְגַּלְּלִים וְטוֹבְעִים בְּתוֹךְ שֵׁטֶף מִיָּם מִיָּם זֵידוֹנִים, שֶׁהֵם הַשְּׁטוּתִים וְהַטְּעוּתִים שֶׁל כְּפִירוֹת וּמִינּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבִיּוֹת, הוּא רַק עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹת לְהַצְדִּיק הָאֱמֵת, וְיִסְתַּכֵּל רַק עַל הָאֱמֵת לְאַמְתּוֹ וְיִבְחַר רַק בְּאֱמֵת, וְלֹא יִטְעֶה אֶת עֲצָמוֹ ח"ו, וְעַל-יְדֵי הָאֱמֵת יִזְכֶּה לִידַע שְׁגָם שֶׁם בְּמִקְוֹמוֹ מְאִירָה הַשְּׂגָחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְעַל-יְדֵי אֱמוּנַת הַהִשְׁגָּחָה יְכוּלִין לָשׁוּב לְהֵשֶׁם יִתְבָּרֵךְ מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא.

...הַמִּתְגַּלְּלִים וְטוֹבְעִים בְּתוֹךְ שֵׁטֶף מִיָּם מִיָּם הַזֵּידוֹנִים, שֶׁהֵם הַשְּׁטוּתִים וְהַטְּעוּתִים שֶׁל כְּפִירוֹת וּמִינּוֹת וְאַמוֹנוֹת כְּזָבִיּוֹת...
יִתְבָּרֵךְ...

רעט.

ה' יֵאָר עֵינֵינוּ וְעֵינֵי כָּל יִשְׂרָאֵל, שֶׁיִּכְנָסוּ דְבָרָיו, דְּבָרֵי הַצְדִּיק בְּלַבְנוֹ, כִּי הֵם דְּבָרִים נִפְלְאִים מְאֹד מְאֹד אֲשֶׁר אֵין לְשַׁעַר.

אִי אֶפְשָׁר לְהֶאֱדָם לְהִבִּין שׁוּם דְּבָר, כִּי מְאֹד עִמָּקוֹ מִחֲשָׁבוֹתָיו יִתְבָּרֵךְ. "מִבְּשָׂרָךְ לֹא תִתְעַלֵּם" - הִינוּ, שְׂלֵא תַעֲלִים עֵינֶיךָ מִלְּרַחֵם עַל בְּשָׂרָךְ, הִינוּ, שְׁעַל-יָדוֹ נָח בְּשָׂר גּוֹפֶךְ; כִּי צָרִיכִים מְאֹד לְרַחֵם מְאֹד עַל הַגּוֹף, לְרֹאוֹת לְזַכּוֹ, כְּדֵי שְׁיֻכַּל לְהוֹדִיעַ לוֹ מִכָּל הַהֶאֱרוֹת וְהַהִשְׁגָּוֹת שֶׁהִנְשָׂמָה מִשְׁגָּת. כִּי הִנְשָׂמָה שֶׁל כָּל אָדָם הִיא רוּאָה וּמִשְׁגָּת תָּמִיד דְּבָרִים עֲלִיוֹנִים מְאֹד, אֲבָל הַגּוֹף אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהֵם, כִּי כְּשֵׁי שֶׁלְּגוֹף עֲזוּת, מִבְּחִינַת "וְהַכְּלָבִים עֲזִי נִפְשׁ", שֶׁהוּא עֲזוּ וְחִזְק בְּהִתְאַוּוֹת, אֵין הִנְשָׂמָה יְכוּלָה לְסַמֵּךְ עֲצָמָה וּלְהִתְקַרֵּב לְהַגּוֹף, לְהוֹדִיעַ לוֹ מֵהַהִשְׁגָּוֹת שְׂלָה, עַל-כֵּן צָרִיךְ כָּל אָדָם לְרַחֵם מְאֹד עַל בְּשָׂר הַגּוֹף, לְרֹאוֹת לְזַכּוֹ כֵּן לְזַכּוֹ כֵּן הַגּוֹף, שְׁעַל-יְדֵי-זֶה תֻּכַּל הִנְשָׂמָה לְהוֹדִיעַ [לוֹ מִכָּל מָה שֶׁהִיא רוּאָה וּמִשְׁגָּת תָּמִיד].

אב"י הנחל חלק ב'

...ולחפש מאד ולהתפלל להשם יתברך הרבה מאד, שיזכה להתקרב להצדיק האמת שיש לו רוח נבואה, כדי שיתברר המדמה שלו, כדי שיזכה לאמונה שלמה, ואז זוכין לאמונת חדוש העולם, להאמין שהשם יתברך ברא את העולם יש מאין המחלט, שזה אי אפשר להשיג בשום שכל, כי אם על-ידי אמונה לבד.

מלך המשיח ומשיך ויגלה בעולם, בכל העולם, אור הדעת של הצדיק האמת בהתגלות נפלא ובשכל נפלא ואמת בתכלית השלמות, שעל-ידי-זה ילכו כלם בדרך התשובה וישובו להשם יתברך, ואפלו כל המינים וכופרים גמורים שיצאו מכלל קדשת ישראל לגמרי, יחזרו להשם יתברך וילכו בחקותיו לנצח.

כשפא כבוד חדש לאדם, צריך לזהר מאד שלא להיות רודף אחר הכבוד, ולא יקבל הכבוד ולא ישתמש עם הכבוד לצרכו, לצורך, בשביל כבוד עצמו ח"ו, רק יברח מכבוד עצמו לגמרי בתכלית... ותשאר, ותשאר... לב אמת... כי על-ידי שחפץ בכבוד עצמו, הוא פוגם בבחינת מלא כל הארץ כבודו, כי אין אני והוא יכולים לדור ביחד... ישתדל באמת רק לקבל הכבוד למען כבוד השם יתברך, וכבודו ישתדל באמת להעלותו למלך הכבוד.

רפ.

הצדיק האמת, שהוא הראש-בית האמתי, אין לנו שום תפיסה בו, ואין אנו יכולים לינק ולשאב חיות ממחו הקדוש, כי אם דרך פתחי פיו הקדוש, שדרך שם הוא מגלה לנו אלקותו יתברך ונגדלתו יתברך, על-ידי החדושי-תורה שמגלה לנו. כי הצדיק הוא ממשיך ומגלה החדושים שלו בשכל כזה, עד שיהיו נמשכין לכל אדם שבעולם בכל מדרגה שהוא, בין בתכלית העליה בין בתכלית הירידה ח"ו, כלם יכולים להחיות את עצמם בהם תמיד, אם ירצו לקבלם. וכן אפלו אחר הסתלקות הצדיק, אזי גם-כן עקר נחמתנו ותקוננו - על-ידי החדושי-תורה שהשאר לנו, שקדשתן עולמות, שבהן אנו יכולים להחיות עצמנו תמיד לעולם ועד, בכל זמן ובכל מקום ובכל דרגא שבעולם, להבחין ולהבין בהבנה ברורה גמורה האמת האמתי, כדי להשלים לרפא ולתקן שברי נפשו ונפשות ישראל,

אב"י הנחל חלק ב'

המתגולגלים וטובעים ומשקעים בתוך שטף המים הזידונים, שהם הכפירות ומינות ואמונות כזביות של שטות והבל. אשריך, אשר בגדל רחמנות ורחמינות הבורא יתברך, נפלת בגורל הצדיק האמת, שעוסק עמך בדרכי פלאות גדולות ונוראות לחיותך ולקרבתך להשם יתברך באמת.

רפא.

ב"ה. ט"ז אייר תשכ"ד

לכבוד נשיא ישראל, עיני ולבי, מר שניאור זלמן שזר, אשר אהבתו ונאמנותו לעצם האמת, שאין כמוהו מקצה העולם ועד קצהו, אינו זקוק לדבורים, כי מעשיו ופעליו הנשגבים, להצמיח ולגדל אור הצדיק האמת בלב ישראל בעולם, צועקים על כף בקול גדול. אשריך שזכית לכה, שנפלת בגורל הצדיק האמת, הפלא הנורא הזה, שעושה עמנו פלאי פלאות גם עכשו, יותר מבחיינו!

הכשרים אמתיים שפדור, המקרבים לצדיק האמת והולכים בדרכיו, הם שפלים, קטנים ונבזים בעיני עצמם כתולעת ממש, בבחינת "ואנכי תולעת ולא איש, חרפת אדם ובזוי עם", בבחינת "כל רואי ילעיגו לי" וכו'; ואף-על-פי-כן הם עזים ורחוקים בדעתם מאד מאד, כעמוד ברזל וכחומת נחשת, כנגד החולקים השקרנים ועזי-פנים, הרוצים להעלים ולהסתיר אור הצדיק האמת מעיני ישראל בעזות מצח, לבלי לשמע כלל לשום בלבול וליצנות שלהם ולבלי להתבייש מהם כלל. ומי שפוגם בזה ואין לו עזות דקדשה, ואינו עז כנמר נגד החולקים המלעיגים ומונעים מלהתקרב אל האמת, על-ידי-זה אינו זוכה להתקרב למנהיג האמת, ונפגמה אצלו [האמונה], עד שבא לידי כפירה גמורה, חס ושלום.

רפב.

שלום - יד, כב, כד, לג, לט, מ, מא, מז, נו, סב, צד, צה, קז קט; חלק ב - מד. (לקוטי תפלות).

כל עקר הנפילות והירידות של הרחוקים מהשם יתברך, הפל על-ידי בלבול המדמה; וכן להפך, על-ידי ברור ותקון המדמה, על-ידו זוכין לאמונה שלמה, ולעלות על-ידי-זה אל פנימיות השכל והדעת, שהוא

אב"י הנחל חלק ב'

עצם הנשמה, ועל-ידי-זה יזכה לרב טוב הצפון עין לא ראתה וכו'. על-ידי ההתקרבות לצדיק האמת, זוכין לשלמות ברור המדמה ותקון האמונה הקדושה.

מי שרוצה לחשב על תכליתו האחרון, צריך לזהר מאד לבלי להיות כלל זקן וחלוש-כח בעיני עצמו לעולם, דהינו שלא יפל לזקנה ותשות-כח של הסטרא-אחרא, חס ושלום; ולהתחיל בכל פעם רק לחיות חיות חדש דקדושה, ובכל פעם לחדש כנשך ימיו, להתחיל בכל פעם לעסק בעבודת ה' בהתחלה חדשה ממש, כאלו לא התחיל עדין מעולם כלל.

לפעמים צדיק גדול נתהפך לאיש אחר, מחמת שנאחז בו נשמת אדם רשע, ועל-ידי-זה נופל לעברות ופגמים ח"ו. ולפעמים נתעבר ברשע נשמה קדושה, שעל-ידי-זה מתעורר בתשובה. וכל אדם, כפי בחירתו וכפי פסופיו והתחזקותו ואמונתו בהשם יתברך, כמו-כן השם יתברך מתגלגל עמו ברחמיו.

התאוות רעות הם אורבים על נפש האדם תמיד, וכל מה שהנפש יקרה וגדולה ביותר, הם מתגברים עליו ביותר ויותר, וצריך רחמים רבים והתגברות גדול להנצל מהם.

האדם הבר-שכל, כשרואה שהיצר הרע והתאוות מתגברים עליו מאד מאד ביותר ונדמה לו שקשה לשברם, צריך לידע ולהאמין שבודאי נפשו בשרשה היא גדולה ויקרה וגבוהה מאד מאד, ואלפי אלפים ורבי רבבות עולמות בלי שעור תלויים בה, וצריך להתגבר לרחם עליה, לבל יאבד אוצרות וסגלות יקרות מאד התלויים בנפשו, ויתגבר בכל עז להציל נפשו מני שחת, מן העשק, והעקר על-ידי התקרבות לצדיק האמת.

אין זה דרך הענוה האמתית להחזיק עצמו לרשע גמור, חס ושלום, ולהקטין מעלת נפשו הקדושה, רק אדרבה, צריך להגביה לבו ודעתו בדרכי ה', בבחינת "ויגבה לבו בדרכי ה'", לומר בנפשו שאין נאה לו לעשות מעשים כאלה, מעשי בהמה, כי נפשו גבוהה מאד!

רפג.

...הכוסף... הכוספת לשנות בצמא את דברי דברי אמת, דבורי אמונה

אב"י הנחל חלק ב'

ויראת ה', הנוכעים מהצדיק האמת, נחל נביע מקור חכמה, רבי נחמן מברסלב, זכר צדיק לברכה.

מה מאוד נעים לי... חזק מתנים ואמין כח לחזור אל קדשת היהדות... נאמנו לי, ומה נעים לי מאוד צוף לשונך היוצא מלבך באמת, לשון מדברת אמת. בטח בה' ועשו טוב, ה'... בתם... יבקע פשח אורכם! למשיב נפש היה לי מכתבך אשר קבלתי ביום ששי הקרוב, וכן המכתב הקודם. מה מאוד נעים לי צוף לשונך הצח, לשון מדברת אמת, מעמק הלב, מעמק לבך, אשר בהם תשעשע נפשי. בכל הדברים אגילה ואשמחה מכל הון יקר!

...מכל מה שהיא רואה ומשגת תמיד...

...המוציא אותנו מכל הטעותים ומבוכות של כפירות ואמונות כזביות, ושורף ומכילה...

רפד.

...שזכה להיות עבד נאמן אצל הצדיק האמת, שמגלה אלקותו עין בעין לכל באי עולם, ושואב מימי חכמתו לרוות צמאוננו ולהשקות בהם נפשות ישראל היקרים, המסלאים בפז, ומתגוללים בראש כל חוצות... המתגוללים בחוצות, בחוץ, ואין איש מאסף אותם הביתה. ...ושואב מימי תורתו לרוות צמאון נפשו, ולבו כוסף ובוער כגחלי-אש להשקות בהם נפשות ישראל, המתגוללים בחוצות ואין איש אשר מאסף אותם הביתה. פי הצדיק האמת הוא עקר הרפואה וההצלה מכל מיני החצים וסמים ארסיים של המינות ואמונות כזביות...

...שזכה להיות עבד נאמן אצל הצדיק, שמגלה אלקותו עין בעין לכל באי עולם, ושואב מימי חכמתו לרוות צמאון נפשו ולהשקות בהם נפשות ישראל, המתגוללים בחוץ ואין איש מאסף אותם הביתה. פי הצדיק האמת הוא... שעל-ידו עקר הרפואה וההצלה וכו', שעל-ידו נתגלה אלקותו... שגלה אורות חדשות, נפלאות ונוראות וכו', שמגלים אלקותו עין בעין וכו', כי תורתו של הצדיק... פי... והצדיק הוא...

רפה.

ה' עזוז וגבור יהיה מעזה, ויחזק ללבך בכל עז ותעצמות לדלג על כל

אב"י הנחל חלק ב'

המניעות, ותמסר נפשך, ותמית עצמך...
...שאיפות לבך הטוב והישר... פנימיות ישרות לבך הטוב, הכוסף
ומתגעגע...

השם יתברך, ואני ואתה, יודעים פנימיות שאיפות נפשך וישרות לבך
הטוב, הכוסף ומשוקק ומתגעגע בכלות הנפש לביטל ולסלק מןך ודעת
עצמך לגמרי בתכלית הבטול, ולהמשיך עליך ועל כל ישראל אור הדעת
של הצדיק האמת, בחינת משה-משיח, העוסק לתקן נפשנו, ומגלה
אלקותו ואחדותו וממשלתו יתברך לעין כל, ובעבור זה גברה אהבתי
אליך, אהבת אמת בלי גבול... לשוב להשם יתברך ולהיות פרצונו. וזה
גרם לעורר בלבי אהבתי אליך, אהבה אמתית כזאת שאין דגמטה בעולם,
כי באמת אינך זו מלבי ומחשבתי אפלו שעה אחת, ותמיד בכל עת אני
מתגעגע בכלות הנפש לישועת נפשך, בזכות וכח הצדיק האמת, שהוא
עקר הגאולה והישועה.

אתערוותא והשתוקקות אל הטוב הטמון בעמקי לבך, זה גרם לעורר בלבי
תקף אהבתי הנאמנה אליך, אהבה אמתית כזאת שאין דגמטה בעולם, כי
באמת אינך זו מלבי ומחשבתי, ותמיד בכל עת אני מתגעגע... והעקר
- להאיר בלבך אור הצדיק האמת, שהוא עקר ישועתנו ותקוננו ותקון
נפשנו ותקון כל העולם לדור דור.

השקר מתגבר ומתפשט עכשו לארץ ולרחב מאד בלי שעור, להטעות את
כל העולם, חס ושלום, מהשם יתברך ומתורתו הקדושה, וכבר נתפסו
רבים ונלכדו במה שגלכדו על-ידי השקר. אבל אף-על-פי-כן עדין לא בא
השקר למרגועו ומנוחתו... אבל אף-על-פי-כן, עדין לא השלים השקר
לבוא למרגועו ומנוחתו, ועל-כן הוא מתגבר ומתפשט בכל פעם בשקרים
ורמאיות חדשות בלי שעור, כמו שאנו רואין שפת האפיקורסים
והמתנגדים על נקדת האמת... והוא חותר תמיד לתפס הכל בכמה וכמה
מיני פתויים והסתות ודברי חלקלקות, כי קדם שבא לתכלית שלמותו אין
לו מרגוע ומנוח, ועל-כן הוא מתגבר ומתפשט בכל פעם בשקרים
ורמאות ורמאיות חדשות בלי שעור, והוא חותר תמיד לתפס הכל ח"ו
בשקריו, בכמה וכמה מיני פתויים והסתות ודברי חלקלקות, עד שלמותו.
אבל על-ידי התפשטות השקר השקר ביותר, כשיגיע העת והזמן

אב"י הנחל חלק ב'

שיתפשט השקר כל-כף במלואו, עד שהוא סמוך למרגועו ומנוחתו, חס ושלום, שכמעט יטעו הכל בשקריו ונכלי הבלי, אז דיקא יתגלה האמת, ויתקרבו כלם להשם יתברך באמת, ו"שפת אמת תכון לעד" וכו', כי דיקא על-ידי רבוי השקר כל-כף מאד מאד, יתהפך השקר אל האמת, שיתהפכו כל העמים אל האמת, לקרא בשם ה'. וזהו: "כי אז אהפך אל כל העמים" וכו'.

הפסילים והבצרים אינם יודעים ומבינים ענין זה: מה זה עשה ה', "בפרח רשעים כמו עשב ויציצו כל פעלי און, להשמדם עדי עד" - למה לו להפריחם, ולהשמדם עדי עד? אבל באמת, ישרים דרכי ה' ולא עולתה בו, רק שאי אפשר להבין זאת בשום שכל אנושי.

רפנ.

פנימיות לבבך ולבבי יודעים ומרגישים הזכיה אשר זכינו, להתקשר לאור האורות, צח הצחצחות, בחיר מבחירי צדיקיא, נחל נבע מקור חכמה, אשר במעינות חכמת תורתו מאיר בנו אמונה אמתית דאמתית, קדושה וישרה, שהיא מקור החכמה, שעל-ידיה באים להשגות אלקות וחקמתו. לכן הנני מסיתו לטוב, לחשב מחשבות עמקות ברצון חזק, להתגבר להגות בספריו תמיד בכל יום, לראות ולשמע אורות החדשות שבהם, עד שיפגס ריחות הקדושות מהדבורים הקדושים בלבבנו לקיום ולמעשה. פי הבעל-דבר אורב על האדם תמיד, והעקר על אחריתו, בפרט עתה בדורות הללו; ואי אפשר לדלג ולקפץ על הגיהנום, שהוא זה העולם, כי אם על-ידי כח הצדיק האמת ועצותיו הקדושות, העמקות והתמימות והפשוטות מאד לכל אחד ואחד, בכל מקום ובכל זמן, יהיה איך שיהיה.

"מבשרך לא תתעלם" - הינו, שלא תעלים עיניך מלרחם על בשרך, הינו בשר גופך; כי צריכים לרחם מאד על הגוף, לראות לזככו, כדי שיוכל להודיע לו מכל ההארות וההשגות שהנשמה משגת, כי הנשמה של כל אדם היא רואה ומשגת תמיד דברים עליונים מאד, אבל הגוף אינו יודע מהם, על-כן צריך כל אדם לרחם מאד על בשר הגוף, לראות לזככו הגוף, עד שגופא יראה ויחזה השגות עליונות שהנשמה משגת תמיד. וזה בחינת "מבשרי אחזה אלה", מבשרי דיקא. אבל כשיש לגוף עזות, מבחינת

אב"י הנחל חלק ב'

"והפּלבים עזי נפּש", שֶׁהוא עז וְחֶזֶק בְּהַתְּאוּוֹת, אֵין הַנְּשָׁמָה יְכוּלָה לְסַמֵּךְ עֲצָמָה וּלְהִתְקַרֵּב לְהַגּוֹף לְהוֹדִיעַ לוֹ מֵהַשְּׂגוֹת שְׁלָה; וְזֶה בְּחִינַת "מְבַשְּׂרֵי אַחֲזֵה אֱלֹהִים", מְבַשְּׂרֵי רַיָּקָא, עַל-יְדֵי בְּשַׁר הַגּוֹף יַחֲזֵה אֱלֹהִים, הִינּוּ...

רפז.

בְּזָכוֹת שְׁמוֹשׁ הַצְּדִיק, אָדָם נֶצוּל מִמִּיתָה. קִרְבַּת הַצְּדִיק טוֹב, בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. כְּשֶׁהַצְּדִיק אוֹמֵר אֵיזֶה דְּבוּר - כָּל זְמַן שֶׁהַדְּבוּר לֹא נִתְקַיֵּם, שְׁעָדִין לֹא בָּא זְמַנוֹ, הַדְּבוּר חֲקוּק בְּעוֹלָם הָעֲלִיוֹן אָבֵל אֵין מְאִיר בְּבְהִירוֹת; וְכִשְׁמַגִּיעַ הַזְּמַן שְׁמִתְקַיֵּם, אֲזִי הַדְּבוּר מִתְחִיל לְהֵאִיר בְּבְהִירוֹת. טוֹב לְבָלוֹת זְמַן רַב, בְּשִׁבְלֵי שְׁעָה אַחַת שֶׁיִּתְקַרֵּב לַצְּדִיק. דְּבָרֵי הַצְּדִיק הֶחֱכֵם חֲבִיבִים מְדַבְּרֵי תוֹרָה וּמְדַבְּרֵי נְבִיאִים, וְצָרִיף לְשָׁמַע וּלְצִיַּת אוֹתוֹ, אַף-עַל-פִּי שְׂאִין מְרָאָה לְךָ שׁוֹם מוֹפֵת! מֵהוֹת הָאָדָם נֶכֶר עַל-יְדֵי הַתְּקַרְבוֹתוֹ, כְּשֶׁרוֹאִין לְמִי הוּא מְקַרֵּב. לְפַעֲמִים, עַל-יְדֵי נַחַת-רוּחַ אֶחָד וּמַעֲט שְׁעוֹשִׂים לְהַצְּדִיק, עַל-יְדֵי-זֶה זוֹכִין לְעוֹלָם הַבָּא.

מִי שְׁרוּצָה לַעֲשׂוֹת טוֹבָה לְהַצְּדִיק, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ כַּח לְזֶה. כָּל הַגְּבִיּוֹת שְׂאֵמוֹת הָעוֹלָם גּוֹבִיִן מִיִּשְׂרָאֵל, אֵין זֶה אֱלֹא בְּשִׁבְלֵי הַפְּגָם שְׁפָגְמוֹ בְּכַבּוּד הַצְּדִיק.

מֵה שְׁדוּבְרִים וְחוּלְקִים עַל הַצְּדִיק, הוּא כְּבוֹד גְּדוֹל לְהַצְּדִיק. הַצְּדִיק, הוּא מְלַמֵּד אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹרָתוֹ אֵיף יִתְנַהֵג עִמּוֹ. הַשֶּׁבַח שְׁמִשְׁבַּחִין אֶת הַצְּדִיק, כְּאֵלוֹ מְשַׁבְּחִין אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בִּיאַת הַמָּשִׁיחַ תְּלוּי בְּקִרְבַּת הַצְּדִיק.

עַל-יְדֵי שְׁבַח שְׁמִשְׁבַּחִין אֶת הַצְּדִיק, מְפִילִים אֶת הַחוּלְקִים נְפִילָה גְּדוֹלָה. מִי שְׁמַבִּיא דוֹרוֹן לְהַצְּדִיק, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ נַחַת-רוּחַ, וּמְבַטֵּל אֶת הַרוּחַ רָעָה שְׁשׁוֹרָה עַל הָאָדָם.

עַל-יְדֵי עֲנָוָה, מוֹסִיפִין גְּדֻלָּה עַל גְּדֻלָּתוֹ.

עַל-יְדֵי עֲנָוָה, מְאַרִיף יָמִים.

עַל-יְדֵי עֲנָוָה, אֵין מְדַקְדְּקִין אַחַר מַעֲשָׂיו.

עַל-יְדֵי עֲנָוָה, נִתְבַטֵּל פְּחַד הָאוֹיְבִים.

אב"י הנחל חלק ב'

על-ידי עֲנָה, הפל עֲמוּ בְשָׁלוֹם.
על-ידי עֲנָה, בָּא חֵן.
על-ידי עֲנָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זוֹכֵר אוֹתוֹ.
לְפַעֲמִים על-ידי שְׁפָלוּת, שֶׁהָאָדָם מְשַׁפֵּיל אֶת עֲצָמוֹ אוֹ אַחֲרִים מְשַׁפִּילִין אוֹתוֹ, על-ידי-זֶה מְבַטְלִין מַעְלִיו גְּזֵרַת מִיתָה.
על-ידי עֲנָה, לֹא יִהְיֶה לָּךְ פְּחָד.
על-ידי עֲצָבוֹת, אָדָם נֶחְלָשׁ.
מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת, יִתֵּן מִתְּנָה לְצַדִּיק תְּדִיר.
על-ידי עֲצָבוֹת, נִתְבַּזֶּה.
מִי שֵׁאִין לוֹ עֲצָבוֹת וְהוּא תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, בְּוָדָא יִתְנַשֵּׂא.
על-ידי עֲצָבוֹת, בָּא בְּזִיוֹן.
קִרְבַּת הַצַּדִּיק מְשַׁמַּח אֶת הַלֵּב.
כְּשֶׁאָדָם מִתְאַוֶּה לְדַבְּרִים שֶׁהֵם נִגְדִּיִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, על-ידי-זֶה בָּא לוֹ אֲנָחָה.
מִי שֵׁישׁ לוֹ עֲצָבוֹת, מְבִיא עַל עֲצָמוֹ יְסוּרִין.
על-ידי קְלָקוּל הַשְּׂמִיחָה, בָּא חֲלָאִים עָלָיו.
על-ידי שֶׁאֵתָּה נוֹטֵל עֲצָה מִהַצַּדִּיק, על-ידי-זֶה תִּזְכָּה לְתַשׁוּעָה.
כְּשֶׁאֵתָּה עוֹזֵר לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל, יוֹעִיל לָּךְ עֲצָה.
הַהוֹלֵךְ אַחֲרַי עֲצַת אִשְׁתּוֹ, נוֹפֵל בְּגִיחָנוּם.
כְּשֶׁרוֹאִים שֶׁהָעוֹלָם מְעִיזִין פְּנִיָּהֶם כְּנֶגֶד הַצַּדִּיק, יִדְעוּ שֶׁבְּוָדָא מְלַחְמוֹת גְּדוּלוֹת יִתְעוֹרְרוּ עַל מְדִינָה זֹאת.
כְּשֶׁיִּשְׂרָאֵל בְּאַחֲדוֹת, הָאֲמוֹת מִתְּפַחְדִּים מֵהֶם.
פְּחָד בָּא עַל-ידי חֲנֻפָּה.
...מִתְּפַחְדִּים מִהָאֲמוֹת. כְּשֶׁשׁוֹכְחִים אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְאִינָם נִשְׁעָנִים עָלָיו, על-ידי-זֶה [מִתְּפַחְדִּים מִהָאֲמוֹת].
בְּלִילָה, שֵׁישׁ לָּךְ פְּחָד בְּשַׁעַת שְׁנָה, אֵל דְּרָךְ [תְּלָךְ] בְּדְרָךְ בְּיוֹם.

רפח.

אב"י הנחל חלק ב'

"ומבשרך לא תתעלם" - מבשרך דיקא, שלא תעלים עיניך מלרחם על בשרך, הינו בשר גופך. כי צריך כל אדם לרחם מאד על בשר הגוף, להראות לו מכל הארה ומכל השגה שהנשמה משגת, שהגוף גם-כן ידע מזאת ההשגה, כי הנשמה של כל אדם היא רואה ומשגת תמיד דברים עליונים מאד, אבל הגוף אינו יודע מהם, כי כשיש לגוף עצות, מבחינת "והכלבים עזי נפש", שהוא עז וחזק בהתאוות, אין הנשמה יכולה לסמוך עצמה ולהתקרב להגוף להודיע לו מההשגות שלה, על-כן צריכים לרחם מאד על הגוף, לראות לזכרו, עד שתוכל הנשמה להודיע לו מכל מה שהיא רואה ומשגת תמיד. וזה בחינת: "מבשרי אחזה אלך", הינו השגות אלקות. וכשמשבר עצות ותקיפות הגוף, על-ידי-זה תוכל הנשמה להתקרב עצמה אל הגוף, על-כן צריכים לרחם מאד על הגוף, לראות לזכרו, עד שתוכל הנשמה להודיע לו מכל מה שהיא רואה ומשגת תמיד. וזה בחינת: "מבשרי אחזה אלך", מבשרי דיקא וכו', הינו על-ידי בשר הגוף יחזה וכו' אלך, הינו השגות אלקות, הינו שהאדם בגופו יראה ויחזה השגות עליונות שהנשמה משגת תמיד.

"מקול אנחתי דבקה עצמי לבשרי". 'עצמי' - היא הנשמה, שהיא עצם האדם, כי עקר עצמיות האדם, מה שנקרא אצל האדם 'אני', הוא הנשמה, שהיא עצם הקים לעד; אבל מחמת עצות הגוף בתאוותו, אזי הנשמה, שהיא עצם האדם, רחוקה מבשרו וגופו. ועל-ידי קול אנחה, שהוא בחינת עצות דקדשה, על-ידי-זה נשבר עצות גופו, ואז מתקרבת ומתדבקת העצם להבשר, הינו הנשמה להגוף, וזה: "מקול אנחתי, דבקה עצמי לבשרי". וכן בכלליות בני-אדם יש בחינת עצם ובשר, הינו, שהחכם האמת, שהוא בחינת הנשמה להעם, שהם למטה ממנו.

רפט.

דע, אחי, כי באמת על-פי חכמות, בודאי אי אפשר להשיג השם יתברך ולידע ממנו יתברך כלל, כי יוכל לתעות בחכמתו מאד, כמו שתעו ונבוכו המחקרים והפילוסופים, עד שבאו לאפיקורסות גמור על-ידי טעות חכמתם הנבוכה, ועל-כן העקר היא האמונה, לצמצם את המוח לבלי להתגאות להיות איש חכם בעיניו, שירצה להשיג יותר משכלו, רק

אב"י הנחל חלק ב'

יצמצם מחו וישפיל עצמו כְּאֲזוּב וְתוֹלַעַת וְיִסְמַךְ עֲצָמוֹ עַל אָמוּנָה, כִּי הָאֲמוּנָה הִיא הַפֶּתַח וְהַשַּׁעַר לְכֹנֶס עַל-יָדָהּ בְּהַשְׁגַּת אֱלֹקוֹתָיו. הַכְּשָׁרִים אֲמִתִּיִּים שֶׁבְּדוֹר, הַמְקַרְבִּים לְצַדִּיק הָאֱמֶת וְהוֹלְכִים בְּדַרְכָּיו, הֵם שְׁפָלִים וְקִטְנִים וְנִבְזִים בְּעֵינֵי עֲצָמָם כְּתוֹלַעַת מִמֶּשׁ, בְּבַחֲיִנַת "וְאֲנֹכִי תוֹלַעַת וְלֹא אִישׁ חֲרַפְתָּ אָדָם וּבְזוּי עָם, כָּל רֹאֵי יִלְעִיגוּ לִי" וְכוּ', וְאָף-עַל-פִּי-כֵן הֵם עֲזִים וְחֲזָקִים בְּדַעְתָּם מְאֹד מְאֹד, כְּעֲמוּד בְּרוֹזַל וּכְחֹמַת נְחֹשֶׁת, כְּנֶגֶד הָעֲזֵי-פָנִים הַשְּׁקֵרָנִים, הַחוֹלְקִים עַל הַצַּדִּיק הָאֱמֶת וְאֲנָשָׁיו בְּגִאָוָה וּבִזּוּ וְרוּצִים לְמַנַּע מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הָאֱמֶת... לְבָלִי לְשִׁמְעַ לָהֶם כָּלֵל, לְשׁוֹם בְּלָבוּל וְלִיצְנוּת שְׁלָהֶם, וְלְבָלִי לְהִתְבַּיֵּשׁ מֵהֶם כָּלֵל. וּמִי שֶׁפּוֹגֵם בְּעֲזוֹת דְּקֻדְשָׁהּ, הֵינּוּ שְׂאִינוֹ עֹז כְּנֹמֵר נֶגֶד הַחוֹלְקִים הַמְלַעֲיָגִים, שֶׁעָקַר הַתְּקִיפוֹת שְׁלָהֶם הוּא עַל-יָדֵי עֲזוֹת וְשִׁקָּר, עַל-יָדֵי-זֶה אֵינוֹ זוֹכֶה לְהִתְקַרֵּב לְמִנְהִיג הָאֱמֶת וְאֵינוֹ זוֹכֶה לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ הַשְּׁגוֹת אֱלֹקוֹת, (וְלִהְעֵבִיר אֶת חֲמַתְךָ מֵהֶם.) כִּי נִפְגְּמָה הָאֲמוּנָה אֲצִלוֹ עַד שֶׁבָּא לִידֵי כְּפִירָה גְּמוּרָה, חֵס וְשָׁלוֹם, ה' יִשְׁמֵר.

רצ.

כָּבֵר דְּבִרְתֵי עֲמֻכָּם הֲרֵבָה, בְּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכָל סִפְרָיו הַקְּדוּשִׁים לְפָנֵיכֶם; מִי יִתֵּן שֶׁתִּתְעַסְקוּ בָהֶם תָּמִיד, וְלִילְךָ בְּדַרְכָּיו הַקְּדוּשִׁים בְּכָל עֵת. וְאָנוּ צְרִיכִים לֹדֵם אֲלֵפִים פְּעָמִים 'אֲשֶׁרִינוּ' עַל כָּל תּוֹרָה וְתוֹרָה וְעַל כָּל חֲדוּשׁ וְחֲדוּשׁ שֶׁזָּכִינוּ לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ. לוֹא תוֹרָתוֹ שֶׁעֲשׂוּעִינוּ, לֹא הֵינּוּ יְכוּלִים לְהִתְקַיֵּם עִתָּהּ בְּאַחֲרִית הַיָּמִים הָאֵלֶּה, בְּצוּק הַעֲתִים הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר בָּאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ לְכָל אֶחָד. וְתִהְיֶה לָא-ל, בְּחִסְדּוֹ הַגָּדוֹל הַפְּלִיא לַעֲשׂוֹת עִמָּנוּ, לְגַלוֹת תּוֹרוֹת כְּאֵלֶּה וְעֲצוֹת עֲמֻקּוֹת כְּאֵלֶּה עַל כָּל דָּבָר וְדָבָר, בְּדַרְכֵי נִפְלְאִים מְאֹד, בְּדַרְךְ תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת גְּמוּר הַשְּׁוִים לְכָל נֶפֶשׁ, וְאָף-עַל-פִּי-כֵן הַכֹּל נִמְשָׁךְ מִמַּעֲיָנֵי הַיְשׁוּעָה, מ"מִּים עֲמֻקִּים עֲצָה" וְכוּ', עֲמֻקִּים עֲמֻקִּים מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁר אֶפְלוּ מִי שֶׁבָּא בְּמַעֲמָקֵי מִים וְשִׁבְלַת שְׁטַפְתָּהּ, יְכוּל לְמַצֵּא גַם שֵׁם אֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְלִהְתְּקַרֵּב אֵלָיו מִכָּל מְקוֹם שֶׁהוּא. לְמַעַן ה' וְלְמַעַן ה', לְבַל יִתְיַשְׁנוּ יִזְכְּנוּ בְּעֵינֵיכֶם ח"ו ח"ו דְּבָרֵינוּ, כִּי הֵם מִתְחַדְּשִׁים וְנוֹבְעִים בְּכָל יוֹם, אֲשֶׁרֵי הַמְּשִׁים לֵב לָהֶם. "מִיר הָאֲבִין זִיךְ מְעַר נִיט מְחִיָּה צוֹ זִיין, נָאֵר מִיט דָּעם וְוֵאֵס מִיר וְוֵיִסִין פּוֹן אַזוֹי אַ אֲמַתְיָן רַבִּי, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ (אֵין לָנוּ בְּמָה לְהַחֲיוֹת עֲצָמָנוּ, אֲלֵא רַק עַל-יָדֵי שְׂאֵנוּ

אב"י הנחל חלק ב'

יודעים מרבי אמתית שפזזה, זי"ע), ועל כחו נשענים, כי לעולם לא נבוש. ותדע מחדש, כי זכינו להיות מזרע ישראל, ובחסדו הנפלא נפשנו כצפור נמלטה מפח יוקשים, מהעלמת והסתרת נקדת האמת המאיר עתה בכל העולמות, מפל-שכן בעולם הזה, מעצם חשכת המעשים וכסילות השכל, נחשף האור ונעלם מאד, עד שרבים, לא די שאינם נהנים לאורו הגדול, אף גם הם חולקים ומתנגדים עליו מאד. ואני מזהירך ומזרזך, שתזכור זאת בכל יום ויום היטב היטב בכל מה שעובר עליך, כי לא זכה [דבר] רק הוא מכם. ברוך ה', אשר עזרנו עד הנה רחמיו, להיות נקרא על שמו הגדול. כן יוסף חסדו עמנו בזה ובבא להיות נכלל עמו, ונפשנו תהיה נכללת לנצח בתוך כלל כל הנפשות הנקראים על שמו, וזכרנו לברכה, ותקיים לבלי להתיאש מן הצעקה והשמחה תמיד.

רצא.

...ואיך שהוא, תהלה לא-ל, יש לנו במה לשמח, יש ויש, תהלה לא-ל חי, מה שהבדילנו מן התועים והטועים בכל הבחינות; בכל יום אברכה על זה, מלא רחמים.

התגברות הבעל-דבר, אין לשער, אבל כל תקונתנו על כחו של זקן דקדשה, שעולה על הכל; ואי אפשר לדבר בזה וכו'. חזק ואמץ ושמח נפשך בכל יום מחדש עם מה שזכינו, שבראנו לכבודו והבדילנו מן התועים בכל הבחינות, כי מגדל הרעש והמניעות לגע בנו, מבינים כמה וכמה מעלות טובות למקום עלינו, שנצלנו מהתנגדות וליצנות שלהם. אלו קרבנו אליו, אלא לבלי להתנגד על אור פזזה וכו' וכו', ולא קבלנו שום חדוש ממנו - דינו! ועל כל חדוש ודבור ושיחה שקבלנו ממנו, צריכים לומר: 'אלמלא לא אתינן להאי עלמא אלא לשמע דא, דינו'; על אחת כמה וכמה וכו' וכו'. הנהר לשמח נפשך במה שאתה יודע שמאיר אור פזזה בעולם, והוא נעלם ונסתר כל-כך מכלם, ולנו מתנוצץ בחסדו, ועל-כל-פנים אין אנו מתנגדים עליו, חס ושלום.

עקר השלום האמתית, שהוא רפואת הגוף ורפואת הנפש לנצח, הוא כשאין חולקים על נקדת האמת, אור הצדיק האמת, שאנו חוסים בו לנצח, כי חוץ מזה אין שום שלום בעולם. ויש בזה הרבה לדבר, אשר תקצר

אב"י הנחל חלק ב'

היריעה. וכן גלה לנו רבנו, שההכרח לסבל מרירות בשביל השלום האמתי, ואם המרירות נוגע עד הנפש וכו'; אבל שלום ורפואה וישועות נפלאות וכל הברכות וכו', הנמשכין על-ידי איש שלם כזה, ממתיק מתקן הכל ועושה שלום בין ישראל לאביהם שבשמים ובכל העולמות, ואי אפשר לקבל שלום זה כי אם על-ידי מרירות. זכור היטב מה שאמר, זכרונו לברכה, קדם הסתלקותו הקדוש: "אז איך גיי פאר אייך, וואס האט איהר צו זארגין?" (פאשר אני הולך לפניכם תמיד, מה יש לכם לדאג?). ואף-על-פי שאני מקלקל כל-כך, אף-על-פי-כן איני מתנגד על זה, שזה כל האדם, אחרי מחלקת וליצנות כזה וערבוביא וכו', שכל תקותו ותקונו על-ידו.

רצב.

אלה ברכב ואלה בסוסים וכו', ונפשנו תגיל בה' תשיש בישועתו. נפשנו כצפור נמלטה ממחלקת כזה על נקדת האמת! "בתוך מרירות צעקתך אפה מזכיר נוראות שלא נשמעו מעולם, מה שאפה מחיה עצמה בהכח של הזקן שיוכל להוציא כל החצים אפלו לאחר שנזרקו וכו', ובכח של העשרה מיני נגינה וכו' - הן באלה חפצתי, כי זה כל ישעו וכל חפצו, שדבריו הקדושים יכנסו אל הלב כחצים מיד גבור, להחיות עצמו בהם מתוך עמק החשך-אפלה, להפוך היגון ואנחה לששון ולשמחה. תהלה לא-ל, יש ויש לנו על מי לסמוך, איך שיהיה, איך שיהיה, כי חסדו גבר עלינו מאד, מה שזכינו להנצל מלחלק עליו, חס ושלום. מעתה תהיה רגיל לשקד על הספרים שחנני ה' לחדש בתורתו הקדושה, שהם ספרי 'לקוטי הלכות', ותסתפל בהם בכל יום ובכל עת, ובפרט ההלכות שכתבתי בסמוך, בשנים הסמוכים, ולה' התקנה שיועילו לך הרבה. כבר דברנו וספרנו הרבה מגדל פחו של הזקן דקדושה, שהוא בעצמו אמר, שאפלו אם היה עובר עברה הגדולה שבתורה, לא היה נופל כלל, והיה אחר-כך איש כשר כבתחלה, רק אחר-כך היה עושה תשובה. מה יקר חסדך ה', ששמענו המעשה של זה שיש לו כח בידי לרפאות הבת-מלכה ולהוציא ממנה כל החצים וכו', וכל רפואתה הוא שמחה, שבא על-ידו על-ידי עשרה מיני נגינה. אשריך שאין אתה מתנגד על פלא

רצג.

צָרִיכִים לְקַבֵּעַ בְּלֵב הַיֵּטֵב זְכוּרֵן יוֹם הַמִּיתָה וְיוֹם הַקְּבוּרָה, שְׂמוֹכָנִים וְעוֹמְדִים לְזֶה בְּכָל עֵת וְרִגַע, וְכָל הַיָּמִים שֶׁל הָאָדָם מְנוּיִים וְסְפוּרִים וְקִצּוּבִים בְּמִסְפָּר אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְכָל שְׁעָה שֶׁיִּתְבַטֵּל בְּקִנְיַת הַסְּחוּרָה הַטּוֹבָה הַיָּא אֲבָדָה נְצַחִית, אֲבָדָה שְׂאִינָה חוֹזֶרֶת, אֲבָדָה וְהַפְּסֵד רוּחַ נִפְלָא וְנוֹרָא, עַיִן לֹא רָאֶתָה וְכוּ', שֶׁהִיָּה מְרוּיַח בְּהַשְׁעוֹת הָאֵלֶּה. צָרִיכִים לְמַהֵר וּלְזָרוּ עֲצֻמוֹ בְּתַכְלִית הַזְּרִיזוֹת לָשׁוּב לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.

...הַכּוֹסֶף וּבוֹעֵר בְּפָנִימִיּוֹת לְבוֹ וְכוּ', בְּסִתְרֵי לְבוֹ...

צָרִיךְ לְהַגְדִּיל הַשְּׂכָל וּלְהַעֲמִיק מַחְשַׁבְתּוֹ, וְלִהְיוֹת שְׂכָלוֹ שָׁט וּפּוֹרֵחַ וּמְעוֹפֵף בְּתוֹךְ קִדְשַׁת הַדַּעַת שֶׁל הַצַּדִּיק, שֶׁהוּא עֹקֵר הַתְּקוּן...

הַסְּטָרָא-אֲחֵרָא רוֹצָה, חֵס וְשְׁלוֹם, לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֶת אֹר אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ לְגַמְרֵי. הָאָדָם צָרִיךְ לָשׁוּם אֶל לְבוֹ בְּכָל יוֹם שֶׁהַיּוֹם יִפְנֶה, הַשְּׁמַשׁ יָבֹא וְיִפְנֶה, וְכֵן כָּל יָמָיו הֵם כְּצֵל עוֹבֵר, וּבְכַפְרֵט כְּשֶׁרוֹאֶה וּמִבִּין בְּעֲצֻמוֹ מַה שֶׁנֶּעֱשֶׂה עִמוֹ, וְרוֹאֶה שֶׁהַדַּעַת, שֶׁהוּא בְּחִינַת אֹר הַשְּׁמַשׁ, מְסַתֵּל מִמֶּנּוּ עַל-יְדֵי רְבוּי עוֹנוֹתָיו וְכוּ', בְּטָרֵם יִפְנֶה הַיּוֹם, עַד אֲשֶׁר לֹא תַחֲשֵׁךְ הַשְּׁמַשׁ, כְּשֶׁהַיּוֹם מִתְחִיל לְעֵרֵב וּלְהַסְתַּלֵּק...

אֲפֹלוּ כָּל אָדָם שֶׁבְּעוֹלָם בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא, אֲפֹלוּ הַרְחוּקִים מְאֹד מְאֹד עַד הַתְּהוֹם, גַּם לְשֵׁם מַגִּיעַ הַתְּקוּן, דִּיקָא מַחְמַת שְׂיָרֵד לְמְקוֹמוֹת נְמוּכִים וּרְחוּקִים מְאֹד; וְכָל מַה שְׂיָרֵד וְנִתְרַחַק בְּיוֹתֵר, כְּשֶׁזּוֹכִין לְהַתְּגַבֵּר בְּכַח הַצַּדִּיק הָאֵמֶת לְעֵלוֹת מִשָּׁם, נִתְתַּקְנִים כָּלִים נִפְלְאִים יוֹתֵר לְקַבֵּל אֹר חֲדָשׁ, נִפְלָא וְנוֹרָא בְּיוֹתֵר, כִּי הַצַּדִּיק הָאֵמֶת הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא, שֶׁלֹּא טַעַם טַעַם שׁוֹם חֲטָא ח"ו מִעוֹלָם כָּלָל וְכָלָל, הוּא יוֹרֵד בְּכַוְנָה לְמְקוֹמוֹת הַרְחוּקִים וְנְמוּכִים מְאֹד מְאֹד, בְּשֶׁבִיל לְהַעֲלוֹת הַנִּפְשׁוֹת מִשָּׁם לְהַחְזִירָם בְּתִשׁוּבָה, וּבְכַח זֶה הַצַּדִּיק יֵשׁ תְּקוּנָה לְכָל מִי שֶׁיֵּאֱחָז בּוֹ, שֶׁיַּעֲלֶה מִעֲמֻק יְרִידָתוֹ לְעֵלְיָה גְדוּלָה וְכוּ'.

רצד.

אב"י הנחל חלק ב'

...להתאזר בעז בכח וגבורה, כגבור-חיל חזק ואמיץ, לעמד בזה, לבלי להשתמש עם הכבוד לצרכו ולהנאת עצמו, ולא יקח לעצמו כלל מן הכבוד, רק להעלות כל הכבוד להשם יתברך ולהצדיק האמת, כדי שעל-ידי זה הכבוד שיש לו, יתגדל ויתעלה כבוד השם יתברך. כשאחד מישראל בא לו כבוד חדש, אזי צריך להתאזר בעז בכח וגבורה וכו' כנ"ל.

כשאחד מישראל בא לו כבוד חדש, אזי צריך לבלי להשתמש עם הכבוד לצרכו ולהנאת עצמו, שלא יהיה הכבוד אצלו כעבד למלאת תאוותו, רק להעלות הכבוד להשם יתברך, בבחינת "והיתה לה' המלוכה", ולהצדיק האמת, שמקרב כל הרחוקים ביותר להשם יתברך, שעל-ידי-זה נתעלה... שישרו עצמו לברח אל הצדיק האמת, שיכול לתקנו ולהשיבו... וכך מי שחס על נפשו ורוצה לשוב בתשובה, צריך לקבל ממנו... סימן טוב ומזל טוב...

רצה.

צריכים להכניע רוח הבהמיות, שהוא בחינת חכמת הטבע, שהוא בחינת כסילות, בחינת בהמה שאין לה דעת, כנגד חכמת התורה, שהוא עקר החכמה האמתית, שהוא בחינת אדם.

חכמות חיצוניות כנגד חכמת התורה, הם בחינת בהמה כנגד אדם; ועל-כן ישראל, הדבוקים בתורה, קרויין אדם, אבל אמות העולם, שעוסקין בחכמות חיצוניות שהוא חכמת הטבע, הם קרויין בהמה.

כל החיות ובהמות ועופות וכיוצא, שאין להם דעת אדם, כלם הם בבחינת חכמת הטבע, שהוא בחינת בהמיות, כסילות, פי גדר האדם הוא הדעת, שהוא התורה, פי רק חכמת התורה הוא חכמה ודעת אמתית, וכל שאר החכמות חיצוניות של חכמי הטבע, כלם הם כסילות גמור, בחינת בהמיות, כנגד חכמות התורה.

עקר החיות הוא החכמה, כמו שכתוב: "החכמה תחיה" וכו'; וחיות דקדושה, בחינת חיות אדם, הוא בחינת חכמות התורה, וחיות בהמות וכו', הם מבחינת חכמת הטבע.

גוף ונפש, זה בחינת חכמות חיצוניות וחכמות התורה, פי חכמות

אב"י הנחל חלק ב'

חיצוניות, חכמת הטבע, הוא בחינת גוף, בהמה, כסילות, כנגד חכמת התורה, שהוא בחינת נפש, בחינת אדם, בחינת דעת, בחינת דעת אמת. וצריך כל אחד להכניע הגוף והחומר לגבי הנפש, דהינו להכניע ולבטל חכמת הטבע כנגד חכמת התורה ולקשר הכל אל התורה הקדושה.

רצו.

...שיש לו לב חזק ותקיף ללבש רוח גבורה ללחם מלחמת ה', להכניע ולכלות שרש זממת השקר של המינות ואמונות כזביות, ולפרסם אור הצדיק האמת בעולם... לכלות הזמא של השקר...

כצפריים האחוזות בפח וכדגים שנאחזים במצודה - נפשות העשוקות. הצדיק מציל נפשות העשוקות הקדושות מן החיות, שלא יהיו נצודים בהם, חס ושלום.

על-ידי הצדיק, באים הרחוקים מאד ומתקרבים להשם יתברך, ועל-ידי זה נתרוםם ונתעלה כבודו יתברך, כי זה עקר כבודו, שהרחוקים ביותר יתקרבו אליו.

על-ידי תורת חסד של וכו'... על-ידי התורת-חסד של הצדיק החכם האמת, באים הרחוקים מאד ומתקרבים להשם יתברך.

... (המציל) נפשות עשוקות מן החיות רעות, מן הפחים והמצודות וכל הבחינות הרעות שהיה בלתי אפשרי לעמד נגדם. אבל השם יתברך גבור על הכל, ועשה עמנו נסים ונפלאות גדולות ונוראות, ועזר והושיע להצדיק להכניע קלפת המן הרשע וכל זרע עמלק ולהפיל אותו וזרעו. בכל מקום שהסטרא-אחרא מתגבר ביותר, בודאי יש שם קדשה טמונה וצפונה ונסתרת, קדשה גבוהה מאד מאד, להכניע הסטרא-אחרא והקלפה היא.

תאמין ותדע בכל יום ובכל עת ובכל מקום, שיש לנו כח עדין, איך שהוא, להתגבר על מה שצריך להתגבר באותו היום והמקום דיקא. האדם יש לו בכחו לבטל הסטרא דמותא מעצמו, להכניע הגוף והחומר, שהוא בחינת מיתה.

רצו.

אב"י הנחל חלק ב'

יכול כל אדם, אפילו אם עבר כל עברות שבתורה, חס ושלום, הוא גם-כן יכול להמשיך על עצמו קדשת אור הדעת, לידע ולהכיר ולהאמין בהשם יתברך ולשוב אליו יתברך, ולתקן פגם כל העוונות בשלמות, פי הצדיק האמת מגן גם עתה על כל חוטא, חס ושלום.

עקר הגאולה האחרונה שאנו מצפים אליה היא רק על-ידי הצדיק האמת, בחינת משה-משיח, שממשיך אור הדעת לכל אדם, אפילו אם עבר כל עברות שבתורה אלפים פעמים, חס ושלום, לידע ולהכיר ולהאמין בהשם יתברך ולשוב אליו ולתקן פגם כל העוונות בשלמות; אבל הוא נתעלם ונסתר מאד בכמה הסתרות שבתוך הסתרות!

רחץ

העקר הוא הצדיק האמת, שהוא הפאר והחן והיפי של כל העולם כלו... שהוא הוא היפי והפאר והחן של כל העולם כלו, בחינת "יפה נוף מוש כל הארץ" ... שהוא הגדל וצומח מהבארות...

ודע, אחי, כי יש צדיק אמתי, שהוא ההדור והיפי והפאר והחן של כל העולם כלו; וכשזה הצדיק, שהוא היפי והפאר של כל העולם, נתפרסם ונתגדל בעולם, אזי נפתחים העינים של העולם, שכל מי שנכלל בזה החן-האמת של זה הצדיק, שהוא החן והיפי של העולם, דהינו שמתקרב אליו ונכלל בו, נפתחין עיניו ויכול לראות ולהסתכל בעצמו על כל המדות איך הוא אוחד בהם, וגם יכול לראות ולהסתכל בגדלת ה' ולהסתכל בעולם, על-ידי שנפתחו עיניו על-ידי התגלות הפאר של הצדיק האמת. וכשזה הצדיק נתגלה ונתגדל ונתפרסם ונתגדל שמו בעולם... וכשזה הצדיק נתגלה ונתגדל ונתפרסם שמו בעולם ויש לו שם גדול בעולם, אזי נתגדל שמו יתברך; וכל מה שנתגדל יותר שם הצדיק, נתגדל יותר שמו יתברך כפיכול, כי בתוך זה השם של הצדיק מלבש ומשתף שמו יתברך, וכשנתגלה וכשנתגלה הפאר והיפי של הצדיק האמת ונתגדל שמו, שזה הגדלת שמו יתברך כפיכול, שעל-ידי-זה נעשין המחין וכח הראות ונפתחין העינים של ישראל, אזי יש להעולם בעל הבית שהוא משגיח על העולם, בחינת ראש-בית, שהוא מחזק בדקי הבית, כי תקון העולם הוא על-ידי זה.

אבל יש, חס ושלום, להפך ממש, כשמתגברים ונתגדלין המפרסמים של

שָׁקַר...

זֶה: "בְּרֵאשִׁית" - אוֹתִיּוֹת 'רֵאשׁ בֵּית', בְּחִינַת הַבְּעַל [הַבֵּית], כִּי זֶה הַצַּדִּיק הוּא הַבְּעַל הַבֵּית שֶׁל הָעוֹלָם, שֶׁהוּא מְשַׁגֵּיחַ עַל הָעוֹלָם וּמְחַזֵּק בְּדַקֵּי הַבֵּית. וְזֶהוּ: "בְּרֵאשִׁית", אוֹתִיּוֹת 'רֵאשׁ בֵּית' - "לְעֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל", הֵינּוּ הַצַּדִּיק הַנִּלְשָׁה הַפֶּאֶר שֶׁל הָעוֹלָם - תְּפִלִּין מַחֲזִין נִקְרָאִים פֶּאֶר - עַל-יָדוֹ נִפְתָּחִין עֵינַי כָּל יִשְׂרָאֵל.

רצט.

שֶׁהַכְּנִיס מַחוּ וְלָבוּ...

...בְּתוֹךְ-כָּף צָרִיף כָּל אֶחָד לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהִתְקַרֵּב לְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת וְיִקְא... וְלֹא דֵי לוֹ בְּהַסְפָּרִים שֵׁישׁ מִכְּבָר... שֶׁמְבַרֵּר הָאֲמוּנָה בְּכָל עֵת כְּפִי הַבְּרוּר שֶׁצָּרִיכִין בְּזֶה הַדּוֹר, בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ; וְאִין דֵּי בְּהַסְפָּרִים שֶׁל הַנְּבִיאִים וְהַצַּדִּיקִים שֵׁישׁ מִכְּבָר, רַק צָרִיכִין לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו וְיִקְא. אִף הַבְּעַל-דָּבָר מִתְגַּבֵּר בְּזֶה הַצַּדִּיק מְאֹד, וּמִתְגַּבֵּר בְּכָל דּוֹר וְדוֹר לְרַחֵק אֶת הָעוֹלָם מִזֶּה הַצַּדִּיק, עַל-יְדֵי גִדּוּל הַקְּשִׁיּוֹת וּמִחְלָקַת שְׁמֵרָבָה עָלָיו, אֲשֶׁר עַל-כֵּן צָרִיכִין לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת.

הַתּוֹרָה וְהַמִּצְוֹת הֵם אוֹר וְנֵר, לְהַאִיר לָנוּ הַדֶּרֶךְ לְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, כִּי עַל-יְדֵי הַצַּדִּיק זוֹכִין לְאֲמוּנָה שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה גְּבוּהָה כָּל-כָּף, עַד שֵׁישׁ לוֹ כַּח... שֶׁהוּא זוֹכֵה לְקוֹל הַנְּגוּן שֶׁיִּתְעַר לְעֵתִיד... שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ כַּח לְהוֹכִיחַ אֶת יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר קוֹל תּוֹכַחְתּוֹ הוּא בְּחִינַת קוֹל הַנְּגוּן שֶׁיִּתְעַר לְעֵתִיד עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ.

הַצַּדִּיק הָאֲמֵת הוּא מְקִיָּם אֶת הָעוֹלָם, וּמְלַמֵּד לְדוֹר דּוֹר אֶת הָעוֹלָם, וּמְמַשֵּׁיף אֲמוּנָה בְּעוֹלָם, וּמוֹרָה בְּדוֹרוֹת אֵלָיו וּבְכָל הַדּוֹרוֹת הָעֵתִידִים לְבּוֹא אֶת הַדֶּרֶךְ יִלְכוּ בָּהּ, וּמִזֶּכֶר וּמְבַרֵּר אֶת הָעוֹלָם בְּכָל פַּעַם מִהַסִּיגִים וְהַפְּסֻלֹת, עַד שֶׁיִּגְמַר הַבְּרוּר בְּבִהִירוֹת נִפְלָא, בְּתַכְלִית הַשְּׁלֵמוֹת, כְּמוֹ שֶׁיְהִיָּה לְעֵתִיד בְּאֲמֵת, בְּעֵת שֶׁיִּגְלֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶת אוֹר הַתּוֹרָה עֲתִיקָא סְתִימָאָה שֶׁל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, עַל יָדוֹ, בְּעֵת קֵץ הָאֲחֵרוֹן עַל-יְדֵי מְשִׁיחַ צְדֻקָּנוּ, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה לֹא יִפְרוּ וְלֹא יַעֲבִרוּ עוֹד עַל הַתּוֹרָה לְעוֹלָם, וְיִתְתַּקֵּן הָעוֹלָם בְּשְׁלֵמוֹת. אִין לְעוֹלָם שׁוּם תְּקֻנָּה וְתִקּוּהָ בְּשׁוּם פְּנִים, כִּי אִם עַל-יְדֵי הַהִתְקַרְבוּת וְהַהִתְקַשְּׁרוֹת לְהַצַּדִּיק הָאֲמֵת. אֲבָל הַשֶּׁקֶר מִתְגַּבֵּר וּמְחַשֵּׁיף כָּל-כָּף, עַד

אב"י הנחל חלק ב'

שְׁאִין רוֹאִין הָאָמֶת כָּלָל, כְּאֵלוֹ לֹא הָיָה בְּעוֹלָם.
יֵשׁ מְאֹרֵי-אֹר וְיֵשׁ מְאֹרֵי-אֵשׁ; וְזֶה לְעֵמֶת זֶה, כְּשִׁמְתַּגְּבְּרִין מְאֹרֵי-אֹר וְאֵזִי
נִכְנָעִין מְאֹרֵי-אֵשׁ, וְכֵן לְהִפְּךָ ח"ו, כְּשִׁנְסַתְּלִין מְאֹרֵי-אֹר וְאֵזִי מִתַּגְּבְּרִין
מְאֹרֵי-אֵשׁ ח"ו, וּמְאֹרֵי-אֹר זֶה בְּחִינַת אֹר הַצַּדִּיק הָאָמֶת.
כָּל עֶקֶר קִנְאָתוֹ וְהִתְגַּרְוֹתוֹ שֶׁל קְלַפֵּת עֲמֶלֶק הוּא, לְהַעֲלִים וּלְהַסְתִּיר אֹר
הַצַּדִּיק הָאָמֶת, שֶׁהוּא בְּחִינַת שֵׁם ה'... שֶׁהוּא סוּף הַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹן...
בְּסוּף הַגְּלוּת הָאֲרָף הַמֵּר הַזֶּה, בְּדוֹרוֹתֵינוּ אֵלֶּה שֶׁהוּא סוּף קֵץ הָאֲחֵרוֹן,
אֲשֶׁר יִרְדְּנוּ פְּלָאִים, וְכָל אֶחָד וְאֶחָד יֵרֵד וְנִפְּל לְמָקוֹם שְׁנַפְּל, כְּמוֹ שִׁיּוּדֵעַ
כָּל אֶחָד בְּנַפְּשׁוֹ - לוֹלֵא ה' שֶׁהָיָה לָנוּ, שֶׁהוּא מְמַשֵּׂיף עָלֵינוּ גַם עֲכָשׁוּ,
בְּתַקְּףָ עִמָּךְ נִפְּלֵתָנוּ וְגִלוּתָנוּ, הָאֲרָה נִפְּלָאָה הַנִּמְשָׁכֶת עַל-יַדֵי הַצַּדִּיק
הָאָמֶת, בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל, מִהַצַּדִּיק הָאָמֶת שֶׁהוּא רוּחוֹ שֶׁל מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא עֶקֶר
תְּקוּן הָעוֹלָם בְּסוּף קֵץ הָאֲחֵרוֹן, לוֹלֵא זֹאת כְּבָר אָבְדָנוּ בְּעֵנֵינוּ! (כְּדִי
שִׁיְהִיָּה לָנוּ...)

ש.

כְּבוֹד נְשִׂיא יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלִישִׁי, מֵר שְׁנֵי אֹר וְלָמֵן שְׁזַר... הַמְּמַעֵט עֲצָמוּ
וּבְכָבוֹד עֲצָמוּ וּמְרָבָה בְּכָבוֹד ה'... הַמְּמַעֵט, הַמְּבַטֵּל כְּבוֹד עֲצָמוּ וּמְרָבָה
בְּכָבוֹד הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ; הַמּוֹסֵר עֲצָמוּ לְמִיתָה עַל הָאֱהָבָה וְהַהֲתַקְּשׁוּת אֶל
הַצַּדִּיק הָאָמֶת, מוֹשִׁיעֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁמְמַרְק וּמְצַחֵצַח עֵינֵיהֶם לְרֵאוֹת
הַפְּתָחִים אֵיךְ לְצֵאת מִהִיכָלוֹת הַטְּמָאָה וְהַחֲשָׁךְ שֶׁל הַמִּינוֹת וּכְפִירוֹת
וְאָמוּנוֹת כְּזָבוֹיֹת, שֶׁמְחַשְׁיכִים עֵינֵי יִשְׂרָאֵל וּמַעְלִימִים וּמְסַתְּרִים אֹר
הַצַּדִּיק, שֶׁמְגַלֶּה וּמוֹדִיעַ יְדִיעַת אֱלֹקוֹתוֹ וּמְלִכוּתוֹ לְכָל בְּנֵי הָעוֹלָם, אֲפֹלוּ
לְהִרְחֹקִים וְהַעֲכוּ"ם, שֶׁכֵּלֶם יִפְּרוּ וְיִרְאוּ עֵין בְּעֵין שִׁישׁ אֱלֹקִים שְׁלִיט
וּמוֹשֵׁל וְיִתְגַּדְּרוּ וְיִשׁוּבוּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ - שְׁלוֹם וְחַיִּים וְכָל טוֹב!
אֲהוּבִי, אָחִי, לְבִי וּבְשָׂרִי! לֵב וּבְשָׂר מְבֻשָׂרִי! הִרְיֵנִי כּוֹתֵב בְּלֵב מְלֵא
דְּמָעוֹת, מִתּוֹךְ רַב שְׂמִחָה שְׁאִין לָהּ קֵץ, עַל הַנְּסִים וְהַחֲסָדִים הַנִּפְּלָאִים וְעַל
הַסְּבוּבִים הַנוֹרָאִים שֶׁסָּבַב עִמָּנוּ בְּעַל הַסְּבוּת, בְּעַל הַרְחָמִים, בְּעַל הַחֲמִלָּה
וְהַחֲנִינָה, שֶׁהָאִיר עֵינֵינוּ וּפְתַח לְבָנוּ לְהַשְׁתַּוְּקֶךָ לְכֶסֶף וּלְהַתְּגַעְגַּע לְדַבָּק
עֲצָמָנוּ בְּהַצַּדִּיק הָאָמֶת, שִׁישׁ לוֹ כַּח לְהָרִים וּלְהַגְּבִיָּה אוֹתָנוּ מֵעִמָּךְ יְרִידָתָנוּ,
מִכָּל מָקוֹם שְׁאָנוּ שֵׁם, וּלְתַקֵּן כָּל מַה שֶׁקְּלַקְלָנוּ וּלְהִפְּךָ כָּל מִינֵי יְרִידוֹת

אב"י הנחל חלק ב'

לתכלית העלייה. עדין אין אנו יודעים כולל עד היכן מגיע החסד הנפלא והנורא הזה. בודאי ראוי לה שתתגבר בכל כחה, בכל העסקים והטרדות הרבות שיש לה עכשו בעסקי המדינה, לחטף ולגזול איזה שעה בכל יום לעין לעסק בדברי הצדיק, ותשים לבך ועיניך היטב להבין נפלאות אורם הצח והנפלא ועצם העמקות והמתיקות שנעלם ונסתר בהם, כי זה העקר, לזכות להרגיש המתיקות והנעימות שיש בהם... כי זה העקר, לזכות להרגיש המתיקות והנעימות שיש בהם, ועל-ידי-זה יכול לראות נפלאות שהטה לבו, דעתו, אל האמת הזך, הצח והמצחצח, ומצחצח, ומוסר ונותן עצמו למיתה על האהבה וההתקשרות אל הצדיק האמת, שממרק ומצחצח העינים לראות הפתחים איך לצאת מהיכלות הטמאה של המינות והכפירות ואמונות כזביות, שמחשיכים עיני ישראל מלראות אור הצדיק האמת, שמגלה ומודיע ידיעת אלקותו ומלכותו לכל באי עולם, אפלו להרחוקים והעכו"ם, שכלם יכירו וידעו שיש אלקים שליט ומושל ויתגירו וישובו אליו יתברך. שלום וחיים וכל טוב!

שא.

...החפץ האמת לאמתו, ונשא את לבו ומחו אל הצדיק האמת, הברור וזך וצח, וסלק מעצמו כל חכמתו ושכלו נגד אור הצדיק החכם האמת, אשר לפניו ואחריו לא קם כמוהו, שעוסק לתקן כל העולם בשלמות, ומבער ומבטל כל מיני טעויות ומבוכות וכפירות ואמונות של שקר, ומאיר ומכניס אור האמת בעולם...

...שבעצם גדל גדלת חכמתו, מבער ומבטל לגמרי כל מיני טעויות ומבוכות וכפירות ואמונות של שקר, ומכניס האמת בעולם, ומחזירם ומהפך רשעים גמורים לצדיקים גמורים.

שב.

שנה טובה ומברכה לכבוד בת-עיני ולבי [וי]כשרי, אשר נשא את לבו לקשר ולדבק עצמו בהחכם האמת, אשר לפניו ולאחריו לא קם כמוהו, המבער ומבטל כל מיני טעויות ומבוכות של כפירות ואמונות כזביות ומכניס האמת בעולם, ומאיר ידיעת אלקותו יתברך לכל באי עולם. ה' יוליכך בדרך הישר אל נקודת האמת, שהיא עקר המנוחה והנחלה בלי קץ

אב"י הנחל חלק ב'

וגבול!

אני נאנח ובוכה בדמעות רותחות על האבדה הגדולה שאבדתי עם פטירת אשתי, הצדקת הקדושה, אסתר בת ר' פ. הכהן, עליה השלום. אין מלים לספר ולתאר את גדל אצילות נשמתה הקדושה. נהפך לבי בקרבי ונחרב ונהרס עד היסוד, ונשברתי לשברי שברים עד אין שעור, לא עליכם. אני מתנחם רק בצדקתה הנפלא ומעשיה הטובים אשר זכתה לעשות כל ימי חייה במסירת נפש עצום, וקדשה שם ה' ושם הצדיק האמת ברבים, כאשר ידוע לה קצת מזה. אחי יקירי, נפשי ולבי! בטח תדינני לכף זכות ותסלח לי בלב שלם על שלא זכיתי לענות לה על מכתבך היקר אצלי מפז ומפנינים, שכלו דברים קדושים אמתיים, שנתפתב מעמקי לבה החם, הבוער כגחלי-אש להתקרב להשם יתברך ותורתו הקדושה, אשריך שזכית לכך היום!

שג.

ה' יזכנו לראות בשמחתכם, שמחת עולם, שתזכו לילה בדרך הישר, בדרך התורה הקדושה. בני יקירי, מחמד עיני, שום לבה, שוב לבה, ותסתכל ותתבונן היטב על גדל חסדי ה' אשר גמל עמך עד הנה. פקח עיניך ולבה והבט בהם באמת ובתמימות ותוכל להבין אמת דבריני, וישב דעתך היטב היטב, פי לא דבר ריק הוא, פי הוא חייך. כל דבור ודבור שתשמע מאתנו יהיה לה לטובה אמתית. ואם האמת משלך ארצה, ואסור לגלות דבורים כאלה למי שלבו חלק מזה, שלא יחלק יותר, שים לבה היטב להדבורים וישב דעתך היטב! בעל הרחמים יוליך בדרך הישר וישיבך בכל עת אל נקדת האמת לאמתו... חוס וחמל... לכבוד לבי, יקירי וכל חיותי, מר... נהפך לבי בקרבי ונתקלקל ונהרס ונשבר לשברי שברים עד היסוד בלי שעור, לא עליך, ואני נאנח ובוכה מרה על האבדה הגדולה שאבדתי עם פטירת אשתי, עליה השלום, הצדקת, תהי נשמתה צרורה בצרור החיים. אני מתנחם רק במעשיה הטובים שזכתה לעשות כל ימי חייה [במסירות נפשה], אשר אין לספר ואין לשער גדל אצילות נפשה ונשמתה... במסירות נפשה. אחי יקירי, נפשי ולבבי! בטח תסלח לי בלב שלם על שלא עניתי לה על

אב"י הנחל חלק ב'

מכתבך היקר לי מפז ומפנינים, שכלו דבורים קדושים אמתיים שנכתבו מלב עמק, מתוך חמימות לבך הבווער כגחלי-אש להתקרב להשם יתברך ותורתו הקדושה. אשריך שזכית לכה! אתמול התקשרנו עם מר בינגשטוק במקום עבודתך, ואמר שכבר עברת לפנסיא מתחלת החדש, ושמתתי מאד בהבשורה טובה שפזו בשמעי זאת, כי עכשו תהיה בן-חורין לעסק לעבד ה' בתורה ותפלה.

דש.

נא, בני, חמדת לבי! הסתפל היטב על תכליתך והחזק בתורת ה', לשמר ולעשות ולקיים את כל דברי התורה. ותזכר היטב את כל הדברים של קדשת התורה ותפלה, נגונים ורקודים בשמחה, בפרט בשבת ויום-טוב, שראית ממני בביתי. ואם לא עכשו, אימתי? כי ימינו כצל עובר, והזמן הולך והומה, ולא ישאר לך רק מה שתחטף בכל יום נקודות טובות של תורה ותפלה ומעשים טובים. אל תפל בדעתך משום דבר שבעולם, אז תצליח את דרכיך ואז תשפיל.

נא, בני, חביבי כנפשי! חזק ואמץ בכל כחותיך לעיין היטב בכל פעם בספרי רבנו ז"ל הנמצאים אצל חותנך, (מה מאד נהנית...?) לבחור לך איזה שעה בכל יום לעיין בספרי רבנו ז"ל. מאד... מה מאד נהנית מאשר כתבת לי, אשר אתה בשמחה. כצל ימינו על הארץ, והיום קצר והמלאכה מרבה, ואם לא עכשו וכו'. חזק, בני, ואמץ בכל כחך לילך בדרך הישר והאמת. בעל החסד והרחמים יוליכך בדרך הישר, אל נקודת האמת לאמתו, שהוא המנוחה והנחלה בלי קץ וסוף.

זכר היטב את כל הדברים והסבות והחסדים שראית בעיניך בענין התגלות גדלת הצדיק, אור החדש, [בעל] הנפלאות. חזק ואמץ לעיין היטב בכל פעם בדברי רבנו הנורא ז"ל בכל עז, לבחור לך איזה עת בכל יום לעיין בדברי רבנו הנורא ולהשתדל לעסק בכל עז בעניניו הקדושים, ואם לא עכשו, אימתי? כי הזמן הולך והומה וימינו כצל עובר, ולא ישאר לך רק מה שתחטף אמת בלבך... ואם אמנם האמת משלך ארצה... ואל תפל בדעתך משום דבר שבעולם. חזק ואמץ לשמח נפשך בכל מה דאפשר, ובטח בה' כי לא יעזב אותך, ורחמי השם יתברך מגיעים גם עליך בכל

אב"י הנחל חלק ב'

עת. השם יתברך עושה נפלאות חדשות, נפלאות פלאי פלאות, בכל עת; ויש צדיק נורא, שעל-ידו נתהפך הכל לטובה. ואם אין אתה יכול להבין זאת, על-כל-פנים תאמין בזה, ומעט אתה יודע, והשאך תאמין באמונה שלמה, שהוא לנו זכות וישועה רבה לנצח, מה שזכינו להיות בחלקו של רבנו הנורא והנשגב מאד מאד אשר וכו', וברוך אלקינו שהבדילנו מן התועים החולקים על נקדת האמת כזה. זאת נחמתנו בענינו, זאת שמחתנו, ובזה יש לך במה לשמח נפשך בכל אשר עובר עליך. וכבר הבטיחנו בלילה קדם הסתלקותו הנורא, שהוא הולך לפנינו ואין לנו לדאג. שים לבך היטב ותסתכל ותתבונן היטב בכל דבור ודבור של רבנו ז"ל, כי הם כמו אגרת הנכתב לחברו ותלמידו. אני מקנה לכתב לך בכל פעם דברי אמת מה שיזמין ה' בידי, כי כל דברי נובעים מרבנו ז"ל הקדוש.

שה.

עקר עלית הכבוד הוא על-ידי שמקרבין גרים ובעלי-תשובה, את מי שראוי לקרב, כמו שצריכין לכבד את מי שמכבד יראי ה' האמתיים בכל מיני כבוד והדור.

השם יתברך, ברב מצפוני סתרי דרכיו והנהגותיו הנעלמים מכל רעיון ומכל חקר, המטיר על הארץ גשם שוטף וזרם מים של כפירות ואפיקורסות מארבות השמים אשר פתח בימים האלה, עד אשר נתפסו כל הקרים הגבוהים, שהם הנכבדים ואנשי השם. ועל כל זה, ברב חמלתו, הקדים רפואה למלחמתנו, ושלח לנו בדורותינו אלה את הצדיק האמת, שהוא ינחמנו ממצעשינו ומעצבון ידיו, וצנה לו לבנות התבה, התבות, של האמת והאמונה, אשר כל מי שרוצה, שחפץ בחיים ורוצה להנצל מהמבול של האפיקורסות, מחבלו של משיח, בוא יבוא בחדריו ויסגר בדתותיו ויחבא ויחסה בצלו, שהוא צל החכמה והדעת.

גם כי, מי יהלל, מי ימלל עצם גבורותיו ונוראותיו ונפלאותיו, בפלאי פלאותיו, אשר הפליא להראות לגלות בעולם בהדר תפארת ספריו הקדושים, השתולים ונטועים בגן ה', ונמשכים ונובעים משרשי התורה שבכתב ובעל-פה, ונלקחים משדה החכמה העליונה עלאה דעלאה,

אב"י הנחל חלק ב'

דאורייתא נפקת תפן, להכין ולהזמין טרף ומזון לכל נפשות ישראל, מזונא דנשמתא ורוחא ונפשא, שיתענגו ויתעדנו בנעימת החכמה והתבונה הרוחניות דרוחניות, הנאמנים ומועילים לעד, להצמיח גאלתנו ופדות נפשו.

מי ימלל עצם נשגבות גבורותיו ונוראותיו, אשר הפליא בפלאי נפלאותיו להראות ולגלות בעולם הדר תפארת התגלות תורותיו ומעשיותיו הנוראים, השתולים ונטועים, הנובעים ויוצאים מהנחל הנובע, ממעין היוצא מגן ה', ונלקחים...

טו.

...אשר תפארתו ושכחו הולך וגדול מיום ליום, על אשר שם לבו וכל חיותו לבוא למטמון האמת, וכל תאנתו ותשוקתו להכניס האמת בעולם - ברכה וחיים ושלום!

לפי בקרבי ישמח ויתענג בתענוגים גדולים, על ברכתך הנאמנה ועל אהבת לבך ועל גדל חסדך שהוספת עלי כל-כך בהסך שלש מאות לירות ישראליות מיום ח' בניסן. תשואות חן חן לך!

עיני ולבי אל אבינו שבשמים נשואות בתפלה ובקשה, שיתננה ויצליחך וישמר וינצר ויציל אותך ואת ביתך מכל מיני חלאים וגזרות קשות, ויבריא וירפא אתכם בגוף ובנפש, לארך ימים ושנים טובים ובריאים.

טז.

...שבונה קומתה של האמונה עד שישתלים שעור קומתה בשלמות, עד שכל באי עולם יראו וידעו... שזהו עקר הגאולה השלמה.
...נגד כל העולם, לבטל דעתו נגד הדעת של הצדיק החכם האמת, שהוא שרש נשמת משיח... (ית') המשרתך בתפלות ובקשות ותחנונות רבות תמיד לפני ה'. (לקבוד...)

שח.

קולות גדולות של שבחים אנכי שומע בכל העולמות, על שזוכה לקדש את ה' לעיני כל העולם בכל פעם, בכל נסיעותיו ופגישותיו עם מלכי וגדולי האמות. ודע והאמין, כי ביאת נשמתך לזה העולם הייתה רק כדי

אב"י הנחל חלק ב'

לפאר וילפרסם בעולם את הצדיק האמת, שמכניע ומבטל הדעת של חכמי הטבע, שמשם נמשך כל הכפירות והאפיקורסות, ומגלה ומאיר הדעת הקדוש של אמונת ההשגחה למעלה מן הטבע, ובונה קומתה של האמונה, עד שמשלים, שישלים, שהשלים שעור קומתה בשלמות, שכל באי עולם יראו וידעו את ה' פי ה' הוא האלקים, השליט ומושל ומנהיג הכל כרצונו, שהכל בהשגחתו לבד. גם העקר מה שזכית להיות נשיא על ישראל הוא רק בשביל לטובת העולם, כדי שיהיה לך כח ביותר לשמש את הצדיק, שהוא המלך האמת, מלך ישראל לדור ודור, החי וקיים לנצח, לגלות ולהודיע גדל נפלאות כחו הנורא וחכמתו הנוראה, שעל-ידי-זה יבוא העולם לידי תקונו בשלמות.

אחי יקירי, אנחנו צריכים לשמר את עצמנו מאד מאד, לשמר מאד מקלוקול האהבה ומפרוד לבבות, חס ושלום, רק להוסיף ולהרבות ולהגביר אהבה ואחדות זה לזה כגוף אחד, שנוכל להתחבר ולהצטרף יחד תמיד, כדי שעל ידינו יתגדל ויתרבה מאד מאד עד אין מספר בנייני הבתים הנפלאים של הצדיק האמת, עד שכל ישראל יתקבצו ויתאספו יחד לכנס בהם, ואפלו השוכבים בחוץ והמתגלגלים ברפש וטיט בחוץ יתקבצו, ואפלו אמות העולם יתקבצו ויכנסו לתוך הבתים שלו, שבזה תלוי כל הגאולה השלמה שאין אחריו גלות.

שט.

...הנושא את נפשו אל החכמה הנוראה של הנחל נבע מקור חכמה, אשר הבטיח לנו שעל-ידו לא תשתפח התורה מישראל, וביותר הוא לוטש עיניו וחורק שניו על כל מי שרוצה לגע אפלו קצת בהיכלא דמלכא, מלך ישראל וגואלו לדור ודור, הנחל נבע.

שי.

ב"ה. כ"ג אלול תשל"א

לכבוד נשיא ישראל, חמדת לבי ועטרת ראשי, מר שניאור זלמן שזר, הנושא את נפשו אל החכמה הנוראה, אל המעשיות והתורות והתפלות של הנחל נבע, שהבטיח לנו שעל-ידו לא תשתפח התורה מישראל. יברכה ה' מציון בשנה טובה ומברכה, בחיים טובים ארבים, בריאים

אב"י הנחל חלק ב'

ונעימים!

חזק ואמץ, ושמח נפשך מאד במה שזכית לידע ולהאמין בהמנהיג האמת, נחל נבע, אשר בגדל כחו הנורא לא יעזב ה' אותך, לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי, כי הוא הולך לפנינו. ואמר קדם הסתלקותו לעלא: "אז איך גיי פאר אייך, וואס האט איהר צו זארגען?" (פאשר אני הולך לפניכם, מה יש לכם לדאג?). אשרינו שפאנו לעולם בדור הזה, שנתגלה בו אור האורות, פלא פלאות כזה, שהוא כל עקר יסוד ושרש חיותנו ותקוננו כזה ובכא.

שיא.

אהבתי וחסדי מאתך לא יתקלקל ולא ימוש לעולם, כי היא רק אמת יב, ואמת ה'... היא לעולם... אש אהבתך תוקד בקרבי תמיד... ועל-ידה יתתקנו כל התקונים בשלמות וכל הזדונות יתהפכו לזכיות, בכח הצדיק האמת. אינני יכול להזיז אהבתי ממך מאתך אפלו שעה אחת.

אש אהבתך תוקד בקרבי תמיד, ואינך [ואינני] יכול להזיז אהבתי ממך אפלו שעה אחת. אהבתי וחסדי מאתך לא יתקלקל ולא ימוש לעולם, כי היא רק אמת, ואמת ה' לעולם תמיד, ועל-ידה יתתקנו כל התקונים וכל הזדונות יתהפכו לזכיות, בכח הנחל נבע.

אהבה הפליאה שלנו נולדה ביום ט"ו בשבט, תשי"ז. מאהבה זאת נולד לנו ספר, וקראת שמו 'אב"י הנחל'. מספר קדוש זה נולד המתקות וישועות גדולות לכלל ישראל, כידוע לך קצת מזה. גדולי-תורה מפארים ומפליאים אותו מאד, והם תמהים ומתפלאים על ענין הקשר שלנו. הספר הזה מרבה ומגדל כבוד ה' בעולם!

שיב.

בס"ד... שהוא טוב, ראשון לבריאה.

"רבנו של עולם, זכנו להיות בכלל הקבוץ הקדוש שמתקבצין בכל שנה ושנה אל הצדיק האמת על ראש-השנה, שאז עקר זמן הקבוץ, ונזכה על-ידי-זה להתחיל לשוב בתשובה שלמה ולשבר את לבנו ולהכניע את עצמנו באמת לפני השם יתברך, ולשוב על כל החטאים והעונות והפשעים שחטאנו לפניך בשוגג ובמזיד. רבנו של עולם, אתה יודע

אב"י הנחל חלק ב'

הרחמנות שעלי, אשר באתי בימים, ועדין לא זכיתי ולא התחלתי לעשות רצונך באמת, אפלו בימים נוראים, ימי התשובה..."

שיג.

רבנו, זכרונו לברכה, צעק בקול עמק וחרוק: "אלט טאהר מען ניט זיין!" - אסור להיות זקן, רק להתחיל בכל פעם מחדש כאלו היום נולד, כי אין קץ להתגרות הבעל-דבר, שרוצה להאכיד ולעקר את האדם לגמרי. ברוך אלקינו, שחמל עלינו בדור החלש הזה, אשר על דורותינו אלה נאמר: 'ותרד פלאים, אין עוזר לה', כאשר אנו רואים מה שנעשה בעולם, את המעשה הרע הנעשה תחת השמש בעתים הללו. עלינו להודות ולהלל ולשבח להשם יתברך תמיד, שחמל עלינו, ונתן אור קדוש וחדש נורא ונשגב כזה, שעשה ועושה עמנו נסים נפלאים כאלה. אשרינו שזכינו לחסות ולהסתופף בצל פנפי הצדיק. לא יאשמו כל החוסים בו. בודאי תשוקתך החרוק אל האמת גרמו לך שתזכה לידע מהצדיק, מעצם אהבתך ותשוקתך החרקה.

עיני תלויות, תולות למרום, עד שפותח, שיפתח ה' ברחמיו את שפתי, ויתן בלבי ודעתי לפרש שיחתי לפניו יתברך על כל הצרות והתלאות העובר עלינו מיד שונאינו. למענו ולמען נאמן-ביתו אשר אנו סמוכים עליו, יעשה ברחמיו ויציל את עמו ישראל מידם, ויעשה עמנו חסדים נפלאים וישועות חדשות להכניעם ולשבבם כחרס הנשבר, ונגילה ונשמחה בישועתו. עיני תלויות למרום, ומצפות ומקוות ומיחלות, מכלות, צופיות, מקוות, מיחלות ודומיות בכליון עינים, עד שיפתח את שפתי לפרש שיחתי לפניו יתברך על כל התלאות והצרות העובר עלינו מיד שונאינו. השם יתברך יחזק לבנו לבטח בה', ולא יוכלו להפחיד אותנו עוד בעת צרה הזמנית, כי ה' אתנו, והודיע לנו על-ידי הצדיק האמת, שאפלו אפלו וכו' כמו שאנחנו בדורותינו אלה, עדין ה' עמנו, ולא יזנח ה' לעולם, לעולם ה'. בטח בה', כי לא יעזב אותנו לעולם. לה' התקנה, הישועה והתקנה, שיתחיל מעתה להושיענו ישועה שלמה.

אב"י הנחל חלק ב'

ש"ד.

בחסדו הגדול הצילנו עד הנה, ולחסדו אנו מקנים שיצילנו תמיד תמיד. בכל יום עומדים... והקדוש-ברוך-הוא מצילנו מידם. אסור להיות עצל ורפה-ידיים, רק להיות איש-חיל ומזרז וחזק ואמיץ בדעתו, לראות ולהבין הרמזים שהצדיק מרמז בלבנו בכל יום ובכל עת ברמזיו הקדושים, פי (שאינך, שהוא) עדין ה' אתנו ועמנו ואצלנו וכו', ומחזק אותנו בהתחזקות נפלא בלי שעור, שלא נירא ולא נחת ולא נפחד כלל, פי ה' אתנו תמיד בכל מה שעובר עלינו, ולא יטש ה' את עמו בעבור הגדול שמו.

כל דבור ודבור שיצא מפי רבנו הנורא, וזכרנו לברכה, נחל נבע, עולים עד אין סוף ויורדים עד אין תכלית, להרים ולהגביה גם כל הרחוקים שנתרחקו וירדו לגמרי מהתורה עד שאין ירידה למטה מזה, מזו, גם עליהם הגיעו רחמיו.

ש"ט.

...בדור הזה, לעוררם ולהקיצם ולשמחם. אשרינו, אשרי אֲזַנֵּנו וְאֲשָׁרֵי עֵינֵינוּ וְלִבֵּנו, שראינו ושמענו והבנו כל זה. עדין יש גם לנו [תקנה] לכל טוב אמת ונצחי בזה ובכא.

מאת ה' היתה לכתב לך דבורי אמת אלו, המחיין גם אותי עתה מאד. אם נשים לב להם, תסמר שערות בשרנו. אחי חביבי, חמדת לבבי, הוד לבי ונפשי! אשרי אֲזַנֵּיךָ וְאֲשָׁרֵי עֵינֶיךָ וְלִבֶּךָ, שזכית לראות ולשמע ולהבין כל זה, ועלינו החיוב להתחזק לדרש ולתור, להשתוקק ולחתור בהסתרות עמקות כל-כף, ולקשר עצמנו להוציא לאור אמת כל ישראל עם תעלומת והסתרת אור הצדיק הצדיק האמת, הנחל נבע, הנסתר בהסתרות עמקות כל-כף.

תראה לשמח נפשך מאד בכל יום, מה שזכית לידע מאור האמת כזה. אלמלא לא אתינא לעלמא אלא לשמע דבור אחד - דינו! מכל-שכן כל תורה ותורה וכל מעשה ומעשה, אשר על-ידו יגמר השם יתברך עמנו כרצונו, כמו שאמר: 'גמרת ויגמר, נצחתי ונצחתי!' עד אשר נשוב כלנו אל השם יתברך באמת, כי הכל יתהפך לטובה, כי גדול ה' ולגדלתו אין חקר. מחמת חלישות גופי, לא עליך, קשה לי מאד הכתיבה, אך אחרי

אב"י הנחל חלק ב'

שָׁאֲנִי יוֹדַע וּמֵבִין עֵצָם תְּשׁוּקָתְךָ אֶל דְּבָרֵי אֲמַת הַנּוֹרָאִים וְנִפְלְאִים מְאֹד שֶׁל הַנִּחַל נִבְעַ, אֲשֶׁר אֲזַנֶּיךָ וְעֵינֶיךָ וְלִבְךָ הַשּׁוֹמְעִים וְהַרְוֵאִים אֶת אוֹר הָאֲמַת, אוֹר הַהֶחָדָשׁ... וּמֵרֹב תַּחֲלוּאוֹת וּתְלָאוֹת עַל תְּלָאוֹת אֲשֶׁר סְבִיבֵנִי, בְּעִוְוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, לֹא יִתְנוּנֵי לְבוֹא בְּכַתּוּבִים וּבְכּוֹתְבִים כְּמוֹ שֶׁרְאוּי לָנוּ וְחֻכָּה עָלֵינוּ, וְרֹב יְמֵי הַזְקֵנָה קִפְצוּ עָלַי בְּחִזְק יָד, וְכַחֲמֵי וּמַחֲמֵי חֶלֶשׁ וְדָל, מְלִבֵּד הַהֶחָלָאִים וְכֹאֲבִים וְצָרוֹת צְרוּרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר אֲשֶׁר סְבִיבֵנִי, לֹא עָלִיכֶם, בְּעִוְוֹנוֹתֵי הַרְבִּים, לֹא יִתְנוּנֵי לְבוֹא בְּכַתּוּבִים כְּרְאוּי לָנוּ. וְאִם אֲמַנֶּם הַגּוֹפִים רְחוּקִים, אֲבָל נִפְשׁוֹתֵינוּ קְרוּבִים מְאֹד, כִּי אֲנַחְנוּ קְשׁוּרִים יַחַד בְּיַחְוָא חָדָא בְּשָׂרָשׁ נִשְׁמַת הַמְּנַהֵיג הַחֲכָם הָאֲמַת.

תּוֹדָה וְשִׁבְחָ לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם